Onbekende Neigingen

16+

Onbekende Neigingen

We hebben het allemaal!

18 JULI 2019

UITGEVER: ZELFSTANDIG UITGEGEVEN

23-07-2020

Disclaimer...

Titel: Onbekende Neigingen
Copyright © 2020 - B.J Starink

Alle rechten voorbehouden.

Geen enkel deel van dit boek mag worden gereproduceerd of opgeslagen in een ophaalsysteem, of verzonden in welke vorm of op welke manier dan ook, elektronisch, mechanisch, fotokopieerapparaat, opname of anderszins, zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN: 9798676457280
Zelfstandig uitgegeven met Amazon KDP.

Website: 1. https://bjstarink.com

2. https://mijnbestseller.nl/b.j.starink

3. https://www.amazon.com/-/e/B08F3WXJCN

Cover design by: B.J Starink

Voordat je begint met lezen. Lees deze vers.

Stuur voor dit ritueel de rest van de mensen uit de kamer weg. Bescherm uzelf ten alle tijden door middel van zout of een andere bescherming om u heen te leggen. Verbreek de bescherming niet. Blijf ten alle tijden rustig. Mocht u beginnen te lezen hardop of in uzelf maak het ten alle tijden af.

Als de *Laatste Adem* uit de *Here* verdwijnt.

Dan is het wachten tot de wereld wegkwijnt.

Oorlog en *Honger* zullen regeren.

Zelfs in hun laatste zucht zal de *Dood* hun negeren.

De *Macht* is bestemd voor de nieuwe *Heer*.

Hoop en Licht zien hun **Nooit Meer**.

Het *Einde* zal komen, het *Einde* was nooit ver! Het *Einde* was altijd al binnen handbereik.

Het *Einde* zal komen, het **Einde** is niet ver!

De mens is het grootste kwaad!

Alleen NAMTILLAKU zal orde kunnen brengen.

Alleen NAMTILLAKU zal de tijd stopzetten.

Alleen **NAMTILLAKU** zal het **OORDEEL** kunnen vellen..

Onbekende Neigingen!

Voorwoord.

Om te beginnen mijn excuses voor de vorige versies. Ik heb echt mijn best gedaan maar de vorige versies waren gewoon niet goed genoeg. Ze zaten vol spelfouten omdat deze oetlul gewoon geen editor betalen kan. Ik hoop dat ik ze er nu een keer uitgehaald heb maar dat zal nog wel niet.. Bij voorbaat mijn excuses. Als je pagina 309 (hoofstuk 9) inkomt dan veranderd de tekst naar een andere stijl, ik kan dit met geen mogelijkheid veranderen.. Dit duurt tot pagina 350. En ik heb hoofdstuk 5 van naam veranderd in het toepasselijke "het verdoemde hoofdstuk" aangezien het hoofdstuk 16,000 woorden bevat..

Bij voorbaat mijn excuses.

Dit is een boek voor de beginnend volwassen lezer. En voor de mensen die mentaal lezend niet sterk in hun schoenen staan. Ik heb zelf mijn mentale strijd moeten leveren en overwonnen door de gedachtegang verstopt in dit boek. **Geen zorgen dit wordt geen jankverhaal over die strijd!**

Dit is ook geen filosofeer werk dit is recht toe recht aan, direct en met veel andere visies.

Ik heb dit boek bijvoorbeeld niet geschreven zoals veel het wel doen, er stapt iemand op de trein en na 4 paginas zit hij er nog niet in.

Ik heb geprobeerd vooral (zoals ook helemaal in het begin staat: De beginnend volwassen lezer te boeien) en ik hoop dat ik er veel dankzij dit boek op weg helpen kan! Er wordt gezegd door meer dan de helft van de wereldbevolking: Heb je 1 boek gelezen ken je ze allemaal wel. En dat wil ik verbreken met iets “geheel” nieuws. Een boek zoals iedereen het mee kan maken. Dit is mijn eerste boek. En ik ben niet van de regels. In mijn ogen zijn regels er om verbroken te worden. Ik ga proberen alle taboes te verbreken, wat met het genre horror te maken heeft in mijn Neigingen trilogie.

Geloof mij het zijn er veel, veel te veel om eerlijk te zijn. Het gaat om fictie. **Dus als u snel beledigd bent bij voorbaat excuses!**

Voor mij is horror gebaseerd op bijvoorbeeld legendes zoals **sleepy hollow**, van die verhalen die je heel heel vroeger bij het kampvuur hoorde en wat rondging als een waargebeurd verhaal. Ik heb mij voorgenomen om dit boek zo te laten vorderen. Alsof je het in de vroegere tijd aan een kampvuur gehoord zou hebben. Alleen wat nieuwerwets doormiddel van iets nieuws erin te verwerken. Iets wat je niet zo gauw tegenkomt. Geheel nieuw in begrijpbare context geschreven. Scheldwoorden en al! We schelden allemaal wel eens en waarom zou ik doen of ik het nooit gedaan heb?

Waarom het leven verbloemen als ik de waarheid in zeker opzicht op tafel kan leggen?

Dit boek is allesbehalve standaard! Het valt mij op tegenwoordig in een film of een boek dat het overhaast gemaakt wordt. Dat wil ik niet, ik probeer in dit boek het onverklaarbare verklaarbaar te maken. Ben benieuwd hoe dat gaat lopen. Edgar Allan Poe heb ik in mijn hart gesloten, dit is wellenswaar iets geheel anders en valt totaal niet met elkaar te vergelijken. Maar als je het dan over een grootmacht hebt of zou hebben geef zijn gedichten dan een kans! Dit boek heb ik geschreven zoals ikzelf een boek wil lezen. Een begrijpbaar boek waar je bijna niet doorheen komt.

Een boek zonder regels (tot op zekere hoogte), met een diepe onderlaag, en tevens genoeg spanning. 11 hoofdstukken staat gelijk aan het eerste cel nummer van pope mijn beste vriend daar. Maikel was daar de bewaarder. Ik heb in totaal 10 dagen in het huis van bewaring gezeten en 4 dagen in het hoofdbureau. Stelt niks voor 2 weken tegenover mensen die er al 4 jaar zaten of langer. Met die wetenschap had ik genoeg tijd om na te denken vond ikzelf. Deze jongen denkt dus na, en besluit maar eens een boek te schrijven. Opgedragen aan mijn nieuwe vrienden mijn moeder die zich heel veel zorgen heeft gemaakt en aan mijn opa. Ik sluit dit voorwoord af met een gezegde van die wijze man die mij geholpen heeft, en waar menig mens iets aan kan hebben.

Rust in vrede Oop.

Het gezegde:

Het wordt licht op je pad zodat het donker kan worden maar. Maar waarom wordt het altijd donker op je pad? Zodat je het weer licht weer waarderen kan.

Onbekende Neigingen!

Het begon allemaal in januari 2019, een koude tijd maar toch warmer dan voorgaande jaren. Een moeilijke tijd achter zich gelaten. Zijn er mensen aan het verhuizen. Naar een goedkoper huis en een betere buurt. Alleen wisten ze niet waar ze in verzeild raakte. Een pure hel voor iedereen op deze aard, wees eens eerlijk wat is er nu enger dan je eigen gedachten? **Weet u het?**

Dat dacht ik al. Het verhaal over echte angst begint hier. Maar waar het eindigt komen we samen achter. Ik verklap niks behalve dat iedereen zijn eigen demoon kan worden door zijn of haar gedachtegang.. Dit is het verhaal over de legende genaamd: *Onbekende Neigingen.* Houd elkaar stevig vast en bereid u op het ergste voor. Dit wordt een nagelbijter dit wordt een vangnet dat u omhoog takelt. Dit verhaal pakt u vast en laat u niet meer gaan. **Dit verhaal pakt u bij uw lurven!** Dus veel plezier met luisteren en het aanzien van het warme knisperende kampvuur... We weten allemaal hoe de wereld eraan toe is. Dus deel ik dit verhaal met u, een verhaal toen de wereld nog normaal en beschaafd was.

Warm u op trek een pilsje los of drink een glas whisky terwijl u geniet van de marshmallows en vergeet niet van de rit te genieten, dit verhaal gaat sloom van start maar de beste legendes beginnen bij een geweldige opbouw, voordat ze u kunnen grijpen. En lieve mensen dit is er zo een. U wordt bang maar het wordt er een die u niet snel vergeten zal!

Zonder al te veel door te gaan over ons mooie cluppie aan ons warme vuur. Zou ik graag uw gehoor willen lenen en zet uw ogen los, terwijl ik aan het legende begin.

Hoofdstuk I.

Dag I.

De verhuizing wordt een klus, maar de verhuizing is het wel waard. Een nieuwe kans een nieuwe start maar vooral een nieuw begin. Gezien wat ze al hebben achtergelaten ervoor, hebben ze deze kans meer dan verdient. En na het gesprek met de makelaar zijn ze er allebei over eens dat dit wel eens een kans uit duizenden kan zijn. De winkels zijn dichtbij, de scholen verzekeren goed onderwijs voor een betaalbare prijs plus de supermarkt en kinderboerderij is om de hoek. Na het gesprek met de makelaar waren ze vooral enthousiast over het feit dat er werk was. Werk in overvloed. De verhuiswagen komt aan in de straat. En de eerste die zich voorstelt is een oudere man. Het is een oude grijze man tegen het witte aan. Met een zelfingenomen grijns op zijn arrogante kop. Hij stelt zich als eerste aan de jonge vrouw voor. Hallo ik ben Tom welkom in de buurt... De vrouw weet niet waar te kijken. Hoe moet ze nou normaal weten te doen? Tegen zo een zelfingenomen arrogante man maar ja ze zijn de nieuwe bewoners en ze heeft zich maar te schikken.

De jonge vrouw zegt hallo ik ben Amy (aan gebrek aan iets anders. Ze wil wel wat zeggen maar laat dat maar zitten) hebt het goed gezien we komen wonen in huisnummer 99.
Ahh huis 99 zegt Tom ja daar woonde een oudere vrouw. Een hele lieve ze deed mij denken aan mijn eigen vrouw god hebben haar ziel... Amy weet niet goed wat te zeggen maar probeert toch maar wat. 'Ze lijkt me een aardige vrouw.' Tom lacht 'ja inderdaad aardig was ze.' En ze heeft ook heel veel voor de rest van de straat betekend. Maar ik vergeet me helemaal voor te stellen aan de rest. 'Sorry jongens hallo ik ben Tom.' De man geeft hem een hand: 'ik ben Maikel en dit is onze rebel Justin en onze tweede zoon Francis. En onze nieuwste aanwinst Chantal.'
Hij geeft Justin een hand Francis een knipoog en Chantal een kleine knuffel. Tom 'zo jij stinkt jij hebt gepoept.' Chantal lacht Tom begint ook te lachen. En zegt nog een keer: 'welkom jongens nou ik ga weer verder kunnen jullie ook wennen aan de buurt en haar bewoners.' Maikel geeft Tom een hand 'dank u voor het warme welkom.' Tom loopt weg zonder ook maar iets te zeggen. Maikel is de eerste die de verhuiswagen uitkomt.
Justin de tweede en Francis de derde. Ze helpen Maikel met het terrarium naar binnen te brengen. Amy blijft als enige even zitten met Chantal in haar armen.

Ze kijkt een beetje om haar heen naar het vele groen in de straat en de gemoedelijkheid.
Het duurt niet lang voor ze Chantal oppakt en met de kinderwagen naar binnen brengt. Als ze binnen is voelt ze meteen een gevoel van rust. Het wordt avond en de straatlantaarns gaan aan. Het rode koperen licht is tot nu toe het enige wat het huis verlicht. De dozen zijn uitgepakt de bedden in elkaar gezet en de kasten staan op hun plek. Het belangrijkste en het zwaarste staan op hun plek. Het water loopt en de elektriciteit is inmiddels aangesloten. 'Het wordt tijd dat de TV wordt aangesloten'. Maar Amy ziet op dit moment het grapje niet zitten. Ze denkt bij zichzelf is dat het enige waar die man aan kan denken? 'De kinderen gaan voor. Voorzie hun kamer maar eerst van licht, en dan mag je je dierbare TV aansluiten.' 'Ja Aims sorry Aims zal ik doen Aims.' Maikel loopt naar boven kijkt als eerste bij Chantal in de kamer, hij treft een baby aan staand in haar ledikantje brabbelend tegen de muur. Maikel roept als een bezetene: **Amy Amy Amy Chantal kan staan nu al.. Amy Amy Aims kom dan.** Als eerste komt Justin erbij wat is er pap? Maikel 'kijk dan zegt kijk dan Chantal kan staan.' Justin wrijft de slaap uit zijn ogen en ziet Chantal staand in haar bedje tegen de muur praten... Maikel roept **Amy Amy kom nou.** Als Amy de trapt oploopt zegt Maikel spelend:

'daar komt ze hoor' tegen Justin. Amy stormt de kamer binnen en ziet Chantal ook staan.
Een trots gevoel verwarmt haar. Je weet wel zo een gevoel waar je lang op kunt teren als moeder zijnde. 'Oh meisje wat mooi wat mooi je kan nu al staan. Wat ben ik trots op je!' Amy geeft Maikel een knuffel en zegt op een liefhebbende toon 'dank je wel Mike.' 'Geen dank ik ben misschien nog wel trotser dan jij.' Justin kijkt nog een keer en loopt terug naar zijn kamer. Michael geeft Chantal een kus en loopt weer naar beneden. 'Sorry Aims de lampen voorzien van licht doe ik dadelijk of morgen wel. Laat haar maar even. God wat ben ik trots op haar.' Amy heeft hetzelfde gevoel en geeft hem een knuffel en fluistert in zijn oor 'is goed' ze gaat op de bank zitten en praten nog wat na. Ze vallen samen op de bank in slaap. Als ze wakker worden staat er 06:00 op hun digitale tafelklok Buiten is het en donker en binnen is het als vanouds. Ze lopen allereerst naar boven naar de kamer van Chantal om te kijken hoe het met de kleine meid is. Chantal wordt wakker van het geluid en lijkt bang voor haar ouders.
Maikel en Amy weten niet wat haar bezielt maar ze lijkt doodsbang voor haar eigen ouders. Amy barst in tranen uit en loop naar beneden. Als ze op hun digitale tafelklokje kijkt daarop is het nog 06:00 ze pakt haar telefoon en ziet dat het 21.00 is.

Ze snapt er niks van ze roept Maikel die er zelf ook niks van snapt. De bel gaat Ding Dong Ding Dong... Amy gaat naar de deur en zegt lachend
'Mike we hebben zo snel mogelijk een nieuwe deurbel nodig.' Ze doet de deur open 'Hallo Tom wat brengt je hier? Kom binnen Wil je een bakkie koffie of thee?' Hij gaat naar binnen 'Ja een bak koffie zal wel lekker zijn ja.' Amy gaat naar de keuken en vraag luid **Wat heb je erin Tom?** 'Zeg het eens!' Zegt Maikel tegen tegen hem. Tom rolt met zijn ogen. Maikel weet niet wat hem overkomt wat een arrogante man is dat. Amy 'Tom Tom Wat heb je erin?' Tom 'melk en suiker graag.' Maikel klopt op de bank: Ga zitten Tom. Tom gaat een beetje verontwaardigd zitten en kijkt wat om zich heen. Amy komt de kamer binnen met een bakkie koffie in haar hand. Ze kijkt Tom aan en ziet iets in de weerspiegeling van zijn brillenglazen. Wat het is weet ze niet Ze kan het niet thuis brengen Maar het leek op geelgroene puntjes.
Een beetje of zijn pupillen groene knopjes waren heel vreemd maar ja dat zat gewoon in haar kop dus ze ging het verder ook niet op in. Tom geeft Maikel een een soort van aai over zijn hand. Maikel moet zijn woede inhouden en vraagt op een rustige toon: *waar is dat goed voor Tom?* Hij wou eigenlijk iets heel anders vragen. Hij wou vragen: 'moet ik je poot breken'? Tom kijkt hem aan en Maikel ziet eigenlijk hetzelfde als Amy.

Twee geelgroene puntjes in zijn brillenglazen. 'wat een mooi beest, wat is het'?

Wanneer hij naar het terrarium voor het raam wijst. Maikel zegt aardig: 'dank je Tom dit is een blue-skink. Ofwel een blauwtongskink. Het is eigenlijk gewoon een slang op poten met een blauwe tong.' Maikel heeft genoeg van die groene puntjes die hem zo volgen. Hij vraagt wat een mooie bril maar waar heb je die vandaan Tom? Tom geef een moeilijk antwoord.

Ik heb hem uit een plek best ver hier vandaan Maar toch dichtbij genoeg om te zien.

Maikel vraagt Heb je toevallig Irish in zijn koffie gegooid eens? Amy lacht een beetje 'helaas niet Mike dat hebben we nog niet in huis gehaald.' Tom 'ik heb toch liever echte whisky hoor die Ierse is mij toch te zoet. Maar in de koffie is wel lekker joh heb je meteen.'. 'Suiker in de koffie' zegt Maikel lachend.

'Ja suiker in de koffie' zegt Tom in een andere zwaardere stem dan normaal. Maikel kijkt hem aan en vraagt 'zat je een boer dwars of zo?' Alweer geeft Tom een moeilijk antwoord.

Als je niet verder kijkt dan de brug lang is hoe kan je dan ooit het water zien?

Maikel 'volgens mij ben je een hele wijze man.'

Tom verontschuldigend zich: 'wat bedoel je precies?' Maikel wrijft over zijn haar en weet niks meer te zeggen.

'Nou gewoon dat je een wijze man bent. Dat je wel het een en ander weet.' Tom zegt in een zware stem:

Ja dat is zo ja ik weet het een en ander. Ben overal wel geweest van boven naar onder en van onder naar boven. Nu zit ik er tussen ik zit er letterlijk tussenin zo kan je het zien.

En hij begint te lachen. Maikel wordt nerveus, zijn Christelijke opvoeding heeft hem gewaarschuwd voor verhalen als dit. Dit zou de duivel namelijk ook zeggen. Is Tom de duivel? Een oude man? Nee joh! Maikel wordt bang van zijn eigen gedachten. Zijn moeder was extreem gelovig zijn vader kende hij eigenlijk niet. Zo nu en dan kwam zijn vader langs uit de kroeg stinkend naar bier en sigaretten. Zijn moeder heeft Maikel voornamelijk gewaarschuwd voor het kwaad in de wereld. Want wij zijn niet alleen op deze verdorven plek. De duivel heeft iedereen in zijn greep. Zo lijkt het soms. Zoals mijn moeder altijd zei kijk naar je vader en oordeel voor jezelf. Dus als hij Tom zo ziet en zo mysterieus hoort praten. Denkt hij aan de lessen van zijn moeder. Hij zag zijn moeder vroeger als een engel.

Maar toen ze aftakelde en dement weg zag hij haar meteen anders. Toen zijn moeder er niet meer kon zijn voor hem kwam zijn vader toch telkens vaker in beeld. En begreep hij zijn duivelse vader telkens meer.

Dit doet hem daaraan terugdenken. Aan de gesprekken die hij met zijn vader had. Dus eigenlijk moet hij weten wat hij nu moet zeggen maar ook dit keer slaat hij dicht net als al die keren met zijn vader. Was het de angst om iets verkeerd te zeggen of iets anders iets van buiten deze wereld? Hoe dan dit is net als vroeger. Een soort terugblik naar een duistere tijd. En tijd verdrongen of eigenlijk wel vergeten het was een duistere tijd voor hem en vooral zijn moeder. Het schreeuwen en de bedreigingen hoort hij soms nog. Vooral in zijn slaap, mooie dromen heeft hij eigenlijk hierdoor niet gekend. De klappen en mishandelingen zoals de peuken onder zijn blote voetjes en op zijn armpjes herinnert hij zich nog als de dag van gister. Het waren dingen zoals de antichristus kan niet tegen hitte.

Dus bij deze verbrand ik mijn eigen antichristus. Alles om zijn moeder te pakken maar Maikel heeft iets gedaan in zijn hele jonge jeugd is wat hij niet mag of mocht doen. Iets waardoor zijn moeder hem ook zag als een duivels zaad in een goddelijk jasje.

Maikel kan daar niet meer aan denken en heeft daar heel veel spijt van Maar ja een antichristus kent geen spijt of berouw. Maikel mocht niks in zijn jeugd door die ene fout. Maikel is nu groot en Maikel denkt nog elke dag aan zijn verloren jeugd. Hij heeft het nooit kunnen dromen dat hij 29 zou mogen worden maar hij is het wel. Hij zou knokken voor zijn familie en zou vechtend sterven voor zijn familie. En dat zou hij laten blijken aan deze duivel in zijn huis praten met zijn vrouw en respectloos kijkend naar zijn meubels. Hij zal hem leren tot met de antichristus niet te sollen valt. Hij is 29 en hij wordt ouder deze duivel krijgt zijn zin niet **nooit!** Maikel zal er alles aan doen om dat te voorkomen deze **bedrieger.** Deze **wanvertoning** der mensen. Deze **clown** in een leren jack maar vooral zijn **vader** zal zijn zin niet krijgen.

Maikel kijkt uit zijn ogen alsof hij niks te verliezen heeft. Alsof hij geen spijt kent alsof de verhalen echt waar zijn. Hij draait zich naar Tom en vraagt 'gelooft u meneer? Dan raadt u aan om de bijbel open te slaan en daarbij te blijven...' Tom kijkt Michael aan heel vragend van Wat bedoel je. Maikel kent die vragende blik maar al te goed. Hij zegt:

Et filli diaboli semper fidelis erit domus!!

Tom denkt erover na en denkt er iets te lang over na in de ogen van Maikel. De dode ogen van de grootste moordenaar. Tom ziet het eindelijk maar Tom weet niet wat de woorden betekenen.

Maikel is nu klaar met het gesprek en geeft Tom een keuze.

Verlaat mijn huis of blijf! Als je zonder tegenspartelen mijn huis verlaat is er niks aan de hand. Als je blijft zou ik eerlijk tegen je zijn en dan kun je tegenspartelen wat je wil maar dan geef ik je een cadeau wat je de rest van je korte leven meedraagt. Het cadeau van spijt spijt van alles en iedereen wat en wie je pijn hebt gedaan.

Tom weet niet hoe zich te gedragen en weet zich geen houding op de fijne bank te geven. Tom neemt de goede keuze en verlaat het huis. Maar het laatste wat Tom aan de deur zegt is de druppel voor Maikel niemand in de straat of zelfs Amy heeft het gehoord alleen Maikel en Tom weten ervan. Maikel balt zijn vuist en is klaar om te slaan. Hij is woedend om er wat er gezegd is. Maikel is terug in zijn verleden terug als een jongetje van vroeger terug om zijn fout te herhalen tegenover de oude man.

Maar net op het punt dat hij klaar is om het licht uit zijn ogen te slaan om de bril in zijn oude kop te rossen hoort hij Chantal huilen vanuit binnen.

Amy heeft haar naar beneden gehaald. Maikel denkt wat ben ik aan het doen? En zijn vuist verslapt. Tom lacht maar het doet Maikel nu niks meer. Hij moet er voor zijn gezin zijn Hij is 29 en hij is van plan ouder te worden en niet in de bajes door een vieze oude man. Hij slaat de deur met een klap dicht en geeft Chantal een knuffel zegt nog een keer dank je lieverd en speelt een beetje met zijn half jaar oude dochtertje. Hun hebben hem nodig voor hun zal hij sterven alleen voor hun. Hij heeft een verleden maar hun zijn de toekomst. Hun zijn de toekomst en hun krijgen een leven zoals weinige die kennen.

Hun leven wordt perfect!

Amy lacht alleen maar en zegt: 'Mikey ik weet het toch je hoeft je niet anders voor te doen ik weet het Justin en Francis ook het duurt niet lang voordat Chantal het ook weet. Daar ben ik van overtuigd je hoeft niet eens iets te zeggen je verleden staat in je kop gedrukt.' Maikel's linkeroog begint te tranen en het duurt niet lang voordat de eerste en de Laatste traan vloeit. Een traan maar het is genoeg. Maikel knuffelt haar en laat niet meer los. Amy gaat naast hem op de fijne bank zitten, Maikel kijkt haar aan en weet dat ze wil dat hij nu eens de elektriciteit nakijkt. Dus zonder iets te zeggen gaat hij ermee aan de slag.

Lampen monteren is over het algemeen leuk en makkelijk werk. Dus hij begint in de kamer van Francis en eindigt in de kamer van Chantal. Als de kabels goed zijn verbonden de koperdraadjes op hun plek zitten en de lampen vast zitten drukt hij pas op de lichtknop. Francis en Justin blijven doodleuk slapen ze zijn moe na alle drukte van de verhuizing. Das ook logisch natuurlijk ze zijn nog jong de een is tien zit net in de brugklas en de ander is twaalf bijna volwassen. Maikel vindt het eigenlijk alleen maar goed dat zijn kinderen blijven slapen en vooral de twaalf jarige rebel. Ze hebben hun klauwen vol aan hem hoe moet dat als hij dadelijk zestien of zeventien zijn? Nou ja zorgen voor een andere tijd. Maikel loopt naar de kamer van Chantal en drukt op de lichtknop het licht gaat aan. Hij denkt dat zijn dochter dit wel leuk gaat vinden Dus hij loopt naar beneden en zegt:

'Aims ik heb het gehad voor vandaag. Ik heb nu genoeg opwinding gehad.' Hij neemt het digitale tafel klokje mee naar de slaapkamer.

Hij zet de tijd goed volgens zijn telefoon namelijk 23:30. Hij gaat aan de rechterkant van het bed liggen.
Amy komt snel na Maikel naar boven en ziet dat Maikel al slaapt. Amy snapt niet waarom hij aan de rechterkant van hun veel te grote bed slaapt.

Normaal houdt hij de deur in de gaten anders komt hij niet in slaap. Nou ja hij zal wel moe zijn denkt ze bij zichzelf. Amy komt bijna niet in slaap door het gewoel van Maikel. Als ze eindelijk na een paar uur in slaap valt worden ze beiden gewekt door een hoge piep. Het lijkt net op een hondenfluitje Maikel is de eerste die de piep hoort. Met zijn handen voor zijn oren gaat hij opzoek naar de oorzaak.
Amy hoort de piep pas als Maikel opzoek is maar het kabaal komt vanuit het gehele huis. De oorzaak is hierdoor niet te vinden.
De drie anderen liggen nog gewoon te slapen als hij de kamer van hun binnenloopt.
Gelukkig ook maar denkt Maikel die zijn eigen gedachtes zelfs niet meer kan horen. Nog steeds opzoek naar de oorzaak. Ondertussen wordt hij gestoord van die piep en dan voelt hij iets druppelen uit zijn oor. Meteen als hij het wegveegt hoort hij iets vallen uit de slaapkamer, hun slaapkamer hij weet niet wat het was maar het klonk in ieder geval zwaar.

Hij rent naar de slaapkamer en kijkt meteen of Amy is gevallen maar Amy ligt te lachen in hun grote tweepersoonsbed. 'wat viel er? Iets zwaars? Alles goed Aims?' Amy lacht 'dat was dat digitale klereding dat klereding maakte dat ontiegelijke kabaal.'

'Nou dan zat er denk ik een kabeltje niet goed of zo.' Amy begint nog meer te lachen het is zo een aanstekende lach dat Maikel automatisch meelacht. Maikel vraagt lachend aan Amy 'weet jij moet laat het is?' Amy in de slappe lach 'das het leukste het is 06.00.' Maikel lacht erom maar het lachen vergaat hem sneller dan Amy. '06.00? Dat stond toch ook op dat klokje net?' Amy begint hysterisch te lachen 'ja ja ja dat stond net ook op dat klokje ja dat is toch **humooor.**' Maikel zijn lach is weg. Dit is serieus hij heeft Amy nog nooit zo gezien. Hij weet niet of ze bang, boos of gewoon te vrolijk is.
Hij wordt er bang van de gedachte en het gelach van zijn vrouw.
Dit kan niet goed zijn dit kan niet. Hij probeert haar te kalmeren maar dat lukt niet op dit moment. Amy blijft lachen en lachen er komt geen eind aan. Totdat ze omvalt in bed en wat snurkt. Maikel kan niet slapen hij zit vol adrenaline. Dus hij geeft Amy een kus en pakt nog maar wat meer dozen uit. Hij probeerde alles een plekkie te geven de meeste spullen krijgen een plek maar andere spullen weet hij ook niet waar ze horen.
Wat doet een vleeshaak bijvoorbeeld in zijn prive spullen doos? Dat is niet het enige wat hij vindt, hij vindt bijvoorbeeld ook een magazine genaamd exit wound en meer rare dingen. Heel vreemd dat zijn niet zijn spullen sterker nog hij heeft die spullen nog

nooit gezien. Welke plek verdienen die dan? Welke plek zou ik ze kunnen geven?
Wie heeft ze ingepakt allemaal vragen komen bij hem omhoog na het inzien van de dozen. Zijn spullen zijn het niet de raarste spullen komt hij tegen. En van wie zijn ze dan? Allemaal vragen die hopelijk nooit beantwoord mogen worden.
Deze spullen hoeven ook niet van mij te zijn denkt Maikel dat weet hij zeker. Maar van wie zijn ze dan? Weer een vraag zijn hoofd loopt over van de vragen. Maar hij heeft liever dat het vragen zijn dan dat hij het zeker weet waar ze vandaan komen.
Met vragen is het nog de vraag of ze beantwoord worden.
Maar een zekerheid hoeft niet beantwoord te worden toch? Weer een vraag hij wordt gek van de vragen en gedachtes. Maar zijn het wel de goede vragen? En op dat moment van ik weet het niet meer totale stilte geen vragen of gedachtes meer maar gewoon totale stilte. Amy komt naar beneden 'wanneer ga je de TV aansluiten mikey?' Maikel glimlacht Amy is weer normaal hij heeft rust gewoon rust. 'Ja begin ik zo aan Aims.
Lekker vanavond kassie kijken doelloos voor je uit zitten staren naar een bewegend beeld. Doe ik zo.'
Amy weet niet goed wat haar overkomt en durft het eigenlijk niet echt te vragen. Maikel heeft dezelfde blik in zijn ogen als Tom had.

Hoofdstuk II.

Amy.

Amy kwam uit een goed gezin of nou ja wat je dan maar goed vindt. Ze wou het liefste weg bij haar vaders alcoholverslaving en haar moeders eeuwige schreeuw om hulp. Als haar moeder weer medicijnen op had en haar vader weer gezopen had had zij het altijd gedaan. In de ogen van haar moeder deed ze niks goed en haar moeder niks in de ogen van haar vader. Terwijl zij wel eens tegen haar vader probeerde te zeggen dat haar vader eens van de whisky en bier moest afblijven. Haar vader ging daarna heel erg schreeuwen met een black out tot gevolg. Met alle gevolgen van dien. Haar moeder die haar gelijk moest en zal hebben tegenover een agressieve dronkenlap. En zij die ertussen moest springen elke keer. Ze moest liegen tegen haar vriendinnen en op school over hoe ze toch aan die blauwe plekken en krasjes kwam. Iedereen wist het beter te vertellen dan de werkelijkheid eigenlijk was. De een zag Amy als de grootste leugenaar terwijl de andere haar geloofde.

De een zei dat ze had gevochten met alweer een jongen, terwijl de andere zei maar ik zie haar vader elke keer in de kroeg. Zou hij het misschien doen? Maar nee haar vader was een begrip in de stad. Haar vader was altijd lief voor haar dus dan moest haar moeder het toch gedaan hebben? Want haar moeder zagen ze nooit in de stad of wijk zelfs nooit in de straat. Dus zij had dan iets te verbergen anders zien we die vrouw toch wel? Het enige waar ze haar moeder zagen was af en toe in de apotheek, maar wat voor pillen heeft ze dan? Tja de ene keer had ze een Valium pilletje en de andere weer Prozac

Maar allemaal op doktersrecept. Dus dan is er wat mis met die vrouw en snap ik dat haar man zo vaak in de kroeg zit.

Zo gingen de verhalen over Amy en haar ouders rond. En dat kon Amy niet meer aan haar altijd ruzie makende ouders en de verhalen die rondgingen als een gebouw dat in de fik stond. Soms leek het of er een heel bedrijfspand afbrandde in de milliseconde dat ze aangekeken werd op straat en ze had een zonnebril op. Amy heeft heel vaak over zelfmoord nagedacht ze had wel vriendinnen maar het meeste wat ze kende waren vijanden en mensen die niks om haar gaven.
Of mensen die het gewoon niks kon schelen wat er met haar gebeurde of in haar huis.

Er was niemand die echt wist wat ze doormaakte en doorgemaakt heeft. Ze wou alle mensen wat laten zien. Want alle mensen wisten alles van haar zo goed. Dus ze wou haar eigen leven nemen.
Op een manier die ze wel gaaf vond. Dat was via een slangetje in een uitlaat van een auto en de ramen dicht met alleen het slangetje naar binnen. Maar dat moest dan in de auto van de grootste snaaisnuiver uit haar leven. Koos gewoon Koos die viezerik die haar altijd al moest hebben. Die altijd al vies naar haar keek alsof ze een stuk vlees was dat hij een paar keer in een duur restaurant heeft gehad en wat zo lekker smaakte. Die vieze man die haar kleren een keer uit probeerde te trekken en haar over haar borst wreef. Dat was de grootste viezerik in de buurt. Koos gewoon Koos, Koossie voor zijn vrienden en "De boeman" voor zijn vijanden. Amy was een vijand in de ogen van Koos. Zij was degene die hij echt wou proeven maar Amy vond hem vies. Daar is ze een vijand door geworden in de ogen van Koos. Onder andere voor haar was Koos zijn alter ego "De boeman.” En als hij daarin veranderde veranderde zijn gehele houding in een soort van kronkelende slang. Zelfs zijn ogen veranderde op dat gegeven moment. Zijn ogen veranderde in glimmende kraaltjes.
Zij was altijd al als de gloeiende dood voor slangen en ratten maar Koos veranderde op dat moment in haar beide grote angsten.

Op een dag vroegen haar vriendinnen ga je vanavond mee? Der is een nieuwe nachtclub in de stad. Amy lacht en zegt vertwijfelend: 'nou dat weet ik niet zeker. Ik moet het even vragen!' Ze loopt naar binnen.
Haar vader kijkt al dronken uit zijn ogen en haar moeder ligt weer op de grond met een bloedlip.

Ze vraagt 'pap mag ik vanavond misschien weg met mijn vriendinnen naar de stad?' Haar vader gromt wat en valt daarna in slaap op zijn fauteuil. De pis loopt langzaam naar beneden en hij maakt een verstikkend geluid. Ze denkt het zal wel. Dus ze loopt naar buiten en zegt tegen haar vriendinnen: **Het mag!** Haar vriendinnen zeggen

We komen je om 22.30 halen en we blijven tot tegen 02.00 of 03.00!

Om 21.00 ligt haar vader nog te slapen ogen trekkend en met een rochelend verstikkend geluid snurkend. Haar moeder is ook nog knock-out en ligt een beetje trillend en spartelend op de grond als een vis op het droge. Ze denkt bij zichzelf ik heb zo eindelijk een kans om te ontsnappen uit mijn huis. Uit deze hel! Ze ziet haar vaders fles whisky op de grond staan en denkt snel leeggooien die rotzooi. Ze pakt de fles op en leest het label op de mooie fles. Daarop staat Johnny stiller triple black draught ze

denkt zo das een mond vol en schiet in de lach. Haha Johnny wat ben je stil he.

Nou daar ga je Johnny wees maar stil en ze salueert de gevallen fles met de worden Johnny K.I.A. Maar als het laatste druppeltje bijna uit de fles komt denkt ze wat vindt pap daar toch zo lekker aan? En neemt een slokje haar kop vertrekt en haar strot staat in de brand. Ze rent naar de koelkast en pakt gauw een fles cola, ze probeert zo snel mogelijk de dop eraf te draaien maar de fles staat onder te veel spanning en begint te spuiten. Alles zit onder de cola kut denkt ze. En neemt een slok uit de half ontplofte fles. 'Ahh das beter wat vindt die man daar toch zo lekker aan?' Voordat ze weggaat moet ze dit wel even schoonmaken. Dus ze pakt een handdoek en legt die er eerst op. En dan veegt ze de plakzooi geleidelijk op. Zo das ook weer gebeurt. Ze gaat weer naar binnen en zet de radio aan ze hoort een mooi nummer voorbijkomen. Van die onbekende artiest.

Die artiest die ze altijd al goed vond maar nooit op zijn naam kan komen. Met het nummer genaamd:

blood on my knife.

No matter if you're a potato peeler. No matter if you're a hunter. There's always gonna be blood on your knife sooner or later. No matter what road you're on. No

matter what street you're on. No matter what road or street you come from.

We all have to face the rules of life. We all have to face the fools in life. Some people beg some people pray.

Prayers are for the broken down. You can beg to your god there's always gonna be blood. On my knife.

You have the evangelist religious and other scum. You have the street walker and the night crawler. You have the beggar and the priest. You might have god on your side i know the beast.

You know him or you don't. You know him only trough stories or you know him well. But everyone knows the lore. Everyone has their own stories to tell and soul to sell. **And everyone goes to the kingdom of hell, where he rules for evermore.**

Dan stoort de radio en slaat hij uit. Hij blijft in haar kop hangen. Vooral het zinnetje *You might have god on your side i know the beast.* Eindelijk is het nummer voorbij en dan wordt er op de deur geklopt. En weer, en weer. Amy durft niet naar de deur vastgenageld van angst loopt ze toch naar de grote massief houten deur. Er wordt weer geklopt. Ze doet doodsbenauwd de zware deur open. Het zijn haar vriendinnen 'oh wat ben ik blij jullie te zien' 'We zouden je toch ophalen?' 'Maar het is toch geen 22.30?' **nee** zeggen haar vriendinnen in koor **we zijn**

iets verlaat. Dat vind je toch niet erg he? Amy lacht: 'nee joh das niet helemaal niet erg.'

Als ze met ze allen op de fiets stappen vraagt Amy: 'waar gaan we nou eigenlijk heen?' 'wij gaan naar een nachtclub genaamd **The Gate of Hell**...' 'Oh lachen dank je wel Bianca!'

Bianca lacht 'nou het is als het goed is geen circus hoor.'. En de andere vriendinnen lachen in koor. Als ze in de stad aankomen ziet Bianca een bekende van haar en praat daar even mee. Waardoor de andere vriendinnen ongeduldig worden en doorfietsen met de vragende woorden **jullie halen ons zo wel in he?** Amy 'ja Bianca leidt me wel naar jullie toe.' Bianca rond het gesprek af en geeft de jongen een kus. Zo zegt ze nou gaan wij daarheen. En stapt weer op de fiets 'Amy kom op.'. 'Ja ja Bianca ik kom al.' 'Mooie jongen he Amy?' Amy 'ja waar ken je hem van?' 'oooh die woont bij een vriend van me vader in straat.' Maar als ze bij **The Gate of Hell** aankomen staat daar een boom van een kerel voor de deur. Hij vraagt 'hebben jullie een identiteitskaart bij jullie dames?' Bianca 'nee die ligt nog binnen ik kom hier net vandaan.' De portier vraagt aan Amy: 'hoe oud ben je dametje?'

Zestien meneer.

De portier zegt op een vriendelijke toon: 'dan mag je niet naar binnen sorry dit is voor achttien jaar en ouder!' Bianca stapt op de fiets en is weg.
Amy weet zich geen houding te geven. De portier 'weet je wat ik haal even wat te drinken voor je als je hier blijft staan.' *Graag dankje.*
De portier loopt naar binnen en is zo weer terug met een flesje water. Amy pakt het flesje aan met de woorden *sorry meneer ik wist het niet.* 'Nee dat had ik al door.
Nou fiets maar lekker naar huis en denk voortaan goed na he..' Amy stapt op de fiets en fietst zo ver mogelijk weg bij die tent.
Totdat ze bij een donker kroegje komt. En er iemand strompelend naar buiten loopt die haar een hand probeert te geven. Ze ontwijkt hem op de fiets maar valt. Haar wiel laat los uit haar voorvork als ze de stoeprand raakt. Ze wordt wakker in een auto op de achterbank. Ze kent deze auto maar al te goed dit is de auto van Koos haar boeman. Ze begint te schreeuwen **NEE NEE NEEE HELP!** Koos zet de auto stil nabij een afgelegen parkeerplaats.
Je kan schreeuwen wat je wil niemand hoort je en ik probeer alleen te helpen meissie. Hij stapt uit de auto en doet haar deur open hij trekt haar eruit en legt haar op de grond neer. Hij probeert haar broek uit te trekken. En grapt wat.
Wat een klote dingen zijn die spijkerbroeken toch he nou ja ik heb dadelijk nog een klote ding voor je..

Amy slaat hem krabt hem trapt hem doet alles wat ze kan om bij hem weg te komen. Maar Koos is te sterk en lacht haar uit.
Dan komt er een jongen voorbij op de fiets en ziet hun niet Amy roept **HELP HELP HELP MEEE!!** De fiets stopt maar rijd weer door als het stil is.
Koos stopt panisch zijn hand in haar mond zijn hand is te dik om in te bijten. Vooral voor de zestienjarige Amy. Hij schreeuwt **DAT FLIK JE ME NIET WEER TRUT!** En slaat haar op haar hoofd waardoor ze knock-out gaat.
Als ze bijkomt ziet ze dat er een knokpartij aan de gang is tussen Koos en de jongen die net voorbijfietste. Haar spijkerbroek ligt in de bosjes naast haar en tussen haar benen is het nat. De jongen slaat maar door en door Koos ligt op de grond terwijl de jongen door slaat en trapt. Dan pakt de jongen een mes een grote dolk. En loopt naar Amy, Amy kruipt naar achteren en snikt *nee nee alsjeblieft niet alsjeblieft niet.*
De jongen lacht en geeft haar de dolk 'hier jij weet wat je moet doen.' Amy pakt de dolk aan en loopt de jongen voorbij. Ze loopt naar Koos en zegt tegen de jongen *dank je wel.*
Ze trekt Koos zijn broek uit en zet de dolk achterin zijn balzak. Kijkt hem aan knipoogt naar hem 'dat was zeker een klote ding.' Koos smeekt *nee alsjeblieft nee niet!* Dan snijdt ze zijn bal eraf in een zagende beweging. Koos schreeuwt het uit van de pijn. Ze

vraagt 'doet dit pijn Koos?' Dan steekt ze de dolk in zijn been: 'laat dit een les zijn, zelfs de boeman kan zijn invloed verliezen.
Ik ben niet meer bang!' Ze steekt de dolk in zijn andere been. De jongen loopt naar haar toe en vraagt mag ik mijn mes terug?
Amy zegt ik ben bijna klaar steekt de dolk in Koos zijn buik draait de dolk om trekt hem eruit en geeft hem terug aan de jongen.
'Dank je wel ik kan je niet genoeg bedanken.' De jongen 'vertel me je naam das genoeg dank.'
Amy trekt haar broek aan en zegt: 'ik ben Amy en wie ben jij?'
De jongen geeft haar een hand 'ik ben Maikel aangenaam.' Al vanaf de allereerste keer dat ze Maikel zag was ze verliefd. En wist ze dat ze haar leven met hem zou delen. Maar wat er toen gebeurd is?
In zijn jeugd is tot de dag van vandaag nog een raadsel voor haar. Altijd als ze erover begint veranderd Maikel van een lieve gozer in een agressieve man. Er is veel gebeurt dat is zeker waarom juist hij haar die dag hielp weet ze ook niet. Maar er zijn meer dingen die ze niet weet van hem. Er zijn zoveel dingen ongepraat gebleven zoveel wat ze hem nog wil vragen. Er zijn zoveel vragen onbeantwoord gebleven. Er is zoveel dat zij zelfs soms bang wordt van haar eigen Maikel. En dat terwijl ze zoveel van hem weet maar dat stukje wil

hij niet loslaten. Het moet iets ergs zijn dat weet ze zeker. Maar hoe meer ze erover nadenkt hoe gevaarlijker het wordt voor haar.
Voor haar, de buurt en de mensen waar zij een hekel aan heeft. Ze komt niet verder dan speculeren. Speculeren over misschien wel...
Nee das te erg. Dan hoort ze geroep om Amy. Als ze naar boven loopt en Maikel plagend hoort zeggen: 'daar komt ze hoor!' tegen de vermoeide Justin. Kijkt ze een beetje chagrijnig om zich heen. Op het moment dat ze de kamer van Chantal inkijkt en de kleine dame ziet staan, wordt ze warm vanbinnen. Een beetje het gevoel van de warme kachel in de koude winter.
Ze rent de kamer binnen. 'Oh meisje wat mooi wat mooi je kan nu al staan.
Wat ben ik trots op je!' Ze geeft Maikel een knuffel en zegt op een liefhebbende toon: *Dank je wel Mike.* Als Maikel een beetje snauwend zegt 'geen dank ik ben misschien nog wel trotser dan jij..' Wordt ze alleen maar chagrijniger en wil ze eigenlijk zeggen waar het op staat. Maar ze heeft de puf niet om hem af te snauwen. Dus ze gaan samen op de bank zitten en praten nog een beetje na. Over hoe trots ze op hun kleine meid zijn. Ze vallen samen in slaap op de bank. Als ze wakker worden staat er 06:00 op hun digitale tafelklok Buiten is het en donker en binnen is het als vanouds. Ze lopen allereerst je naar boven naar de kamer van Chantal om te kijken hoe

het met de kleine meid is. Chantal wordt wakker van het geluid en lijkt bang voor haar ouders. Maikel en Amy weten niet wat haar bezielt maar ze lijkt doodsbang haar eigen ouders. Amy barst in tranen uit en loopt naar beneden.
Als ze op hun digitale tafelklokje kijkt daarop is het nog 06.00 ze pakt haar telefoon en ziet dat het 21:00 is. Ze snapt er niks van ze roept Maikel die er zelf ook niks van snapt. De bel gaat Ding Dong Ding Dong.. Amy gaat naar de deur en zegt lachend: Mike we hebben zo snel mogelijk een nieuwe deurbel nodig. Ze doet de deur open 'Hallo Tom wat brengt je hier'? 'Kom binnen Wil je een bakkie koffie of thee'? Hij gaat naar binnen 'ja een bak koffie zal wel lekker zijn ja.' Ze vraagt een paar keer wat hij erin heeft melk en suiker is het antwoord. Maar ze ziet iets gebeuren in de ogen van Tom alsof hij een reflectie zoals een hond of zo heeft. Ach dat zal wel gewoon door de stress komen. Maar dan ziet ze Tom uitdagen en Maikel boos worden. En boos veranderd in woedend. Ze herkent de blik van Maikel maar al te goed. Het is hetzelfde als toen met haar boeman en ze is bang dat het mis gaat in haar huis en met haar man. En Maikel is iemand die wil je niet boos zien niemand wil Maikel boos zien. Ze haalt voor de zekerheid Chantal maar naar beneden. Maar Maikel herpakt zichzelf wonder boven wonder. En zet hem op een vriendelijke manier buiten de deur. Maar wat Tom

daar zegt gaat zelfs haar boven haar pet. Ze hoort Tom zeggen:

Ik pak alles van je af. Ik zorg dat langzaam naar de klote gaat. En dan zorg ik dan je onderin komt bij de rest.

Ze ziet dat Maikel boos wordt hij maakt een vuist. Ze heeft het handje van Chantal vast maar ze knijpt er iets te hard in.

Maikel wil die oude man iets geven om nooit te vergeten. Maar op dat moment begint Chantal te huilen. Maikel's vuist verslapt. Ze geeft Chantal een kus en denkt net op het goede moment dank je wel...

Maikel doet de deur dicht en loopt naar Chantal en zegt 'dank je wel meissie' en gaat een beetje spelen met zijn half jaar oude dochtertje. Amy lacht alleen maar 'Mikey Ik weet het toch je hoeft je niet anders voor te doen Ik weet het Justin en Francis ook het duurt niet lang voordat Chantal het ook weet. Daar ben ik van overtuigd je hoeft niet eens iets te zeggen je verleden staat in je kop gedrukt.' Amy geeft Maikel een knuffel en ze voelt iets nats in haar nek. Amy kan alleen denken dank je meissie je hebt net een leven gered. Volgens mij weet ze het denkt Amy als ze Chantal ziet lachen. Ze weet het das mijn meid. Das mijn slimme meid. Amy denkt wat is ze slim. Maar wat Chantal doet kan ze niet

bevatten. Gelijk als Amy denkt wat is ze slim staat Chantal op en begint te lachen. Maikel heeft Amy stevig vast hij ziet het niet. Maar Amy snapt dat hier iets heel vreemds aan de hand is. Het huis voelt ook niet meer veilig en fijn aan. En het gevoel dat ze in nachtmerrie zit overheerst het trotse gevoel voor haar kleine meid. Als Amy hem aankijkt gaat hij met de elektriciteit bezig.

Wanneer hij naar beneden komt zegt hij 'ik heb het gehad voor vandaag. Ik ga naar bed ik vind dat ik wel genoeg opwinding heb gehad.'

Amy: *Is goed ik ga zo ook maar.* Als Maikel naar boven loopt blijft zij even achter met Chantal. Ze kijkt Chantal indringend aan 'wat weet je nog meer meissie?' Chantal brabbelt wat. 'Ja je zal wel moe zijn he? Sorry dat ik je naar beneden haalde vriendinnetje!' Voordat ze Chantal naar haar ledikantje brengt vraagt ze nog een keer aan haar 'weet jij wat hier net gebeurd is?' Chantal lacht en pakt haar neus vast in een stevige greep. Als ze Chantal naar boven brengt en in haar ledikantje legt. Ziet ze iets vreemds in haar kamertje, een beetje een groene walm en er hangt een rare benzine achtige geur. Ze vraagt 'zo ruik jij niet he meis? Zelfs jouw poep ruikt niet zo.' Ze vindt het normaal gesproken lekker ruiken maar een half jaar oude baby mag niet in die lucht liggen. Dus doet ze een

raam open en wanneer ze Chantal bij haar en Maikel wil neerleggen. Vervliegt de groene walm en geur meteen zodra ze het raam opendoet. Als een schip die na heel lang varen de vuurtoren ziet. Ze ruikt nog een keer in de kamer van Chantal maar de geur is vrijwel meteen weg.

Chantal begint bijna te huilen maar Amy is er net op tijd bij om haar even vast te houden en een liedje te zingen. Ze begint te zingen:

> *I wear the tears of the fallen sun. I wear the tears of the fallen son. I wear the tears of the moon and sky. I wear the tears of the soldier's song. Tears of the fallen.*

Amy vraagt aan Chantal wat heb je toch met dit nummer? Maar ze vindt het wel goed en gaat naar haar bed. Meteen als ze binnenkomt in de slaapkamer ziet ze Maikel aan de rechterkant van het bed slapen. Niet de normale kant want normaal slaapt hij links om de deur in de gaten te kunnen houden. Anders komt hij normaal gesproken niet in slaap. Ze probeert te slapen maar Maikel houdt haar wakker met zijn gewoel.

Als ze eindelijk na een paar uur in slaap valt wordt ze gewekt door een hoge piep. Ze kijkt naast haar en Maikel is weg ze hoort hem stommelen in de overloop. Ze hoort ze een nummer uit de muur

komen, in haar hoofd en neuriet wat mee. Vijftien seconden later hoort ze nog het einde van een nummer dat Chantal tegenwoordig zo mooi vind van die onbekende artiest:

I hear and see the tears falling every day. A 11 year old with the newest phone. A grown man yelling to a kid. A skinny woman who is too afraid what he might say if she eats that ice cream cone. Shit the world is a ugly place i rest my case.

I wear the tears of the fallen sun. I wear the tears of the fallen son. I wear the tears of the moon and sky. I wear the tears of the soldier's song.

Ze er genoeg van heeft gooit ze het tafel klokje zo hard mogelijk tegen de muur. Dat geeft een knal alsof ze dat ding dwars door de muur heeft gegooid. Er liggen overal stukjes van het klokje ze vindt ze zelfs in haar haar. Dan komt Maikel naar haar toe gerend met de vraag of alles goed is met haar. Ze kan alleen lachen:

'dat was dat digitale klereding dat klereding maakte zo een ontiegelijk kabaal.' Wat Maikel zegt hoort ze niet meer. Ze hoort alleen zichzelf lachen. Ze weet niet waarom maar ze antwoord 06:00. Maikel's woorden veranderen in ruis in haar veel te vrolijke hoofd. Ze kan nergens meer over nadenken alleen dat ze moet lachen. En hoe meer ze wil stoppen met

lachen hoe hysterischer haar lach wordt. Totdat het een klinisch gestoorde lach wordt waar ze niet uit kan komen. Op dat moment valt ze om in bed van de slaap. Ze krijgt in haar slaap een terugblik van vroeger en ziet haar vader weer eens dronken schreeuwen tegen haar en haar moeder. Maar deze keer kijkt hij vooral haar aan en zegt

'Amy het spijt me voor het leven wat je door mij hebt gehad.' Maar voordat ze wil antwoorden is goed pa, dank je wel. Pakt haar vader een fles whisky en slaat daarmee haar moeder op haar kop. Amy wil hem slaan met zijn eigen fles whisky maar net als ze de fles te pakken heeft wordt ze wakker. Ze kijkt om zich heen in verwarring en denkt ik ben thuis gelukkig. Als ze naar beneden loopt ziet ze Maikel met vreemde dingen in zijn hand, dus vraagt ze wanneer hij de TV aan gaat sluiten. Maar Maikel antwoord op een zwoele toon een beetje alsof hij het licht in een keer gezien heeft. En dan ziet ze de blik van Maikel veranderen in iets wat ze eigenlijk het liefst wil vergeten. Het is dezelfde blik als Tom had toen Maikel hem eruit gooide.

Hoofdstuk III.

De Onaangekondigde Verrassing.

Dag II.

Als ze de volgende morgen wakker worden staat Justin al in de keuken. ‘Wil jij mij een bakkie koffiezetten?' Justin antwoord 'ja pa ga ik meteen doen.’ Weet jij of er ergens een school in de buurt is? 'Nou daar heb ik eigenlijk helemaal niet meer over nagedacht. Maar als ik mijn bak koffie op heb gaan we meteen kijken waar dat hij zit. De makelaar zei al dat er scholen dichtbij waren en voor een goede prijs goed onderwijs bieden.' 'maar pa dan wil ik wel dat er meerdere beroepsopleidingen zijn. Das een vereiste, ik weet nog niks zeker namelijk.’ 'dat gaan we regelen nou je het daarover hebt dan kijk ik meteen voor een baan.' Dan komt Amy naar beneden helemaal bedekt in het zwart. En haar mascara verlopen op haar wallen van een nacht zonder slaap. Als Maikel haar ziet weet hij dat haar iets dwars zit tot onder het bot.
Maar als Maikel haar vraagt wat er aan de hand is lacht ze 'oh das overgebleven van gisteravond na mijn klinisch gestoorde lach.’

Justin vraagt aan Amy: 'mam pa en ik gaan een school zoeken dadelijk wil je ook mee?' 'Ga maar met pappa jongen ik blijf hier wel bij Chantal en Francis gaan wij proberen de TV aan te sluiten.' 'ja dat is wel een klusje voor Francis ja als hij dat een beetje leert daar heeft hij zijn leven lang wat aan.' Amy kijkt bedenkelijk maar weet dat Maikel gelijk heeft dus geeft een glimlach zegt ja en loopt naar de kelder. In de donkere kelder ziet ze een kind in de hoek zittend spelend met een pop. Ze zegt bang: *Mikey kom eens even kijken of dat jij hetzelfde als ik zie..* Maikel komt eraan en heeft er de pest in, want wat zou hem nu weer staan te wachten? Hij denkt bij zichzelf zal wel een dooie rat of zo zijn. Maar als hij het licht in de kelder aandoet ziet hij een jongetje met een pop in de hoek zitten. Zodra het licht aangaat begint het kind een beetje te snikken. En als Maikel vraagt waar woon jij jongen? Draait de jongen zich om. Maikel en Amy schrikken zich rot van het beeld wat ze te zien krijgen. De jongen zit onder de modder en bloed. Met het popje krampachtig in zijn handjes. Wat de jongen zegt verstaan ze niet dus Maikel loopt vriendelijk naar de jongen toe om hem beter te verstaan. Amy: 'Mike doe alsjeblieft voorzichtig.' Maikel 'geen zorgen ik doe hem geen pijn!' Als Maikel dichterbij komt ziet hij een verminkt en mentaal gebroken jochie achterin de hoek van de kelder staan.

Hoe dichterbij Maikel bij hem komt houdt hij het popje telkens steviger en steviger vast. Maikel gaat door zijn hurken tegenover het kind: 'wat heb jij een mooie pop!' De jongen tovert een glimlach van oor tot oor op zijn gezichtje. Zijn gezichtje is zozeer verminkt dat zijn tanden zichtbaar zijn in zijn wangen als hij lacht. Maikel wordt er boos van maar laat het niet aan de kleine man merken. 'Waar kom jij vandaan?' Het kind doet zijn mond open en Maikel ziet dat zijn tong uit zijn mondje is getrokken. Maikel wordt alleen maar bozer en bozer maar behoud zijn kalmte tegenover het kind. Hij vraagt op een zachte toon *Mag ik jouw pop even vasthouden?* Waarop het kind het popje aan Maikel geeft en Maikel een knuffel geeft. Als Maikel naar het popje kijkt ziet hij dat het hoofdje is ingedeukt en de lippen en ogen van het popje zijn dicht genaaid. Maikel vraagt: *Wil jij van ons misschien een pop of iets anders hebben?* Waarop het kind paniekerig nee schudt. Maikel: *Geen zorgen er gebeurt je niks.* Het kind forceert een krampachtige lach maar aan alles is te zien dat het kind het niet vertrouwd. Maikel steekt zijn hand uit en zegt vriendelijk: K*om maar mee.*
Het kind geeft Maikel bang een trillend handje en loopt mee de trap van de kelder op.

Maar zodra de deur van de kelder opengaat en het licht van de gang in zijn gezicht schijnt laat hij de hand van Maikel weer los en rent als een malle de trap weer af. Amy: *Kom maar we doen je niks.* Justin hoort hem van de trap rennen en gaat ook kijken. Maikel ziet Justin staan en zegt 'Just even niet man.' Maar Justin zegt 'eigenwijs ik help wel.' Hij haalt zijn favoriete actie figuur op. *Een weerwolf om je te helpen in een donkere tijd* zegt hij tegen het kind. Het kind pakt de weerwolf aan en speelt er meteen mee. Maar als Justin weer naar boven loopt rent de jongen achter Justin aan en trekt hem bijna aan zijn vest van de keldertrap af. Justin vraagt 'moet ik bij je blijven?' Waarop de jongen een schrijvende beweging maakt. Justin **pap haal eens pen en papier. Hij wil ons iets zeggen.** Als Maikel de gang in loopt maakt de jongen een zwijg beweging. Met het vingertje voor zijn mond. Justin stelt hem gerust 'geen zorgen alles komt goed.' Als Maikel terugkomt houdt Amy hem een beetje tegen en vraagt met een enkel woord *politie?* Maikel zegt 'even wachten eerst deze kleine man geruststellen!' Amy knikt 'ik hoop dat jullie weten wat jullie doen.' Maikel fluistert: *Ik ook Aims.*
Als Maikel hem de pen en het papiertje geeft begint hij eigenlijk meteen al te schrijven. Hij schrijft in een moeilijk handschrift maar ze kunnen het goed lezen. Hij schrijft eigenlijk alleen zijn naam op op het gehele papiertje. Er staat judas.

Maikel moet nu echt zijn best doen om niet door te flippen. Zo noemde zijn vader hem namelijk ook. Vooral als hij iets probeerde uit te leggen aan zijn vader werd hij judas genoemd. Hij denkt vooral aan deze kleine man wat hij allemaal wel niet heeft meegemaakt. En hij denkt aan zijn eigen jeugd die hiermee verbleekt. Wat heeft deze jongen gezien denkt hij bij zichzelf. Wie is die harteloze uitvreter die dit heeft gedaan? De jongen kijkt Maikel aan en geeft hem een knipoog als de jongen zijn rechterooglid sluit ziet Maikel dat er iets staat geschreven. Hij vraagt aan de jongen 'wil je dat nog een keer doen voor mij?' Terwijl de jongen zijn ooglid voor de tweede keer sluit ziet Maikel een woord: **verraad.**
Het woord is erin gesneden, en de jongen begint weer te schrijven hij schrijft op de achterkant van het velletje papier het woord: pope. Hij schrijft dit eenmalig en begint te trillen uit angst. Hij probeert wat te zeggen maar het is niet te verstaan. Dan begint de jongen panisch met zijn hoofd te schudden. Alsof hij uit angst wil zeggen niet mee bemoeien. Maar voor Maikel is het te laat. Maikel probeert uit woede weg te komen uit de kelder. Maar de jongen houdt hem stevig aan zijn been vast. Terwijl Maikel de keldertrap oploopt doet hij per ongeluk de jongen pijn. Die met zijn hoofdje tegen een traptrede komt te vallen.

Maikel wordt meteen rustig en probeert de jongen rechtop te laten staan. Er is geen beweging bij de jongen. Maikel schiet in de tranen en zegt hysterisch *het spijt me het spijt me het spijt me.* Totdat Justin zegt 'pap er is niks met Judas aan de hand.' Maikel wordt boos **niet zeggen Judas deze jongen verdient meer dan die naam. In ieder geval ons respect en mededogen dat kent hij niet. Die naam en zijn littekens raakt hij nooit van zijn leven kwijt.** Maikel laat zijn onderrug zien 'kijk knul dit heb ik. Misschien niks vergeleken met deze jongen maar ik heb ook littekens aan die naam.' Justin kijkt naar de onderrug van zijn vader en ziet daar de littekens van zijn opa in staan. Maikel's rug lijkt op een landkaart zoveel littekens van de dolk van zijn vader.

Ik heb dit tegen niemand verteld maar deze littekens heb ik aan mijn vader te danken. Misschien deze jongen ook wel. Maar ik ben op het laatst voor mezelf opgekomen tegen mij grootste angst mijn vader. Hij was niet gelovig totaal niet, mijn moeder was dat wel. En daardoor moest hij mij elke dag hebben. Als ik geen klappen kreeg van die vent pakte hij wel iets anders om mij mee pijn te doen. Hij pakte op een dag een dolk en daar sneed hij mij mee. Ik heb gehuild maar hij hield niet op. Ik heb hem gesmeekt maar hij lachte erom. Dus op gegeven moment na een paar keer heb ik zijn dolk gepakt onder zijn kussen weg. En ik heb hem hetzelfde aangedaan wat hij mij aandeed.

Namelijk hem op zijn buik vastgebonden aan de spijlen van zijn bed. En ik ben hem gaan snijden zoals hij mij deed identiek zelfs. Maar wat bij mij in negen keer deed heb ik bij hem in een keer gedaan. Toen het bed rood van het dikke bloed was en het bloed door het bed op de vloerbedekking druppelde. Ben ik doorgegaan met steken en snijden. Totdat ik zeker wist dat hij mij nooit meer pijn kon doen. Toen mijn vader dood was na het gesmeek van een man die wist dat hij doodging. Ben ik naar beneden gelopen en heb ik een film gekeken. Voordat ik mijn schamele bezittingen pakte en de deur uitliep met een voldaan gevoel. Ik heb heel veel dingen aan hem overgehouden maar een enkel materialistisch ding. De rest zijn mijn verrotte herinneringen. De dolk waar ik je moeder mee ontmoette de allereerste keer. Dat was een paar dagen nadat ik mijn eigen vader heb laten lijden totdat hij niemand anders meer kon laten lijden.

Amy zegt dank je wel Mike en Justin begrijpt het. Dit had heel anders kunnen aflopen denkt hij bij zichzelf.

Op dat moment komt de jongen weer bij zinnen en geeft Maikel meteen een knuffel.
Als Maikel bukt om de jongen goed vast te houden en in het oortje vraagt *wil je een paar dagen hier blijven?* Hoort hij iets fluisteren in zijn oor iets met een zware donkere stem. ***Je komt nooit van me af Judassss.***

Maikel sluit zijn ogen en denkt **kom maar op.** Maikel vraagt aan Justin wil jij hem proberen duidelijk te maken dat wij geen bedreiging zijn? Justin zegt is goed pa maar we hebben eerst een naam voor hem nodig. Maikel denkt na en komt met de naam Bud. Justin 'vanaf nu heet je **Bud**.' De jongen begint vrolijk te springen en loopt dan de kelder uit. Justin 'nou pap ik denk dat ik nu Francis maar eens wakker maak.' Maikel
'Just breng het zo voorzichtig mogelijk als je wil.'
Als Justin naar boven loopt om Francis het nieuws te brengen, en Amy boodschappen gaat doen. Gaat Maikel op zoek naar Bud in de woonkamer. Hij vindt Bud terwijl hij in zijn eentje de TV aansluit. Hij lacht en vraagt jij kan ook niet wachten he? Nou ga je gang dan maar man. Maikel gaat op de bank zitten en kijkt hoe Bud de TV en de dvd-speler aansluit. Bud kijkt naar het voorraam maar het is de blue-skink die hem interesseert. Maikel lacht en zegt: ja dat is **Blue** onze blauwtongskink. Het is net een slang op poten he? Bud lacht en zijn tanden zijn weer zichtbaar door zijn wangen heen. Bud loopt naar Blue toe en klopt op het ruitje. Blue komt eraan, Maikel lacht wanneer Bud schrikt en zegt je hoeft niet bang te zijn Blue is tam. Maikel haalt Blue eruit en legt hem op de nek van de bange Bud. Blue ruikt een beetje aan hem door zijn gezicht te likken met zijn blauwe tong. Maar Bud is daar niet echt van gediend en begint een beetje te snikken.

Maikel zegt rustig maar jongen Blue doet je niks. Bud aait wat met zijn vingers over de kop van Blue en Blue begint zijn plek te zoeken in de nek van Bud. Bud glimlacht en installeert de TV met Blue in zijn nek. Justin roept naar beneden **het is goed jongens!** Francis komt nieuwsgierig de trap af. Precies als Francis beneden komt zet Bud de TV aan. Francis zegt lachend 'nog geen dag binnen en weet nu al mijn vertrouwen voor zich te winnen. Haha geweldig man dank je.' Francis loopt naar Bud toe en stelt zich voor.

Hoi ik ben Francis en jij?

Precies op het moment als Bud hem een hand geeft komt er een reclame voorbij van een film met een hond: **Man's best buddy!** En Bud wijst naar het scherm. *Oh oke hallo buddy ik hoop dat je een leuke tijd krijgt.*
Dan komt er een reclamespotje voorbij van een stuk speelgoed met de tekst: Met **jouw nieuwe buddy krijg je de tijd van je leven!** Francis kijkt naar de TV en krabt zich achter zijn oren. Als Bud een andere zender opzet hoort hij:
Nu ons vernieuwde puzzelboek hij is nu nog moeilijker geworden, ben jij slim genoeg om de puntjes te verbinden? Bud kijkt Francis aan en geeft Francis een lach van oor tot oor.

Op dat moment zegt Francis 'sorry pap ik ga weer naar boven.' Hij loopt naar de trap. Hij kijkt nog eens achterom en ziet daar Bud op een haarlengte verwijderd staan hij schrikt zich rot en rent naar zijn kamer. Maikel *ach laat hem maar even hij raakt vanzelf wel gewend aan je.* Bud knikt en zet de fauteuils en de tafel op een andere plek. Daarna loopt hij naar de keuken en pakt hij de vleeshaak uit Maikel's prive spullen doos. Hij hangt de vleeshaak aan de verwarming buis bij de voordeur. Maikel 'daar had ik nog niet aan gedacht dank je wel buddy'! Bud knikt en gaat verder met de rest van de spullen verplaatsen. Als Maikel gaat zitten op de net verplaatste stoel met het beste zicht op de TV en een beetje zapt krijgt hij door middel van het zappen een vraag van de TV: **Wat is** .. de reden .. **van het** .. *leven?* Maikel zegt 'ja dat vraag ik me ook wel eens af' tegen de TV.

Hij denkt bij zichzelf heey das best leuk en probeert het nog een keer: Niemand .. **weet de** .. reden van het .. *leven.* Maikel zet de TV maar uit want hij moet een school voor Justin vinden en het is al 12.19 dus hij moet opschieten. Hij roept Justin, en loopt naar zijn kamer. Justin kom op knul we moeten nog rijden. Justin komt er een beetje met tegenzin aan maar hij begrijpt zijn vader heel goed.

Maikel vraagt aan Bud we laten je even alleen met Francis en Blue maar Amy komt zo terug van boodschappen doen dat kan wel he? Bud knikt en gaat languit op de bank zitten. Spelend met Blue.

Justin doet zijn jas aan en zegt dank je pap. Maikel antwoord terwijl ze naar de auto lopen.

Geen dank *school is belangrijk. Ik wou dat Francis er ook zo over dacht. Zou jij hem kunnen overhalen om school te kunnen accepteren.* Als ze in de auto zitten overleggen Maikel en Justin welk soort school het beste bij hem zou passen. Justin zegt 'nou pap das heel simpel de school met de meeste keuzes om opleidingen te volgen en diploma's te halen.'

Maikel ziet dat ze een school voorbijrijden 'zullen we deze als eerst proberen?' Justin krabt zich achter zijn oor en zegt 'tja waarom niet.' Ze lopen naar binnen en worden eigenlijk meteen alweer naar buiten gestuurd bij de woorden *we wonen hier nog maar net.*

Als ze drie scholen verder zijn en het weer gebeurt, is Maikel niet meer zo gemoedelijk en zegt bij het handen schudden ja **we wonen hier nog maar net!** Hij knijpt in de hand van de directeur. De directeur *meneer wij tolereren hier geen agressief gedrag van een moordenaar.*

Dan moet Maikel alle zeilen bijzetten om de kleine op een potlood lijkende dunne directeurtje niet met zijn kop door de elektrische puntenslijper op tafel te duwen. Om te kijken of hij er nog dunner en kleiner dan dat hij al is eruit kan komen. En hij knijpt nog harder in de hand van de directeur. Totdat hij op gegeven moment uit woede te hard knijpt en hij iets voelt knappen in zijn hand. De directeur gilt het uit van de pijn maar door die gillende keukenmeid veranderd zijn harde grip in een klem die een pitbull in zijn bek heeft. **Als jij mijn zoon niet toelaat of een school vindt die dat wel kan dan scheid ik dit miezerige handje van de rest van je lichaam.** En zegt lachend tegen Justin ja we hebben allemaal moeten leren hoe te recyclen. De directeur valt flauw van de pijn en gilt eindelijk niet meer. Maikel's klem gaat geleidelijk aan los: *Ik ben bang dat het niet doorgaat vandaag jongen.* Justin 'pa ik ben allang blij dat ik niet op deze school wordt toegelaten.' Maikel vraagt zijn er niet genoeg opleidingen om te volgen? Justin zegt op een vrolijke toon als ik hier een opleiding volg dan lig ik dadelijk ook in de kreukels. Maikel probeert zijn lach in te houden om respectvol over te komen naar dat oh zo kleine iele mannetje dat daar op zijn bureaustoel met kwijl uit zijn bek op het nakijkwerk ligt. Maar hoe meer hij naar die gillende keukenmeid kijkt hoe meer zijn mondhoeken vertrekken naar uiteindelijk een kleine lach. Just laten we maar naar huis gaan.

Maar we hebben nu wel een klein probleem we hebben namelijk alle vier de scholen in de buurt gehad zonder enig succes. Justin schiet in de lach en zegt:

> *Ja dat wordt weer een jaar blijven zitten. En nu hebben we ons best tenminste gedaan laten we maar naar mamma gaan.*

Maikel zegt oja Aims helemaal vergeten en belt haar op. De telefoon gaat drie keer over voordat Amy oppakt met de voorzichtige woorden: 'Sorry Mike dat het zolang duurt voor ik thuis ben, maar ik kwam Tom tegen in de supermarkt en die heeft mij een beetje opgehouden.' Bij het woord Tom gaan Maikel's nek haren overeind staan en vraagt hij op een kalme begrijpende toon: *Heb jij daar drie uur voor nodig gehad?* Amy lacht en zegt Tom is geen kwade Mike... Maikel witheet van woede onderbreekt haar meteen en zegt:

Aims als je hem maar niet thuis hebt uitgenodigd dan is het wel goed. Amy snikt wat en vraagt: *Ik weet het niet meer Mike wat is er nu net gebeurt?* Maikel zegt verward: *Dat weet ik ook niet schat. Maar ik vind het wel goed allemaal. We hebben geen school kunnen vinden waar Just in thuishoort.*

Of zelfs een school die een zoon van een moordenaar willen hebben. Amy lacht weer net zo hysterisch als die avond, die eerste avond in hun huis.

Waarop Maikel de telefoon neerlegt en zegt: *Hier heb ik nu even geen zin in. Kom op Just we gaan naar huis. Francis is alleen met Bud en dat vertrouw ik niet zo.* Justin stapt in de auto en zegt: 'Nou dat heeft opgeschoten pap. Maar ja ik hoef ook niet bang voor slechte cijfers te zijn.' Maikel probeert de auto te starten waarop de auto niet aanslaat tot driemaal en dan stapt hij uit en zegt kom Just we gaan lopen. Als ze onderweg zijn grapt Justin wat: *wat zie je als je oh oh oh hoort? Een kerstman die achteruitloopt.* Maikel schiet in de lach en bedenkt ook een grappige: *Wat gebeurt er als biggetjes vliegen?*' Justin denkt na maar weet het niet. **Dan komen de speklappen vanzelf op je bord.** Justin kijkt op het moment dat hij het antwoord hoort naar een groot herenhuis. En ziet daar een oude man staan een kale kleine oude man.

Justin zegt hallo tegen de oudere man maar er komt geen reactie terug. Als Justin doorloopt komt de man achter hem aan in een raar loopje alsof hij in zijn beide benen is geschoten of zo.

Als de man strompelend dichterbij komt en Justin telkens harder gaat lopen en banger achteromkijkt. Houd Maikel de man aan en vraagt wat is er meneer? De man geeft een raar antwoord:

Hoe verder mensen lopen des te verder ze van hun bestemming verwijderd raken.

Als Maikel bedenkelijk kijkt vraagt de man: 'jullie zijn toch bij
Tom in de straat komen wonen?' 'Ja huis 99.' De man geeft Maikel een hand 'Koos aangenaam.' Maikel kijkt Koos aan alsof hij hem ergens van kent maar Koos verbreekt die gedachte meteen met de woorden: *ik ben een goede bekende van Tom. En volgens mij kennen wij elkaar ergens van toch?* Koos trekt zijn blouse omhoog en zegt nog een keer: *Volgens mij kennen wij elkaar.* Maikel ziet het grote litteken en vraagt aan Justin 'Je weet hoe je thuiskomt he?' Justin kijkt achterom 'Ja pap' en loopt verder. Als Maikel alleen met Koos is zegt hij 'De man die dat is aangedaan had het verdiend.' Koos geeft Maikel een hand *Dat had ik zeker ik heb kort daarna het licht gezien.*

En ik heb nooit meer iemand pijn gedaan die het niet verdiende.

'goed zo en onthoud wat goed en slecht is voordat je weer een onschuldig mens zijn of haar onschuld afpakt.'

Dat zal nooit meer gebeuren geloof mij maar ik heb ervan geleerd. Ik geef nu af en toe lezingen in scholen en probeer in de plaatselijke kerk de jeugd te behouden om dezelfde fout als mij te maken.

Maikel kijkt hem alleen maar aan en Koos begint al te trillen.

Als Koos zich begint te herpakken vraagt hij *hoe is het met Amy?*
Maar zodra Koos Amy gezegd heeft heeft hij al een tik van Maikel ontvangen. De eerste op zijn slaap de tweede op zijn neus en de derde op zijn kaak. Het ging zo snel dat Koos sterretjes begint te zien van de snelheid van de klappen. Hij zegt *Ik vergeef je Mike.* Dan moet Maikel weg voordat hij doordraait en laat Koos daar staan. Hij moet opzoek naar Justin. Maikel loopt als een dolle stier te zoeken naar zijn zoon. Als hij Justin dan ziet zitten op een stoeprand niet ver van de verkrachtende droef sluiter af. Gaat hij naast hem zitten 'jongen we moeten nu naar huis.' Als Justin hem met zijn ogen achterover gerold aankijkt en vraagt *Wie was die man pap?* Maikel 'een bekende van mamma en mij. Zeg alsjeblieft niks tegen mamma.' Als hij de ogen van zijn zoon ziet veranderd zijn woede in bezorgdheid en zijn bezorgdheid in pure angst. Hij geeft Justin een knuffel en fluistert zachtjes en vol angst: *Jongen alles komt goed ik hou van jou, en mamma ook.* Wanneer Maikel hem een kus geeft op zijn voorhoofd ziet hij zijn witte ogen weer in hun normale bruine kleur veranderen. En als Maikel wil zeggen kom jongen we gaan wordt hij opgebeld. Als hij oppakt hoort hij: **Mike Mike kom thuis alsjeblieft kom thuis..** Maikel 'ja Aims we komen er zo snel mogelijk aan. De auto deed moeilijk maar we zijn in de buurt.' Als Amy zegt **Je moet komen want.**

Op dat moment hoort hij tuut. Als hij terugbelt wordt er niet meer opgepakt en na 4 keer proberen hoort hij degene die u probeert te bellen kan momenteel niet oppakken... Hij grijpt Justin bij zijn arm trekt hem omhoog **Jongen we moeten de laatste paar 100 meter rennen. Maar we moeten nu naar huis.**

Hoofdstuk IV.

De Nachtmerries.

Maikel begint te rennen en Justin volgt. Als Justin roept **PAP RUSTIG AAN!** Veranderd de bange Maikel in een agressieve man. **JUST DOORLOPEN NOU JONGEN, ANDERS ZORG IK DAT JE GAAT RENNEN!** Justin gaat door het vele rennen door zijn enkel en loopt hinkend verder. Hij durft zijn vader niet meer te roepen en ziet hoe hij verdwijnt door de straten van de wijk. Justin weet waar hij naartoe moet, hij heeft dit namelijk vanuit de auto gezien. Als hij bij zijn huis aankomt ziet hij dat er tientallen kraaien op hem zitten te wachten. Ze zitten overal op het gazon in de voortuin, op het dak en zelfs op de auto van zijn moeder. Als hij aanbelt doet zijn vader open en geeft hem een knuffel met de woorden: sorry knul ik was mezelf even niet. Justin vraagt: 'pa waar komen die kraaien vandaan?' Dan gaat de telefoon van Maikel weer als Maikel oppakt en vraagt: 'waar ben je toch mens?' Krijgt Maikel te horen in een zacht bang stemmetje *help me Mike..*

Het enige wat Maikel zegt is: 'waar ben je kan je iets zien wat me naar jou toe kan leiden?'

Dan verandert het zachte stemmetje in een gil hij krijgt een enkel woord te horen namelijk **speeltuin.**

Daarna is het stil Maikel probeert nog te vragen welke speeltuin? Maar de telefoon wordt opgehangen nog geen drie seconden later krijgt Maikel een telefoontje van een onbekend nummer. Als hij oppakt hoort hij een zware stem fluisteren *kinderboerderij.* En dan wordt er opgehangen. Als Maikel tegen Justin zegt: 'Just ga naar binnen en doe de deur alleen voor mamma of mij open voor de rest voor niemand!' Dan krijgt Maikel weer telefoon van het onbekende nummer als hij oppakt hoort hij wederom een zware stem fluisteren *waar ben jij Mike?* Als Maikel de deur achter hem dicht doet. Vraagt hij lopend naar de Kinderboerderij 'wie ben jij?' De zware stem antwoord:

Degene die in je dromen komt als het licht aangaat. En degene die je wakker maakt als het licht uitgaat.

Maikel zegt wat is dat toch in dit gat met al die raadsels en Maikel wordt wederom boos.

Dan hoort hij de zware stem fluisteren *goed zo Mike zo heb ik wat aan je andersss niet.* ***Zo heb ik wat aan je.***

Maikel zegt je weet nog niks en grijpt in zijn binnenzak. Dan wordt de verbinding verbroken. Als hij de kinderboerderij aankomt ziet hij kraaien overal en hoort hij een zwaar geblaf.

Het geblaf komt telkens dichterbij. Tot hij een hond achter zich hoort hijgen. Als hij achter zich kijkt ziet hij niks alleen maar kraaien die hem volgen met hun kop. En Maikel hoort het geblaf nu weer maar nu is het geblaf heviger. Alsof een onzichtbare hond hier het terrein bewaakt. Als Maikel de kinderboerderij inloopt vliegen de kraaien tegelijkertijd weg. En hoort hij alleen nog maar de hondenpoten achter hem in een versnellend tempo aanlopen. Wanneer Maikel achteromkijkt op het moment dat de hond pal achter hem moet staan ziet hij een kraai op hem afvliegen. Maar voordat de kraai hem raakt vliegt de kraai omhoog en is weg in de schemer van de avond. Als Maikel Amy begint te zoeken bij de grote speeltuin aangesloten aan de kinderboerderij hoort hij dezelfde hond grommen bij de glijbaan. En ook alleen bij de grote glijbaan. Als hij via de trap de glijbaan oploopt om te kijken of Amy boven zit komt er bijna geen einde aan die verdomde trap. Als hij eindelijk boven is ziet hij een langharig kind liggen.

Die hij vraagt of zij een vrouw heeft gezien als het kind zich omdraait ziet hij dat het kind over haar gehele gezicht brandwonden heeft.

Als het kind naar hem toeloopt en hem probeert te waarschuwen over de hoeder van deze kinderboerderij wordt het kind aan de kant geduwd door een grote Dobermann. Hij duwt haar van de zijkant van de veel te grote glijbaan af. Maikel ziet het kind tien meter naar beneden vallen. En voordat de grote Dobermann hem kan bijten grijpt hij weer in zijn binnenzak en haalt zijn vaders dolk eruit. Als de hond zijn weerspiegeling in het glimmende mes ziet verdwijnt hij als rook in een asbak. Maikel kijkt om zich heen opzoek naar dat grote kutbeest maar ziet hem nergens meer. En zelfs het kind onderaan de glijbaan is weg. Als hij verstijfd van adrenaline blijft staan bovenop die grote kolere glijbaan hoort hij Amy snikken. Dus hij glijdt naar beneden en ziet zijn vrouw onderin het holle gedeelte van de glijbaan zitten met haar handen in haar haar schreeuwend ga weg. Als Maikel zijn hand op haar schouder legt en zegt: Het is goed Aims.

Draait ze zich snel om en zegt verwijtend als jij Tom er niet uit had gegooid was dit allemaal nooit gebeurt! Kort daarna raakt ze in shock en kan alleen nog maar zeggen:

Nooit gebeurt nooit gebeurt nooit gebeurt!

Als hij Amy naar huis wil brengen zegt ze ik blijf hier hier is het veiliger dan thuis.

Nooit gebeurt nooit gebeurt!

Hier word ik bewaakt door een hond. Ik weet dat jij hem ook hoorde. Thuis heb ik dat niet!

Nooit gebeurt!

Amy begint haar haren uit haar kop te trekken.

Nooit gebeurt nooit gebeurt nooit gebeurt nooit gebeurt nooit gebeurt nooit gebeurt!

Maikel heeft er genoeg van en net als hij haar een klap in haar gezicht geeft en zegt doe normaal kom eruit. Gaat de telefoon Maikel pakt op en hij zegt **ja wat nou weer?**

Hij hoort Justin snikken *pap alles goed met mamma?* Maikel: 'Dat weet ik eigenlijk niet zo goed knul.'

Justin: 'Ik durf dit eigenlijk niet zo goed te vragen nu maar het is nu 17.45 moeten wij koken pap?' Maikel: 'Als dat zou kunnen graag maar ik kan ook wel wat bestellen.' Net op dat moment rent Amy weg opzoek naar de hond en roept hem. *Psst psst psst kom dan jongen psst psst psst psst.* Ze klopt op haar broek...

Dan komt de Dobermann eraan gelopen en loopt samen met Amy de kinderboerderij uit. Maikel:

'Just jongen ik denk dat jullie dadelijk een verrassing te wachten staat!' Hij hangt op. Als hij Amy's hand pakt en vraagt weet je wel wat je doet? Kijkt Amy hem met geel gloeiende ogen aan.

Hij heeft het gevoel alsof hij in een open vlam kijkt. Zo een fijn warm gevoel en hij zegt oke Aims als je het maar zeker weet. Wanneer ze de wijk inlopen samen met de Dobermann stopt de Dobermann tegenover nummer 67 en hij begint te grommen en blaffen. Maikel probeert de hond te kalmeren maar het lukt hem niet. Totdat Amy zegt kom maar jongen kom maar. De Dobermann kijkt haar aan en luistert naar haar. Wanneer de Dobermann bij hun huis komt nummer 99 gaat hij voor de deur liggen en geeft Amy een lik.

Wanneer Maikel naar de deur komt staat hij rechtop tegen de borst van Maikel. Hij mag niet naar binnen. Totdat Amy zegt:

Mag wel Kerber!

Dan laat hij Maikel door.

Maikel vraagt aan Amy Kerber?

Amy antwoord kort voor Kerberos de beste waakhond die je maar kan vinden. Maikel durft niet veel meer te zeggen dus zegt *ja joh waarom niet.* Als ze binnenkomen dan ruikt Amy dat het eten opstaat en ziet ze dat de tafel is gedekt en vraagt heey jongens wat eten we?

Justin en Francis zeggen weten we nog niet Bud is aan het koken. Maikel lacht en vraagt kan hij dat dan?

Deze dagen zitten vol verrassingen of niet?

Francis: 'Ik heb nog een verrassing voor je namelijk dat Bud via de TV communiceert.' Gelijk als Francis dat zegt slaat de tv aan en horen ze een kookprogramma zeggen: *Het eten is klaar.* **Aan tafel!** Dan komt Bud binnen met de pannen. Maikel: 'Dank je wel jongen het ruikt lekker!' Dan hoort hij de TV zeggen: *Ik hoop dat het smaakt.* Maikel lacht en zegt oh vast wel maar wat is het? Hij hoort de tv zeggen Hollandse pot ala minute. Hij schuift aan tafel hij zegt nog een keer dank je wel Bud. Bud gaat ook zitten met een speciaal plekje voor Blue aan tafel. Hij speelt wat met Blue terwijl hij zijn stamppot eet. Hij kijkt Maikel vragend aan Maikel: 'Probeer maar buddy. Misschien vindt Blue het wel lekker. Dat beest eet alles.' Dan horen ze dezelfde reclame weer: **Met jouw nieuwe buddy krijg je de tijd van je leven.**

Maikel: 'Dat geloof ik ook ja.' Bud lacht en geeft Blue te eten.

Maikel: 'We hebben ook nog een verrassing voor jullie, maar kijk even uit met Chantal!' Justin en Francis vragen samen: Oh wat dan? Maikel: 'Kijk dadelijk na het eten maar buiten bij de voordeur.' Maikel: 'Bud het is heerlijk man echt waar. Zelfs Chantal vind het lekker.' Bud lacht en op de TV horen ze: heel erg .. bedankt voor de complimentjes .. **ik ben blij** .. dat .. het smaakt .. **Nogmaals dank.** Als ze hebben gegeten loopt Maikel naar Bud in de keuken en helpt hem met de afwas 'Jongen ik had geen idee dat je dit kon hoe oud ben je?' Bud pakt een pen en papier uit de kamer en schrijft op **7**. Maikel vraagt nog een keer: 'Wie heeft je dit toch aangedaan man?' Bud met het pen en papier nog in zijn hand schrijft op **Pope**. Maikel: 'Wie is die pope toch?' Bud schrijft op **Nee nee nee nee.** Maikel ziet Bud bang worden. Maikel: 'Oke je zegt het vanzelf wel.' Bud schrijft op als puntje bij paaltje komt loopt iedereen weg. Maikel zegt lachend: 'Dan ken je ons nog niet.' Op dat moment begint Kerber te huilen aan de voordeur. Justin vraagt: **Wat is dit nu weer?**

Hij loopt naar buiten. Als hij de voordeur opendoet rent Kerber naar binnen.

Justin weet zich geen raad en kijkt vertwijfeld naar de grote hond die recht voor hem staat te hijgen. Hij zegt zachtjes *pap pap help.*

Wanneer Amy naar Kerber loopt en zegt rustig jongen **zit!** Als Kerber gaat zitten ziet hij Blue. Wanneer hij naar het terrarium loopt en zijn kop door het glazen open raam steekt, breekt het glas.

Het glas ligt door de gehele woonkamer verspreid. Chantal begint te krijsen vanaf de eettafel. Hij draait zich om met het staartje van Blue dat wiebelt uit zijn bek. Bud schudt zijn hoofd panisch heen en weer. Kerber kijkt Bud aan slikt Blue door en ziet dan Chantal. Hij draait rondjes om de krijsende baby totdat hij met zijn poten op de tafel gromt tegenover Chantal. Bud haalt Maikel op vanuit de keuken.

Hij bedenkt zich geen moment hij pakt een keukenmes en net voordat Kerber wil toeslaan snijdt hij Kerberos strot los. Maar Kerberos verblikt of verbloost niet en blijft grommen tegenover de bange Chantal. Maikel steekt hem in zijn nek maar nog blijft die verdomde hond grommen en grommen. Maikel blijft steken overal waar hij kan en net waneer Kerberos wil bijten valt hij met zijn kop op de tafel.

Maikel blijft doorgaan met steken en zegt dat ding is nog niet dood, **HIJ IS NOG NIET DOOD!**

DEMONISCH KUTBEEST! Er komt geen druppel bloed uit de verwondingen van Kerberos er komt een soort van zwart goedje uit.

En hij verandert in een een koffiedik achtige substantie voordat hij helemaal verdwijnt. Maikel Justin en Francis kijken verwonderlijk als de grote Dobermann een soort van versmelt in de grond. Amy zegt alleen maar **Mike wat doe je nu weer? Wat maak je nu weer kapot? Vuile klootzak dat je bent!**

Maikel kan alleen maar zeggen maar Chantal Aims Chantal en Chantal dan... Amy haalt haar schouders op en loopt weg. Als ze de deur uitloopt komt ze in de voortuin tot zinnen en loopt weer naar binnen met de woorden sorry Mike je hebt gelijk. Ik weet niet wat me overkwam.

Maikel troost Chantal houdt haar vast en zingt:

> *I wear the tears of the fallen sun. I wear the tears of the fallen son. I wear the tears of the moon and sky. I wear the tears of the soldier's song. Tears of the fallen.*

Chantal snikt een beetje en begint weer te grinniken totdat de grijns een hevige lach wordt.
Maikel: 'Ja ik weet het dit is misschien wel een van de mooiste nummers ooit gemaakt he meissie.'

Maikel zet haar neer op de grond en ze begint met haar kont te schudden en te dansen. Maikel: 'Oh wil je het liedje horen?' Hij zet het aan op zijn telefoon.Chantal gaat helemaal los op het liedje en Justin en Francis houden haar handjes vast.
Maar ze wil het zelf doen. Maikel: 'Aims kijk dan kijk dan joh.' Amy kan alleen zeggen: 'Ja daar heeft ze de leeftijd voor.'
Maikel vraagt verbaasd: 'Op zes maanden en een paar dagen?' Amy: 'Sommige kinderen zijn er eerder bij.' Maikel op een boze toon: **Mens doe normaal joh.** Amy kijkt Maikel aan met gloeiende groene ogen en zegt in een schelle gillende toon: **Dat doe ik toch flikker!** Maikel ziet het niet meer zitten en zegt: **Als je nu niet normaal doet tyf ik je met huid en haar me huis uit! Wees trots op je dochter takketrol. Overal ligt glas en Blue is dood je kan tenminste trots op je dochter zijn.**

Amy kijkt alleen maar naar Maikel en lacht. Dan hoort hij de zware stem weer in zijn hoofd die fluistert:

Goed zo Mike wordt boos. Goed zo Mikey wordt maar lekker boos. Mikey Mike zo heb ik wat aan jeee.

Maikel weet nu wel een cruciaal ding. Maikel moet rustig blijven koste wat kost, hij moet rustig blijven. Als Amy voor de tweede keer naar de voordeur loopt en haar jas aantrekt.

Komt Maikel haar achterna en vraagt: 'Waar zijn wij van plan naar toe te gaan?' Amy 'Naar mijn ouders ofzo Mike ik heb hulp nodig!' Maikel: 'Hoe lang is het geleden dat je je ouders gezien hebt?' Amy: 'Op de geboorte van Justin.' Maikel: 'Aims dat is twaalf en half jaar geleden.' Amy: 'Mike dat maakt me niks uit ik heb hulp nodig.

Kan ik anders niet bij jouw ouders terecht ofzo.'
Maikel: 'Of mijn moeder nog leeft dat weet ik niet en het verhaal van mijn vader weet je nu ook.'
Amy slikt en vraagt: *Weet jij nog iemand?* Maikel: 'ja een pastoor. Maar dat is geen goed idee al is hij de enige die jou kan genezen. Maar voor hem is iedereen bezeten of kwaadaardig. Hij gaat zo ver in het uitdrijven dat je door een levende hel gaat, ook al ben je gezond.
Hij is zo in de ban van het kwaad dat hij zelf hetgeen is wat hij het meeste haat in deze wereld..'
Amy pakt haar autosleutels en zegt: 'Misschien is dat wel beter.' Maikel: 'Oke maar dan gaan we met zijn allen we laten niemand achter zelfs Bud niet.'
Als ze met zijn zessen het huis uitlopen ziet Maikel een zwartachtig goedje van de muren naar beneden lopen. Terwijl hij Chantal pakt. Totdat er een kop te zien is een grote hondenkop.
Maikel rent met Chantal in zijn armen als laatste naar de auto. Als hij zit en hij Chantal in het kinderzitje heeft gezet zegt hij tegen Amy plankgas.

Amy kijkt nog even achterom maar ziet niks terwijl Maikel een grote zwarte schaduw wolf achter hun aan ziet rennen. Chantal zegt: **Nilai Lobo!** Maikel vraagt: 'Wat zeg je meissie wat is dat?' Chantal zegt weer **Lobo!** Als Maikel achteromkijkt ziet hij een blauw en een paars lichtje dichter en dichterbij komen totdat ze bijna lijken als ogen. Chantal klapt in haar handjes en zegt **Lobo!** Nu zeggen Justin en Francis het ook. En Chantal speelt wat met haar autogordel.
Totdat de wolf naast de auto loopt en binnenkomt. Als Maikel verlamd van angst op de achterbank van de gezinsauto zit ziet hij de lichtjes in de ogen van Chantal. Een blauw en een paars oog Chantal draait in een snelle beweging haar nek om en kijkt Maikel aan.
Maikel verlamd van angst ziet de schaduw naar hem toekomen.

De schaduw lijkt te ruiken aan Justin en Francis alle twee wijzen ze met een blauw en paars oog Maikel aan. De schaduw laat alleen Amy met rust als hij de kant van Maikel opgaat. Maikel nog steeds verlamd probeert aan de schaduw te ontkomen.
Maar de schaduw verorberd hem totdat er niks is dan zwart op zijn lichaam.
Zijn bruine ogen worden grijs en zijn haar is weer lang zoals hij dat lang geleden had.

De schaduw spreekt hem toe in de stem van zijn moeder. Hij hoort zijn moeder duidelijk in zijn hoofd. Hij hoort zijn moeder zeggen:

> ***Het kwaad is overal op deze wereld, kijk naar je vader en oordeel zelf.***

Ja ma dat weet ik nu wel hij heeft zijn verdiende loon gehad toch?

> *Zo bedoelde ik het niet jongen. Over hoe meer mensen jij oordeelt hoe meer jij jezelf veroordeeld.*

Wat moet ik dan?

> *Vind het in je hart om mensen te vergeven vergeet niet dat jij een instrument van god bent Mikey.*

Als Maikel boos antwoord: **God is mij allang vergeten ma!** Laat de schaduw iets anders zien. Het moment dat Amy Tom binnenliet en terwijl Tom zijn jas ophangt iets in de hoek onder de kapstok gooit.

Een zwart dik koffiedik achtig beestje met de lengte van een slang en het lichaampje van een parasiet. Die in de muur van zijn huis kruipt. Dan is de schaduw weg en wordt Maikel aan de kant van de weg wakker met Amy bovenop hem.

Maikel vraagt: 'Wat is er nu weer mens?' Amy houdt Maikel krampachtig vast en zegt verdrietig:

> **Mike je was even dood. Je hart stopte er even mee of zo. Je ogen waren bloeddoorlopen en er kwam schuimachtig spul uit je bek. Mikey we schrokken ons dood.**

Maikel moet dit even zien te verwerken in zijn veel te drukke hoofd. Dan ziet hij dat de wolf schaduw wegloopt en hem eerst nog even aankijkt in de donkere avond. Hij zegt *dank je wel!* De wolf verdwijnt. Amy in paniek vraagt: **Wat is er nu gebeurt?** Maikel: 'Ik kreeg even bezoek.'

Als Amy Chantal en Justin ziet praten en Chantal druk begint te worden, zegt ze:
'Ik denk dat Tallie moet poepen. Maar ben blij dat het nu weer goed is Mike. Je weet zeker dat het nu goed is?' Maikel: 'je bent een schat maar het gaat echt!' Hij stapt de auto in. Als Chantal Maikel vastpakt en zegt: **pappa lobo!** Vertaald Justin het tegenover Maikel Lobo betekend wolf. Maikel: 'Kon ze hem zien dan?' Justin: 'Bud Francis en ik hebben hem ook gezien. Hij kroop in je pap.' Maikel: 'Ja ik weet het hij heeft me wat laten zien.' Chantal zegt: **niet hij, zij!** Maikel vraagt aan Amy: Hoor jij Chantal ook praten? Amy: 'Ja ik hoor het ook ja ik ben een hele trotse mamma.'

Maikel geeft Chantal een knuffel. Chantal zegt in het oor van Maikel: *Nilai trots mamma trots!* Amy: 'Mike we gaan weer naar huis.' Ze keert de auto om. Ze zegt: 'Dit is alle hulp die ik wou en nog meer.' Als de grote gezinsauto op het stuk van waar de wolf de auto inkwam komt slaat de radio over. In een soort prekende predikant die het over het kwaad heeft. Amy: 'Dit wil ik niet horen maar ik kan de zender niet op iets anders krijgen. Sorry jongens hier moeten jullie het even mee doen.' Maikel: 'Is niet erg ben eigenlijk wel benieuwd waar hij het over heeft.' Amy: 'Weet je het zeker?' Maikel: 'Ja Aims ik ben wel benieuwd naar zijn zegje.' Dus Amy zet de radio harder en grapt wat: 'Dit knopje is volgens mij de enige die werkt.'
De predikant begint over de manipulatieve mensen op deze wereld en vergelijkt ze met de beroemde slang. De predikant zegt onder andere om de manipulatieve slang te stoppen moet je zijn kop afhakken. Amy: 'Mike dit is toch niks voor de kinderen?' Bud krimpt in elkaar bij elk woord dat de predikant zegt op het hoge volume. Totdat Bud begint te schreeuwen **Judas Judas** en schreeuwen veranderd in gillen **Judass Judassss.** Amy zet het volume zachter tot op het punt dat er geen geluid meer uit de radio komt.
Ze vraagt: 'Mike hoe kan dit?' Maikel: 'Ik weet het niet Aims zijn tong is nog wegkijk maar.'

Maikel biedt zijn excuses aan Bud aan: 'Sorry knul ik dacht niet na.'
Bud begint te wijzen naar Maikel en zegt in een schelle gillende stem:

Gij zult mij nooit meer in een hoekje stoppen, gij zult mij nooit meer vernederen gij zult mij nooit meer voorliegen, gij zult mij nooit meer slaan, gij zult mij nooit meer in een hoekje stoppen, gij zult mij nooit meer vernederen, gij zult mij nooit meer voorliegen, gij zult mij nooit meer slaan, gij zult mij nooit meer... Gij zult mij nooit meer...

In een normale stem: *snijden...*

Zijn vinger verslapt Bud schrikt van zijn eigen gedrag en woorden en schrijft op sorry Mike en de radio slaat weer aan op het hoogste volume.

I'm sorry. I'm so sorry. Sorry for everything I've done.

Maikel zegt: 'Is goed jongen!' Hij gelooft zijn eigen ogen en oren niet meer. Dan slaat de radio weer aan zomaar uit het niets en ze horen **Everyone goes to the kingdom of hell.** Ze schrikken zich allemaal rot vooral Chantal die begint te huilen van de schrik. Maikel: 'Rustig maar meissie we hebben Bud gekwetst en zo uit hij zichzelf nu.'

Dan gaat het volume zachter en horen ze rustig op de achtergrond. Where he rules for evermore.

Kort daarna horen ze het lied wat Maikel voor Chantal zong:

I wear the tears of the fallen sun. I wear the tears of the fallen son. I wear the tears of the moon and sky. I wear the tears of the soldier's song. Tears of the fallen.

En Chantal begint weer te lachen. Maikel: 'Dank je buddy!' en Bud steekt zijn duim op en schrijft op een stukje papier **sorry pap.** Maikel zegt: 'Is goed jongen!' Bud schrijft op **sorry broertjes** en geeft Chantal een kus op haar voorhoofd. Chantal pakt zijn neus vast en speelt er wat mee.

Als ze bij hun huis aankomen zien ze dat er kraaien overal op en rondom het huis zitten in het pikkedonker van de avond en Justin vraagt: 'Waar komen die verdomde beesten toch vandaan?'
Maikel:

Zo verdoemd zijn kraaien niet hoor jongen als je veel kraaien ergens ziet dat wil niet zeggen dat er iemand doodgaat of zo. Het kan maar zo zijn dat die kraaien zelf een begrafenis hebben. Dus dat wil zeggen dat ze allemaal bij elkaar komen als er een kraai dood is. Kijk maar ze zitten ook in de bomen en niet alleen op ons huis. Je kan wel altijd van het ergste uit gaan maar kraaien zijn eigenlijk beesten met heel veel respect naar elkaar en de vrienden of familieleden die ze zijn verloren. Waren mensen maar zoals een kraai.

Als Maikel de auto uitloopt naar hun huis om te bewijzen dat de kraaien ongevaarlijk zijn, komt er een kraai op zijn schouder zitten dan loopt Maikel weer terug naar de auto en roept Justin naar hem toe. Justin komt de auto bang uit en blijft op een afstand van Maikel vandaan. Maar de kraai vliegt meteen naar Justins schouder en schreeuwt in zijn oor. Justin weet zich geen houding te geven. Maikel komt naar Justin toe en zegt:

Kijk jongen nou heb je een raaf op je schouder. Dat is oorspronkelijk een vleeseter maar hij doet je niks hoe kan dat volgens jou? Justin nog steeds bang zegt in een trillend stemmetje: *Dat weet ik niet pap.*

Maikel geeft hem het antwoord: *Omdat een kraai en een roek en zelfs een raaf respectvolle beesten zijn Just.* Hij zegt tegen de rest: **Kom maar uit de auto.** Amy komt als eerste uit de auto en de kraaien beginnen elkaar een beetje te waarschuwen. Francis komt uit de auto samen met Chantal en de beesten doen niks zelfs geen klein piepje komt uit de honderden kraaien raven en roeken. Dan komt Bud de auto uit en het geschreeuw om hulp van de beesten gaat door merg en been. Bud blijft bang staan en Maikel vraagt aan hem:

Buddy ze zijn banger voor jou dan jij voor hun hoe kan dat? Het hoeft niet te betekenen als je deze beesten ziet dat er iemand doodgaat. Maar met jou uitbarsting in de auto weet ik dat niet zeker knul.

Niet voor het een of ander maar je praat zonder tong. Das niet normaal jongen misschien proberen deze beesten ons voor jou te waarschuwen. Voor jou en het kwaad in de wereld beesten zoals kraaien vallen niet zomaar aan, alleen als de bedreiging te erg is. En zoals je kan zien vallen ze jou niet aan nog niet maar hoelang duurt het nog voordat dat ze je wel aanvallen?

Bud kijkt bang om zich heen en loopt terug naar de auto. Als de raaf van Justins schouder naar die van Maikel gaat weet Maikel dat Bud uit de auto kan komen en roept hem. Met de woorden: **Kom maar ze hebben je geaccepteerd.** Als de autodeur opengaat en Bud er bang uitkomt.

Zijn de kraaien stil en de raaf op de schouder van Maikel vliegt naar de nabije boom. Als Bud door de deur van het huis loopt is hij pas weer rustig. Iedereen is alweer binnen maar Maikel blijft nog even achter om de beesten te bedanken. En wenst ze een fijne avond als Maikel heeft gezegd: 'Slaap lekker jongens!' Loopt hij weer naar binnen. Wanneer Maikel binnenkomt en vraagt aan Bud: 'Ga je nog uitleggen hoe je zonder tong praat?' Kijkt Bud de andere kant op. De kant van de kapstok. Maikel: 'Weet jij wat daar ligt jongen?' Bud schudt nee en het schudden wordt heviger en heviger. Maikel:

Volgens mij weet je het wel jongen. Volgens mij weet je wat voor beest dat was buddy. Maar wil je het mij ook vertellen dan buddy. Bud schudt hevig nee en zijn ogen rollen naar achteren Maikel ziet alleen het wit van zijn ogen. Totdat het wit aan zijn linkeroog zwart begint te worden de parasiet komt eruit het koppie is te zien. We gaan je helpen he buddy? Ja daar komt dat zwarte vieze beest!

Hij trekt de parasiet verder uit het linkeroog. Als hij trekt aan de parasiet wordt dat ding langer en langer hij zegt: **ik help je buddy ik help je.** Bud schreeuwt het uit. Dan gaat de TV weer aan en Maikel vangt op:

Thou shall not conquer pagan. Thou shall not lie serpent. To stop the manipulative serpent cut of the head.

Als Maikel de parasiet bijna uit het oog van Bud heeft getrokken knapt de parasiet doormidden. En ziet hij het onderstuk van dat kolere ding dan weer naar onderen kruipen. Hij zegt: *Zo doen we dat. Sorry buddy maar dat is dat.* Bud schreeuwt nog steeds totdat hij een blauw en een paars oog krijgt en hij Maikel iets laat zien. Hij ziet dat er meer zwarte parasieten zoals deze zijn.

Ze nestelen in de muren van onder naar boven. En boven naar onder en ertussenin de gehele muren zijn zwart vanbinnen.

Dan laat Bud hem nog wat zien Bud laat zien wat hem is aangedaan en waar het gebeurd is. De kelder van een kerk samen met wat andere kinderen. En nog belangrijker door wie. Maar Bud stopt op het moment als het gezicht van diegene zichtbaar wordt. Amy zegt: 'Mike ik vervang de luier van Chantal.' Maikel: 'Jij liever dan ik!' Dan wordt hij wakker in zijn bed en kijkt op zijn horloge. Zijn horloge wijst 05.40 aan. En de straten zijn nog donker als Maikel uit zijn raam kijkt. Als hij Amy vraagt wat er is gebeurd zegt Amy: 'Oh Mike ga weer slapen.' Dus Maikel gaat weer in het veel te grote bed liggen en draait zich om.

Als Maikel net in slaap dreigt te komen en hij de kamer voelt draaien om zich heen. Hoort hij de voordeur open en dicht gaan. Als hij Amy probeert wakker te maken slaapt ze door dus gaat Maikel opzoek. Hij pakt zijn vaders dolk van onder zijn kussen vandaan en verkent het huis. Niks te zien en Justin Francis Chantal en Bud liggen te slapen. Dus loopt hij naar beneden als hij bij de voordeur komt gaat hij voor Maikel open. Maar Maikel doet de deur dicht op dat moment staat hij buiten.

Hij klopt aan de deur belt aan en na geen gehoor probeert hij uit een wanhoopsdaad de deur in te trappen. Het lukt hij loopt naar binnen maar het is zijn huis niet. Hij hoort kinderen lachen en spelen. Hij hoort een hond blaffen. En een of ander raar geluid wat van een orgel ofzo afkomstig is. Hij snapt er niks van en kijkt om zich heen. Zijn huis is veranderd in een kerk. En de geluiden komen uit de grond. Als hij besluit door de kerk heen te lopen en er zo achter te komen waar hij nu is. Hoort hij een kind achter hem giechelen.

Als hij achteromkijkt is het giechelende kind weg. Hij hoort iemand zeggen in een zware demonische stem:

Alle stappen die jij in deze kerk zet heeft een gevolg. Dit is geen geheiligde grond.

Maikel ziet een groot altaar vol met kinderhoofdjes zo lijkt het. Als Maikel naar links gaat achter het grote altaar komt hij een deur tegen die naar de kelder leidt. Hij gaat met de trap naar beneden en vind daar allemaal vastgeketende kinderen aan de muren van de grote pikzwarte kelder die onder de gehele kerk doorloopt. Hij probeert ze allemaal los te maken maar het lukt niet zonder de sleutels. Als hij iemand van de trap hoort lopen met zware voetstappen en veel sleutels denkt hij aan maar een ding. En dat ding is:

Ik moet die sleutels hebben. Als de persoon beneden is en het licht aandoet valt Maikel hem meteen aan en probeert de sleutels te pakken te krijgen. De man is groot zwaar en draagt een uitdrukkingsloos zwart masker. Maikel wil de alleen de sleutels maar dat masker wil hij ook.

Hij is zo verward dat als hij eindelijk de grote sterke man naar de grond weet te werken hij het masker probeert te pakken en te pakken heeft. Maar dan gooit hij het masker van zich af en worstelt zich een baan naar de sleutels.

Als hij eindelijk de sleutels heeft afgepakt. Komt de blaffende hond op hem af met kwijl in zijn glimmende bek. En werkt Maikel naar de grond de man fluit en de hond loopt naar de man. Als de man naar Maikel toeloopt en zegt **Lobooo** verdwijnt de man.

Maikel probeert de kinderen vrij te krijgen maar het lukt hem niet. Onder het gedreig van de blaffende valse hond die nu naar hem toeloopt met bloedrode tanden en ogen alsof het vagevuur in hem brand. Alle kinderen schreeuwen in koor **Maikel Maikel wordt wakker.**

Als Maikel wakker schrikt staat Bud aan zijn bed naar hem te kijken en hij schrikt zich rot. Dan tikt Bud op zijn pols en als Maikel op zijn horloge kijkt knippert het digitale horloge 06.00.
Maikel voelt meteen onder zijn kussen en zijn dolk ligt er nog.

Dag III.

Als Bud de slaapkamer uitloopt ziet Maikel dat Bud onder zijn voeten nog meer littekens heeft. En het lijken wel brandwonden. Net zoals Maikel's vader bij hem deed destijds. Maikel kan alleen nog maar denken die sneuneus, die zeiksluiter achtervolgd me nog. En hij houdt Bud tegen. Als hij Bud aanraakt dan draait Bud zich meteen om. Hij doet zijn mond open en probeert wat te zeggen. Maikel ziet dat zijn tong terug groeit en als Bud het eerste woordje uitspreekt krijgt Maikel het koud, koud tot aan het bot en daar beneden. Het woord wat Bud uitspreekt is **antichristus** en wijst naar Maikel. Als Maikel niks durft te zeggen over het feit dat Bud dezelfde stem als zijn vader heeft. Lacht Bud en loopt hij weg. Wanneer Bud wegloopt zijn de voetstappen niks zoals een normale zeven jarige jongen heeft, maar meer zoals een bok of geit.

Als Bud voor de laatste keer achteromkijkt ziet Maikel dat hij de ogen van een geit heeft gekregen. Zo geel met een balkje dwars door het midden. Maikel hoort zijn opa's staande klok. Hij weet heel goed hoe dat dat ding klonk. Hij was daar vroeger doodsbenauwd voor die zware bonzen van het zware uurwerk. Hij hoort dat ding zes keer slaan en bij elke keer wordt hij banger. Als Maikel Bud een klap wil geven vindt hij zichzelf in bed. En wordt hij langzaam en verward wakker met Bud aan zijn bed. Zodra hij Bud ziet pakt hij zijn vaders dolk van onder zijn kussen vandaan. En zet die bij Bud op zijn keel. Hij zegt: **Mond open buddy en nu!** Bud doet zijn mond open en Maikel voelt er wat in maar kan geen tong vinden. Maikel: 'Sorry buddy je liet me schrikken!' Wanneer Bud op zijn pols tikt kijkt Maikel op zijn horloge en de wijzer staat op 11.00. Bud wordt bang van de geschrokken Maikel, maar niet wat een normale reactie hoort te zijn. Bud is het gewend. Dit heeft hij vaker gezien en probeert Maikel te waarschuwen voor het kwaad wat hij aan kan doen. Eigenlijk voordat het kwaad is geschied probeert Bud het tegen te gaan. En schrijft op een papiertje: **kijk uit pap!** Maikel: 'Waarom dan buddy?' Bud schrijft op: **Het kwaad is overal ik voel het ook in mezelf sterker worden!** Maikel lacht en zegt: 'Buddy ik wist niet dat je zo een mietje was.' En loopt weg.

Als Bud achterblijft in de slaapkamer wordt hij zo bang voor Maikel dat er pis naar beneden druipt. Als de grond nat is van de urine van Bud neemt hij een besluit geeft Chantal een knuffel en loopt de voordeur uit. Als hij nog een keer achteromkijkt ziet hij Maikel lachend voor de TV zitten en wordt hij nog banger voor zijn nieuwe vader. Niet voor wat Maikel hem aan kan doen. Maar voor wat hij de rest aan kan doen vooral, zijn kleine meid. Als de bange Bud getergd door vragende gedachtes zoals: wat als hij die dolk op Chantals keeltje zet? Wegloopt in de koude straat vol met herinneringen aan zijn echte vader en zijn stiefvader en nieuwe vader komt er sinds een hele lange tijd een lach op zijn gezicht. Een echte lach hij denkt wat een fijn gevoel. En hij verdwijnt in de groene wijk met een goed gevoel. Over het eeuwige lange leven dat hij achter zich laat. Als Maikel Chantal op de bank neerzet en zegt tegen Amy: 'Aims ik ga maar eens op zoek naar een baan. En ik neem Justin en Francis met me mee.' Amy's reactie is veelbelovend als ze zegt: 'Ik geloof in jullie Mike veel succes.' Maikel bedenkt zich geen moment en neemt Justin en Francis mee. Hij zegt tegen Justin: 'Kom Just we gaan een eindje rijden.' En tegen Francis: 'kom jongen we gaan eens even wat doen.' Terwijl ze naar de auto lopen die nog steeds achterin de wijk ergens staat bij het grote herenhuis. Vraagt Justin waar gaan we heen pap? Maikel: 'Ik ga een baan versieren.

Wat voor baan zou ik moeten nemen?' vraagt hij aan Francis.. Francis kijkt hem bedenkelijk aan en zegt: 'Zolang je maar geen pennenlikker wordt pap vind ik het goed.' Maikel lacht en zegt: 'Das meestal wel goed betaald werk hoor jongen. En het geld begint eerlijk gezegd een beetje op te raken. Jij wil toch ook je eten op tafel hebben of maakt dat jou niet zoveel uit knul?' Francis weet niet goed wat te zeggen hij heeft zich daar nooit druk om gemaakt. Justin: 'Hey is iets in het groen niks voor jou pap?' Maikel denkt erover na en zegt: 'Nou dat zou wel een baantje dichtbij huis kunnen zijn.' Als ze bijna bij de auto aankomen passeren ze het grote herenhuis weer. Justin durft niet meer te kijken. Maikel legt zijn hand op de schouder van Justin en zegt: 'Het is goed jongen.' Als Francis naar het veel te grote huis kijkt zegt hij: 'Wat krijgen we verdomme nou. Dat lijkt Bud wel! Kijk dan jongens, kijk dan!' Justin stottert: 'Sorry fr fra Francis d de dat hu hu huis is geen go go goed nie nie nieuws.' Francis: 'Dan moeten wij hem helpen of niet?' Hij rent het huis binnen. Justin: 'Sor sorry pa pa pap me me maar dit ka ka ka ka kan ik niet do do do do do doen.' Maikel: 'Dat gestotter is lang geleden man. Maar als je buiten de boel in de gaten houdt ben je kwetsbaarder want dan sta je alleen, terwijl wij binnen met zijn drietjes kunnen zijn, en zelfs als Bud hier is met zijn vieren.

Dus ik heb liever dat je met mij mee naar binnen loopt en het binnen een beetje scanned. Als je bang bent ben je over het algemeen oplettender dan wanneer je als een kip zonder kop naar binnen loopt zoals Francis net deed.' Justin: 'O o o oke pa pa pa pap.' Ze lopen samen naar binnen. Eenmaal in het veel te grote huis merkt de bange Justin iets op. Hij fluistert: *Pa pa pap dit le le le lijkt wel e e een kerk o o o of zo.* Maikel kijkt onbegrijpelijk om zich heen en zegt: 'Krijg nou wat je hebt gewoon gelijk man hey. Maar van buiten is het gewoon een groot herenhuis.' Maikel kijkt vol ongeloof om zich heen en vroeg zich eigenlijk al af waarom die deur toch open was. Maikel: 'Jongen ik weet denk ik waar ik moet zoeken maar wees alsjeblieft niet bang voor je te zien krijgt! Dit kan heel veel zijn om te verwerken in bange gedachtes. En volgens mij is dit ook geen geheiligde grond want er hangt hier een dode geur en sfeer.' Justin's gestotter is in een keer afgelopen en zegt: 'Pap ik moet mij vermannen maar dit is iets te veel van het goede om in een keer te accepteren.' Maikel kijkt zijn zoon aan en zegt: 'Jongen ik ben trots op je maar we moeten allereerst Francis maar weer eens zien te vinden.' Als ze door de deur achterin lopen komen ze op een grote binnenplaats vol groen terecht. Francis zit daar naast Bud op een bankje. Als Maikel naar Francis en Bud toe loopt en zijn excuses aan Bud aanbiedt voor eerder vandaag.

Wijst Francis naar een schuurtje helemaal achterin de grote groene binnenplaats. Maikel: 'Justin blijf hier!' Wanneer hij naar het schuurtje toeloopt en de mooie grote massief houten eiken deur vol versieringen opendoet. Ziet hij dat zijn auto daar staat en iemand op de bestuurdersstoel zit met de auto gevuld met rook. Als hij de auto probeert open te doen komt hij erachter dat de deuren op slot zitten. Als hij zijn sleutel in het sleutelgat steekt de sleutel omdraait en het portier opendoet. Valt er iemand uit de rokende auto naar buiten. Hij ademt niet meer zijn gezicht is zwart van de uitlaatgassen. Als Maikel de zwarte uitlaatgassen van zijn gezicht afveegt. Ziet hij dat Koos daar ademloos ligt. En er gaat eigenlijk een gigantische last van zijn schouders af met de gedachte die man kan mijn kinderen en Amy nooit geen pijn meer doen. Als hij daaraan denkt voelt hij een rots van zijn schouders af rollen. Hij denkt ik kan dat stukje nu eindelijk loslaten. Hij haalt de slang uit zijn auto's raam en gaat in de auto zitten, als hij de auto start doet ze het en vraagt Maikel zich af hoe hij hier wegkomt. Hoe krijgt hij zijn auto uit de schuur en van de binnenplaats af? Maar hij bedenkt zich wat hij stapt uit de auto en loopt naar de rest. Hij vraagt aan Bud: 'Wat doe jij hier man?' Waarop Bud opschrijft: ik werd hierheen geroepen door iets in me.

Nadat ik weg was gelopen omdat niemand luisterde naar wat ik te vertellen heb. Maar jij graaft je eigen graf pap. Maikel krabt zich achter zijn oor en komt tot de conclusie dat hij fout zat om zo agressief op Bud te reageren en bied zijn excuses aan. Hij zegt: 'Bud het spijt me jij weet meer dan wij over wat hier aan de hand is.' Dan vraagt Bud in een zware demonische stem **Mikey weet je nu nog niks? Niks is wat het lijkt Mikey Mike.** En fluistert op het demonische toontje: *als je niet verder kijkt dan de brug lang is, hoe kan je dan ooit het water zien?* Maikel wijst zijn vinger naar Bud en schreeuwt: **TOM VUILE GIFSPUWER IK KOM JE HALEN EN DE HEL KOMT MET ME MEE!** Bud glimlacht en de stem vraagt **ik heb alle tijd Mike jij ook?** Net als Maikel uit wil halen wuift Bud bang met zijn armen en schrijft op: niet in trappen pap. Maikel witheet van woede schreeuwt: **IK BEN JOU VADER NIET EN DAT ZAL IK OOK NOOIT WORDEN! WAAR IS DIE VERDOMDE LAFBEK VAN EEN VADER VAN JE?**

Bud schrijft panisch op: Dat weet ik niet pap sorry. Maikel schudt Bud door elkaar net zolang tot hij niet meer op de benen kan staan en omvalt met de boze woorden:

Wat weet je nou wel dan? En voor de laatste keer ik ben jouw vader niet en dat zal ik ook nooit worden.

Justin stopt het net op tijd voordat Maikel Bud op de grond een paar rake klappen geeft. Maar als Justin Maikel van Bud probeert weg te trekken voelt Justin een doffe klap op zijn oogkas. Maikel voelt het gebeuren en staat meteen op en zegt Just Just het spijt me alles goed. Justin kijkt verward om zich heen en zijn oog begint al op te zwellen. Als Maikel Justin een knuffel wil geven rent Justin weg. Hij wil zo snel mogelijk de kerk uit. Francis achtervolgt hem en roept **Just Just kom nou man zo was het toch niet bedoeld dat weet je toch?**

Just Just kom nou terug man. Justin blijft staan bij de deur kijkt achterom en schreeuwt woedend:

Laat die veel te grote klootzak de rotdood krijgen, hij moet met zijn poten van zijn eigen kinderen afblijven.

Voordat ik al zijn botten in die sla grage klauwen breek verdomde eikel!

Hij doet de deur open en hij is weg. Francis volgt hem. Maikel en Bud zijn de enige nog in die kerk van het grootste kwaad. Maikel veegt zijn tranen weg en zegt schuldbewust tegen Bud:

'Dit is de eerste keer dat ik hem zo boos zie en hij heeft groot gelijk. Dit had nooit mogen gebeuren. Hier ben ik jaren voor gewaarschuwd door mijn moeder om niet zo te worden als mijn eigen vader.

Maar ik maak nu onbewust dezelfde fout vuile lekkende pijp likker.' *Het spijt me buddy zo had ik nooit mogen reageren, niet tegen jou en al helemaal niet tegen Just.* Bud geeft Maikel een hand en een glimlach en schrijft op: maak je niet druk ik begrijp het wel. En Justin doet dat ook. Daar moet je vertrouwen in hebben. Maikel: 'Ik moet mijn auto pakken voordat ik nog meer problemen krijg. Ik zit namelijk nu al tot aan me kin in de shit. Wil jij alsjeblieft Justin en Francis zoeken?'

Bud knikt ja geeft Maikel een knipoog en loopt de duistere kerk uit. Maikel loopt naar de schuur met de mooie versierde eikenhouten deur en loopt de schuur naar binnen. Hoe krijg ik mijn auto hieruit denkt hij. En hoe is ze hierbinnen gekomen? Als hij opzoek gaat naar een deur ziet hij dat er geen deur te vinden is alleen de mooie versierde eikenhouten deur waardoor hij binnen is gekomen. Als hij de eikenhouten deur van binnenuit openslaat, ziet hij op de linker deurknop een zwart goedje druipen dat een beetje borrelt op de grond.

Wanneer hij de deurknop loslaat ziet hij in een flits van een milliseconde hoe hij daar weg kan komen met zijn auto. Hij ziet dat achterin de hoek van de binnenplaats een groene haag een ijzeren poort verbergt. Dus gooit hij Koos in de kofferbak van zijn auto en rijd de schuur uit naar de verborgen poort. Ze start denkt hij heeft Koos mijn auto eerst gemaakt voordat hij zelfmoord pleegde? Hij zegt dank je wel man! Wanneer hij voor de poort staat en zoekt hoe dat kreng opengaat. Hij bedenkt zich iets misschien heeft Koos de sleutel wel bij zich en hij opent de kofferbak. Hij biedt zijn excuses aan aan Koos en voelt in zijn zakken. Wanneer hij Koos omdraait hoort hij iets vallen in de kofferbak. Hij vindt de sleutels van de kerk. Zou daar ook de sleutel van de poort tussen zitten? Denkt hij. Hij probeert drie van de zeven sleutels totdat sleutel past en hij het slot omdraait. De ijzeren poort piept en kraakt maar gaat open. Hij zegt nog een keer dank je Koossie en doet de kofferbak weer dicht. Als hij de poort uitrijdt verandert het herenhuis in een ouderwetse kerk. Maikel snapt er niks van maar vestigt er voor de rest geen Aandacht op. Hij moet Justin Francis en Bud zoeken voor het te laat is om zijn fout goed te maken.

Hoofdstuk V.

Het Verdoemde Hoofdstuk.

Als hij opzoek gaat naar zijn verloren oude en nieuwe zoon. Komt hij als eerste langs de supermarkt. Waar hij zeker weet dat hij Tom daar ziet staan wachtend en zwaaiend naar hem. Maar hoe boos hij nu ook is zijn zoons gaan voor op dit moment. En dan kan hij weer ruziemaken met die oude uitvreter. Als tweede komt hij langs de speeltuin bij hun om de hoek. Maar als hij er een blik inwerpt ziet hij eigenlijk meteen dat zijn zoons daar niet zijn. Dus als derde optie gaat hij naar huis. Maar zo snel kunnen ze toch niet lopen denkt hij bij zichzelf... Wanneer hij de deur opendoet is het donker in huis de gordijnen en rolgordijnen zijn allemaal dicht en er brand geen lamp of zelfs kaars. Hoe meer hij nadenkt des te meer hij zichzelf tekortdoet in zijn kalmte. Hij besluit een lamp aan te doen want de gordijnen zullen niet zomaar dicht zijn. Vrijwel meteen als hij de lamp aandoet ziet hij Amy met Chantal in haar armen in de fauteuil zitten.

En de radio staat aan hij vraagt zich af waarom dat ding nu pas aanstaat, en loopt naar Amy. Hij vraagt: 'Heb jij Justin en co gezien Aims?'

Amy beantwoord zijn vraag met een vraag: 'heb jij werk gevonden Mike?'

Maikel: 'Nee helaas nog niet er is wat tussen gekomen. Maar ik ga zo snel mogelijk opzoek.' Amy kijkt hem aan alsof ze hem iets verwijt. En zegt op een zachte toon *Mike ik heb liever niet dat je hier slaapt vannacht. Maar als je Justin zoekt hij is naar de kinderboerderij gegaan met de jongens. Mag ik jou iets persoonlijke vragen Mikey?* Maikel: 'Ja tuurlijk Aims vraag maar raak.' Amy vraagt

Het luchte zeker wel op om je eigen kind te slaan he droeftoeter? Maar mijn echte vraag was wat was het verhaal van Bud hier nu helemaal in en hoelang blijft hij nog in ons huis?

Maikel zegt schuldbewust *Aims ik heb nog nooit ergens zo een spijt van gehad. Het maakt me kapot vanbinnen. Ik ben mijn net zoals mijn en jouw vader dat zei ik meteen tegen Bud toen Justin wegliep. Het verhaal van Bud is dat ik hem weer iets hoorde zeggen wat Tom zei toen hij hierbinnen was.*
Namelijk dat raadseltje als je niet verder kijkt dan de brug lang is, hoe kan je dan ooit het water zien?

En daar werd ik boos van in de combinatie dat Bud mij daarna pap noemde met een papiertje.
Hier heb ik het papiertje lees het maar. Amy leest het papiertje waarop staat niet intrappen pap.
Amy zegt ik begin het te begrijpen maar waarom Justin waarom die gifspuwer van een Bud niet? Waarom Mike?
Maikel legt uit: 'Het was eigenlijk mijn intentie om Bud te slaan maar Justin trok me eraf... En, en, ik zwaai kwaad om me heen van laat me verdomme me gang gaan. En, en, toen raakte ik in die zwaai Justin met mijn elleboog op zijn oog. Het spijt me Aims het spijt me zo.' Amy: 'Ik snap het nu wel meer, maar als je je excuus aan wil bieden aan hem moet je toch naar de kinderboerderij gaan. Daar zit hij namelijk samen met Francis en Bud.' Maikel: 'Oke Aims dan ga ik daarnaartoe. Om je andere vraag te beantwoorden over hoelang Bud hier nog blijft. Ik wil hem eigenlijk hier houden Aims. Hij kan nergens naartoe hij heeft niemand. Hij is hetzelfde als wij ooit eens lang geleden. En ik wil hem niet naar een weeshuis sturen, pleeggezinnen in en uit weeshuis in en uit. Hij heeft dit verdient Aims. En dat weet je donders goed. Hij heeft het verdient bij mensen te wonen die om hem geven.'
Amy: 'Maar Mike ik ben bang voor hem.
Hij jaagt me de stuipen op me lijf! Hij maakt me bang Mike die wangen van hem zijn zo verminkt dat je zijn tanden kan zien zitten.

En eten met hem aan tafel dat is niet om aan te zien. Daar komt ook nog eens bij dat ik hem niet gebaard heb. Het is niet onze zoon Mike. Hij is van iemand anders. Hij maakt me zo bang!' En Amy begint te huilen. Maikel troost haar en zegt:
'Ik weet het Aims maar dat is niet zijn schuld echt niet. Dat is niet zijn fout maar van die pope volgens mij wie dat ook mag zijn.'
Amy: 'Maikel ga naar Justin en slaap vanavond ergens anders Mike. Ik wil je hier niet hebben na vandaag.'
Maikel: 'Aims ik ga naar de kinderboerderij en dan zien we wel verder.' Maikel stapt in zijn auto die het miraculeus nog steeds doet. Maikel snapt er niks van heeft Koos dan echt zijn auto gemaakt? En zijn benzinetank gevuld? Het valt hem nu pas op dat de benzine meter bijna helemaal vol zit. Terwijl toen hij zijn auto achter moest laten zat zijn metertje op de helft ongeveer. Dus hij heeft mijn auto gevuld en gemaakt en toen besloot hij maar even zijn leven te nemen denkt Maikel. Maikel denkt bij zichzelf ik snap er niks van waarom doe je zoveel moeite om daarna in dezelfde auto die je gemaakt en gevuld heb je eigen leven te nemen.
Je had een litteken op je pens van hier tot Tokyo, je kon niet normaal meer lopen en toch heb je het nog zolang vol gehouden. Je was in de zestig en dan zie je mij, je krijgt een paar tikkies van me en dan neem je je eigen leven in mijn auto.

Die je eerst heb lopen maken.. Dat is eigenlijk het enige waar hij aan kan denken. Het grote waarom als hij zijn weg naar de kinderboerderij vervolgt.
'Dat hij zijn leven neemt snap ik nog' zegt hij hardop in de auto.
'Dat hij mijn auto heeft gemaakt kan ik ook enigszins nog begrijpen. Maar alle twee? Hij maakt mijn auto eerst om daarna de slang in de uitlaat te proppen en in het raampje te stoppen.
Om dan dezelfde auto aan te zetten en op die manier te stikken.' Zijn handen gaan trillen, zijn voet wordt spastisch en hij voelt iets druppelen uit zijn oor dat naar zijn nek druipt. Als hij het instinctief probeert weg te vegen begint het op zijn vingers te borrelen. En hij hoort een sissend geluid alsof er iets aan brand. Als hij op zijn vinger kijkt dan ziet hij een dik zwart goedje borrelen. En veegt schrikachtig zijn oor leeg met een schoonmaak doek die naast hem op de stoel ligt. Tijdens het wrijven in zijn oor hoort hij het sissen. Maar het doet geen centje pijn. Het zwarte dikke spul borrelt alsof het aan het koken is en sist alsof er iets aan brand. Maar geen pijn, brandwonden of zelfs een verschroeide huid.
Het zwarte spul begint te bewegen en te denken lijkt het wel.
Hij denkt in een keer aan dat spul wat uit Kerberos kwam zetten nadat hij dat kutbeest had doodgestoken.

En aan dat spul aan de deurknop van die mooie schuurdeur.
Als hij bij de kinderboerderij aankomt komt hij in een keer tot zijn grote verbazing tot de conclusie dat hij een grote omweg heeft gereden en weer langs die verdomde supermarkt.
Waar Tom hem heeft nagekeken tot hij uit het zicht weg was. Hij voelt de priemende ogen van Tom nu pas en kijkt woedend om zich heen.
Maar Tom is nergens te bekennen. Iets rustiger stapt hij de auto uit en gaat opzoek naar zijn zoons.
Wanneer hij het terrein oploopt ziet hij ze vrijwel meteen op een bankje zitten, rustig naar de beestjes kijkend. Hij rent naar zijn zoons, en geeft Justin een knuffel. Hij zegt: 'Sorry man het spijt me!' Justin kijkt hem aan met zijn ogen naar binnen gerold.
Francis zegt: 'Zo is hij nu al een tijdje. Hij wil de hele tijd dat we naar de speeltuin gaan maar daar zijn we niet gerust op.' Maikel pakt de hand van Justin en zegt: 'Kom jongen we gaan naar de speeltuin.'
Justins ogen bewegen in zijn bovenste oogleden alsof er beestjes onder zitten. Het gaat heel snel en het lijkt of het er tientallen zijn, in de kleine stukjes vlees van zijn oogleden.
Dan als Maikel Justins hand pakt doet hij zijn ogen dicht, en wanneer hij ze weer opendoet zijn zijn ogen pikzwart. En er lopen druppels naar beneden. Die een beetje borrelen op zijn wangen. Francis vraagt: 'Pap pap wat is dat nou weer?'

Maikel antwoord kalm: 'Ik weet het niet. Maar de eerste keer dat ik dit zag was met Kerberos, daarna in die kerk en toen in mijn oor in de auto, en nu bij Justin. Geen zorgen Fran het doet geen pijn dat spul.' Als Justin opstaat en wijst naar Bud rent Bud weg.
Hij verliest onderweg een briefje. Het briefje waait naar Maikel als Maikel erop kijkt ziet hij een woord staan en een tekening. Het woord is **Pope** en de tekening lijkt op een ouderwetse aard bisschop.
Op de andere kant staat zijn naam **Maikel.** En een tekening van een gezin waar hij tussen staat. Maikel vraagt: 'Fran ga jij daar achteraan jongen? Dan ga ik met Justin naar de speeltuin.' Francis: 'Ja dat doe ik pap. Zorg jij nou maar dat je Justin weer normaal thuiskrijgt!' Maikel knikt ja en loopt naar Justin om erachter te komen dat Justin weer weg is. Maikel gaat meteen naar de grote speeltuin aangesloten aan de kinderboerderij.
Als hij daar aan komt ziet hij Justin die grote glijbaan op klimmen en als hij boven is, gaan de speakers die bovenin de speeltuin hangen aan. Maikel hoort gitaarmuziek eruit komen. Echte metal. En dan hoort hij:

I need to endure in this life. I need to endure for my wife. I need to endure for my kids. I need to endure of that i'm sure. You can't kill me but I dare you to try.

And when you look up in the sky. I Just hope you ask yourself why. Why can't I die.

En hij ziet Justin van de zijkant van de glijbaan afspringen. Iets boven hem ongeveer net zoals dat meisje wat hij eerder zag. Hij probeert meteen Justin te vangen, maar Justin grijpt zich vast op de helft van de glijbaan.
Maikel gaat eronder staan en zegt laat maar los. Just laat los! Just ik weet dat je hoogtevrees hebt maar laat nou los ik sta onder je. Justin kijkt naar beneden met
Vurige gitzwarte ogen. En gilt in een schelle toon:
NEE NEE
NOOIT, JE VERLIEST ME PAP AL ZOU IK HET ZELF
MOETEN DOEN! En in een zware stem **jij bent geen redder Mike jij bent een overlever.** Maikel klimt zonder te denken omhoog en trekt zijn zoon naar beneden. Hij houdt Justin net vast terwijl Justin naar beneden valt. En zegt: 'Nu je kop houden!' Terwijl hij dat zegt hoort hij wederom een hond grommen en blaffen naar hun. En Justin komt bij hij schrikt zich rot terwijl hij naar beneden tuurt. En wiebelt en beweegt te veel Maikel laat hem daardoor vallen. Op het moment dat Justin beneden is, komt er een zwart goedje uit de grond dat iets vormt het lijkt wel een hondenkop. Een hondenkop met een blauw en een paars oog.

Als Maikel langzaam naar beneden klimt, en langzaam weg probeert te lopen van de veel te grote zwarte hond. Komt de hond telkens een stukje dichterbij. Hij pakt Justin bij zijn hand die verlamd van angst blijft staan. En zegt: 'Just Just Justin rustig aan weglopen.'

Terwijl ze rustig weglopen horen ze de speakers in herhaling zingen

> *I warn you i warn you i warn you i warn you i won't die i won't die i won't die die die die die.*

Bij elke *die* komt de grote hond dichterbij. En Justin bedenkt in een keer dat dat Lobo wel eens kan zijn. Hij zegt: 'Pap we kunnen gewoon weglopen. Dit is Lobo!' Maikel: 'Lobo?' 'Ja' zegt Justin 'weet je nog in de auto?' Maikel vraagt aan Justin: 'Hoe weet je dat dit Lobo is?' Justin: 'Kijk dan in die ogen pap.' Maikel kijkt een beetje bang in de ogen en vraagt: 'Ben jij Lobo?' De hond rent snel op Maikel af en omhult hem als een warme mantel in de vrieskou. De schaduw verorbert het lichaam van Maikel maar Maikel ligt bewegingloos op de grond. Met de gele reflectie in zijn ogen die een wolf in de schemer heeft. Maikel's gedachten gaan verder in zijn hoofd terwijl de schaduw zijn brein verlaat. Wie is die vrouw die zij moet leiden Chantal? Amy?

Ook al knippert hij maar gewoon met zijn ogen dat is wel genoeg denkt Justin. Op het moment dat Justin er niet meer tegen kan en de angst overwint. Schud hij zijn vader door elkaar en zegt pa nou wordt je godverdomme wakker klootzak. Als Maikel's oog begint te trekken en bewegen, alsof er beestjes onder zitten. Denkt Justin bij zichzelf: hahaha die mafklapper is echt niet kapot te krijgen. Bij die gedachte hoort hij weer die huilende wolf maar nu zijn het er meer. Het klinkt alsof het er drie zijn. Het doet Justin niks. Het enige wat hij kan denken is: wat is zoiets mooi echt een wonder van de natuur. Op dat het exacte moment wordt Maikel bang wakker en zegt: ‘Just we moeten naar huis man.’ Als Justin vraagt: 'Alles goed pap, waarom pap?’ Antwoord Maikel: 'Jongen deze mafklapper is echt niet kapot te krijgen maar we moeten nu naar huis.’ Wanneer Maikel en Justin de speeltuin achter zich laten en via de kinderboerderij naar de auto lopen. Horen ze allebei op de speaker van de kinderboerderij een heel bekent liedje voorbijkomen. Ze horen terwijl ze naar de auto lopen:

> *Nightmares. Nightmares. Nightmares. Every day nightmares a blast from the past. Everything is going away but the nightmares last. Everything is going well, everybody got their own story to sell.*

Ze zingen allebei automatisch mee:

Who hits a child has a filthy mind. Who hits the elderly and women? Those are the forsaken men. Those are the forsaken losers. So give a knock out to the abusers..

Als ze de auto instappen horen ze beiden wolven huilen op de achtergrond. Maikel kijkt Justin aan en zegt: 'Ik ben bang dat ze onze zangkunsten niet kunnen waarderen knul.' Justin vraagt: 'Dat hoorde ik net ook al maar dan zonder gezang waar zijn ze dan?' Maikel geeft een simpel maar bedachtzaam antwoord: 'Iedereen heeft wel iets van een dier in zich. En ik denk dat ons spirituele dier een wolf is knul.

Ik heb er ook geen andere benaming voor we zitten hier in de stad. Maar we zien en horen ze wel. Dus dat moet dan wel mentaal zijn. Kijk Just ik snap ook niet dat we het beiden horen. Maar als jij zeker weet iets te zien dan zie je het. En als je zeker weet iets te voelen of horen, dan voel of hoor je het. Voor de een of andere reden maakt onze hersenen beelden en geluiden aan. Ik denk dat het daaraan ligt.' Justin: 'Daar had ik nog niet aan gedacht om eerlijk te zijn. Maar als twee mensen het tegelijkertijd horen dan is het er toch?' Maikel: 'Ja Ik denk dat dat door de stress van de laatste dagen komt. Eigenlijk sinds wij zijn verhuisd naar dit nieuwe vervloekte huis. Ik denk dat de dingen die nu in de muur van ons huis leven, onze perceptie veranderd.

Dat wil zeggen dat wij dingen zien die er misschien niet zijn of kunnen zijn.' Justin vraagt: 'Maar dat kan toch niet?' Maikel: 'Heb jij een andere verklaring dan hoor ik het graag.'
Terwijl Justin zich achter zijn oor krabt om een verklaring te verzinnen. Vraagt hij: 'Dingen die in de muur leven pap?' Maikel lacht en zegt: 'Ja knul dingen die in de muur leven.' Justin vraagt terughoudend: 'Wat voor dingen dan pap, en zijn ze een bedreiging voor ons of Chantal?' Maikel start de auto en zegt terwijl hij wegrijdt: 'Dat weet ik niet knul. Maar ik weet wel dat het onze perceptie flink te grazen heeft genomen. En ik niet meer zo goed weet wat realiteit en fictie is.'
Terwijl Justin Maikel aankijkt met de vragende woorden op zijn tong van pap waar heb je het over? Legt Maikel uit dat perceptie een heel krachtige eigenschap is. Hij legt uit aan Justin dat de kracht van perceptie eigenlijk gewoon een duur woord voor de kracht van ieders waarneming is. Maar dat hij gewoonweg niet kan uitleggen dat ze sommige dingen allebei kunnen zien en horen. Hij zegt: 'Mijn waarneming hierop is dus dat dat zou kunnen komen door de dingen die in onze muur leven.' Als hij het verder probeert uit te leggen in begrijpelijke taal, komen ze Bud en Francis onderweg tegen. Ze lopen bij die verdomde supermarkt. En Maikel komt tot de conclusie dat het niet uitmaakt wie.

Maar dat iedereen via die kinderboerderij langs die verdomde supermarkt komt onderweg naar huis. Zou Amy daar ook langs zijn gekomen dan toen ze Tom tegenkomt? Nee denkt hij als hij het portier voor Francis en Bud opendoet.
Nee ze ging doelbewust naar die supermarkt. Als Francis en Bud in de auto stappen slaat de autoradio vrijwel meteen aan op het hoogste volume. Justin en Francis schrikken zich rot terwijl Maikel bezonken in gedachtes zit over thuis. En Bud gewoon rustig zit te tekenen op de achterbank. Maikel denkt vooral aan Amy en of ze nog in het donker zou zitten met Chantal in haar armen. Denkend over hoe Maikel Justin in elkaar heeft geslagen.
Maar Justin verwijt hem helemaal niks, en neemt hem ook niks kwalijk. Dus dat is toch iets goeds. Bud zit daar maar te tekenen. En Justin maar vooral Francis worden gek van het volume van de radio. Die in onverstaanbare taal praat tegen de inzittende. Het volume staat te hoog om iets van de statische ruis te maken. Francis maakt een propje van de tekening van Bud en gooit dat in de nek van Maikel. Als Maikel het propje voelt vervormen in zijn nek schrikt hij wakker uit zijn gedachtes. En ziet hij Bud opstaan in de
Achteruitkijkspiegel. Op het moment dat hij de radio zachter zet begint Bud te wijzen naar Francis en schreeuwt in een schelle gillende toon.

Gij zult mij niet meer vernederen heraut. Gij zult van de boodschapper van god afblijven. Gij zult mij niet..

Maikel onderbreekt de woorden van Bud met de woorden: gij moet je kop eens houden man christelijk tuig. Dan veranderd het schelle gillende toontje in een zware donkere stem.. **Goed zo Mikey Mike zo heb ik wat aan je.** En de donkere stem fluistert *zo heb ik wat aan je judasss.* Op dat moment doet Francis de deur van Bud open en trapt hem de auto uit. Met de woorden en blijf weg flikker. De laatste woorden van Bud zijn in een zware stem en een onverstaanbare taal:

Faciam te in impius corpus diaboli semen! Terwijl de laatste woorden in de autoradio gillend herhaald blijven.

Diaboli semen, Diaboli semen, Diaboli semen Diaboli semen, Diaboli semen, Diaboli semen Diaboli semen.

Maikel probeert de radio uit te zetten maar pas als Maikel ver weg verwijderd is van Bud houdt de radio pas op met het herhalen van die woorden die hem in zijn jeugd zo een pijn hebben gedaan. Hij werd altijd duivels zaad genoemd thuis.

In het Nederlands en Latijn. Als hij eindelijk om 18.00 in de straat aankomt.

Begint die radio weer te spelen. Hij zegt tegen Justin: ‘Ah nee he!’ En vraagt aan Francis: ‘Nou begint het weer ben trots op je jonge maar wat staat ons nu weer te gebeuren?’ Francis zegt: 'Ik ben er bang voor pap.’ En Justin kan alleen zwijgen. Als ze zwijgend naar binnen lopen zegt Amy meteen: ‘Mike eet en slaap maar ergens anders!’ Maikel voelt de aanwezigheid van Bud maar Amy duldt geen tegenspraak en zegt: ‘Mike als je nu niet weggaat bel ik de politie. Iets wat al twee dagen geleden gebeurd had moeten zijn!’ Maikel durft niet tegen Amy in te gaan maar maakt haar wel duidelijk dat hij geen angst voor de politie heeft. En zegt: 'Aims doe wat je niet laten kan maar kijk uit in dit huis!’ Maar Amy onderbreekt zijn woorden met de woorden: 'Man denk toch niet zo aan jezelf, jij hebt dit gedaan jij alleen!’ En ze slaat de deur dicht. Op het moment dat ze de deur dichtslaat met een knal loopt Maikel verdrietig door de donkere straten van de verwijtende straat. De straat die alles heeft meegekregen en met een oordelende blik door de gordijnen naar de verdrietige Maikel kijken. Als een leeuw of tijger die zijn of haar maaltijd scanned op zwakke punten.

Maikel die zich geen houding weet te geven loopt terug naar zijn auto. Het lijkt even of de wijk lacht, als hij het lachen van een meisje hoort.
Het lachen gaat door merg en been. Maar Maikel probeert zich er niet aan te storen. En loopt naar zijn auto, doet het portier open start de auto en rijd weg. Maikel weet dat het geld op begint te raken hij heeft nog maar 275,89 of zo op de bank staan dus een hotel gaat hem niet worden.
Hij neemt zich voor een drankje te drinken in dat kleine kroegje dat hij eerder zag.
Een of twee drankjes om even tot zinnen te komen een drankje dat denkt hij bij zichzelf. Hij komt langs het herenhuis. Maar op de plek waar eerst het herenhuis stond staat nu een ouderwetse kerk. Maikel kijkt om het allemaal te snappen even om zich heen. Ben ik nu wel op de goede plek denkt hij. Als hij besluit de kerk binnen te lopen om rond te kijken in de kerk zelf. Zijn er net op dat moment drie mensen binnen. Hij kijkt wat verward om zich heen en gaat ook even zitten op het bankje. Op het moment dat Maikel gaat zitten en achteromkijkt, kijken de drie mensen hem tegelijkertijd aan. En zeggen op een zwoele toon tegen hem:

Welkom Maikel, dank je Maikel, welkom Maikel, dank je Maikel, Maikel Maikel Maikel Maikel.

Maikel vraagt: 'Terughoudend dank jullie wel voor het warme welkom maar ken ik jullie toevallig?'

Dank je Maikel, Maikel vind je geloof terug.

En in een zware schreeuwende stem:

Maikel Mikey Mike ga weg ga weg ga weg nu..

Dan verdwijnen de mensen in een soort van witte rook uit de kerk. En de deuren klappen dicht, als Maikel de kerk uit probeert te lopen komt hij erachter dat de deuren op slot gezet zijn. De deuren zijn van buiten met een barricade gebarricadeerd. Als hij vragend om hulp schreeuwt: ***'Help kan iemand mij helpen? Help de deuren zijn dicht.'*** Komt er een man naar hem toe geslopen van achter en legt zijn hand op Maikel's schouder. Maikel schrikt en slaat de man op zijn kaak. Als Maikel een kandelaar wil pakken om de man zijn kop mee in te beuken zegt de man: *rustig maar we zijn allemaal kinderen van de duisternis. Wij zijn allemaal opgevoed om te geloven in iets waar wij onze rug naar toe gekeerd hebben. Ik heb geen kwaad in zin jij wel Maikel?* Maikel zet de kandelaar terug op zijn plek. Op hetzelfde moment als de kandelaar de grond raakt gaan alle lampen uit en alleen de kaarsen zijn nog aan. Als Maikel naar de man kijkt ziet Maikel niks meer behalve de groene gloed in de ogen van de man. De groene gloed gaat telkens helderder schijnen. Totdat Maikel wordt meegezogen in het oogpunt van de man.

Als Maikel zich licht op zijn voeten voelt lacht de man alleen op een duistere toon. Dan wordt het licht in de kerk de man is verdwenen en als Maikel de deuren open probeert te doen lukt het op miraculeuze manier.

Maikel nog steeds licht in zijn hoofd loopt weer naar zijn auto om zijn weg naar de kroeg te vervolgen. Maar zijn auto is nergens te bekennen. En hij hoort de stem van de man in zijn hoofd vragen:

Als je niet verder kijkt dan de brug lang is hoe kan je dan ooit het water zien?

Maikel loopt boos de kerk weer in en schreeuwt: **ga uit me kop gifspuwer.** Maar als hij daar gebroken in de kerk staat hoort hij de duivelse lach van de man weer. Maikel zegt: 'Je bekijkt het maar', en loopt de kerk weer uit. Als hij de kerk weer uitloopt staan er drie mensen hem op te wachten dezelfde drie als in de kerk zaten. En de mensen moedigen hem met een zwoele stem aan.

Kom op Maikel je kan het kom op Maikel kom op je kan het.

Het antwoord ligt onder je neus Maikel.

Als Maikel achteromkijkt naar de kerk en terug naar de mensen zijn de mensen weg.

Alsof ze zijn verdampt in de lucht. Of weer in die rook verdwenen zijn. Maikel kan maar aan twee enkele dingen denken en dat zijn: ik moet me glaasje whisky hebben. En waar is me auto dan gebleven? Hij denkt bij zichzelf waar zit die kroeg toch? Hij vervolgd zijn weg door de donkere straten en het duistere nabijgelegen park.

Waar een overtal aan bruggetjes zijn hij moet gelijk aan dat verdomde raadsel denken. En hij probeert het water te zien vanaf die kut bruggetjes. Maar geen water te zien het park is te donker denkt hij bij zichzelf. Als hij van onder de bruggetjes kijkt, ziet hij nog geen water. En als hij voelt voelt hij de droge aarde van waar ooit water heeft gezeten.
Hij heeft nooit zwaar aan dat spreekwoord getild maar dit is vreemd denkt hij bij zichzelf. Als hij bedachtzaam zijn weg voort zet, ziet hij de groene lampen van een Ierse kroeg in de verte. Hij voelt zich euforisch want hij is er eindelijk. Gewoon door dat verdomde ding te vinden voelt hij zich al de koning te rijk. Wanneer hij over het laatste brugje loopt en er bijna is maakt hij een soort vreugdedans. Hij is zelfs nog blijer als hij de naam van de kroeg ziet staan: **An tsochai.** En als hij naar binnen loopt vraagt hij meteen aan de barman: 'Mag ik een pilsje en een whisky?'
De barman zegt in eerste instantie **nee** en draait zijn kop om. Als Maikel boos wordt en zegt:

‘Dat is je enige werk lul en je weigert een betalende klant.’ De barman kijkt hem aan en gromt wat. Maikel wordt er niks wijzer door. Dan krijgt Maikel hulp van een vaste stamgast. De stamgast zegt: ‘Laat hem maar zo is hij altijd tegen nieuwe, of niet Dan?’ Dan kijkt naar Maikel en gromt weer wat. Maikel vraagt aan de stamgast: 'Is hij altijd zo?’ Waarop de stamgast antwoord:
'Alleen tegen nieuwe want nieuw is geen oud, en oud is geen nieuw.’ Maikel krabt wat over zijn kop en denkt zal wel. Als Maikel vraagt aan de barman: 'Oi Dan krijg ik nu nog wat?’ Steekt de stamgast zijn duim omhoog, en de barman komt eraan met een biertje en een whisky.
Wanneer de barman het op tafel zet en arrogant naar Maikel kijkt zegt de stamgast: ‘Dan je daagt hem nu wel uit he.’ Dan loopt arrogant verder. En Maikel staat op. De stamgast probeert Maikel tegen te houden maar Maikel is zichzelf niet meer. Hij balt zijn rechtervuist en trekt met links de arrogante barman naar hem toe, hij slaat hem zo hard hij kan. En de barman gaat naar de grond. Terwijl de barman op de grond ligt slaat Maikel door blind van woede blijft hij slaan.
Totdat de barman stilligt niemand bemoeit zich ermee. Maikel slaat nog twee keer staat op en loopt naar zijn kruk. De stamgast lacht en zegt: ‘Tja hij had het verdient.’

De stamgast biedt Maikel een sigaret aan. Maikel neemt een slok van zijn bier en nipt van zijn whisky. Maikel: 'Sorry ik rook niet.' De stamgast: 'voor alles moet een eerste keer zijn.' Maikel: 'Ja dat zal wel maar ik rook niet.' De stamgast doet Maikel een aanbod en zegt: 'Ik ben de eigenaar van deze Ierse kroeg. Zou jij misschien een baan willen?'

Dat komt wel goed uit meneer. Het geld raakt op ik zou wel wat kunnen gebruiken. Maar wat is uw naam?

De eigenaar: 'Ik ben Petrus aangenaam. Ja ik zie je blik al rustig maar! Mijn ouders waren gelovig.' Maikel schudt de eigenaars hand en zegt: 'Ik ben Maikel, en het is mij een genoegen om voor u te werken. Maar dan moet u wel wat doen aan de huidige barman. Want begrijp mij niet verkeerd die man jaagt de klanten weg.' Petrus lacht: 'Geen zorgen Dan is verleden tijd.' Dan pakt Petrus een dure fles en Maikel denkt dat is om de deal rond te maken natuurlijk. Maar Petrus loopt niet naar Maikel met de dure fles, en gooit de gehele inhoud over de barman die nog knock-out ligt. Dan wordt wakker en meteen als Dan wakker wordt zegt Petrus: *sorry Dan maar je bent ontslagen maat.*

Petrus knipoogt naar Maikel en grapt:

Kijk roken komt nog van pas.

En Petrus steekt een lucifer aan. Maikel zegt nog **nee niet...** maar het is te laat. Dan schreeuwt het uit en loopt als een gek door de Ierse kroeg. Hij probeert over de grond te rollen om de blauw gele vlammen te laten stoppen. Maikel kan het niet aanzien en probeert Dan te helpen maar helaas is het te laat. Dan valt neer op de grond en Maikel ruikt de verbrande geur van menselijk vlees als hij de laatste vlammetjes uit weet te krijgen. De geur werkt verstikkend voor Maikel. Op het moment dat Maikel geen adem meer krijgt door de schrik in combinatie met de verstikkende geur, loopt hij naar Petrus en pakt de lege fles op. Terwijl hij de fles oppakt schieten de normale stamgasten in de lach. Maikel weet niet wat hem overkomt en vraagt benauwd en ademloos aan de mensen:

Stop alsjeblieft stop... Stop met lachen. Die man was onschuldig stop.

Maar de stamgasten gaan alleen maar harder lachen. Totdat Petrus met zijn vuist op tafel slaat en dwingend zegt: **Genoeg...** Een simpel woord maar het is genoeg om de mensen te laten stoppen. Er komt niet eens meer een grinnik of een glimlach. De mensen zijn eindelijk gestopt met lachen. Petrus: 'Kom ga zitten.' Maikel's eerste reactie is om weg te lopen. Maar besluit toch maar te gaan zitten. Petrus legt zijn arm op zijn schouder en zegt: 'Nou Mike dat probleem is opgelost.'

Maikel weet niks te zeggen en probeert te ademen in de kroeg die blauw van de rook staat. Petrus: 'Mike rustig in en uit ademen zeven seconden in ademen vier seconden inhouden en dan acht seconden uitademen. Allereerst lukt het niet maar Maikel blijft proberen totdat hij langzaam weer begint te ademen op een rustige manier. Als Maikel weer rustig kan ademen vraagt hij: ‘Maar waarom deed je dat nou?’ Petrus: ‘Hij was niet lief en al helemaal niet onschuldig.’ Maikel kijkt Petrus vertwijfeld aan en vraagt: 'Hoezo hij heeft niks fout gedaan.’

Petrus zegt lachend: ‘Er gaan meer dagen aan vooraf. In zijn eerste week sliep hij met de vrouwen van de vaste klanten. In zijn derde week stal hij van mij. En al die op stapelingen heeft hem in zijn achtste week letterlijk genekt!’ Maikel: ‘Maar dat wist ik niet. En toch vind ik het nog steeds iets te veel van het goede.’ Petrus: ‘Mike hoe zou jij het vinden als hij met jouw vrouwtje in jouw bed lag. Wat had jij gedaan Mikes? Wat had jij gedaan als hij met Amy in bed lag?’ Maikel schiet meteen in de aanval: ‘Waar ken jij Amy van lul?’ En balt zijn vuist. Petrus: ‘Rustig maar Mike jullie zijn deze week hier komen wonen toch?’ Maikel antwoord verward: 'Ja dat zijn we. Maar waar ken je haar van?’ Petrus: 'Kalm maar dit is een klein dorp. Mensen praten.

Ik weet zelfs dat je drie kinderen hebt. Maar maak je geen zorgen bij ons ben je veilig. Maar je hebt me nog geen antwoord gegeven Mikes.’ Maikel: ‘Wat ik had gedaan als hij met mijn Amy vreemdging? Ik had hem vermoord. De moeder van mijn kinderen? De liefde van mijn leven? En die arrogante lul in haar..

Nee ik moet daar niet aan denken die arrogante mongool die droogkloot? Die achterlijke mafklapper nee dat gaat hem niet worden bij mij!!

Dat slappe aftreksel van een.’ Petrus onderbreekt hem en vraagt: 'Snap je het nou?’ Maikel kijkt naar het afgebrande lijk in het midden van de kroeg en zegt: 'Ja ik snap het.’ Petrus: ‘Mikes kom eens mee.’ Hij loopt de achterdeur uit. Maikel volgt hem en komt in een soort van mooi groen paradijs. Petrus: ‘Dit is de kern van onze Ierse kroeg en loopt naar het midden van de groene tuin. Normaal doe ik dit niet maar kan jij wat takken aangeven? Begin maar met kleintjes en werk dan naar de grote toe.’ Maikel doet wat hem gevraagt wordt en Petrus maakt een soort hut in de tuin. Petrus begint uit te leggen dat de ziel van de gevallen op hun plekkie moeten komen.

Mijn ouders waren gelovige Ieren. En ik heb niks met geloof maar ik geloof wel dat er iets moet zijn. Het Keltische geloof gelooft in het verbranden van de gevallen mensen of soldaten. Om zo hun ziel op hun laatste bestemming te krijgen.

En legt de laatste takjes op de grote brandstapel. Als het laatste takje erop ligt komen de stamgasten met het lijk naar buiten. En leggen hem op de brandstapel. Petrus legt uit dit is iets waar ik ook in geloof namelijk:

De *mensen die jij pijn doet in je leven mogen jou verbranden.*

Dan zijn wij er zeker van dat zijn ziel goed terecht komt.
Wil jij hem aansteken Mikes aangezien hij jou als laatste verkeerd heeft behandeld?

Maikel zegt: 'Nee laat degene die hij de eerste pijn heeft gedaan dat maar doen. Dan heeft diegene tenminste afsluiting van de gedane zaak.' Petrus: 'Kijk dat wil ik zien, je bent geen egocentrische zak. Dank je wel Mike!' En geeft als laatste eerbetoon nog een houten Keltisch kruis aan Dan en zegt:

Jij komt er wel man daar zorg ik wel voor!

Wanneer een stamgast Dan's zippo uit zijn broekzak haalt er daar de brandstapel mee aansteekt.

Als de vlammen opstijgen en de kraaien gaan krijsen zegt Petrus:

Dat dacht ik al. De grote spirituele kraaien leider neemt hem mee naar zijn laatste bestemming. Hij komt er wel jongens!

De stamgasten beginnen te lachen. Maikel geeft Dan nog zijn laatste respect door hem een bloem uit de mooie groene paradijselijke tuin en zegt: 'Het ga je goed.

Je zal best wel een goeie gast zijn geweest we zijn gewoon verkeerd begonnen.' Petrus onderbreekt het onderonsje van Maikel met Dan en zegt: 'Mikey het is tegen 22:30!' Wijst op zijn horloge en loopt naar binnen. Maikel volgt hem snel en vraagt: 'Waar gaan we nu weer heen' Petrus gaat aan dezelfde tafel als eerst zitten en vraagt aan Maikel: 'Je zei net al dat je weinig geld had waarmee ben jij blij per week?' Maikel denkt erover na en vraagt: 'Wat kan je mij bieden Peet?' Petrus antwoord: 'Ik kan jou en jou alleen voor een twintig urige werkweek 350.00 cash bieden. Wat denk je ervan?' Maikel zegt meteen **deal** en schud Petrus hand. Petrus steekt meteen van wal en geeft hem een bedrag van 100.00 hij zegt: 'Dit is voor je hulp van vandaag.' Maikel: 'Dank je wel man komt goed van pas.' Hij steekt het in zijn zak. Petrus zegt: 'Nog even om duidelijk te zijn 350.00 per week cash.'

En steekt zijn hand uit. Maikel schudt zijn hand en zegt blij: ‘Dank je voor de kans!’ Petrus zegt op een aardige toon:

Mike zorg nu maar dat je naar huis gaat met dit nieuws dan laat Amy je wel binnen.

Maikel's blik wordt weer ijskoud en vraagt aan Petrus:

Hoe weet jij dat Aims me eruit heeft gegooid?

Petrus zegt: 'Rustig killer ik zei al dit dorp praat. Vooral over nieuwe mensen.’

Maikel drinkt zijn biertje op drinkt zijn glas whisky leeg en geeft Petrus een hand zegt: **Tot morgen.** Maikel loopt de kroeg uit op dat moment slaat de ouderwetse jukebox aan. Hij hoort:

Maanlicht op de open weg. Eigen drank in mijn fles. Ben op weg naar de eindeloze mogelijkheden op mijn fiets. Wanneer ik de duivel zie uit het niets. De heer wil mij niet vergeven. De duivel laat ik beven. Het onrecht kan ik niet vergeten.

Geen weg terug. Geen eindeloze vlucht. Geen lasten op mijn schouders. Schaduwen hebben me rug. Haat naar me ouders. Snel vooruit niet meer nadenken.

Hij kijkt nog eens achterom en denkt wow das mooi nummer. Ik wil hem eigenlijk wel helemaal horen.

Maar besluit het park weer in te lopen. Hij moet toch ooit naar huis. En Amy Aims laat me er wel in. Ja Aims laat me er wel in. Hij loopt vol goede moed huiswaarts. Maar het valt hem meteen op dat de droge aarde onder de bruggetjes nu water is geworden. Hij denkt meteen weer aan dat raadsel:

Als je niet verder kijkt dan de brug lang is hoe kan je dan ooit het water zien?

Zorgen voor een andere keer denkt hij maar in zijn aangeschoten gedrag van het pilsje en die paar slokjes whisky blijft hij erover na denken.

Het park is te donker om ook maar iets te kunnen zien.

Maar hij vervolgd zijn weg terwijl de groene lampen van de Ierse kroeg achter hem verdwijnen. Het park wordt pikzwart wanneer hij niks meer ziet omdat zelfs de groene lampen het park niet meer verlichten. De wind die er staat is kouder dan wat hij gewend is van het dorp. En hij bedenkt zich dat dat wel zou kunnen komen doordat er nu wel water onder de bruggetjes ligt.

Hij denkt het water maakt de wind zo koud en loopt verder in een uitzichtloos park. Maar hoe verder hij loopt hoe angstiger hij wordt. Hij voelt ogen in zijn rug maar ziet niks.

Diep van binnen weet hij dat er wel iets is. Die gedachte maakt hem nog banger. Elke stap die hij zet voelt hij de loerende ogen dichterbij komen. Als hij zelfs voetstappen achter zich begint te horen begint hij telkens sneller en sneller te lopen, om maar uit dat verdomde kut park te komen. Hij kijkt omhoog naar de lucht maar de maan verlicht ook niet veel doordat de te volle bomen het maanlicht blokkeren. Er staat zelfs geen sterretje aan de lucht het is gewoon een gure donkere avond.

Maar hoe ver hij ook loopt hij komt maar niet uit dat donkere kut park weg.

En wanneer hij achteromkijkt ziet hij wederom niks dat naar hem kijkt. Hij denkt bij zichzelf of ik ben in een keer op mijn negenentwintigste bang voor het donker of ik heb last van achtervolgingswaanzin of ik word echt door iets onzichtbaars achtervolgt. Nou bang voor het donker ben ik nog nooit geweest en een onzichtbare man bestaat niet. Dus dan blijft achtervolgingswaanzin als enige over. Maar dit is wel een park en in een park komen mensen. Hij kijkt telkens vaker achterom en elke keer als hij achteromkijkt in combinatie met de snijdend koude wind, wordt hij telkens lichter in zijn hoofd. Totdat het lichte gevoel veranderd in een dronken gevoel. Totdat hij telkens meer gaat zwalken en wankelen naar het einde van dat kut park.

De kraaien komen uit de bomen naar beneden met hels kabaal. Maikel weet het niet meer en probeert van de kraaien te eisen om terug in hun boom te gaan. Hij herinnert zich de woorden van Petrus en zegt met zijn handen wuivend:

Spirituele kraaien leider laat ze teruggaan. Morgen is een mooie dag om te klooien maar niet nu.

De kraaien houden niet op en komen telkens dichterbij Maikel. Totdat de kraaien hem omsingelen en hem met hun snavel naar het midden punt van de cirkel lokken. Wanneer Maikel stilstaat zeggen de kraaien geen piep maar wanneer Maikel ook maar iets beweegt krijsen de kraaien panisch van zich af. Maikel begint door te krijgen dat hij stil moet staan en vraagt aan de kraaien:

'Wat is er aan de hand jongens?' Op dat moment ziet hij het park iets oplichten en de kraaien allemaal tegelijkertijd met hun kop naar de bosjes links naast hem wijzen. Maikel is in een klap nuchter en kijkt bang naar de bosjes links van hem. Waar hij twee reflecterende groene ogen naar hem ziet kijken. De kraaien krijsen hun longen uit hun kleine lijf, en Maikel snapt dat de kraaien hem dat al die tijd duidelijk probeerde te maken. Hij zegt oké jongens ik luister naar jullie. Dan ziet hij een kraai met een reusachtige spanwijdte naar beneden storten in het iets verlichte stuk van het park.

De vleugels van deze kraai hebben een spanwijdte van misschien wel twee meter en de kraai zelf is gigantisch. Als de kraai voor de bosjes gaat zitten en de reflecterende groene ogen strak aankijken, beginnen alle andere kraaien in de aanval te schieten. Door de rest van de kraaien in het park op te roepen met een schreeuw om hulp. De rest komt er snel bij Maikel weet dat de kraaien hem beschermen tegen een zeker beest. De nuchtere Maikel vraagt: 'Jongens wat is dat voor ding?' De reusachtige kraai kijkt meteen om naar hem. Hij ziet iets flikkeren in de grote ogen van de kraai. Op het moment dat de gigantische kraai Maikel aankijkt vallen alle tientallen kraaien dat beest met die groene ogen aan. Maikel hoort de kraaien krijsen en dat beest druipt af tegen de overmaat van kraaien. Meteen als die groene ogen uit het zicht zijn. Loopt de reusachtige kraai naar Maikel toe en Maikel bedankt de kraaien voor hun bescherming. Maar de reusachtige kraai is nog niet klaar en gaat pal voor Maikel zitten. Wanneer Maikel in de ogen van de kraai kijkt ziet hij iets wat hij liever niet had gezien. Hij ziet een mis in een kerk en er wordt voorgelezen uit een boek. Hij hoort niet wat er gezegd wordt maar hij ziet dat de kinderen in hun nekjes worden gevat door de priester. En dat de priester met de kinderen naar een altaar loopt waar hij haar vingernagels teennagels wimpers en andere dingen van ze aftrekt. Met allerlei soorten gereedschap.

De volwassenen snijden zich in hun handen en armen met een dolk zoals die van zijn eigen vader. Ze laten het bloed op de gewonnen stukjes van de kinderen vallen. De kinderen worden kort daarna naar beneden gebracht. En de volwassenen zingen iets in een onverstaanbare taal en tongval. Waardoor het mooie glaswerk van de kerk ontploft. En daar een schaduw uit komt die op het altaar van de kerk het bloed en gewonnen stukjes kinderen verorberd. Daarna ziet Maikel de schaduw naar beneden vliegen waar de kinderen zitten, en zich vermenigvuldigt in een klein stukje voor ieder kind. De schaduw vliegt in de mond van de vastgeketende kinderen. En ze vallen tegelijkertijd op de grond met hun armpjes nog in de boeien. Ze breken al hun botten terwijl de kinderen geen piep laten horen. De schaduwen vervliegen uit elk kind waardoor de schaduw nu nog groter is en weer een geheel wordt. Als de schaduw naar boven naar de volwassenen gaat staan de volwassenen allemaal met hun armen vooruit en hun handen uit elkaar te wachten totdat de schaduw zich weer vermenigvuldigd, en bij elk van de volwassenen in hun borst kruipt. De volwassenen vallen neer en krijgen stuiptrekkingen. Er vormt een soort schuimlaag in hun mondhoeken. Een soort groen schuim komt uit hun mond naar buiten zetten. En de volwassen mensen maken een verstikkend rochelend geluid.

Als het even stil is staan de volwassen mensen weer op en lopen zonder een woord te zeggen naar buiten. Dan ziet Maikel de reusachtige kraai weer de kraai krijst knikt zijn grote kop en vliegt weg. Maikel zegt: 'Dank je wel spirituele kraaien leider!' En begint weer te lopen vreemd genoeg kan hij alles in het park zien en loopt hij dankzij zijn nieuwe zicht zo het park uit. Hij zegt nogmaals: 'Dank u spirituele kraaien leider.' Hij bedankt de andere kraaien ook met de woorden: 'Ik had het niet zonder jullie gered dank jullie wel jongens!' De kraaien krijsen respectvol en Maikel loopt eindelijk dat kut park uit. Terwijl hij door de donkere straten van de wijk loopt en een beter zicht heeft gekregen dan de straatlantaarns licht geven. Als hij bij de kerk aankomt. Ziet hij wederom de drie mensen voor de kerk staan die op een zwoele toon tegen hem zeggen:

Maikel krijg je geloof terug onze heer zal je verlossen

Daarna verdwijnen ze in een witte rook naar de donkere nacht in het verdoemde kut dorp. Maikel voelt zich niet goed bij het aanzien van de kerk. Dus hij besluit naar huis te lopen. Wanneer hij door de veel te donkere straten loopt verbetert zijn zicht bij het voorbijlopen van elke lantaarnpaal.

Totdat hij gewoon kan kijken in het donker alsof het daglicht is. Loopt hij in een zucht naar huis. Zijn uithoudingsvermogen is ook verbeterd. Hij voelt zich weer sterk hij voelt zich oppermachtig. Hij voelt zich als een koning zich moet voelen, als een vroegere koning in de duisternis die zich klaarmaakt voor een gewonnen veldslag. Hij belt aan het duurt even voordat er iemand naar de deur komt. Maar als de deur opengaat staat daar tot zijn grote verbazing Bud in de deuropening. Hij geeft Maikel een papiertje waarop staat: waar was jij pap? Maikel zegt: 'Buddy ik heb een baan maatje.' Bud springt Maikel om zijn nek en laat hem binnen. Dan komt Amy naar beneden ze vraagt: 'Buddy wie was dat?' Maikel zegt: 'Ik ben het Aims en ik heb goed nieuws.' Amy wil er eerst niks van weten en ze zegt: 'Ik weet dat je er niks aan kon met Justin dat heeft hij mij namelijk uitgelegd. Je weet niet half hoe goed je kinderen zijn Mike je weet het echt niet! Justin heeft een dik blauw oog en toch neemt hij het voor jou op. Francis idem dito Mikey het spijt me. Ik had naar je moeten luisteren.' Maikel zegt: 'Aims Aims laat me nou toch even alsjeblieft.' Hij geeft haar de 100.00 euro die hij net van Petrus heeft mogen ontvangen. 'Aims ik heb een baan!' Amy krabt zich wat achter haar oren en vraagt: 'Hoeveel uur Mike?'

Maikel: ‘20 uur per week en het loon is ongelooflijk.’ Amy vraagt: 'Kunnen we de huur ermee betalen?’ Maikel: 'Met twee weeklonen lukt dat makkelijk... Houden we zelfs nog wat over.’ Amy springt vol verbazing op en vraagt: ‘Met 20 uur?’

Maikel: 'Ja wil je nog iets moois horen Aims, ik krijg het namelijk cash!’ Bud schrijft meteen bang op een papiertje: pap *kijk uit alsjeblieft kijk uit.* Maikel leest het papiertje en zegt: ‘Rustig maar jongen er gebeurt niks. Vooral niet met mij. Ik word namelijk beschermd door iets van buiten deze wereld.’ Bud schrijft op: *daar ben ik juist bang voor pap!* Maikel leest het papiertje en vraagt aan Bud: 'Weet jij iets jongen? Iets wat ik niet weet? Wat is er in die kerk gebeurt buddy?’ Bud krast panisch op het papier tot het papier scheurt. Dan scheurt hij het papiertje uit zijn notitieblokje en eet het papier op. Zijn notitieblokje gooit hij weg. En hij loopt boos de trap op naar boven. Maikel zegt tegen Amy: ‘Wacht even Aims. Dit lokte ik uit ik wou deze reactie. Ik moet het weten...’ Amy: ‘Ja joh dat kind vind ik zo eng he. Met zijn verminkte gezicht en zijn rug onder de krassen. Ik heb zo een medelijden met hem. Maar ik ben tevens als de dood voor hem. Dus doe maar wat je niet laten kan. Ik wil ook wel eens antwoorden.’ Maikel: ‘Oké wacht even.’

Als Maikel het notitieblokje oppakt en met een potlood de krassen duidelijk maakt komt hij erachter dat er in het gekras een naam staat verborgen namelijk: ***NAMTILLAKU.*** Maikel scheurt het papiertje uit het notitieblokje en stopt het in zijn portemonnee. Hij zegt: 'Hier heb ik morgen een antwoord voor.' Maikel haalt het papiertje weer uit zijn portemonnee. Amy leest het papiertje en zegt: 'Mike ik zie niks hoor alleen gekras.' Maikel wijst op het woord en zegt: 'Kijk dan Aims hier, hier staat het!' Amy vraagt: 'Ja maar Mike dat is toch niet te lezen? Wat staat daar Mike?'

Maikel antwoord: ***NAMTILLAKU.*** Amy zegt: 'Ja en nu verstaanbaar.'

Maikel lacht: 'Daar heb ik nog geen vertaling voor sorry Aims even tot morgen wachten.' Hij vouwt het papiertje dubbel en stopt het weer in zijn portemonnee. Hij vraagt: 'Mag ik weer thuis slapen Aims?' Amy zegt verontwaardigd: 'Dat zeg ik net toch of niet.' Maikel geeft Amy een knuffel en een kus zegt: 'Dank je!' Het voelt alsof er een rots van zijn schouders af valt. Amy: 'Mike kom we gaan naar bed kijk het is nu 01.00 en jij zou wel naar je werk moeten morgen of niet?' Maikel kijkt op zijn digitale horloge en die staat op 06.00 hij zegt: 'Werktijden is mij nog onbekend Aims.' Amy begint te lachen en zegt:

'Als je betaald krijgt dan vinden wij het wel goed. Kom Mike naar bed!' Ze pakt zijn hand vast ze lopen samen de trap op.

Wanneer ze allebei iemand bovenaan de trap de overloop in zien rennen. Maikel bedenkt zich niet en rent achter de persoon aan met de woorden

Stop of ik trek je ruggengraat door je strot naar buiten.

De persoon leidt hem naar de kamer van Chantal en slaat de deur van Chantal met een knal dicht. Amy zegt bang: *wees voorzichtig Mike.* Maar Maikel hoort niks meer en blind van woede stormt hij de kamer van zijn kleine meid binnen. Chantal begint te huilen door de woedende Maikel.

Als hij de persoon te pakken heeft grijpt hij in een silhouette. Maikel verliest zijn evenwicht en struikelt over de knuffels die op de grond liggen. Hij zegt ***ik pak je vuile flikker.*** Maar de persoon vlucht via het raam van de kinderkamer naar buiten. Maikel staat op en doet meteen zijn kleine meid haar raam dicht. Hij doet Chantal's lamp aan en hij zegt *Aims ik slaap vannacht bij haar ik vertrouw er geen klote van.*

Amy vraagt bang*: wie was dat Mike?* Maikel pakt de huilende Chantal op en zegt: 'Weet ik niet Aims.

Maar dat het gezeik me nu me strot uitkomt weet ik wel.'

Wat is dat nou meissie wat deed ik nou viel ik over jouw zwarte monster?' Hij pakt het zwarte knuffeltje op en zegt in een dreigende toon..
Monster niet blij met Maikel, monster pakt Maikel, monster pakt Tallie. En hij brengt het monster bij
Chantal haar haren. Waarop Chantal het monster wegslaat

> *Monster stout. Blijf van pappa af. pappa problemen zonder jou genoeg.*

Maikel bedankt Chantal en zegt: 'Dank je Tallie ik heb echt veel problemen de laatste tijd.'

Chantal pakt Maikel's neus en zegt: *Pappa lief pappa lief blijven.*

Maikel: 'Ja ik wel hoor meissie.' Chantal lacht en zegt *pappa moeilijk.* Maikel vraagt: 'Hoezo Tallie? Waarom is pappa moeilijk?' Chantal lacht en brabbelt weer tegen de muur. Amy komt de kamer binnen met een kussen en zegt: 'Slaap lekker Mike.' Maikel 'Dank je Aims!' Hij legt het kussen naast Chantals ledikantje op haar speelkleed legt Chantal in haar bedje gaat naast haar liggen en zegt kalm: *slaap lekker Aims tot morgen meiden.*

Amy doet de lamp van Chantal uit en haar nachtlampje aan. Maikel moe van alle drukte en opwinding van deze rare dag valt vrijwel meteen in slaap nadat hij ik hou zo veel van jullie heeft gezegd tegen Chantal. Maikel wordt wakker van een huilende Chantal rechtopstaand in haar bedje. Als Maikel meteen in de gevechtshouding wakker wordt ziet hij in eerste instantie niks. Hij knippert nog een beetje moe met zijn ogen. Terwijl hij met zijn ogen knippert wordt zijn zicht bij elke keer dat hij zijn ogen sluit anders. Totdat hij kan zien waardoor Chantal zo huilt. Er staat een dikke drappige zwarte hond bij haar bedje te hijgen. Maikel kijkt verward naar de grote hond en snapt niet goed wat hij nu weer meemaakt. Als hij de lamp van Chantal weer aandoet. Valt de hond meteen Maikel aan hij weet nog net de hond tegen te houden. De hond hangt over zijn hoofd met zijn bek. De hond heeft lange oranjerode tanden als puntloze pinnen. De tanden zijn zo dik als een pen. En hij ziet door het oranjerood groen schuim van achterin zijn bek vormen als kwijl. De hond begint te grommen en blaffen hij voelt de hond telkens dichterbij komen met zijn kop, en hij voelt het kwijl van de hond in zijn gezicht branden. Net als vroeger hoe de peuken zijn armpjes en voetjes branden. Chantal begint te gillen en Maikel hoort haar de naam Nilai gillen.

Drie lange uitputtende seconden van tegen houden later vormen er twee kleuren ogen in het raam van Chantal. Een blauwe en een paarse, Maikel weet wat dat kan betekenen Lobo is terug. Met die wetenschap wordt hij krachtiger in het tegenhouden van die drappige zwarte hond.

Hij duwt de hond in een enkele adem met zijn kop omhoog en hij ziet een schaduw de kamer binnenkomen. Chantal schreeuwt ***Nilai pak.*** Terwijl Maikel een viltstift van de grond pakt en daar de zwarte duivelse reïncarnatie van een hond zeven keer mee in zijn nek steekt. Er begint groen schuim in de wond te vormen, wanneer Maikel door blijft steken verbrand zijn hand door het goedje wat de kraaien leider liet zien. ***Nilai blijf*** zegt Chantal. Maikel steekt de viltstift gevoelloos van de pijn in zijn hand in de gapende wond van de duivelse hond, en draait de hond zijn nek om door middel van de viltstift om te draaien. De hond valt neer op de grond terwijl Nilai bij Chantal's bedje Maikel zit te observeren. Als Maikel opstaat vervormd de hond vrijwel meteen in iets groters, Maikel hoort de botten kraken en vervormen als hij omkijkt wordt dat duivelse beest telkens groter, gedreven door het gele schuim. Maikel wordt er niet bang van en daagt hem uit hij zegt:

Je mag mij alles aandoen wat je wilt maar je blijft bij mijn familie weg pokke beest.

Door de zelfverzekerde Maikel lijkt het wel of de demoon nadenkt. Op dat moment wordt de lamp in Chantals kamer uitgezet. Maar Maikel ziet gewoon alsof het daglicht is. Er flikkert iets in zijn ogen wat eruitziet als het vagevuur en hij ziet de demonische zwarte hond via de grond van Chantal naar beneden druipen. Op dat moment komt Nilai naar hem toe en hij ziet de echte vorm van haar alsof ze nooit iets anders geweest is. Hij ziet het kleine beestje dat verkocht werd in het observeringscentrum. Maikel zegt: ‘Dank je wel Lobo!’ Nilai knippert in een ogenblik met haar ogen. Hij hoort kort daarna wolven huilen van ver weg. Hij weet dat hij zich nu heeft bewezen en dat hij niet alleen staat. Hij zegt nogmaals dank je Nilai. Nilai laat hem een naam horen de naam:

Fitheach Cosanta.

De naam klinkt in de zachte stem van het spaanse vrouwtje die Nilai gered heeft.
Maikel hoeft er geen moment over na te denken hij weet dat het over de spirituele kraaien leider gaat. En zegt: 'Ik denk het ook.’ Nilai huilt en is weg in een oogwenk.
Maikel kijkt of alles goed met Chantal is en vraagt:

‘Meissie toch hoe vaak gebeurt dit?’ Chantal lacht en zegt: *Pappa sterk.* Maikel zegt een beetje angstig:

‘*Ja pappa is heel sterk vooral als het om jullie gaat.*’

Als Maikel over zijn hand voelt voelt hij putten en brandwonden over zijn knokkels tot zijn duim en verspreid over zijn handrug. Zijn rechterhand alleen maar hij is zijn baan nu niet meer zeker. Als barman moet je je handen veel gebruiken en dit zal de mensen afschrikken. Het doet hem geen pijn maar hij zou misschien wel handschoenen aan moeten nu. Bij die gedachte gaat de wekker van Amy hij hoort het alsof de wekker pal naast hem staat. Gewoon zo een ouderwetse wekker met klank belletjes. Waar zelfs de buren wakker van kunnen worden. Hij was toch al wakker? Maar nu moet hij helemaal opnieuw van zijn moeheid afkomen dus komt hij tot de conclusie het was maar een droom. Als hij Chantal een kus geeft zegt goedemorgen en daarna naar de badkamer loopt om zich te wassen. Ziet hij dat de brandwonden nog niet verdwenen zijn. Tot zijn grote verbazing zitten ze zelfs in zijn gezicht. Hij denkt bij zichzelf het was toch maar een droom of nachtmerrie? Terwijl hij naar beneden loopt met Chantal in zijn armen kan hij niet anders dan blijven kijken naar zijn rechterhand.

Als hij beneden is loopt hij meteen naar de keuken voor zijn welverdiende bak koffie. Na een lange nacht vol spanning en een ontwaking vol verwarring.

Dag IV.

Met het pruttelende koffiezetapparaat en Chantal brabbelend naar hem voelt hij zich geweldig. Hij is een levende demoon de baas geweest vannacht. Hij is wakker genoeg om in te zien dat het waargebeurd is. En hij heeft de verwondingen om het te bewijzen. Hij is de baas in zijn huis samen met Amy en de kids. En niemand zal hun leven een hel meer maken. Geen Koos geen Tom geen Jehova's of wat het waren bij die kerk helemaal niemand. Hun zijn de baas in hun huis. Op hetzelfde moment van de gedachte gaat de bel. En Maikel loopt al naar de deur om ze de huid vol te schelden. Hij heeft meteen een zin in zijn hoofd. Maar wanneer de deur opendoet ziet hij niemand. Hij denkt ja zal wel joh beetje klieren he? Dan zijn jullie hier aan het verkeerde adres. Hij doet de deur weer dicht en gaat onder het raampje zitten om die kinderen op heterdaad te betrappen. Hij kijkt op zijn digitale horloge en het is 07.00.

Het duurt vijf minuten voordat er weer aangebeld wordt en in een milliseconde trekt hij de deur open. Maar er staat wederom niemand terwijl de deurbel blijft door bellen. Ding dong ding ding ding dong ding dong ding ding ding ding ding dong. Hij wordt er knettergek van en loopt naar buiten om het beter te kunnen zien wat er toch aan de hand is. Wanneer Maikel net buiten is begint Chantal te huilen. En dreigt de deur dicht te slaan. Maar hij is er net op tijd bij om de deur open te houden terwijl de deurbel doorgaat. Amy komt boos naar beneden en zegt boos:

Mike doe nou eens wat aan die verdomde bel man. Ik zit soms al met alles dicht en geen lampen aan.

Maikel denkt meteen aan die keren dat hij thuiskwam dat ze echt in het donker zat en vraagt: 'Gebeurt dit vaker dan?' Amy antwoord:

Ja Mike dit gebeurt normaal gesproken alleen als jij niet thuis bent. We hebben een andere deurbel nodig verdomme dat zeg ik toch al vanaf de eerste dag dat we hier wonen of niet?

'Gebeurt dit al vanaf de eerste dag?'

Nee Mike maar wel sinds jij die oude lul uit ons huis hebt getrapt. Verdomme man luister toch eens.

Maikel weet zich geen raad met de nog steeds bellende bel en besluit de kabeltjes los te trekken. Als hij de kabeltjes los heeft getrokken houdt Chantal op met huilen en zegt Amy:

Rust eindelijk rust in huis.

Maikel kan weer opgelucht ademhalen. En zegt bedenkelijk: 'Zo nu koffietijd!' en loopt weer naar de keuken. Chantal brabbelt weer en Justin en Francis komen naar beneden en vragen: 'Mam was het nu weer zover?' Amy zegt nog steeds geagiteerd: 'Ja het was weer zover ja!' Als laatste voegt Bud zich bij het gezin hij is zelfs zo moe dat hij zijn ogen niet open kan houden. Elke keer dat hij knikkebolt van zijn moeheid ziet Maikel Judas staan in zijn oogleden. Maikel probeert weg te kijken maar kan zijn blik om de een of andere manier niet ergens anders op zetten. Hij zegt uit medelijden: *buddy wil je een bakkie jongen?*

Bud knikt en zet de hete kan koffie aan zijn strot. Terwijl hij de koffie op slokt alsof er niks aan de hand is komen er druppels zwarte drap uit zijn nek. Maikel denkt meteen aan die hond van vannacht. Zou Bud hem hebben opgeroepen? En hij besluit nog maar eens een keer goed in zijn kelder te kijken. Vooral op de plek waar hij Bud vond. Wanneer hij de kelderdeur opendoet zegt Amy zachtjes:

Doe nou niet Mike!

Maar Maikel moet weten wat daar allemaal verstopt zit. Hij loopt de keldertrap naar waar hij Bud vond achterin de hoek. Van de best grote kelder. Hij probeert de kelder lamp aan te zetten maar de lamp is op en ontploft. Hij denkt haha zo makkelijk krijg je me niet ik heb nieuw zicht bemachtigd. En knippert een paar keer met zijn ogen om het benodigde zicht te kunnen vinden. Als hij de juiste visie heeft gevonden en op de plek waar hij Bud vond richt. Vind hij iets wat verborgen had moeten blijven een symbool op de grond geschreven in die zwarte drab. Het is geschreven in een cirkel en het ziet eruit als een hekwerk met een enkel uitstekend latje in het midden bovenin en aan de zijkant een half driehoekje beetje als een wijs punt van een pijl. Met aan alle vier de uiteinde een balletje. Als Maikel denkt dit teken ik na hier wil ik meer van weten. Kijkt hij naar de muur achter een oude stalen kast. Dat ding is loodzwaar maar hij moet aan de kant van Maikel. Terwijl hij door zijn zicht de goede probeert te zoeken ziet hij meteen een naam staan die hem bekend voorkomt. De naam in koeienletters geschreven in gedroogd bloed

NAMTILLAKU.

Hij maakt van de cirkel een foto met zijn telefoon en de naam
Maakt hij ook een foto van. Als hij de keldertrap oploopt naar boven kijkt hij op zijn telefoon of hij het goed heeft gefotografeerd. Om erachter te komen dat de foto's niks laten zien. Als hij wederom met zijn zicht gaat spelen ziet hij het weer staan. Hij probeert Namtillaku te zoeken op zijn telefoon. Maar er komt geen bruikbare informatie tevoorschijn. Hij zegt tegen Amy: ‘Aims ik ga maar eens een nieuwe deurbel zoeken. Heb je nog een speciale in gedachten?’ Amy: 'Ik vind alles goed behalve de ding dong.’ Maikel gaat weg met de woorden: 'Het kan wat langer duren voor ik thuis ben. Ik doe mijn uiterste best.’ Amy: ‘Dat weet ik toch Mike je doet het goed.’ Maikel sluit de deur en loopt naar zijn auto. Wanneer hij op het knopje van zijn autosleutels drukt en de oranje lichten tweemaal aanslaan, ziet hij in de tuin van de buren een oude bekende staan. Hij denkt bij zichzelf dat kan niet. Dat kan niet waar zijn. Dit weet ik zeker dit zit in mijn kop. Of nou ja.... Nee dit zit in mijn kop. Hij ziet Maikel en loopt op hem af met de woorden: 'Hey knul hoe gaat het tegenwoordig?’ Maikel weet zich geen houding te geven en zegt een beetje terughoudend en angstig: 'Hoi pa hoe hangt hij erbij?’ De man zegt: ‘Een beetje naar links maar alles is te veranderen toch? Maikel zegt ja pa alles is te veranderen.’

Hij weet nu echt niet meer wat werkelijkheid en fantasie is en vraagt: 'Ben je het echt pa?' De man antwoord: 'Mike ik was fout en jij stond in je recht om te doen wat je gedaan hebt. Ik heb er zelf om gevraagd elke dag opnieuw. Ik wou niet meer. Maar wou eerlijk gezegd ook niet op die manier sterven. Ik kom nu terug om mijn fouten goed te maken tenminste dat probeer ik. Maar ik weet niet of dat nog kan Mike. Jullie zitten er diep in, heel diep. En ik ben bang dat jullie er niet meer zo makkelijk uitkomen. Niet zo makkelijk als gedacht. Het oorspronkelijke idee was beter dan de uitvoering. Maar Mikey herhaal je fout niet echt niet doen jongen.'

Maikel ontbreekt zijn vader en vraagt boos:

Welke fout pa?

Zijn vader antwoord:

'Je enige fout waardoor jij de naam Judas kreeg van me. De naam die je zo haat en die je je gehele leven al achtervolgt het spijt me Mike. Echt waar maar denk eens terug naar die zomer met je vriendjes.'

Maikel krijgt de tranen in zijn ogen en vraagt: 'Pa dat wist ik niet en ik probeer zo goed Justin en Francis ervoor te waarschuwen.

Ze snappen het ook wel maar wat als ze net als ik geen keus hebben wat dan pa?'

Maikel's vader lacht en zegt kalm:

'*Met de juiste opvoeding komen ze er wel. Ze hebben het al zo langer dan jou volgehouden zonder die rotzooi. Ik heb vertrouwen in je kids Mike. Ze weten het echt wel. Maar jij moet deze dagen de vaderrol echt op je nemen geloof me anders vergeef je het jezelf nooit. Je moet er zijn voor ze zelfs die demoon in je huis kan nog goed terecht komen. En ik weet dat jij dat al aan het proberen bent. Je bent een goeie gozer Mike maar soms iets te goed. Zo goed dat je blind voor je omgeving wordt. Wat zei je moeder nu altijd? Wie niet sterk is moet gemeen zijn en wie niet gemeen is moet kunnen leren. Mikey leren is bijvoorbeeld ook je omgeving verkennen. En uiteindelijk de omgeving tegen je vijand gebruiken. Dat is de raad die ik je geven kan doe ermee wat je wil. Ik geef je nog een tip deze omgeving is verraderlijker dan een slapende vulkaan!'*

Als Maikel wil vragen wat moet ik doen? Is zijn vader weg als een spook in de eerste zonnen stralen. Hij schreeuwt:

Pa wat moet ik doen dan? Wat moet ik doen pa?

Maar hij is verwarder dan ooit heeft hij net bezoek van een dooie gehad? Of komt dat door die verdomde Namtillaku?

Iedere gedachte voedt zijn onderbewuste angst tot hij als het kleine jochie van vroeger afdruipt naar binnen.

Hij zegt tegen Amy geef me even ik ga dadelijk je deurbel kopen maar geef me een adempauze. Amy: ‘Mike alles goed?’ Maikel antwoord bang: 'Ja Aims alles is goed!’ Hij gaat op de bank zitten. Bud komt naast hem zitten en geeft hem een papiertje met de tekst: **Dit dronk mijn vader altijd als hij bang was.** En geeft Maikel daarna een glas whisky. Maikel: ‘Ja dank je buddy dat gaat er nu wel in.’ Hij drinkt het glas in een slok leeg en vraagt aan Bud: ‘Mag ik er nog eentje?’ Bud loopt naar de kelder en komt terug met nog een glas whisky. Terwijl hij de fles in zijn linkerhand heeft loopt hij naar Maikel en zet de fles op tafel neer. Hij schrijft op een papiertje:

Rustig aan pap. Maar Maikel zet het glas wederom aan zijn strot en drinkt het in een enkele slok leeg.

Bud lacht en schrijft: **Dan niet ik bedoel het goed.** Wanneer Amy naast Maikel komt zitten en de fles whisky ziet staan, kijkt ze op het etiket. En na de twee woordjes irish whisky gelezen te hebben gooit ze de fles leeg in de gootsteen. Maikel loopt boos achter haar aan en vraagt: **Wat doe je nou trut?** Amy kijkt Maikel rustig aan als een rivier met een kalme stroming en zegt Mike *lees dan.*

Maikel leest het en zegt:

Ja dus whisky!

Amy slaat met haar hand op haar voorhoofd en zegt: *Wat denk je Mike je bent niet alleen he! Je hebt mij Justin Francis Chantal en zelfs Bud. Jij hebt meer dan wie dan ook. Jij hebt meer dan god* jij **Bent Godverdomme God. Jij bent door de mangel gehaald en nog doe je zo je best Mike, om niet te worden als hun. En je doet het goed maar blijf voortaan met je grijpgrage tengels van onbekende whisky af. Vooral whisky zonder oorsprong.**

Maikel zegt rustig: 'Ja Aims doe ik.' Terwijl ze samen de keuken uitlopen ziet Amy Bud staan. Hij staat er onrustig bij. En ze schudt haar hoofd naar de schuldige Bud. Maikel gaat op de bank zitten en hoort op de radio dat mooie nummer voorbijkomen tears of the fallen. Hij denk meteen aan wat Amy net zei tegen hem. En hij geeft haar gelijk met heel zijn hart.

Hij bedenkt zich geen moment en loopt meteen na de laatste twee zinnen van het nummer naar zijn kleine meid. Hij tilt haar op en belooft: 'Meissie ik drink voor jou geen druppel meer bij deze.' Chantal lacht en zegt: *pappa lief, pappa de beste.* Maikel zegt: 'Ja Tallie ik doe me best. Echt waar ik doe me best voor jullie.

Om niet zo te worden als ikzelf heb meegemaakt. Ik doe me best en ik beloof je geen druppel. Ook al werk ik vanaf vandaag als barman. En geloof me meissie dat wordt moeilijk. Vooral omdat het me veertig keer per dag wordt aangeboden. Maar voor jou zeg ik nee. En voor jou blijf ik nee zeggen. Mamma heeft gelijk en ik hou mij eraan. *Zelfs mijn eigen vader heeft gelijk* fluistert hij.' Als hij met het laatste beetje koffie op de bank gaat zitten en hij zijn zonden over denkt. Weet hij diep van binnen dat dit niet de manier is. En hij bedenkt zich dat die zwarte parasieten in de muur geen invloed meer op hem hebben. Hij denkt bij zichzelf zal er ook een zicht optie kan zijn dat ik misschien eens van binnen in die muur kan kijken? Die muur bij de kapstok is de eerste. Ik ben best benieuwd wat dat voor kolere dingen zijn. Hij gaat bij de kapstok staan en focust zijn blik op de muur. Hij knippert met zijn ogen om de juiste optie te kunnen vinden maar hoeveel hij ook knippert het lukt hem niet. Hij denkt in een milliseconde kraaien leider help. En hoort de zachte stem van het Spaanse vrouwtje weer in zijn hoofd zeggen: *fitheach cosanta!* Wanneer hij het uitspreekt hoort hij die zware demonische stem weer fluisteren.

Maikel je kan je belofte niet houden nooit. Je krijgt heel veel hulp maar ook dat valt weg. Ooit zal ik je hebben Judassss.

Jij bent gemaakt om je leven te verwoesten en alle levens die daarbij in de weg staan.

Ooit zal ik je hebben Judassss. Je zal het zien en met jou de rest. Met jou de resssst.

Maikel begrijpt zichzelf niet meer. In ieder geval niet meer dan eerst. Hij heeft zichzelf nooit begrepen of kunnen begrijpen. Zoals zijn moeder altijd zei *kijk naar je vader en oordeel voor jezelf.* Maar hij ziet zichzelf nu als zijn vader. Een man die bestond uit loze beloftes. Hij heeft Chantal nog niet belooft ik drink geen druppel meissie en het verlangen naar de drank komt gewoon weer naar boven. Alsof hij nog niet genoeg fouten heeft gemaakt door die verdomde drank en achterlijke drugs. Hij moet en zal het verleden vergeten. Maar niet op deze manier. **Nooit meer deze manier.** Chantal zal opgroeien als een normaal kind in een normaal huis. Met normale ouders. Niet zoals hij en ook niet zoals Aims. Aims arme Aims zo jong en dan al zo een leven moeten leiden. Haar moeder die haar vader de schuld geeft en haar vader.... Geen haar beter dan mijn vader denkt hij. Maar waarom kwam die van mij mij waarschuwen. Ik kan hem veroordelen das heel makkelijk. Want het is gewoon het grootste kwaad wat op deze wereld rond kan lopen. Een man die alles op alles zet om het kind van hem de onschuld af te pakken. Alles op alles zet om zijn moeder niet meer te laten geloven in God.

Maar in ons gezin was God de enige die kon vergeven. En Aims kan daar over meepraten. Wat heeft zij ook een goddeloos bestaan gehad. Waar dat van mij heel erg of misschien te erg gebaseerd op God was. Maar Aims heeft zichzelf leren vergeven. Maar waarom vergeeft ze zichzelf dan niet? Ze vergeeft iedereen zelfs haar klootzak van een vader en een pokke wijf van een moeder. Ze vergeeft haar vroegere buurt voor het achterlijke geroddel.
Er zijn op lange termijn maar twee mensen die ze gewoonweg niet kan vergeven dat is op de eerste plek haarzelf om een of andere reden. En dat is haar ergste terugkerende nachtmerrie.
Koos voor haar de boeman. Maar zo goed als Aims is gelooft hij erin dat ze zelfs hem zou kunnen vergeven. Iedereen behalve zichzelf. Dat doet hem denken aan wat ze net zei tegen hem. Jij bent God. Maar nee Aims **God ben jij het grootste licht op deze aardbol, jij kan vergeven.** Iets wat ik nooit zou kunnen. Ik kan niet eens vergeten denkt hij. Hij denkt zou mijn vader ook zo gedacht hebben? Dat hij mij daarom zoveel aan heeft gedaan? Dat hij daarom mijn moeder zoveel aan heeft gedaan? Omdat hij gewoon niet met zichzelf kon leven na zijn beladen leven? Is dat het, moet ik mijn vader vergeven? **Nooit** denkt hij, niet zonder uitleg. Wat ik ook totaal niet begrijpen kan is dat zijn dolk in die kerk gebruikt werd voor een of ander bloed offer. Ja dat is ook zoiets de kraaien leider.

De gele ogen. De groene ogen. Het onverklaarbare en de ongelooflijke toevalligheden. Wat is dat toch met die supermarkt. Hij denkt ik ben blij dat we een voorraad hebben en dat Aims daar niet meer naartoe hoeft. Zijn hoofd loopt weer over van gedachtes. Gedachtes als wat als en hoe dan? Vragen vragende gedachtes. Vragen waar hij geen antwoord op heeft.
Vragen waar misschien wel nooit een antwoord op komt of zal komen. Dat zijn de ergste daar blijf je mee lopen.
Hij zakt onder de kapstok van een overgelopen hoofd vol gedachtes en vragen in elkaar.
Hij ligt daar een beetje zielig te wezen in elkaar geklapt met zijn handen voor zijn oren.
Hij schreeuwt:
GA ERUIT, GA ERUIT, GA ER VERDOMME UIT!
En in een zacht stemmetje:

Ik weet het niet, ik weet het niet, ik weet het niet meer. Sorry sorry sorry!

Dat is het enige wat uit zijn mond komt op dit moment. Alleen maar sorry. Als Amy hem vindt door een huilende wijzende Chantal vraagt ze of hij nog weet waar hij is. Maikel zegt weer in een zacht stemmetje:

Ik weet het niet, ik weet dat niet, ik weet het niet.

Amy zegt Mike ik zei nog zo dat je je doppen los moest zetten. Je bent echt een goedzak, een goedgelovige goedzak. En jij wil als barman aan de slag? Je ken nog geen twee glazen whisky aan. Twee glazen Mike en kijk eens naar jezelf. Maikel kan alleen zeggen: *Sorry, sorry, sorry.*

Ja heeye daar koop ik niks voor idioot Wat heb ik Daaraan? Het is een achterlijk idioot woordje man. Daar hebben wij toch geen klote aan man? Wij hebben Maikel nodig, geen klein kolere kind die staat daar al.

Die vuile serpent van een verminkt misbaksel. Bah wat een viezerik is dat jong.

Maikel komt door de boze woorden van Amy weer tot zichzelf. 'Aims het is mijn eigen schuld. Niet die van Bud Bud bedoelde het goed.

Ik heb het te snel opgedronken, het is mijn eigen schuld.' Amy vraagt met grote boze ogen alsof de hel er mee speelt:

Mike weet jij wat erin zat? Dan ben je namelijk een barman waardig!

Maikel antwoord geschrokken: nee Aims dat, dat weet ik niet.
Maikel heeft haar nog nooit zo gezien.

Zo boos als nu woedend tegen de grens van agressief aan of zelfs daar overheen. Maikel kruipt in elkaar en probeert het nog goed te praten voor Bud. Maar Amy wil er niks van weten: 'Of hij eruit of wij eruit!' Maikel heeft zich altijd voorgenomen dat als ze hem liet kiezen dat hij niet voor haar zou kiezen.

Maar dit keer ligt het anders hij geeft haar groot gelijk, maar hij kan het zichzelf niet vergeven als buddy prooi wordt van de rovers buiten. Hij probeert bang aan Amy te vragen:

Aims kan je hem niet nog een kans geven een kans op jouw voorwaarden? Op niemand anders dan jouw voorwaarden?

Amy ziet dat idee wel zitten en vraagt: 'Op mijn voorwaarden?' Maikel zegt ja alleen op jouw voorwaarden. Amy kijkt Bud met de grootste ogen tot nu toe. Haar ogen verkleuren in paars. Ze zijn gigantisch en er brand wat in. Alsof er een bos in de fik staat. Ze heeft pure haat naar Bud ontwikkeld en Maikel denkt wat heb ik gedaan? Amy pakt Bud meteen in zijn kraag en gooit hem de kelder in met de woorden: **Dit Is Jou Straf.** Bud spartelt goed tegen maar Amy sterker dan ooit slaat de kelderdeur met een knal dicht en doet hem op slot. Het geschreeuw en gegil van Bud gaat door merg en been.

Terwijl dat ze er geen seconde mee zit. In welke manier dan ook, ze loopt naar de keuken naar Francis en Justin. Om te zeggen dat is eindelijk opgelost. Maikel blijft bang achter onder de kapstok en voelt zich schuldig voor het besluit van Amy. Maar hij gaat de deur niet van het slot afhalen. Dat doe ik niet denkt hij. Bud gilt telkens meer en het gaat door Maikel's gedachten heen hey Aims heeft wel degelijk gelijk. Hij schreeuwt hij gilt hij bonkt en trapt. Het bonken en trappen is te verklaren. Maar hoe zit dat precies met dat geschreeuw en gegil? Hetzelfde als twee keer in de auto heeft Bud weer praatjes ontwikkeld. Er klopt iets niet maar wat? Ik heb Aims nog nooit zo boos gezien. Ze had hem wel kunnen vermoorden en daarna gewoon met haar dagelijkse bezigheden door kunnen gaan. Amy komt naar hem toe gelopen met de woorden: hey Mike ga je daar nog weg of zit dat? Hij kan je ruiken... Slangen ruiken met hun tong, of wist je dat niet? Maikel weet zich geen houding te geven. Hij denkt ik voel mij schuldig dankzij mij zit hij daar. Maar ik snap Amy wel, nadat hij in de kelder gegooid werd werd hij anders. Anders dan normaal. Bud laat nog een klein gilletje horen en daarna is het stil. Het hele huis is stil. Behalve zijn gedachtes die zijn hoofd laten overlopen. Hij snapt ook wel dat Bud een rare is. Maar Bud heeft een verleden. Net als de rest van die kinderen in de kelder van die kerk.

Hij probeert zijn gedachtes te blokkeren met de gedachte het zal ook wel het zijn niet mijn zaken. Hij vraagt rustig Aims hoe laat is het? Als Amy op haar horloge kijkt zegt ze het is 12.30 Mike. Als Maikel denkt wat gaat die tijd tijd snel vandaag, veranderd de stilte in het huis meteen. Justin en Francis hebben ruzie met elkaar, en schelden naar elkaar met woorden wat Maikel nooit wil horen. Justin heeft niks anders te vertellen dan iets in de scheldende sfeer. En Francis gaat daar lekker in mee. Terwijl Amy daar heel hartelijk om kan lachen. Ze krijgt er een beetje een sinistere lach van. Zo een lach die je in een horrorfilm zal tegenkomen. Sinister schel en zacht wat later naar heel hard en in een onverbreekbare cyclus doorgaat. Alsof er een crimineel gestoorde lach op repeat wordt gezet op een oude mono radio. Maikel loopt heel bang naar zijn kinderen die in staat zijn elkaar koud te maken. Amy achtervolgt hem zachtjes met elke stap die hij zet. Wanneer hij zijn kinderen aanspreekt op hun gedrag, ziet hij dat zijn kinderen dezelfde soort verwondingen als Bud hebben opgelopen ergens. Ze zien er precies hetzelfde uit. Justins rechteroog hangt aan een spiertje uit zijn oogkas. Francis heeft een bebloede lepel in zijn hand. Waarmee hij met zijn verminkte gezicht naar Chantal loopt. Maikel tackelt hem voordat hij Chantal bereiken kan. Hij pakt zijn lepel af waardoor Francis boos op Maikel wordt en hem slaat.

Maar deze klap komt niet aan als een doffe knal. Deze voelt Maikel heel goed en Francis duwt Maikel van zich af. Francis pakt de lepel op en vraagt op een gillende toon:

> **Mag wel he mam?**

Amy nog steeds in haar psychotische lach zegt:

> **Ja jong je mag. Iedereen moet bij ons onderin komen, iedereen!**

Ze kijkt Maikel agressief aan met die grote fel paarse ogen. Justin schreeuwt iets in een onverstaanbare toon en taal. Francis loopt naar de spelende Chantal. Wanneer hij de lepel aan haar oogkas zet en Maikel aankijkt met dezelfde ogen als Amy heeft, zegt hij zacht gillend:

> ***Tallie mooie ogen!***

Maikel is net op tijd en slaat Francis op zijn slaap.

Francis zijn hoofd vervormd helemaal van de klap.

Maikel schreeuwt: **BLIJF VAN JE ZUSJE AF LUL!**

Francis loopt met het vervormde hoofd naar Maikel toe, en Maikel ziet dat zijn hersenpan gebroken in zijn scheve schedel zit. Hij zegt:

> **Dan pak ik jouw pap. Mam help je eventjes?**

Francis en Amy lopen als twee levende doden naar Maikel toe, en terwijl Amy Maikel vasthoudt met een stevige grip zet Francis de lepel bij Maikel links onder zijn oog op zijn oogkas. Maikel probeert uit de grip van Amy te komen maar het lukt hem niet. Bij elke beweging wordt hij slapper en slapper, en Amy zegt uitdagend:

> *Kom Mike kom er maar uit. Kom dan Mikey kom dan je kan het.*

Maar het lukt hem niet hij valt bewusteloos neer van het verzetten in de armen van Amy. Hij hoort de laatste woorden van Amy: **Marbh**. En sluit zijn ogen. Als hij bijkomt zit hij aan een tafeltje in de Ierse kroeg. Hij doet zijn ogen open en de eerste die hij ziet is Petrus die hem verteld dat hij bewusteloos gevonden is in zijn huis. En dat hij iemand heeft laten zoeken naar hem omdat hij om 21.00 nog niet op zijn werk was verschenen. Hij vraagt aan de verwarde Maikel:

'Je dacht toch niet dat ik me zo makkelijk gewonnen laat he? Je hebt een feest gehad zoals weinig hadden zie ik aan je kop en je hand.'

Maikel vraagt verward: 'Wat waar heb je het over?' Petrus zegt blij: **Jongens hij heeft zo'n kolerelijer te pakken gehad hoor.**

Waarop de stamgasten allemaal juichen en Maikel wakker schrikt van het lawaai. Hij zegt panisch: **Me meissie me meissie!** Petrus zegt op een kalme toon: *Rustig maar ze is oké.* Maikel vraagt: 'He wat, wat bedoel je wat bedoelen jullie? Wat voor kolerelijer wie?'

Petrus tilt Maikel's rechterhand op en vraagt: 'Weet jij hier niks meer van?' Maikel antwoord: 'Ja dat was een zwart goedje in de vorm van een grote hond bij mijn baby's bedje...' Petrus zegt in een zachte toon

Chantal... Het zal toch niet jongens nee toch?

De stamgasten nog steeds euforisch van het nieuws zeggen in koor:

Elke uitdaging is een uitdaging, elke waarschuwing is een waarschuwing, elk obstakel moet uit de weg geruimd worden!

Niet bij een baby!

Maikel vraagt: 'Wat is er aan de hand kunnen jullie mij dat vertellen?' Petrus antwoord: '**NAMTILLAKU** dat is er aan de hand!' Maikel vraagt: 'Wie of wat is dat toch?' Petrus:

'**NAMTILLAKU** is een demoon die onder andere de doden tot leven kan wekken. Ben je er al eentje tegen gekomen Mike?'

Maikel: 'Ja mijn vader!' Petrus: '**Namtillaku's** symbool wordt gebruikt bij het oproepen van de doden en gevallen soldaten.' Maikel haalt zijn telefoon uit zijn broekzak en vraagt: 'Dit symbool?' Hij laat het aan Petrus zien, Petrus ziet niks en vraagt: 'Wat zie jij Mike? Waar is dat genomen?'

Maikel: 'Een soort hekwerk met een wijs punt van een pijl en aan de uiteindes een balletje. En hij is in mijn kelder genomen.' Petrus: 'En jij ziet dat gewoon, jij ziet dat alsof er niks anders aan de hand is?' Maikel: 'Ja ik zie dat ja!' De stamgasten beginnen te juichen:

> **Fitheach cosanta, fitheach cosanta, fitheach cosanta!**

Petrus: 'Hij is onder ons, hij is er eindelijk na dertig jaar afwezigheid!' Petrus kijkt Maikel indringend aan en zegt: *De Ieren noemen hem: fitheach cosanta. De keltische schotten noemen hem: Suil Uile-fhaicsinneach. En hij is de gevallen soldaat de: An saighdiuir tite. En hij heeft zoals het Baskische volk het noemt de: Begirada suntsizaile guztiak. De alles verwoestende blik. De legende van de fitheach cosanta is het volgende: Hij is een beschermer voor de gevallen soldaten dus de An saighdiuir tite. Met andere woorden de gevallen soldaat. De fitheach cosanta wat letterlijk beschermende raaf betekent, zorgde dat de ziel van de An saighdiuir tite naar de meest passende plek ging.*

Soms zetten hij de ziel terug omdat er geen plek te vinden was. Hij ziet alles met een blik genaamd: begirada suntsizaile guztiak ook wel genoemd de alles verwoestende blik. Waarmee hij koningen in vlammen mee liet sterven. Waarmee hij demonen kon verwoesten in een blik vol licht. Waar hij engelen mee kon verbannen naar de hel. Waar hij alles mee kon zien ook wat er voor het menselijke oog verborgen lag. En mensen kunnen zich vergissen in zijn kracht de kracht van alles overwinnen door vijanden tegen elkaar aan te zetten. En in zijn uppie was nog hij tegenover een grootmacht aan vijanden zelfs onoverwinnelijk. En jij hebt hem in je Mike ik zie het in je ogen. Ik zie zijn vuur in jou ogen branden. Ik zie de hoe wij hem genoemd hebben "de spirituele kraaien leider." Jij hebt hem in je Mikey en na dertig jaar mijn soldaten verloren te hebben in een uitzichtloze strijd, heb ik er vertrouwen in dat jij ons naar de overwinning kan helpen. Jij en de fitheach cosanta in je.

Petrus richt zijn blik op de stamgasten en zegt: *Hij is terug.*

Waarop de stamgasten allemaal op hetzelfde proosten drinken en juigen. Maikel: ‘Graag gedaan!’ Maar weet niet wat hij hiermee aan moet. Dan komt Petrus met een ouderwetse tinnen pul zijn kant op en zegt: 'Daar moeten we op proosten Mikey!’ Maar Maikel zegt: 'Dank je vriendelijk maar ik sla deze ronde over. Hij zegt je mag me wel uitleggen waar an tsochai voor staat.’

Petrus lacht: ‘Dat is een geheim.’ Maikel kijkt hem bedenkelijk aan en vraagt: 'Wat er nu allemaal gebeurt is toch ook een geheim?’ Petrus knikt: ‘Oke als je het echt wil weten. An tsochai betekent het genootschap. Dat is Iers.’ Maikel: 'Maar Iers is toch Engels?’ Petrus antwoord: 'Er waren en zijn ook nog echte Ieren Mike..’ Maikel biedt zijn excuses meteen aan. Maar Petrus zegt: ‘Ik aanvaard je excuses alleen door middel van een proost op een betere tijd.’ Maikel kijkt naar de tinnen pul en zegt: 'Kan ik echt niet doen man. Ik heb me dochter iets belooft. Oh fuck me meissie waar is me meissie? Hebben jullie haar?’ Petrus: ‘loop eens mee Mike.’ Maikel loopt mee de tuin in de zon schijnt daar terwijl het buiten donker was. Maikel vraagt gedesoriënteerd: 'Is ze hier is Tallie hier?’ Petrus: 'Loop het schuurtje eens binnen Mikey.’ Maikel loopt wankelend het kleine schuurtje binnen en ziet zijn dochter rustig in een ouderwetse kribbe liggen. Petrus: 'Deze was van mij vroeger mijn ouders waren gelovig. Ik had niks anders maar het voldoet.’ Maikel kijkt meteen of allebei haar mooie ogen nog in haar kassen zitten. En haalt opgelucht adem. Hij zegt: 'Het maakt me niet uit of je ouders gelovig waren of jij het bent of zelfs als je een buitenaards wezen bent. Maar dit echt man dit, dank je wel man!’ Petrus: 'Ik had een vermoeden.

Je zou hier kunnen blijven met haar dit schuurtje is wel wat klein, maar alles wat je nodig hebt is een steenworp verwijderd. Of je zou weer naar huis kunnen...' Maikel onderbreekt hem meteen:

'Mijn huis is vervloekt. En dat komt door een man genaamd Tom die zwarte parasieten in mijn huis heeft losgelaten, en die nu blijkbaar in mijn muur leven.

En dan heb ik volgens mij nog die kolerelijer van een **Namtillaku** die iedereen tegen mekaar opzet. En blijkbaar de dienst uitmaakt in mijn huis. Tis mijn huis en hij moet eruit. Zelfde als die rare zwarte dingen uit mijn muur. Mijn huis, mijn nieuwe huis vervloekt, behekst voor mij part spookt het daar. Dat ding is een levende horrorfilm.

Petrus lacht en zegt mythes en legendes zijn ergens begonnen Mike. En zo te horen heb jij een mythe en een legende in je huis. De eerste is een Summarische mythe genaamd:

Etana

Heel lang geleden waren er twee wezens. Een slang en een arend in vriendschap verbonden. En een band met elkaar afsloten in loyaliteit. De slang en de arend kregen allebei jonge kinderen. Maar de arend was hongerig zo hongerig dat hij de kinderen van de slang opat.

De slang zoekt na een lange lijdensweg en als allerlaatste hoop bij Utu de zonnegod die haar aanraadt de arend in de val te lokken. Door zichzelf te verbergen in het karkas van een sterke os. En te wachten tot de vogel nadert om hem dan te pakken. Zo gezegd zo gedaan de val lukt en de slang verminkt de arend zodanig dat hij niet meer kan vliegen of staan. En daarna gooit zij de arend in een put. Op dat punt verschijnt Etana de koning van Kish. Hij verlangt vurig naar een zoon. Daarvoor gaat hij te rade bij Utu de zonnegod. Die ook door de arend te hulp wordt geroepen.

Die denkt ik zal van twee verlangens en twee vragen een enkele oplossing maken. Utu zegt tegen Etana dat de oplossing erin zou bestaan de vruchtbare levensboom te vinden. Die zich in de bovenwereld bevindt daar waar alle goden wonen. Om een zoon te kunnen verwekken. Maar om zich in dit voor stervelingen onbereikbare oord te begeven raadt Utu hem aan de arend uit zijn put te halen en zijn wonden te verzorgen. En hem dan om hulp te vragen bij het zoeken naar de vruchtbare levensboom.

De arend wil hem in eerste intantie niet helpen. Na lang smeken van Etana zegt hij ja. Etana vliegt na een lange smeekbede op de rug van de geheelde arend naar de boven wereld. Na een lange vlucht ziet hij zelfs het water en de aarde onder hem niet meer. Als hij daar aankomt. Ontmoet hij er de vrouw der vrouwen de godin van de vrouwelijkheid. Aan wie hij de gave van de vruchtbare levensboom vraagt. Zij stemt hierin toe. Met de gave van de vruchtbaarheid kan Etana zich van nageslacht verzekeren. Etana heeft inderdaad een zoon als opvolger gehad.

Helaas was de zoon zo verminkt als dat de arend was. Zo verminkt dat Etana zich schaamde voor zijn zoon. En hem dankzij NAMTILLAKU de demoon op te roepen besluit het eeuwige leven te schenken. De grootste hel die er kan bestaan voor iedereen. Maar voordat ***NAMTILLAKU*** *dat wou doen moest Etana eerst de tong van zijn zoon uit zijn mond snijden. Zodat het geheim voor altijd beschermd werd. De legende vertelt door mensen naarmate de tijd verstreken, en misschien zelfs wel vergeten was is dat: De zoon van Etana tot op de dag van vandaag nog in het rijk der levende is.*

Maar nog net zo oud is als toen hij vervloekt werd. En de legende is dat die parasieten waar jij het over hebt zijn enige kans op overleven is. Als hij besluit dood te gaan vergaat er een stukje van de wereld. Dus voor het behoud van de wereld leeft hij al eeuwen en eeuwen voort. Met als enige kans op overleven die zwarte parasieten opeten wat verdacht veel weg heeft van de slang die de arend zodanig heeft verminkt.

De Grieken noemde ze: Vdella. De Romeinen noemde ze: sanguisuga. De engelse noemen ze: leech. En wij noemen ze: bloedzuigers. Hij moet de bloedzuigers opeten om zijn lichaam puur te kunnen houden. De levende bloedzuigers die hij opeet en ook in jouw muur zitten. Houden zijn verouderingsproces in vele opzichten tegen. Doordat ze de dode cellen in zijn lichaam opeten wat zijn lichaam jong en vitaal houdt. Dat moet hij minimaal drie keer per week doen.

Maikel vraagt: 'Maar bloedzuigers hebben water nodig om te overleven toch?' Petrus: 'Niet allemaal dat maakt mij dus bang! Aangezien er ook bloedzuigers in de Egyptische woestijn kunnen overleven. En zelfs kunnen voortplanten. Met de wetenschap dat het kleine dunne parasieten zijn vrees ik voor het laatste. Daar krijg je bijvoorbeeld ook waanbeelden van alsof jij een Fata Morgana in de woestijn hebt.' Maar om het verhaal af te maken. Waar het Summarische volk in heeft geloofd is dat er drie werelden waren. Eigenlijk precies hetzelfde als het geloof nu. Je hebt bovenin ofwel de boven wereld genaamd, de aarde waar het meeste leven zich afspeelt genaamd tussen wereld, en onderin het dodenrijk genaamd de beneden wereld ofwel Aralu. Eigenlijk hoorde de zoon van Etana naar de boven wereld te gaan onze hemel. Maar door het lange leven wat hij al heeft geleid in de tussen wereld, moet hij als hij eindelijk doodgaat naar de beneden wereld ofwel Aralu. En door de deal die Etana met **NAMTILLAKU** heeft gemaakt komt de zoon in de allergrootste leegte terecht. Ik denk zelf dat de verloren zoon wil blijven leven en lijden om maar iets te hebben. De leegte is de ergste dood die je maar krijgen kan. Aangezien jij toevallig die bloedzuigers in je huis hebt. En het symbool van **NAMTILLAKU** in je kelder, denk ik zelf dat jij het kind al hebt ontmoet.

En dat het kind nu probeert bij de demoon **NAMTILLAKU** de vloek terug te draaien. Door middel van hem op te roepen met gebruik van de zegel. Met andere woorden het symbool in jou kelder. Maikel vraagt: 'Waarom ik?' Petrus: 'Dat is een goede vraag. Misschien dat jij met het licht van de fitheach cosanta de jongen kan redden.' Maikel kijkt moeilijk en vraagt: 'Redden waarvan?' Petrus: 'Dat is een vraag wat alleen de fitheach cosanta kan beantwoorden. Alleen de fitheach cosanta kan zien wat er gebeurt moet worden. Dat kan betekenen dat de jongen dood moet na zijn lange lijdensweg. Maar het kan ook betekenen dat hij moet blijven leven. Of dat de vloek van Etana en **NAMTILLAKU** opgeheven wordt. Hoe dan ook de fitheach cosanta weet wat hij moet doen. Maar dan moet je wel nu naar huis!' Maikel: 'Maar ik zit hier zo lekker, het is zo lekker rustig hier. Ik wil helemaal niet meer weg!' Petrus vraagt: 'En hoe zit het dan met Amy Justin en Francis? Weet jij waar Chantal ligt?' Maikel zegt verward: 'Amy natuurlijk Just Fran en Tallie..' Petrus: 'Het maakt niet uit Mike dat effect heeft deze plek op je. Als jij nou Chantal ophaalt uit de tuin, dan zorg ik dat jij een lift naar huis krijgt van de troepen!' Het enige wat eigenlijk door Maikel's kop heengaat is dat hij Petrus heeft geholpen iemand te cremeren in de tuin.

Maar als Petrus zegt dat Chantal daar is moet dat toch zo zijn?

En hij loopt naar de tuin. Meteen als hij in de tuin is wordt hij verblind door de felle zon die daar laag in de lucht schijnt. Hij doet zijn handen zijn ogen en gaat opzoek naar Chantal.

Hij loopt een beetje rondjes langs de oude brandstapel. En weet gedesoriënteerd van de zon die zo laat nog schijnt niet meer waar hij wezen moet.

Dan hoort hij de oude staande klok van zijn opa weer slaan. En hij is er net zo bang voor als hij vroeger was. Die harde bonzen van die klok. Die zo konden door dreunen in zijn gedachtes. Als hij alle dreunen weer heeft geteld komt hij op zes stuks uit. En hij bedenkt zich dat er wat is met die zes. Maar wat was dat toch? Dan hoort hij de stem van zijn moeder weer. Die hem beveelt om na te denken. Ze zegt:

Nadenken Mike en leren van je fouten. Nadenken Mike denk alsjeblieft goed na. En herhaal je fout nooit meer.

Maikel zegt verdrietig met de tranen in zijn ogen: het spijt me mam, het spijt me, ik wist dat je veel van die man hield. Maar ik kon niet meer mam.. Zijn moeder zegt kalm in zijn drukke hoofd:

Mikey daar heb ik het niet over, die man verdiende wat jij hebt gedaan! Maar Mike denk na wat heb je nog meer gedaan?

Hoofdstuk VI.

Dood Ritme.

Maikel verwarder dan ooit weet het niet meer. Dan zegt de zware stem: '**Drugsss issss** leuk Mike.' Maikel met zijn handen voor zijn oren schreeuwt: 'Ga eruit lul! Ik pak je gifspuwer! Ga eruit, ga er alsjeblieft uit..' Petrus komt naar Maikel toegelopen en zegt: 'Mike het is erger dan verwacht. **NAMTILLAKU** heeft jou in zijn macht. Hoe is het zover gekomen? Dit is de enige heilige plek in het dorp. En nog spreekt hij tot jou. Dit is als enige geheiligde grond. En nog weet hij het te omzeilen. Mike je hebt hem binnengelaten! Daarom heb jij de kracht van de fitheach cosanta.' Maikel kijkt naar Petrus met witte ogen witter dan ooit met een klein zwart puntje. Het zwarte puntje verbergt een vlammenzee. Maar wanneer Petrus wil zeggen fitheach cosa.. Wordt hij onderbroken door geelgroene ogen die hem aankijken alsof hij ieder moment in vlammen op kan gaan. Petrus: 'Oke ik ga weg.' Terwijl Petrus wegloopt hoort hij de kraaien krijsen op de achtergrond.

En als hij binnen is ziet hij de tientallen zwarte vogels voor zijn kroeg zitten. Ze lijken te schreeuwen:

KOM ERUIT! KOM ERUIT! KOM NOU, KOM ERUIT LUL!

Petrus wordt banger en banger van de krijsend gillend schreeuwende kraaien. Die hem allemaal aankijken alsof ze hem uit zijn lijden willen verlossen. Honderden oogjes die glimmen in de donkere straat, hem overal volgend. Het maakt niet uit waar hij naartoe loopt of waar hij gaat zitten, de ogen volgen hem overal. De kop van de kraaien bewegen niet. Maar hij ziet de honderden glimmende oogjes hem overal volgen. Petrus zegt tegen de stamgasten: 'jongens dit kan nog wel eens Verkeerd aflopen. Maar het licht in Mike is sterk.' Meteen op dat moment komt Maikel binnengelopen, en gooit de deur met een knal dicht. **Hallo jongens daar ben ik dan...** Hij lacht naar Petrus en de stamgasten: **Das ook weer gebeurt.** Wanneer Petrus naar buiten in de tuin kijkt ziet hij de brandstapel helemaal opnieuw tot as toe afbranden. Hij bedenkt zich geen moment en rent naar buiten met de woorden:

NEE NEE GEEN BABY NEE!

Maikel vraagt aan de stamgasten: ‘Waar heeft hij last van? Nou wie geeft mij een lift naar huis?’ Er komt een bange man naar voren: ‘Dat doe ik wel Mike!’ Maikel: 'Wij hebben nog geen kennis mogen maken wie ben jij?’ De bange man antwoord: ‘Dennis!’ Maikel geeft hem een hand: ‘Ik ben Maikel aangenaam Dennis.’ Dennis lacht en vraagt: 'Waar woon je Maikel?’ Maikel antwoord met een vraag:

Hoe meer mensen rennen hoe verder ze van hun bestemming verwijderd worden.

‘Weet jij waar je heen gaat Dennis?’ Dennis banger dan ooit: 'Nee je heb me nog geen adres gegeven.’ Maikel lacht: 'Ik waarschuw je wel als we er zijn.’ Meteen als Maikel en Dennis de deur uitlopen komt Petrus de kroeg weer binnen met de woorden: *gelukkig niet jongens.* De stamgasten halen opgelucht adem en zeggen: *deze keer wordt het erg moeilijk peet.* Petrus: ‘Dat heb ik nu ook door ja maar de fitheach cosanta is sterk.’ De stamgasten juigen allemaal in koor: ***fitheach cosanta, fitheach cosanta, fitheach cosanta..*** Petrus: 'Jongens even niet ik heb geen zin in een feest.’ Dan hoort Petrus een autodeur dichtslaan en nog een keer, de auto rijdt weg. Hij denkt heeft hij alles gehoord? Wanneer Petrus naar buiten kijkt zijn alle kraaien verdwenen. En zelfs de zon in de oh zo groene verlichte tuin is gedoofd.

Dennis zet de autoradio aan en Maikel hoort dat nummer weer, die de ouderwets te jukebox ook speelde.

Maikel vraagt bij de intro: 'Dit nummer is mooi maar van wie is hij?' Dennis antwoord: van een rare gast genaamd

"The Alfa!'

Maikel: 'Dennis zet hem wat harder man.' Wanneer de tekst begint. De auto trilt mee met hoe hard de muziek staat. Maikel zit er helemaal in. Samen met de lachende Chantal op de achterbank.

Maanlicht op de open weg. Eigen drank in mijn fles. Ben op weg naar de eindeloze mogelijkheden op mijn fiets. Wanneer ik de duivel zie uit het niets. De heer wil mij niet vergeven. De duivel laat ik beven. Het onrecht kan ik niet vergeten.

Geen weg terug. Geen eindeloze vlucht. Geen lasten op mijn schouders. Schaduwen hebben me rug. Haat naar me ouders. Snel vooruit niet meer nadenken.

Niet meer denken aan het verleden. Dromen voor de toekomst. Maar leven in het heden. Mensen horen mensen praten.
Mensen zien mensen moeten mij alleen laten. Mensen lopen op een belichte weg. Ik sta door de duisternis terecht.

Geen idee wat er allemaal gebeurt. Geen idee of ik het wel of niet haal. Geen idee wat te doen. Geen idee wat gebeurt er allemaal. Waar ik ook loop waar ik ook sta. Overal laat ik mijn sporen na.

Ik ben een kerel die je niet vergeet. Ik ben een echte problemen magneet. Meer dan mijn hele leven sta ik alleen.

Als kleine jongen met de beste bedoelingen verraden. Mensen kijken niet en mensen luisteren niet mensen praten. Iedereen weet het beter om te oordelen. Hun zijn in het nadeel want ons geeft het de voordelen.

Mensen weten niets mensen weten alles. Mensen zijn blind maar zien.
Mensen zijn doof maar horen.

Ik zie maar ben blind. Ik hoor maar ben doof. Ik weet alles maar ondertussen niets.

Meteen als ze in de straat aankomen zegt Maikel: 'Nummer 99 graag!' Dennis ziet het nummer dat in het donker veel meer weg heeft van nummer 999. Dennis kijkt nog een keer verward door de duisternis van de avond naar het nummer. Het nummer wat naar hem lijkt te fluisteren *ga weg, ga weg*. Hij hoort iemand gillen **666 999**. In een ogenblik geeft hij Maikel snel zijn eerste loon: 'Petrus had dit graag gewild.' Maikel pakt het aan en vraagt: 'Heb jij enig idee hoe laat het is?'

Dennis: 'Je hebt zelf een horloge om man!' Maikel: 'Ja kijk zelf maar wat erop staat.' Dan ziet Dennis dat het digitale horloge op 06.00 staat. Dennis: 23.58, het is 23.58! Maikel: 'Dank je voor de lift en het loon ook al heb ik het niet verdiend.' Hij geeft Dennis een hand en pakt Chantal van de achterbank. Wanneer hij zijn huis binnenloopt nadat hij heeft gezwaaid naar Dennis, hoort hij een zware klok slaan dezelfde klok als van zijn opa. De klok slaat twaalf keer. Hij ziet Amy gewoon rustig voor de TV zitten met de gordijnen dicht. Ze vraagt: 'Hoi Mike hoe was het op je werk? Tallie ook leuk gehad?' Chantal danst wat naar Amy toe. En Maikel vraagt: 'Aims wat is er nu toch gebeurt?' Amy: 'Mike je had een inzinking of zo. Ik wou helemaal niet dat je wegging, maar je werd opgehaald door iemand omdat je te laat was. Ik kon niks Mike, echt niet! En de man zei dat hij jou beter kon maken. Hij heeft mij zelfs in de kroeg uitgenodigd. Maar dat kan ik Justin en Francis niet aandoen. Je wou alleen mee met hem als je Chantal mocht meenemen. En dat mocht van die meneer.' Maikel ziet flitsen van wat er allemaal gebeurt was en vraagt: 'Aims hoe is het met Fran? Amy zegt: die ligt te slapen Mike. Hij heeft lekker gegeten en is toen naar bed gegaan.' 'En Bud?' 'Alles is goed Mike' antwoord Amy. Maikel: 'Nou gaan wij even TV kijken. Nadat ik bij Francis heb gekeken. En Chantal in bed heb gelegd.'

Amy: 'Is goed Mike doe maar. Ik ben blij dat het goed met je gaat.'

Wanneer Maikel naar boven loopt met Chantal in zijn armen, hoort hij de TV achter hem lachen. Hij kijkt achterom en begint net als vroeger wantrouwig te worden.
Hij betwijfelt alles. Dit kan toch niet waar zijn denkt hij als hij naar boven loopt. Telkens een beetje banger loopt hij de traptreden op. Totdat wantrouwig en bang in pure agressie veranderd. Hij legt Chantal in bed. Zegt welterusten meissie geeft haar een kus, en loopt naar de kamer van Francis. Hij kijkt meteen of zijn hoofd nog intact is. En maakt hem wakker door het agressieve panische gevoel. Francis kijkt Maikel aan en zegt goedemorgen pap. Maikel vraagt: 'Hoe is het met Justin?' 'Alles gaat goed hier pap.' Antwoord Francis slaperig. Maikel zegt verward: 'Nou ga dan maar weer slapen jongen.'
Geeft hem een kus. En loopt naar de kamer van Justin. Maar kan met een simpele blik zien dat Justin niks mankeert. En nadat hij Justin een kus heeft gegeven. Loopt hij weer naar beneden. Maikel loopt zachtjes de trap af. Hij probeert geen enkel geluid te maken terwijl hij de krakende houten traptreden afloopt. Er begint zich een duistere sfeer te vormen, als Maikel verteld over zijn dag. Amy luistert vol overgave naar de verhalen van Maikel.

Over bijvoorbeeld het voorval met Bud en natuurlijk zijn gezin.
Over dat hij in de kroeg bijkwam, en dat ze hem in de kroeg hebben opgevangen als een vogeltje met een gebroken pootje. Hij laat zijn loon zien aan Amy en ze vraagt meteen: 'Is dit wel legaal Mike?' 'Kan me eerlijk gezegd niks schelen Aims, we hebben nu even genoeg voor een paar dagen!'
Amy knikt: 'Mike ik ga nu naar bedje toe hoor.' Maikel geeft haar een knuffel: 'Ik volg zo!' 'Oke Mike.' is het antwoord als Amy naar boven loopt.
Maikel bedenkt zich als je de trap oploopt kraakt het niet zo erg dan wanneer je naar beneden loopt. Hoe kan dat eigenlijk? Je loopt toch met dezelfde kracht en hetzelfde gewicht de trap af als dat je oploopt? Misschien met minder verplaatst gewicht als je omlaag loopt. Wanneer je omhoogloopt, zet je je voet helemaal op de trap.
En dus verplaats je je gewicht helemaal over het hout. En wanneer je omlaag loopt, zet je natuurlijk eerst je voorvoet neer en dan pas de rest van je voet. Dus als ik omlaag loop met me gehele voet kraken de treden minder. Tenminste volgens mijn logica.
Hij is benieuwd en loopt eerst naar boven en dan naar beneden. Terwijl hij boven is hebben de treden niet eens een keer gekraakt, en wanneer hij naar beneden loopt kraken de traptreden iets.
Maar wanneer hij zijn voeten scheef zet over de gehele trede, kraakt er niks. Hij probeert dit drie

keer, en drie keer bijna geen krakend geluidje te horen.
Hij gaat euforisch op de bank zitten en terwijl hij denkt zie je nu wel ik ben wel slim, hoort hij de TV en de radio samen juichen. Hij schrikt van hoe hard het volume staat. Maar als hij het volume zachter probeert te zetten komt er een gedaante in zijn TV. En de gedaante kijkt hem aan.
Maikel ziet ogen in het zwarte silhouette vormen. De ogen van zijn moeder die mooie groene ogen, waar de tuin van de Ierse kroeg mee verbleekt. De gedaante zegt: *Mike te amo.* Maikel zegt ik hou ook van jouw mam. De gedaante zegt: *et hoc modo videtur de eo.* Maikel vraagt nadenken waarover mam? Hij hoort de woorden in zijn hoofd niet via de TV of radio maar in zijn hoofd. De gedaante gaat langzaam weg. Hij ziet zijn moeder langzaam uit de TV verdwijnen.
Alsof er een peuk staat te branden en de rook een weg zoekt. Maikel krijgt in een keer trek in een sigaret. En hij zegt nee tegen zichzelf. Dat gaan we niet doen! Maar het is wel echt heel lekker. Nu wel! Nee ik ga naar bed, ik ga naar Aims. Wanneer hij naar boven gaat hoort hij de radio zeggen **welterusten Mikey.** Hij zegt welterusten en gaat naar bed. Het is 04:00 als hij eindelijk in slaap valt. Maar op dat moment wordt er hard op de deur geklopt. Maikel ziet dat Amy nog diep in slaap ligt te snurken.

Hij denkt Aims als het belangrijk is komen ze wel terug, en draait zich weer om. Maar geklop veranderd in gebonk. Maikel denkt ja dag.
Totdat hij hoort dat er iemand binnen probeert te komen. Hij hoort gefriemel aan de achterdeur en schoppen tegen zijn voordeur. Hij loopt de trap af zoals hij net zichzelf net geleerd heeft. En pakt de vleeshaak van de verwarmingsbuis bij de voordeur. Hij loopt ermee naar de achterdeur maar als hij de achterdeur opendoet, ziet hij dat er niemand staat. Maar hij hoort het gefriemel nog.
Hij denkt die homo's staan nu aan de voordeur wacht maar. En loopt via de achterdeur naar de voordeur. Hij doet eerst de achterdeur op slot voordat hij naar de voordeur loopt met de vleeshaak. Maar als hij bij de voordeur aankomt staat er niemand. Dus besluit hij om de wacht te houden. Op dat moment snijdt de kou door zijn flanellen pyjama heen alsof hij in een koelcel of zo staat. Maar er is niks te vinden behalve kou in de zwarte nacht. De straatlantaarns zijn vannacht niet aangesprongen. Hij ziet geen hand voor ogen. En probeert weer een beroep te doen op de kraaien leider. Hij knippert met zijn ogen, en daar is zijn zicht weer. Hij denkt nu nog wat bedenken voor deze kou. Wanneer hij een kind hoort huilen.

Geen zorgen jongen ik help je! Ik help je! Ik vermoord ze!

Hij rent naar het huilende kind. Maar hoe dichterbij hij denkt te komen, hoe verder weg het gehuil klinkt. Hij komt bij een afgelegen kruispunt ergens uit. Zonder benul hoe hij daar is gekomen, of hoe hij terug naar huis komt. Alleen het kind gaat door zijn hoofd. Alleen ik moet dat kind helpen. Hij komt het kruispunt maar niet over. Dan ziet hij twee gele ogen hem aankijken in de verte. Hij kan niet stoppen met rennen, ook al komt hij het kruispunt maar niet over, en hij bang is voor wat er in de zwarte nacht verscholen ligt. De ogen komen telkens dichterbij, bij elke stap die Maikel rent. Totdat ze pal voor zijn neus staan. Maikel die nog steeds rent, en bang naar de verwijtende gele ogen kijkt. Hij kan ze niet slaan. Daar zijn ze te ver voor verwijderd. Hij hoort diezelfde zware stem die hem zegt: **Je kan ze niet redden Mikey..** De stem komt dichter en dichterbij, totdat de verwijtende gele ogen verdwijnen. En de stem als enige overblijft op het veel te duistere zwarte kruispunt. Die zware stem. Die demonische stem die hem blijft achtervolgen. Die hij vroeger alleen in zijn nachtmerries had gehoord. Die nachtmerries over zijn vader, die nachtmerries gevuld door onmacht. Niks anders dan onmacht. Hetzelfde gevoel als hij nu heeft. Die verdomde onmacht, het ergste gevoel wat hij kent. Hij moet wakker worden maar hoe? Hij moet wakker worden! Hij moet! Dan begint de stem weer te praten hij zegt:

Geef het op Mikes. Geef het gevecht gewoon op. Je kan niet winnen. Je wint pas als je dood bent..

NEE NOOIT! IK GEEF NIET OP! NOOIT!

Mikey Mike wie gaat jou nou missen niemand toch?

Bij elk woord dat de stem uitspreekt wordt de onmacht erger en erger.

Jij bent er nooit voor je gezin geweesssst.. Jij zal alleen sssterven.. Er is niemand die jou missst! Als jij er niet meer zou zijn vieren ze feesssst. Er is niemand die jou missst.

Hij wordt schreeuwend gek, en begint met zijn vuisten te zwaaien en zijn benen te trappen. Maar het enige wat hij raken kan is lucht. Hij denkt ik moet wakker worden, ik moet! Dit is een nachtmerrie dat moet wel. Dan ziet hij Justin en Francis met Chantal in hun handen staan. Maikel schreeuwt:

NEE JULLIE ZIJN NIET ECHT!

De jongens beginnen Chantal te aaien. Justin heeft haar armpjes vast en Francis haar beentjes.

Justin kietelt haar handjes terwijl Francis haar voetjes kietelt. Ze kijken tegelijkertijd Maikel aan en zeggen allebei op hetzelfde moment:

> *Pa we gaan jou niet missen. We zijn blij als je er niet meer bent.* **PA WE GAAN JE NIET MISSEN, JE BENT ER NOOIT VOOR ONS GEWEEST.**

Ze krijgen dezelfde gele ogen als net voor hem stonden. In die verwijtende blik. Dit is een nacht vol verwijting denkt hij bij zichzelf. Op dat moment trekken Justin en Francis allebei aan Chantal. De een aan haar armpjes en de ander aan haar beentjes. Chantal gilt en valt in twee stukken op de grond. Terwijl ze de grond raakt wordt Maikel schreeuwend wakker in zijn bed. En weet niet waar hij nu eigenlijk is. Nog steeds moe van het vele rennen. Kijkt hij meteen bij Chantal. En als ze niet in bed ligt raakt hij in paniek. En krijgt hij een paniekaanval. Opzoek naar zijn dochter. Hij rent als een hyperventilerende kip zonder kop het huis door. Pas als hij in de keuken komt komt hij een beetje tot rust, als hij Chantal ziet spelen op haar dekentje op de grond.

Dag V.

Nog steeds snakkend naar adem denkend dat de wereld achter hem aanzit, gaat hij zitten aan het aanrecht. En pakt hij een glas water. Hij stikt er zowat in meteen als hij een slok neemt. Amy komt naar hem toe en houdt hem vast ze zegt rustig: ‘Mike alles komt goed.’ Maikel kan geen zinnig woord zeggen. Er komt alleen **Chantal dood** en **Tallie kapot uit**. Amy: ‘Mike kijk dan, daar zit ze! Daar zit ze Mike!’ Maikel: **Ja ja ja Tallie zit daar maar Just en Fran hebben haar kapot gemaakt.** Amy lacht en vraagt: 'Nachtmerrie gehad Mike?’ **Ja**, **ja** antwoord Maikel. Terwijl de gillende Chantal nog steeds in zijn hoofd zit. Hij krijgt flitsen van Justin en Francis te zien. Flitsen over hoe ze zijn kleine meid stukje voor stukje opeten. Eerst haar kleine vingertjes en teentjes, dan gaan ze over op haar armpjes en beentjes, en ze werken als laatste naar haar ingewanden toe. Als Justin haar hartje opeet en Francis aan haar darmen begint, schrikt Maikel wakker en ziet hij zijn kleine meid weer spelend in de keuken zitten. Hij pakt haar snakkend naar adem op en zegt hijgend: 'Je bent oké, je bent oké, je bent oké. Meissie toch wat gebeurt er' Chantal brabbelt weer en pakt zijn neus stevig vast. Waardoor Maikel in een hevige lach komt te zitten. Justin komt naar beneden en loopt naar Maikel en Chantal toe. Maar wanneer hij op een haarlengte van Chantal verwijderd is, draait Maikel zich bang weg met Chantal in zijn armen.

Wanneer Maikel naar de woonkamer loopt met Chantal, ziet hij dat Francis voor de TV zit. Wanneer hij naar de gang loopt met haar, hoort hij een hond hijgen.

Als hij achteromkijkt ziet hij Bud staan. Helemaal achterin de gang.

‘Nou nou Tallie we hebben helemaal geen tijd voor elkaar he?’ Hij brengt haar maar weer naar haar dekentje in de keuken. Amy: 'Alles goed Mike?’ Maikel steekt zijn duim op en lacht naar haar. Amy: 'Mooi zo ik ga dadelijk boodschappen doen, wil jij nog iets speciaals hebben?’ Maikel schudt nee en gaat bij Francis voor de TV zitten. Hij kijkt naar een rare spelshow. Waar mensen elkaar op rare manier ontmoeten, en elkaar over hun nachtmerries vragen. Het gaat over twee mensen in het algemeen en de angsten van elkaar. De vrouw heet Dinie en de man heet Jan Willem. Dinie en Jan Willem ontmoeten elkaar in de kerk. Dat kon je ook wel zien dat waren van die stereotype gelovige oudere mensen. Die nooit "verkeerd" over elkaar of anderen praten. En Maikel schiet in de lach. Francis legt hem het zwijgen op doormiddel van een leeglopende band (sssst). Dinie is een boerin terwijl Jan Willem een stedeling was. Maar het geloof heeft ze gebonden volgens Dinie. En ze legt haar jeugd bloot aan Jan Willem. Ze heeft het over een hond en een slang.

En dat ze bijna door die hond in de verleiding kwam om die slang te houden. Maar als Jan Willem daarom lacht en vraagt hoe kwam dat dan? Snauwt ze: Jan houdt je mond. Jan Willem besluit zijn mond maar dicht te houden. Maikel hoort Jan denken pffft wat een arrogante trut. En Maikel probeert zijn lach in te houden. Dinie legt uit dat die "hond" een metafoor voor het leven is en die "slang" een metafoor voor de dood. Als Jan Willem zegt ja mens nu snap ik er helemaal geen klote meer van.. Houd Maikel zijn lach niet meer in en brult het uit. Dinie zegt ik duld niet zo behandeld te worden door een stedeling die niks snapt van de wereld. En loopt boos de studio uit. Dan komt de reclame. En de eerste reclame is die van dat stuk speelgoed een actie figuur ofzo. Met de tekst: Met jouw nieuwe buddy krijg je de tijd van je leven. En Francis kijkt bang om zich heen. Als Francis erachter komt dat Bud achter de bank staat schikt hij. En zegt hij: 'Elke keer.. Waarom ik Bud?' Bud lacht en wanneer Francis de tanden van Bud ziet door de open wangen van zijn gezicht. Zet Francis het op een lopen met de woorden: 'Ga weg viespeuk!' Maar Bud tilt er niet zwaar aan en gaat naast Maikel zitten, die nog steeds kromligt van het lachen. Over dat oh zo vredelievend gelovig oude volk. Bud probeert zijn mond dicht te houden maar kan niet anders dan te openen.

Er komt zo'n dun bloedzuigertje uit. Maikel trekt dat ding meteen als hij dat ding ziet uit Bud zijn mond. Maar de bloedzuiger zit vast. Maikel trekt en trekt dan nog wat harder. De bloedzuiger wordt langer en langer, totdat hij knapt. De kleine darmpjes vormen in de mond van Bud een tong.. Bud's mond begint te helen en hij begint zijn tong terug te krijgen. Maikel bekijkt het schouwspel vol ongeloof. Bud zegt: ‘Mike smeer het beest alsjeblieft over mijn tong.’ Maikel doet wat Bud hem opdraagt. En tot zijn grote verbazing krijgt bud zijn normale mondje terug. Bud: ‘Als het goed is ben je er nu wel achter he Mike?’ ***NAMTILLAKU*** antwoord Maikel. Bud: ‘ja ik wil jou en je kids zelfs Amy geen pijn doen, maar dan moet ik deze dingen blijven eten anders dan wordt ik agressief.’ Maikel onderbreekt hem met de woorden: 'Buddy wil jij blijven leven of wil je dood?’

‘Ja er zit niks anders op Mike.’

'Oké als je het zeker weet, en niet tegen mij gebruiken zal!’

Nooit!

Bud loopt weer naar de kelder en de keldertrap af. Maikel blijft nog even TV kijken, nog steeds gefascineerd van wat hij net zag totdat Amy hem op zijn schouder klopt en zegt:

‘Mike ik ga boodschappen doen.’ 'Ik ga met je mee Aims.’ ‘Oh leuk Mike kunnen we ook wat meer meenemen.’ ‘Ja Aims maar we nemen Chantal wel mee.’ Amy denkt er even over na: ‘Ja is goed Mike.’ Amy pakt Chantal en Maikel loopt naar de auto. Wanneer Maikel bij de auto aankomt ziet hij zijn vader weer staan. Hij bedenkt zich dat komt door die bloedzuigers. Die bloedzuigers laten mij rare dingen zien denkt hij bij zichzelf. Zijn vader zegt: ‘**Mike stop! Mikey stop!’** Maar Maikel loopt door en doet het portier open, gaat zitten, steekt de sleutel in het sleutelgat en maakt contact. Dan komt Amy naar buiten met Chantal en ziet dezelfde man staan. Ze stopt en zegt vriendelijk: ‘Hallo meneer wie bent u? We hebben nog geen kennisgemaakt ik ben Amy.’ En ze zet Chantal in het kinderzitje. De man loopt naar Amy toe en tikt haar op haar schouder. Amy kijkt hem terughoudend aan en steekt een beetje bang haar hand uit. Ze zegt Amy aangenaam. Maikel roept:

AIMS KOM NU NAAR BINNEN! NU!

De kraaien beginnen te krijsen, roepen en waarschuwen. Amy luistert niet maar wanneer Maikel de auto uitstapt om haar te pakken. Heeft zijn vader haar hand vast en ruikt er een keer goed aan. Hij zegt: 'Warm vlees, warm bang vlees.’ En neemt een hap in de hand.

Amy ziet een heleboel tanden niet de normale dertig die in een normaal gebit zitten. Maar een stuk of zestig misschien wel meer. Amy schreeuwt: **LAAT ME LOS! AUW VUILE SMEERLAP LAAT LOS!**

Maikel trekt Amy's hand weg bij dat slappe excuus van een vader. Hij probeert hem te slaan maar tevergeefs. De klappen gaan door hem heen. ‘Je kan zelfs niet vechten als een man. Vuil mietje dat je bent.’ Hij houdt Amy vast en kust haar op haar voorhoofd. Hij zegt kalmerend: ‘Kom ik breng je naar het ziekenhuis. Je hebt een tetanus spuit nodig die viezerik is besmettelijk.’ Hij wikkelt er een doek omheen. Amy: ‘ken jij die man?’ Das mijn vader. Amy kijkt hem aan met verwijtende ogen. Dezelfde als uit zijn nachtmerrie alleen een andere kleur. Die mooie blauwe kleur maar met een afgrijzend randje. ‘Mijn vader is dood Aims.’

'Maar ik zie hem net. Mike hij heeft mij gebeten kijk hij heeft mij gebeten.’

Als ze de doek openrolt en ze haar hand laat zien zijn de tanden die er eerst in stonden gedrukt weg. De hele bijt wond is weg. Geen enkel tandje staat er meer in, 'Niet eentje Mike. Niet eens eentje Mike, de tanden zijn weg.’ Hij zet de auto aan de kant en kijkt nog eens goed. ‘Wat klopt hier niet Aims.’ ‘Ik weet het niet Mike, ik weet het niet.’ Hij zegt tegen haar ik heb vier woorden voor je:

De kracht van perceptie. Wat je waarneemt is zo Aims. Dit heb ik ook al met Justin meegemaakt. Maar waarom we dan allebei hetzelfde zien is voor mij nog een raadsel. Maikel bedenkt zich wat en vraagt: Aims denk eens terug wat zag je? Amy: ‘Een man, een oude man. Die niet wou praten of zichzelf voor wou stellen. En toen ik een hand wou geven mij in mijn hand beet met een abnormaal gebit. Er zaten wel zestig a zeventig kleine tandjes in zijn verrotte bek.’ Maikel vraagt: 'Wat zijn nou je grootste angsten van kleins af aan?’ Amy hoeft niet eens na te denken:
'Ratten en slangen vooral slangen. Bah wat een verraderlijke beesten zijn dat.’ Maikel: ‘Denk eens aan een slang en denk dan terug aan wat er net is gebeurt.’ Amy: 'Waarom Mike, nee niet doen..’ ‘Doe nou eens!’ ‘Oke Mike oke.’
Als Amy terugdenkt terwijl ze haar grootste angst in haar gedachten heeft opgeslagen.
Ziet ze de man een hand geven, en daarna zijn bek onnatuurlijk wijd opendoen. Hij heeft twee grote giftanden, en haar hele arm wordt door de man opgeslokt. Dan opent Amy haar ogen weer en zegt je heb gelijk Mike. Maikel antwoord: **De kracht van perceptie!**
Ze rijden de supermarkt voorbij en Amy zegt: ‘Stop Mike stop.’ Maikel stopt met rijden en parkeert de auto op de stoep voor een huis wat tegenover de supermarkt staat.

Hij stapt de auto uit en pakt Chantal uit het kinderzitje. Amy voegt zich er snel bij. En ze lopen met zijn drietjes de supermarkt binnen. Amy pakt een karretje en Maikel zet Chantal erin. Als ze rondlopen in de supermarkt en brood, kaas, vleeswaren, frisdrank, aardappelen, en groente hebben gepakt. Begint Chantal te jammeren en snikken. ‘Hij vraagt wat is er meissie?’ Chantal wijst naar een man die in de rij staat. Een man die Maikel heel bekent voorkomt. Maikel: 'Ik snap je meissie!’ En draait het karretje om. Amy: 'Dan zeg ik wel hallo.’ Ze loopt naar de man.

Maikel probeert haar tegen te houden. Maar bedenkt zich wat hij net in de auto tegen Amy gezegd heeft. Hij denkt bij zichzelf: de kracht van perceptie. En probeert zijn woede in te houden. Hoe verder hij bij de man verwijderd is hoe vrolijker Chantal wordt. Hij ook dat weet hij. Hij ook, hij zegt: 'Dank je meissie.’

En gooit een pluche hond in het karretje. Chantal begint meteen met het hondje te spelen.

Dan hoort hij op de speaker van de supermakt:

You know him or you don't. You know him only trough stories or you know him well. But everyone knows the lore.

Everyone has their own stories to tell and soul to sell.
And everyone goes to the kingdom of hell, where he rules for evermore.

Amy kent dit liedje maar al te goed. Altijd als dit liedje op is gebeurt er wat. Maikel denkt ik sla hem hier op de camera in dit vieze graf hok in elkaar. Maar Tom zegt: 'Sorry Maikel zo was het niet bedoeld. Ik wou dat onze tweede kennismaking anders was gelopen.' De ogen van Tom laten iets anders zien. Die laten zien dat Tom alles bij elkaar liegt. Maikel moet alles op alles zetten om niet te flippen waar zijn kleine meid bij is. Ondertussen drukt Chantal weer op de hond, wroef. En Maikel schiet in de lach. Hij denk bij zichzelf dank je meissie en geeft Tom een hand. Hij zegt is al goed maar leg geen bloedzuigers meer in mijn huis neer. Tom kijkt hem aan, en de ogen verraden hem hij is bang voor Maikel. Dat geeft Maikel een goed gevoel en knijpt wat harder in zijn hand. Toms ogen knijpen samen, en hij legt uit dat hij geen keus had. Wanneer Maikel vraagt hoezo? Zegt hij: 'Ik moest wel sorry. Anders had de schade onoverbrugbaar geweest. Hij is nu al vijfduizend plus jaar oud. Wat denk je dat voor de wereld zou betekenen Mike?'

Maikel beantwoord zijn vraag met een andere vraag. 'Wie is die pope Tom?'

Tom krabt zich achter zijn oor, en zegt: 'De enige die in dezelfde lijn als **NAMTILLAKU** staat.

Niemand weet wie het is of kan zijn. Er zijn mensen die zeggen dat hij in een kerkdienst om het leven is gekomen. Andere zeggen dat hij is vermoord door een wolf.

En weer andere mensen zeggen dat hij al die vijfduizend jaar in ons dorp rondloopt.' Tom's ogen beginnen tranen te vormen. En hij zegt zachtjes *Koos en ik beschermen dit dorp..* Maar Amy onderbreekt

Tom en zegt: 'Die naam wil ik van mijn leven niet meer horen!' Ze slaat Tom met een platte hand in zijn gezicht. In een moment opname voelt Maikel pure trots door zich heen vloeien. Tom zegt:

'Die bitchslap heb ik verdient. Maar meissie Koos kan jou of niemand nooit geen pijn meer doen hij is dood. Hij beschermde onze kerk, door hem te hullen in een soort camouflage. De camouflage van een gebouw.' Maikel: 'Een herenhuis?' Chantal slaat op de hond wroef. Maikel lacht en geeft zijn dochter een kus. Tom: 'Ik mag dit eigenlijk niet zeggen, maar Maikel heb jij je nooit afgevraagd waarom Justin niet op jou lijkt?' Maikel: 'Oh nou wordt hij mooi kom dan gaan we naar buiten lul. Ben nu lang zat rustig gebleven!'

Tom pakt Maikel met beide handen bij zijn hoofd. Direct als Maikel wil uithalen verslapt hij totaal. En ziet hij Koos zijn lul uit zijn broek halen, en zich bij Amy tien minuten laat gaan. Pas als hij na die tien minuten klaar is trekt Maikel hem van Amy af. Hij ziet hoe Koos van de klappen genoot. Iets wat hij toen niet zag, blind door de woede. Hij ziet wat Amy hem aandeed toen ze bijkwam, gelijk had ze. Maar hij ziet ook wat er gebeurde toen ze wegfietsen. Koos stond lachend op hij was in beide benen gestoken, geen ballen meer, en in zijn vette pens gestoken. Maar hij stond lachend op.

Hij roept iets in een vreemde taal, dezelfde taal als in zijn visioen van de kraaien leider. Die visioen over de schaduw in de kerk. En zijn stem veranderd in die zware stem die hij in zijn hoofd hoort de laatste paar dagen. Dan hoort hij een liedje klinken hetzelfde als in de kinderboerderij uit de speakers kwam.

> ***I need to endure in this life. I need to endure for my wife. I need to endure for my kids. I need to endure of that i'm sure. You can't kill me but i dare you to try. And when you look up in the sky. I Just hope you ask yourself why. Why can't i die. I warn you. I warn you. I warn you. I warn you i won't die i won't die i won't die.***

Hij hoort het liedje in die zware stem die nachtmerrie van een stem. Dan ziet hij de lachende kop van Koos, die veel te vrolijke kop telkens dichtbij komen. In een donkere zwarte bosrijke omgeving. Zijn ogen zijn felgroen tegen het gifgroen aan. En telkens als hij dichterbij komt worden de ogen groter en feller. Elke seconde elke milliseconde worden die ogen groter en feller. Totdat Maikel niks anders ziet dan groen gifgroen, en hij omvalt van de angst. Tom laat hem los en vraagt: 'Heb je het gezien Mike?' Maikel is helemaal van de wereld en is vliegjes aan het vangen. Amy is helemaal in paniek.

Tom is in een keer verdwenen. Wanneer de bedrijfsleider erbij komt zegt hij:

Als jullie gewoon rustig afrekenen is er niks aan de hand en mogen jullie weg.

> Meneer bel de politie, die man bij ons stond mag niet wegkomen.

Mevrouw ik heb alles gezien. Wat jullie aan het doen waren niet, maar ook geen derde man. Alleen jullie en jullie baby.

> Geen Tom?

Nee mevrouw geen Tom kijk maar op de camerabeelden.

Maar zouden jullie alsjeblieft van de drugs af willen blijven in mijn supermarkt? Is ook niet goed voor jullie kleine meid.

WE GEBRUIKEN HELEMAAL GEEN DRUGS LUL!

Mevrouw blijf alsjeblieft voortaan van het gras of wat dan ook af.

Amy zegt in een boze stem: we gebruiken geen... ach laat maar. Mike kom we gaan. Ze pakt Maikel in zijn kraag en ze lopen de supermarkt met boodschappen en al de winkel uit.

Pas als ze buiten zijn en de koude wind de zwevende Maikel weer terugbrengt naar de werkelijkheid, komt het besef bij de allebei. En ze zeggen tegelijkertijd: **De kracht van perceptie**. Amy grapt: 'Tenminste waren de boodschappen gratis.' 'Wacht eens dan moeten wij ergens heen.' Hij stapt in de auto, die nog voor hetzelfde huis staat. 'Aims kom nou!' Ze zet Chantal in het kinderzitje, en stapt bij Maikel in kijkt het raampje uit en zucht wat. Maikel zegt chagrijnig: 'Doe je gordel om dit keer.'

Hij kijkt op de autoradio klok. Daarop staat 15.30, 'we hebben nog maar anderhalf uur Aims.'

'Waarvoor?'

‘Daar kom je wel achter antwoord hij.’

Hij rijdt in no time drie dorpjes door totdat hij bij zijn bestemming aankomt. Het dorp Zwolmeren. En hij rijdt een beetje rondjes totdat hij een gitaarwinkel ziet. Daar stopt hij de auto

‘Blijf even wachten Aims.’

Hij loopt hij naar binnen nog net op tijd denkt Amy als ze op de autoradio klok kijkt waarop staat 16.47. Maikel komt om 17.12 naar buiten met een elektrische gitaar in hoes en een kleine versterker. Hij legt de gitaar in de kofferbak en zet de versterker ernaast. Dan stapt hij in de auto en rijd verder.

> 'Wat heeft dat gekost?’ ‘Geen grijze haar!’ Is het antwoord op haar vraag. ‘Mike wat koste dat?’

‘Honderdtien euro en een paar cent. Kunnen we best missen of niet snauwt hij.’ Hij komt langs een tankstation en gooit de tank vol, en met goede moed vervolgen ze hun weg naar huis. Nog een dorpje, nog een dorpje. En dan zien ze hun dorp staan. Warmermeer hij zegt blij: 'We zijn er!’ Hij rijdt de straat in en stapt blij uit. ‘Aims Tallie kom.’ Het is 18.19 als ze de voordeur opendoen.

Maikel blij de kinderen bij elkaar roept, **jonges jonges HIER KOMEN NU. JONGES KOM HIER.** De kinderen komen beide
uit de keuken. En Justin vraagt: 'Wat is er pap?' 'Kijk maar eens.' Hij laat mooie zwarte gitaar zien en haalt de versterker van achter de bank vandaan. Justin is de eerste die probeert erop te spelen maar niks. Francis hoort het kabaal en wil het ook eens proberen weer niks. Dan komt Bud en bud is meteen verliefd. Hij speelt de moeilijkste akkoorden en Justin zegt:

'Oja gooi er eens een solo uit dan...'

Bud doet dat met het grootste gemak. Justin vraagt: 'Hoe doe je dat buddy?' Bud pakt pen en papier en tekend het uit voor Justin. Hij zegt zo doe je dat. Hij laat Justin de snaren zien. Hij legt het uit. Maikel is aan het genieten van de muzikale kinderen.

Maar als Justin het nog een keer speelt en een noot verkeerd aanslaat. Hoort Maikel die oude staande klok weer 6x slaan. Die klok van zijn opa. Wat is er toch met dat ding denkt hij. Alles is de laatste paar dagen 06.00 of 18.00. Hoe meer hij erover nadenkt hoe meer hij in zijn verleden verzeild raakt. Ze noemde hem niet voor niks een moordlustige maniak met zelfmoordneigingen.

Hij komt weer helemaal terug. Op zijn elfde leeftijd en zijn vrienden gebruikten allemaal drugs. Sommige wiet en sommige al een stapje verder. Het begon bij hem zoals bij velen. Eerst een paar flesjes bier en zeg dan maar eens nee tegen een jointje. Het begon met drie trekjes van een joint. Dat was toen nog leuk. Maar hoe meer hij met zijn vrienden omging hoe meer hij verslaafd aan andere dingen dan alleen wiet werd. Het begon zo onschuldig. Maarja wanneer is drugs of alcohol nu eigenlijk onschuldig? Pas toen hij zo ver weg was dat hij al veel mensen pijn had gedaan of erger, toen kwam het besef. Het besef dat zijn vrienden geen vrienden waren maar de grootste sneuhonden. Van die rokende pijp stekers die allemaal stuk voor stuk, beetje voor beetje zijn leven kapot maakte. En voor anderen die met hem leefde, een levende hel maakte. Het begon als een uitweg in de pijn. De pijn aangericht door zijn vader. Maar hij deed zijn moeder er pijn mee. Daarom werd hij duivels zaad in een goddelijk jasje genoemd. Hij deed haar denken aan zijn vader. Die vieze flikker. Pas toen hij Amy ontmoete is hij het rechte pad op gegaan. Afkicken was geen pretje voor hem en voor Amy ook niet. Helemaal niet zelfs. Maar daar is hij Amy twaalf jaar later nog dankbaar voor.

Voor de geboden kans. Amy heeft hem drie keer het leven gered.

Daar heeft ze de bijnaam Aims vandaan. Ze hebben moeten vechten voor waar ze nu staan. Voor hun gezin en elkaar. Maar geef Amy geen revolver want dan gaat ze los. Ze schiet je al kapot voordat je naar haar kan kijken.
Hij was altijd meer van de messen. Geluidloos en dat hebben ze ook geweten. Hij voorop en Amy volgde.
Hij vermoorde er zes bloederig en Amy tien zonder blikken of blozen. Pas toen er nog maar drie stonden. Zijn ze weggelopen uit het zicht. En hebben ze een leven kunnen opbouwen. Zonder die parasieten die alles om zich heen kapot maken. Zonder die flikkers die niet willen veranderen. Pas toen ze overal vanaf waren. Toen gingen de verhalen rond over hun. Hij was een moordlustige maniak met zelfmoordneigingen. En zij was een onbekende in gevaarlijk terrein. Van die verhalen maakte ze een grap.

Ze combineerde twee simpele woordjes onbekende en neigingen. Vanaf nu staan ze daar ook om bekend:

Onbekende Neigingen.

Hij denkt bij zichzelf komt dat nu doordat ik die klok hoor of door die solo? Hij hoort de zachte stem van zijn moeder weer die zegt:

Goed zo Mike je denkt na.

Maikel vraagt hardop: 'Moet ik daar over nadenken waarom dan?' Amy zegt lachend: 'Je hoeft helemaal nergens over na te denken Mike. Luister gewoon naar onze eigen muzikanten.'

Hij hoort de stem van zijn moeder nog een laatste ding zeggen: *Kijk naar je vader en oordeel voor jezelf.*

Maikel schiet in de tranen, maar het is te laat om het terug te draaien. Maikel denkt ik ben geen haar beter. Het enige waar ik beter in ben geweest is dat ik Amy heb mogen ontmoeten. De vrouw van mijn dromen. Maikel zegt verdrietig: 'Jongens heel mooi maar kunnen jullie nu ook even stoppen?' De jongens leggen de gitaar uit respect voor Maikel weg en hij bedankt ze. 'Justin kom eens knul. Ik moet je wat vertellen.' Justin loopt naar Maikel in de keuken. En gaat zitten. 'Knul wat ik nu ga zeggen is niet leuk.' Justin legt zijn handen op die trillende van Maikel en vraagt: 'Wat is er pap?' Maikel neemt diep adem en zegt:

'Ik moet altijd eerlijk zijn over alles. Ja toch?'

Ja pap het liefste wel, ligt eraan waarover.

Dat die scholen jou niet wilden dat komt door pappa.

Pappa was vroeger verslaafd aan allerlei soorten rotzooi. En heeft fouten gemaakt. Ik ben echt een moordenaar Just..

Oké dat is eruit en wat is er nu nog meer?

Herken jij die man nog die in dat herenhuis woonde?

Ja pap wat is daarmee, die enge man? Die hele oude engnek?

Die oude engnek ja antwoord Maikel. Hij probeert het uit te leggen maar hij komt niet op de juiste woorden. Justin vraagt met grote ogen wat is er met die man pap?

Ik moet eerlijk zijn maar niet hierover sorry jongen. Ik kan het niet, en wil je mij een plezier doen vraag het helemaal maar niet aan mamma.

Is dat een slechte man pappa?

Ja de slechtste. Op dat moment horen ze de solo van Bud weer en Justin zegt: 'Pap je hoeft me niks te vertellen als ik nog even mag luisteren.' 'Ja natuurlijk jongen ga maar.

En hij denkt bij zichzelf gered door de gitaar. Wanneer hij de kamer binnenloopt ziet hij Chantal nergens.

Hij bedenkt zich misschien is ze boven, en hij loopt de trap op. Als hij in haar kamertje kijkt ligt ze niet in haar bedje. Maikel gaat alle kamers af. Eerst die van Justin dan die van Francis maar niks. En dan in paniek die van Amy en hem. Wanneer hij de deur opendoet, ziet hij Chantal met haar darmpjes uit haar buikje liggen. En Justin en Francis haar stukje voor stukje opeten.

Hij ziet achter de kannibalistische jongens twee gele ogen. De gele ogen blijven kijken.

Als een wolf in het bos zoekend naar zwakheden bij zijn prooi. Maikel in de puurste vorm van paniek, blijft staan.

Hij verroert geen vinger, en is in staat om heel hard om hulp te schreeuwen. Of om in zijn broek te zeiken. Hij blijft maar staan te kijken hoe zijn jongens de kleine Chantal opeten. Dan in een fractie van een seconde komen de twee gele ogen dichterbij,
Totdat ze pal voor hem staan. Het gaat zo snel dat hij zich rot
Schrikt. En schreeuwt: **HELP! HELP! HELP TALLIE, HELP!** De gele ogen schieten als een kanonskogel uit de kamer weg, en de jongens blijven daar staan. Stokstijf Maikel aankijkend. Ze bewegen niks, ze knipperen niet eens. Daar blijven ze een paar minuten staan.

Daar bij zijn bed met aan hun voeten de opengereten Chantal. Ze kijken hem aan alsof ze het elke dag doen. Van geen kwaad bewust, met een onschuldige blik in hun neon gele ogen. Die ogen des doods. Maikel loopt voorzichtig de kamer binnen. Maar elke stap die hij vooruitzet. Zetten hun hem ook vooruit.

Als Maikel twee stappen zet, zetten hun er ook twee. Maikel denkt nog anderhalve stap en dan kan ik haar pakken. Gelijk als hij dat denkt pakken de jongens zijn dolk onder zijn kussen vandaan en komen naar hem toe gerend. Hij draait zich om en rent de kamer uit. Wanneer hij bovenaan de trap staat hoort hij dat Bud nog gitaar aan het spelen is. Hij ontwijkt de dolk meerdere malen, maar soms ook niet en de dolk snijdt dieper dan ooit. Hij slaat van zich af maar het enige wat hij raakt is lucht. Niets meer dan lucht. Alsof hij een peuk rookt en in de sigaretten damp slaat. Meer is het niet maar hun kunnen hem wel raken met zijn eigen dolk. Hij probeert weg te komen maar de dolk snijdt te diep en hij is verplicht om te kruipen voor deze demonen. Hij kruipt naar zijn kamer, hij moet en zal Chantal nog een laatste kus geven. Maar als hij daar eindelijk aankomt na een lange lijdensweg van gesneden worden van zijn eigen staal. Ziet hij dat Chantal weg is. De jongens blijven maar snijden en snijden.

Maikel kruipt met zijn laatste inspanning naar de trap. En net dat Bud stopt met gitaarspelen stort hij zichzelf van de trap. Amy komt kijken. Hij zegt zachtjes:

Ik heb geen kik gegeven, kijk uit Aims.

Dan sluit hij zijn ogen.

Dag VII.

Maikel komt langzaam bij. Langzaam maar zeker gaan zijn ogen los. Hij ziet bebloed verband op de grond liggen. En de gele ogen die hem aankijken. Hij schrikt zich rot en zegt bang: 'Pleurt op gek.' Amy schiet in de tranen 'Mike ik doe ook maar me best hoor.' Maikel: 'Oh sorry schat. Ik dacht iets te zien. Kom maar lekker bij mij.' Maar als hij gaat zitten in het bed, doet hem alles pijn. Van zijn benen tot zijn rug en van zijn rug tot zijn armen. Hij vraagt: 'Waar is Tallie?' 'Die ligt lekker in haar bedje Mike.' 'Gelukkig!' Hij puft uit. Amy vraagt: 'Wil je me nu vertellen waar dit nu weer goed voor was. De ambulancebroeders wilden jou niet meenemen aangezien ze jou niet konden verplaatsen.

Dus dan moest je hier maar blijven. Ik doe ook alleen maar me best Mike. Ik weet niet wat ik moet doen. Ik ben zelfs jouw thuishulp nu.' Hij probeert weer te zitten maar dat gaat hem niet goed af. De pijn is te erg. Hij fluisterd:

Heb je ze ook gezien, ze zijn eng he, ze zijn zo eng Aims

Wie Mike?

De jongens.. De jongens, ze eten Tallie. Ze teren op Tallie.. Ze voeden zich met Tallie Aims. Aims doe dan wat.. Doe dan wat Aims.

Zijn ogen gaan langzaam dicht en hij is weer weg. Diep in slaap. Ze geeft hem een kus op zijn voorhoofd en ze zegt trusten.

Nacht 7.

Maikel wordt gillend wakker. En hij trekt aan het koortje om de lamp aan te doen. Amy wordt verblind door het velle licht en ze ziet de pure angst op zijn gezicht. De pure paniek. Maikel zegt alleen

Tallie Tallie Tallie kom. Tallie Tallie Tallie kom. Nee niet mijn meissie.

Tallie Tallie Tallie kom. Niet mijn meissie. Kom maar **TALLIE HELP!**

Amy probeert hem te kalmeren en hem te sussen. Maar het wil niet baten. Hij blijft maar zeggen:

Tallie Tallie Tallie kom. Tallie Tallie Tallie kom. Kom dan, kom bij pappa**. TALLIE HELP HELP ME!**

Amy loopt naar de kamer van Chantal en neemt haar mee naar Maikel. 'Kijk Mike hier is Tallie.'

Tallie Tallie kom, kom bij pappa, kom hier lieverd. Tallie!

Hij geeft haar een knuffel hij let totaal niet meer op de pijn.

Tallie weer goed. Tallie gemaakt. Nu pappa slapen, pappa moe.

Chantal huilt en Maikel geeft haar een kus: 'Tallie lief.' Chantal zegt: 'Nilai help pappa.' 'Das lief dametje maar dat hoeft niet hoor. Pappa heeft bijna geen pijn.' Chantal zegt: 'Nilai help pappa ik trots op pappa.' Hij zegt boos: **Aims leg haar in bed ze moet slapen.** 'Nou meid nu ga je weer naar bedje toe.' Net als Amy wegloopt ziet ze Justin de kamer van Francis insluipen. Amy denkt nu heb ik er genoeg van. En legt eerst Chantal in haar bed. Dan gaat ze opzoek naar de vermiste Justin.

Maar als ze de kamer van Francis inloopt ziet ze dat de jongens wat aan het eten zijn. Ze loopt naar de jongens toe en voelt een hand in haar nek.

Het is Francis hij houdt zijn wijsvinger voor zijn mond en wijst naar de kamer van Justin. Wanneer Amy niet begrijpt wie die andere twee jongens zijn, maar het eigenlijk ook niet durft te vragen, en toch maar besluit met Francis mee te lopen naar de kamer van Justin. Kijken meteen als ze zich omdraait vier ogen haar aan. Neon gele ogen, die zelfs in de grootste duisternis nog licht kunnen brengen. Ze loopt langzaam achteruit. Maar elke stap die ze achteruitzet, komen de jongens met de ogen als reflecterende vuurvliegjes langzaam dichterbij. Ze is twee stappen verwijderd van de kamer van Justin maar het lijkt voor haar wel een marathon. Met elke stap die ze achteruitzet is Justins kamer telkens verder weg. Maar wanneer ze vooruitloopt komt ze telkens dichterbij de deur van Justin. Als ze er met haar rug tegenaan staat, klopt ze drie keer aan. De deur gaat open en Amy wordt naar binnen getrokken. Op dat moment laat ze een gil van de schrik. Ze wordt zo hard naar binnen getrokken dat ze omvalt. Ze kijkt bang om zich heen wanneer ze in de kamer ligt. Justin kijkt haar aan en zegt: 'Mam niet gillen! Daar teren ze op, onze angst.' Er wordt boos geklopt op de deur.

Er wordt woedend getrapt tegen de deur. Dan is het even stil.

Francis komt met het idee: ‘Laten we hand in hand in een kring zitten.’ Zo gezegd zo gedaan en het kloppen en trappen houd op. Ze horen Maikel roepen **hallo hallo HALLO.** Amy denkt wat moet ik nu?

Besluit maar om het te vragen!

Hoort ze vanuit de andere kant van de deur. Ze denkt kunnen ze mijn gedachtes horen? Dan hoort ze vanaf de andere kant:

Ja we horen je, we horen je Aims.

Justin: 'Maar mam je zegt niks.’ ‘Ze horen je gedachten.’ Antwoord Amy. Justin: 'Maar die van mij niet.’ Francis haakt in: ‘Die van mij ook niet.’ Waarom die van jou wel dan mam?’ Amy denkt na maar hoort niks in haar veel te drukke hoofd. Ze horen voetstappen de trap af lopen. Totdat het stil is en even stil blijft. Amy doet de deur een klein stukje open. En kijkt door het kiertje van de deur. Ze ziet niks en doet de deur helemaal open. Maar achter haar staat die oh zo bekende Dobermann en ze zegt bang: *Hey kerber.* Kerberos knipoog dan laat hij zijn tanden zien, het zwarte kwijl loopt hem uit zijn bek. Amy sluit snel de deur. Terwijl dat ze de deur sluit

hoort ze meteen een bonk. En nog een bonk, en nog een bonk. Net zolang totdat Maikel roept:

DOE VERDOMME EENS WAT ZACHTER JOH.
Amy hoort Kerberos naar de kamer van Maikel lopen. Ze horen Maikel zeggen: 'Nee niet jij weer. Verdomd schijt beest ga toch eens dood joh.'
Dan horen ze Kerberos rondrennen in de kamer van Maikel. En ze horen Maikel zeggen: 'Ja nu kan je wel he.' Dan loopt Kerberos weer naar de deur van Amy en Justin en Francis. Pas als Amy denkt aan Chantal hoort ze Kerberos naar haar kamertje lopen. Ze denkt oh god nee nee dat mag niet. Ze doet de deur open en ze rent naar de kamer van Chantal. Ze roept: **Mike Mike kom gauw**! Dan hoort Kerberos haar roepen naar Maikel, en loopt in een versnellend tempo naar haar toe. Maikel: **IK DOE ME BEST** en probeert uit bed te komen. Hij vindt zijn vaders dolk onder zijn kussen en hij denkt heey wat vreemd. Dan bedenkt hij zich natuurlijk

DE KRACHT VAN PERCEPTIE! AIMS DE KRACHT VAN PERCEPTIE!

Hij denkt bij zichzelf dit is nooit gebeurt. En voelt zich meteen vele malen sterker. Hij houdt de dolk goed vast en hij denkt nu ben je van mij pokken beest. Hij rent als een hazewindhond met de dolk stevig in zijn handen naar dat vertyfde kolere beest. En springt als een panter op zijn prooi.

Hij steekt de dolk in de hals van dat modderige kutbeest. En snijdt in een enkele beweging de strot van Kerberos los. Hij denkt bij zichzelf en nu blijf je dood. En steekt de dolk nog zes keer in de hals van dat vieze pokkebeest.
Bij elke keer dat Maikel steekt wordt het moeilijker om de dolk door het zwarte goedje heen te krijgen. Maikel zegt woedend en gillend:

ZES KEER ZES KEER ZES KEER! ZES ZES ZES!

Dan steekt hij de dolk negen keer in de rug van het halfdode beest en gilt weer:

NEGEN KEER NEGEN KEER NEGEN KEER! NEGEN NEGEN NEGEN! *En nu blijf je dood kutbeest.*

Amy Chantal en Maikel zien het zwarte goedje verbranden op de grond alsof er olie in de fik staat. Zo borrelt het. Het goedje scheidt een geur uit, een beetje een ijle dode geur. Het goedje veranderd in rook en vervliegt. Maikel: *Oh nee daar trap ik niet in.* En ademt snel de rook in. Hij zegt: ‘Zo, ik bescherm jullie wel.’ Amy: 'Ja moet je niet zien hoe.’

Heb je nou commentaar? Ik heb dat kutbeest nu al voor de derde keer vermoord dat takke ding komt de hele tijd terug.

Amy schiet in de lach en vraagt: ‘Mike wil je in dat geval ook even naar beneden lopen?’ Maikel: 'Ja hoor er is zeker een heel leger van die dingen. Nou ja we komen er vanzelf achter. Vergeet niet Aims: de kracht van perceptie.’ ‘Nee dat vergeet ik niet.’ Ze doet de deur van de jongens open en zegt kom maar jongens de kust is veilig. Justin komt als eerste en Francis als tweede naar buiten. De een nog nieuwsgieriger dan de ander. Ze kijken elkaar aan en Justin vraagt *waar zijn ze gebleven?* Amy: 'Pappa heeft die helhond vermoord. En nu is hij opzoek naar de anderen in dit huis.’ Dan horen ze iets vallen in de keuken en Amy roept van bovenaan de trap:

MIKE IS ALLES GOED, MIKE MIKEY? Maikel roept: **DE KUST IS VEILIG KOM MAAR.** Amy haalt Chantal uit haar bedje. En loopt met Justin en Francis naar beneden. Ze ziet de gele ogen overal terwijl ze de trap afloopt. Die neon gele ogen, Justin en Francis hebben ze ook. Ze zitten in de muur op de trapleuning bovenaan de trap en onderaan. Overal waar ze kijkt ziet ze die verdomde neon gele ogen, alleen Chantal heeft ze niet. Telkens banger en banger loopt ze de trap af, die bij elke trede langer en langer lijkt te worden. Wanneer ze eindelijk beneden is ziet ze Maikel haar opwachten in de woonkamer. Bud zit voor de TV en Maikel aait hem over zijn hoofd, terwijl hij Amy indringend aankijkt.

Amy weet niet goed waar te kijken en wil Chantal en de jongens mee naar buiten nemen. Maar ze komt er achter dat deur op slot zit. Ze zoekt panisch naar haar sleutels, maar ook dat is tevergeefs. Ze hoort de kleine blote voetjes van Bud dichter en dichterbij komen, totdat het getrappel stopt bij de kelder. Wanneer Amy bang achteruit kijkt ziet ze Bud in de deuropening staan, spelend met haar sleutelbos. Hij haalt de sleutels stuk voor stuk langs zijn opengereten wangen. Hij schaaft de sleutels langs zijn tanden, en speelt er wat mee met zijn tong. Hij zegt:

Si erit vobis ultra ut interficiam in me, quia tunc auferam de visceribus tuis sunt. Et devoret abimelech.

Amy snapt er niks van en vraagt bang: wat betekent dat Bud? Dan voegt Maikel zich bij het feest en hij legt uit dat het Latijns is voor: *jij zal mij niet meer snijden, anders vreet ik je ingewanden op* Amy snikt bang: 'Maar dat heb ik helemaal niet gedaan buddy.' Bud zegt: *i faciam te i faciam te i faciam te faciam te Diaboli semen.* Maikel antwoord op op een hele kalme toon: *Ik weet het buddy.* Bud maakt een gebaar naar Amy maar Justin voorkomt dat Bud Amy slaat, en krijgt zelf de klap te verduren. Hij gaat naar de grond en Bud zegt blijf liggen. Maar Justin staat weer op en pakt de vleeshaak van de verwarmingsbuis.

Hij slaat Bud er drie keer mee om zijn kop. Wanneer hij voor de vierde keer slaat, raakt hij Bud met de punt van de haak in zijn slaap. De haak zit vast maar Justin trekt eraan en trekt eraan, en schreeuwt:

JE BLIJFT VAN MIJN MOEDER AF, JE BLIJFT ER MET JE GORE POTEN VAN AF. Hij blijft trekken aan de vleeshaak maar die wil niet los. Amy probeert Justin te kalmeren terwijl Chantal huilt en Francis bang voor zijn broer is. Amy zegt: *Justie Justie niet doen.* Justin kijkt zijn moeder aan: *Sorry sorry mamma!* en trekt in een enkele beweging de vleeshaak los uit de slaap van Bud. Hij trekt een stuk van Bud's schedel mee in het moment. Er spuit een soort zwarte olie uit de gapende hoofdwond. Amy schreeuwt: **nee NEE NEE Justie JUSTIEEE.** Justin let niet op zijn moeder en ziet dat Bud's hersens zwart zijn geworden na mate de tijd. En zijn bloed eigenlijk allang is gestolten. Hij heeft een druipend olieachtige substantie wat uit de wond spuit alsof er een geiser water uitspuit. Hij bestaat eigenlijk alleen maar uit die substantie. Justin slaat door en door met de vleeshaak. Eerst in zijn rechterhand en dan geeft hij hem door naar de linker om meer te kunnen raken. Maikel houd hem tegen als Bud niks meer is dan een pruttelende plas zwarte olie. Justin wil er niks van weten en zegt boos:

Nee pap dan had je zelf wat aan die flikker moeten doen, weet je nog pap die mongool wou mamma slaan. Hij wou mamma slaan, ik pak hem ik pak hem ik pak hem. Ik vermoord hem.
Wanneer

Maikel in de ogen van Justin kijkt ziet hij dat ze spierwit zijn. Justin's pupillen zijn niet eens meer zichtbaar, hij geeft een glimlach aan Maikel zo eentje die je in een gekken gesticht zou tegenkomen bij de aller grootste gek. Zijn mondhoeken komen tot aan zijn jukbeenderen en in zijn ogen is niks te zien dan dood wit.

Onbekende Neigingen.

Denkt Maikel bij zichzelf als hij in de ogen van Justin kijkt. Justin laat niks zien, zijn ogen zijn spierwit zonder ook maar een lichtje. Maikel probeert door de steenkoude ijzeren blik van zijn zoon te kijken. Maar ziet niks anders dan dood. Dan keert Justin zich tegen Maikel en vraagt boos:

Waar was jij pap?

Ik weet het niet, ik weet het echt niet jongen, het leek wel of ik verlamd over me hele lichaam was en dat ik alleen maar kon toekijken wat er gebeurde. Justin ziet eruit alsof hij net uit zijn graf is komen kruipen. Hij lijkt op een junk/zombie.

Hij heeft een dode verlepte ingevallen kop met een blik en de ogen van een zombie. Hij heeft het gedrag van een junk die anderhalve week zonder methadonverstrekking zit. Justin vraagt nog een keer: ***Waar was jij pap?***

In een stem die je alleen bij heksen op de beeldbuis verwacht. Maikel begint te trillen bang voor zijn eigen zoon zijn benen worden zwak en zijn knietjes gaan trillen. Wanneer Justin zegt:
Dat dacht ik al, ik bescherm ze wel mietje dat je bent.
Dankzij jou wonen we hier. Dankzij jou heb ik geen school. Mensen zijn bang voor jou, voor JOU. En waarom pap waarom zijn ze bang voor JOU? En wij moeten medelijden met jou jankverhaal over jou pappa hebben? oh die man was zo gemeen. Hij moest toch dood? Maikel zegt in een trillend stemmetje: *'je weet het niet Just je weet het niet.'* **Geen ene godverdomme mee te maken pa, en dan haal jij het in je achterlijke mongolische kop om mij te slaan? Je bent geen haar beter pa. Zal ik jou eens slaan pa?** Justin balt zijn vuist en Maikel hoort zijn kleine knokkels kraken. Op het moment dat Justin uit wil halen zegt Maikel: 'Sorry jongen!' En voelt Justin de volwassen vuist van Maikel op zijn kaak. **Goed zo** antwoord Justin **jij moet ons beschermen pa. Als jij daarin verzwakt zijn we allemaal de klos.** *Jij wil ons toch niet vinden ergens he? Ergens waar ze ons niet zoeken?*

Ergens waar we niet te vinden zijn. Justin begint te lachen zoals Amy eerder deed zo een klinisch gestoorde lach. Zo een lach die alleen de grootste gek kan opzetten. Een lach die door merg en been gaat. Een lach die niet ophoudt.

Dan hoort hij Amy en Francis hetzelfde lachen. Alleen Chantal en Maikel zijn hunzelf. Chantal probeert uit de stevige grip van Amy te komen. Terwijl Maikel bang om zich heen kijkt, hoort hij de kelderdeur opengaan met een piepend geluid. Het is moeilijk om te horen tussen het gelach door maar Maikel hoort het, en ziet een man uit de kelder komen. Omhuld door groengele rook. Komt hij telkens dichterbij, hoe dichterbij hij komt hoe hysterischer het gelach wordt. Wanneer Maikel met zijn ogen knippert, staat de man pal voor Maikel en kijkt hem aan met grote gifgroene ogen. Maikel staat daar maar in die ogen te turen terwijl de rest hysterischer en hysterischer lacht. De man kijkt alleen maar voor zich uit. Alsof hij dwars door Maikel heen kijkt. Wanneer Maikel zich een klein beetje weet te verzetten tegen deze pure angst, ziet hij dat de man Chantal recht aankijkt. Dwars door Maikel heen alsof Maikel er helemaal niet staat. Hij ziet Francis Chantal pakken en hoort de stem van zijn vader in zijn hoofd zeggen: ik verbrand hiermee mijn eigen antichristus. Maikel schreeuwt **NEE NEE NIET ME MEISSIE!**

Maikel voelt zijn voeten branden. En zijn vlees onder zijn voetzolen verschroeien. Hij ruikt de sigaretten geur die hij vroeger ook rook. En hij ruikt dezelfde geur in het gehele huis als vroeger.
De geur patchoeli die zijn moeder wel eens gebruikte om dichterbij god en de overledenen te kunnen komen. Terwijl Amy en Francis telkens hysterischer gaan lachen.
Hij probeert niet te bewegen want in een fractie van een seconde ziet hij ziet hij zijn moeder staan. Die lieve vrouw met dat kleine hartje. Ze loopt naar hem toe. Zoals een werkelijke engel zou doen. Kust hem op zijn voorhoofd en zegt: *'Mikey vind je geloof terug. Pas dan vind je rust!'* Maikel denkt dat komt mij bekend voor. Dat zeiden die Jehova's voor die kerk ook. En hij vergeet de brandende pijn onder zijn voeten. Pakt de gevallen vleeshaak en probeert de man ermee te slaan of steken maar alles dat Maikel raakt is de groen/gele rook. Amy gilt elke keer dat Maikel slaat of steekt. Het lijkt net of hij haar ermee raakt. Hij bedenkt zich dat hij vroeger een geurtje had. Waarom hij daaraan denkt weet hij ook niet. Maar hoe heete dat klere luchtje nou? Dan weet hij het weer olibanum!
Zo heet die zooi en bij de gedachte aan dat geurtje kijkt hij achterom, en ziet hij Amy op de grond liggen. Heeft hij nee toch? Nee toch? **NEE TOCH?** Amy ligt daar met Chantal in haar veel te stevige greep op de grond voor de voordeur.

Hij rent naar haar toe en ziet dat haar trui op haar rug gescheurd is. Wanneer hij Chantal bevrijd uit de grip van Amy begint ze weer te huilen en Amy volgt. Terwijl hij Chantal nu zelf vasthoudt ziet hij de bloedende sneden in Amy's rug. En hij vraagt aan Justin: 'Wil jij Chantal in bed leggen?' Justin loopt glimlachend weg met Chantal in zijn handen. Maikel probeert het bloed te stelpen met een oude jas van de kapstok. Hij zegt: 'Het spijt me Aims, het spijt me. Het spijt me zo.' Amy wijst met haar vinger naar voren. Maikel kijkt achterom maar ziet niks behalve die mysterieuze enge schaduw vent die hem aankijkt. Amy begint telkens meer te bloeden. Maikel zegt: 'Aims kijk toch uit alsjeblieft kijk uit.' En ze wijst weer naar voren. Die man staat daar nog. Maar het lijkt net of elk druppeltje bloed van Amy de schaduw in een man laat veranderen. De groene ogen veranderen in een soort van grijs. En hij begint vlees en vel te ontwikkelen. Allesbehalve botten hij verandert in een soort vleeszak. Maikel nog steeds druk bezig met stelpen en kalmeren. Voelt een soort van zachte natte riblap in zijn nek. Als hij omkijkt ziet hij de groene ogen van de man fascinerend naar hem kijken. Hij steekt vier zachte knakworst achtige vingers op en duwt Maikel van Amy af. Maikel schreeuwt: **Oh nee dat doen we niet he.** De man gaat bovenop Amy liggen en begint haar wonden te likken met een slap dun tongetje.

Maikel slaat en trapt de man. Maar de man voelt niks terwijl hij telkens meer op een normale man gaat lijken. Maikel gooit alles uit de kast probeert de man te duwen trappen slaan zelfs de vleeshaak heeft geen enkele werking. De man drinkt en likt de wonden zo schoon dat Amy langzaamaan geen druppeltje bloed meer heeft. Francis staat daar maar te kijken en steekt geen vinger uit. Hij knippert niet eens met zijn ogen. De man gaat eindelijk voldaan van Amy af. En zegt tegen Maikel: **marbh**. *Het moest zo Mike. Het moest.* Dan begint Amy te hoesten, en Maikel ziet dat de sneden geheeld zijn. Hij zegt dank je wel tegen de man geeft Amy een knuffel, en hij stelt zich voor.. De man zegt: 'Ik weet wie je bent Mike. We zijn elkaar al eerder tegengekomen en we komen elkaar vaker tegen.' Maikel vraagt: 'waar ken ik je precies van?' De man lacht op een duivelse toon en laat Maikel een gele gloed zien in zijn ogen. Dan weet Maikel het weer en herinnert zich de man uit de kerk.. de man lacht weer op een duivelse toon en is weg. Verdwenen in het niets. In niets meer dan de leegte van het huis. Amy vraagt: 'Mike wat is er gebeurt?' Maikel zegt: 'Oh je viel even flauw.' Aait haar over haar rug en zegt: 'Mens wat ben ik blij dat het weer goed gaat man man je moest eens weten.. En vraagt aan Amy Aims ik ga even bij Chantal kijken ontferm jij je even over Francis?'

Als Maikel de kamer van Chantal inloopt ziet hij Justin daar met de kleine meid op haar kleedje zitten. Justin vraagt en pap is het gelukt? Ja antwoord Maikel hoe was het hier? Chantal lacht en Justin zegt: 'Nou je ziet het. Goed gedaan pap ik ben trots op je.' Geen probleem jongen is het antwoord. Maar waar kwam die lucht vandaan denkt Maikel. Die patchouli die zijn moeder altijd aan had staan in zijn ouderlijk huis. En waarom dacht hij in het moment aan olibanum? Nou ja het zal wel. Misschien wel de gedachten van een gek gaat door hem heen. Maikel bedenkt zich stel je voor dat Aims hier niet bovenop komt.. Hij loopt weer naar beneden. En ziet Amy gewoon vrolijk met Francis een bakkie koffiedrinken.

Dag VII.

Hij vraagt heey jongens hoe is het daar? Ja goed Mike het is een mooie dag vandaag zegt Amy. Francis lacht en vraagt: 'Hoe is het met Chantal en Just?' 'Goed goed jongen' Maikel kan nog steeds die olibanum niet uit zijn kop krijgen. Dan hoort hij op de radio een nummer van lang geleden en eigenlijk wel vergeten.

I will run to the abyss. I will strip you of your bliss. I will consume your grace. I will leave you in this place.

I never fail leaving a mark. I never fail dimming the light and leaving in the dark.

You'll never know what's wrong. You'll never know what's going on. To survive in this world, it ain't for everyone. To survive in this world, you need to be strong.

Who survives in this depraved world? The man who could? The woman who would? Only the strong. You knew it all along. People are here to stab you in your back.. People run away never to come back

Dan slaat de radio af. En stuurt Amy Maikel naar zijn werk. Amy zegt: ‘Mike het is 10:00 je moet naar je werk lijkt mij. Je bent al een paar dagen afwezig geweest.’ Maikel geeft Amy een kus zegt tegen Francis: 'Ik ga dan maar he let een beetje op haar man.’ Francis knipoogt en Maikel loopt naar boven. Hij zegt tegen Justin en Chantal: ‘Ik ga naar mijn werk. Letten jullie een beetje op elkaar?’

Justin zegt: 'Ja zeker pap.'

Maikel loopt naar beneden naar de voordeur trekt zijn jas aan en ziet dat zelfs het bloed op zijn oude jas weg is. Zodra hij tot zo heeft gezegd tegen zijn gezin en de voordeur sluit, zakt hij bijna in elkaar van de pijn in zijn rug.

Het lijkt net of de wonden weer helemaal opnieuw opengaan. Maikel vergaat van de pijn maar geeft geen kik.

Zal wel door de hevige pijn komen. Uit een uiterste inspanning om de auto in te komen valt hij neer.

Hoofstuk VII.

De Verleiding.

Wanneer hij weer op probeert te staan voelt hij een voet in zijn rug en wordt hij weer langzaam naar het gras geduwd. Zijn blik wordt wazig en hij kan niet anders dan zijn ogen te sluiten. Meteen als hij zijn ogen sluit ruikt hij de patchoeli weer. Hij waant zich weer helemaal thuis bij zijn vader en moeder. Maar deze keer is het anders, het voelt anders. Het voelt veilig en fijn. In plaats van angst voor zijn vader voelt hij medelijden. Hij ziet zijn moeder weer als vanouds een lekker maaltje klaarmaken. En hij ruikt het eten alsof dit de eerste keer is. Hij weet precies wat het is, zijn moeders goulash. Zijn moeder kijkt hem aan maar zelfs dat voelt anders dan eerst. Als ze zegt Mikey kom eens proeven. Wil hij niks liever dan aan tafel schuiven, om het feestmaal op te slokken, wat heeft hij dat gemist! Gewoon dat achterlijke eten. Dat lekkere eten, het lekkerste en fijnste gevoel uit zijn jeugd. Gewoon simpel aan tafel zitten met een bordje eten voor hem. Als hij het eten geproefd heeft, voelt hij zich na een lange tijd lijden weer jong en vrij. Er wordt op de deur geklopt. Zo ging het vroeger ook.

De hele buurt kon het eten van zijn moeder ruiken. De hele buurt kon ook aanschuiven bij ze.
Zoveel maakte ze, genoeg voor een weeshuis zei ze zelf altijd. Maar als de deur opengaat slaat het gevoel om. Hij ziet zijn vader staan met een bos bloemen in zijn hand. En vraagt zijn moeder om vergeving. Zijn moeder loopt naar buiten met de woorden: blijf hier weg. Je hebt ons genoeg aangedaan! Dan hoort hij vanaf de voortuin zijn moeder schreeuwen. Wanneer hij gaat kijken zit de voordeur op slot. Hij probeert in al zijn kracht de deur open te krijgen. Maar er zit geen beweging in. Zijn moeder gilt en gilt. Hij moet wat doen. Hij moet! Hij gaat opzoek naar de sleutels maar die liggen niet op de normale plek. Dus hij rent vanaf de achtertuin naar zijn moeder.
Hij moet helpen dat moet! Hij ziet zijn vader daar staan en zegt stop! Stop pa! Zijn vader kijkt hem aan en haalt een mes tevoorschijn. Maikel probeert bij zijn moeder te komen. Maar hoe dichterbij hij komt hoe verder ze lijkt weg te gaan. Zijn vader lacht en vraagt hey Mike weet je nog jongen? Dan gooit hij zijn moeder op de grond en trekt haar vest omhoog. Maikel schreeuwt rennend **NEE NIET DOEN! NIET DOEN PA! PAK MIJ DAN, MAAR NIET HAAR!** Zijn vader glimlacht en doet hetzelfde bij zijn moeder als wat hij altijd bij hem deed. Maar dit keer snijdt hij niet zes of zeven keer. Maar hij snijdt vaker en vaker.

Terwijl zijn moeder een beetje snikt. Dat is alles ze snikt en piept een klein beetje. Voor de rest geeft ze geen kik.

Maikel stopt bekaf met rennen. Hij weet dat zijn moeder niet meer te redden is. Niet nu. Dan vraagt zijn vader heb je nog laatste woorden pleuris wijf? Ze zegt in een trillend stemmetje: *Ja dat heb ik.* Zijn vader zegt dan moet je ze nu zeggen trut.

Jezus heeft dit ook meegemaakt en is sterker teruggekomen. Maar dat ik met jou in bed heb gelegen en daar zo'n slap jonk aan over heb gehouden. Dat is een belediging naar god. Dat jonk is duivels zaad in een goddelijk jasje. ***DAT KUTKIND IS VAN DE DUIVEL! DAT KUTKIND IS VAN JOUW!!***
Maikel smeekt sorry mamma, sorry mamma ik kon niks ik kon niks... Dan kijkt zijn vader hem aan en zegt jij kon nooit iets Mike. Je bent nog geen stuiver waard. En steekt het mes in zijn moeders rug draait het mes om, en zegt: '**Kijk** Mike dat doet god met je. **Kijk** Mike **kijk** haar eens mooi liggen in haar eigen bloed. **Kijk** Mike wat **jij** haar hebt aangedaan. **Jij** bent de uitverkorenen, **jij** bent de **Messiassss** Mike. Je hebt haar gewoon laten lijden Mike. Je bent de duivel. Haha je bent echt een aardje naar je vaartje Mike.. Wat ben ik trots op je.' Maikel sluit huilend zijn ogen en als hij ze weer opendoet, ligt hij op een opvouwbaar bed in een donkere kamer.
Zijn wonden zijn verbonden, en hij ruikt een milde lucht vanuit een andere kamer komen.

Hij probeert de geur een plekje te geven terwijl hij opstaat en opzoek gaat naar de lichtknop. In de zoektocht naar het licht voelt hij een schap met zachte dingen op een plateautje. Het is te donker in de kamer om te kunnen zien wat het zijn. Hij knippert met zijn ogen om het zicht van de kraaien leider te vinden. Na vijf keer knipperen kan hij zien wat er zich allemaal in de kamer bevindt. Hij schrikt vooral over wat hij net in zijn handen heeft gehad. Het lijkt een halve kinderhoofdje. Maar hij ziet al snel dat het een hersenpan is met het haar er nog aan. De rest van de schedel is weg het ziet eruit dat de rest verbrand is. De hersenpan staat op een standaard en op een plateau met hiërogliefen of zoiets. Tot zijn grote afgrijzen liggen de tanden van vermoedelijk de rest van de schedel naast het plateau. Maikel denkt heb ik dat in mijn handen gehad? Maar het doet hem niet veel, niet na wat er allemaal al is gebeurd. Hij staat nergens meer van te kijken. De kamer intrigeert hem eigenlijk wel. Hij vind het allemaal best interessant. De kamer staat vol met opgezette stukjes bot en schedels. Maar het stinkt niet denkt hij. Wanneer hij in een doos gaat rondsnuffelen en hem openmaakt ziet hij daar een babyhoofdje. Het enige in de kamer wat nog intact is. Dat gaat hem te ver. Baby's zijn heilig denkt hij daar blijf je van af. Als iemand het verdiend heeft oké, maar baby's zijn onschuldig. En daar blijf je met je poten van af. Hij moet de kamer uit.

De kamer die wel wat weg heeft van een ouderwetse graf tombe. Maar de deur is nergens te vinden. Het maakt niet uit waar dat hij kijkt de deur is nergens te vinden. Hoe langer hij in de graf Tombe opgesloten zit, hoe meer de schedels en halve stukjes bot op hem afkomen. Hij blijft denken aan het babyhoofdje en welke sadistische droeftoeter dat op zijn geweten heeft. Vanaf de andere kamer wordt de geur intenser en intenser. Het werkt eigenlijk wel rustgevend, met het gevolg dat hij zo tot rust komt dat hij het wel fijn vindt daar. Hij heeft eigenlijk maar twee verlangens een fles whisky en een slof shag. Hij houdt het nog best lang vol in de kamer, en begint een beetje tegen de schedels te praten. Nou er is niemand. We zijn alleen. Hoe gaat het? Hoe meer hij die lucht ruikt hoe kalmer hij wordt. Hij pakt een schedel op en zegt: doe niet zo bot joh. Hij hoort het slot van de onvindbare deur opendraaien. Het is zo een hevig geluid dat hij ervan schrikt, en de schedel laat vallen. De schedel valt in twee stukken, en Maikel ziet er een gele rook uitkomen. De gele rook gaat niet omhoog of naar voor of achter, maar zweeft een beetje uitdagend op een vaste plek. Er klapt een muur open, en er komt een man naar binnen gelopen. De man ziet er imposant uit. Hij heeft een duur zwart pak aan met een mooie zwarte mantel. En hij vangt de rook vrijwel meteen als hij de rook ziet op in een houten kistje. Hij stelt zich voor aan Maikel hallo u moet Maikel Maro zijn.

Ik ben uw begeleider in dit traject Donald Wester. Volgt u mij maar naar uw bestemming, waar u deze tijd verblijven zal.

Onze excuses voor eventuele verwarrende situaties. Maikel vraagt welk traject welke bestemming? Al uw vragen zullen spoedig beantwoord worden. Is het antwoord dat Maikel ontvangt. Maikel zegt ja dat zal allemaal wel ja, maar waar ben ik op dit moment? *Al uw vragen zullen spoedig beantwoord worden meneer Maro.* Maikel doet zijn best om boos te worden op die Donald, maar de lucht is te sterk en Maikel kan eigenlijk niks anders voelen dan pure kalmte. Hij vraagt waar gaan we toch heen? Terwijl ze een lange smalle gang met veel kamers inlopen. *We zijn er bijna meneer Maro, even geduld we zijn er bijna.* De gang wordt langer en benauwder bij elke stap die Maikel zet. Alle deuren zitten dicht en vermoedelijk op slot. Er is een klein lichtpuntje ergens helemaal achterin de gang. Zoals een zonnestraaltje door dichte gordijnen. Maikel doet zijn best om zoveel mogelijk op hem in te nemen wat hij later kan gebruiken om te ontsnappen. Hij heeft een gevoel dat hij hier nog wel een tijdje zit. Hij vraagt aan de mysterieuze man hoe gaat het met Amy en mijn kids meneer? En weer antwoord de man *al uw vragen zullen spoedig beantwoord worden meneer Maro*. Maikel voelt zich eindelijk boos worden de lucht heeft geen effect meer. Hij ruikt de hele lucht niet eens meer,

Maar dit moet hij slim doen. Die man kan hij makkelijk aan. Maar hoe komt hij die veel te lange gang door? Hij kent dit soort plekken uit zijn jeugd. Dit is een gekken gesticht beseft hij zich. Die gedachte maakt hem eigenlijk meer bang dan boos. Want wat is dit dan voor een gesticht met die botten en schedels in die kamer zonder deur? Dan stopt de man met lopen, en hij trekt een deur helemaal aan het einde van de veel te lange benauwde gang open. *Meneer Maro gaat u voor.* Maikel vertrouwt er niks van en zegt nee ik ben te gast hier gaat u maar voor dan volg ik. *Helemaal goed meneer Maro dan doen we het op die manier.* De man loopt de kamer binnen en Maikel ziet in een fractie van een seconde wat hij kan doen om te ontsnappen. Hij doet de deur dicht en sluit de man op in de kamer. Maikel pakt de enige tafel in de gehele gang op en slaat de tafelpoot eraf doormiddel van de tafel tegen de deur te rammen. De tafelpoot schiet eindelijk los na acht keer rammen, en Maikel propt de tafelpoot tussen de *deurklink en de* deurpost. Hij heeft te veel lawaai gemaakt om dit voor elkaar te kunnen krijgen. Nu moet hij de veel te lange gang nog door proberen te komen. En het liefste met versterking voordat die zwarte jassen op tijd te hulp kunnen schieten en Maikel te verdoven. Hij zoekt van alles om de deuren open te krijgen maar vind niks. Niks wat hij kan gebruiken. De deuren zitten te goed dicht wanneer Maikel ze open probeert te trappen. En hij bedenkt zich dat hij kostbare tijd heeft verspild.

Daarentegen er is nog geen zwarte jas te zien. Dus ze zijn wat van plan. Maikel rent de lange smalle gang door. Maar helemaal op het einde is weer geen deur. Hij zoekt waar hij zoeken kan maar niks. Dan hoort hij een stem op de intercom die zegt: **Petje af Mike! Jij bent de eerste die zo ver is gekomen in de allereerste dag. Wat nog geen eens een dag. Maarja hoeveel wij je poging ook waarderen je mag niet weg Maikel..** Meteen als de stem zijn zegje gedaan heeft gaan alle deuren tegelijk open. En de mensen gaan voor hem en achter hem staan. Maikel staat tegenover een overmacht aan rariteiten. De een mist een oog de ander zijn hand of arm. Weer een ander heeft een loshangende hem kaak. Er komt een man in het bijzonder naar voren toegelopen en zegt ik geef je de keus als je mijn raadsel oplost mag je weg. Dat is de leider denkt Maikel terwijl hij de man strak aankijkt. De man is de raarste verschijning die Maikel ooit gezien heeft. De man heeft een spierwitte huidskleur met dezelfde neon gele ogen die hij al eerder tegengekomen is. De man heeft geen vingernagels, of vingertoppen. Zijn vingers bestaan uit vlees en aan het einde een klein stukje uitstekend bot. Waarmee hij in de lucht wijst.

Oke zegt de man het is tijd. Als je op dit moment hier bent, en op een ander moment ergens anders.

Met de mogelijkheid om iets te veranderen hoe klein dan ook. Wat zou jij dan veranderen?

Maikel denkt erover na eigenlijk voordat hij het raadsel opnoemde wist Maikel al dat het een instinker was. Maikel antwoord het antwoord heb je zelf al gegeven vuile drukknop. Het antwoord is tijd. Dan zou ik de tijd veranderen. Alle mensen beginnen te gillen en keren zich naar Maikel. Maikel heeft terwijl hij de vieze man aankeek, alweer het zonnestraaltje gespot. De mensen worden agressief en slaan en bijten elkaar. Maikel verroert zich niet terwijl ze zich tegen hun leider keren. De een trekt zijn arm eraf terwijl de ander hem in zijn strot bijt. Maikel weet niet waarom maar hij geniet ervan. Hij geniet ervan hoe ze elkaar afslachten. Totdat er nog maar twee staan Maikel onaangeraakt. En een grote vent. Maikel tilt er niet zwaar aan en loopt naar de zonnestraal. Hij komt erachter dat er een raam zit klein maar het is iets. Hij breekt de ruit door ertegenaan te trappen. En hij loopt naar buiten, waar hij zo een zwarte jas in een veel te dure auto ziet stappen, en wegrijd. De grote vent blijft voor het raam staan en Maikel vraagt kom je niet? De man buigt zijn hoofd en loopt weg. Maikel denkt zo en nu eindelijk weer naar huis. Maikel loopt maar een beetje rond zonder enig idee te hebben waar hij nu eigenlijk is. Hij hoort nog nagalmen in zijn hoofd van het vele gegil van de gestoorde rariteiten die daar rondliepen. Vooral die spierwitte vent gaat niet uit zijn gedachten weg. Dat was echt zo een ingevallen bleke meth junk.

Bah wat een viespeuk was dat. Hoe meer hij nadenkt bij die vieze vent, hoe meer hij in zijn verleden wordt teruggegooid. En hij ziet het helemaal weer opnieuw beginnen voor zijn ogen. Hij ziet zijn vader weer eens boos op zijn moeder worden, en hoe zijn moeder weer opzoek naar de juiste woorden gaat, om god onder ogen te kunnen komen. En vooral voor haar Maikel bidt. Hij ziet zichzelf weer naar zijn vrienden gaan om te kunnen vluchten voor zijn vader. Hij ziet de tafel weer onder het witte poeder zitten. En de aangebroken halve sealtjes liggen weer eens verspreid over de hele woonkamer. Hij ziet het licht letterlijk weer eens uit hun ogen verdwijnen. Hij ziet zichzelf weer en hoe die lijnen in zijn neus naar binnen werden gezogen. Toen de normaalste zaak ter wereld, nu de hel op aard. Toen was alles eigenlijk normaal. Alles mocht alles kon. Als iets niet kon zorgden zijn vrienden en hijzelf in het bijzonder dat het wel kon of mocht. Dat het abnormale of asociale normaal of getolereerd werd. Ze waren een begrip, hij en zijn vrienden. Hij was de rustige, Bobby was de onverschrokken leider en met Jack kon iedereen overweg. Zelfs de rivalen konden met Jack overweg. Hij weet niet wat maar Jack had iets, iets charismatisch. Wanneer Bobby weer eens moest bemiddelen kwam Jack mee voor de zekerheid. Maikel ziet alles weer gebeuren, ook die dag. De dag des oordeels noemde hun het.

En die is blijven steken. De dag dat de rustige Maikel onder leiding van zijn nog rustigere meissie de boel leek over te nemen. De dag waar het verleden en het heden in een paar uur eindigde, en veranderde in een toekomst. Amy die de junks uit de weg ruimde met haar vaders revolver. Een mooie chromen met een houten kolf. Hij ziet die revolver weer glimmen als vanouds, en herladen ging haar natuurlijk af. Als een bliksemschicht. Zo snel herladen ze weer. Een kwestie van misschien een tweehonderdste van een seconde. En zijn oude vrienden vielen bij bosjes op de grond. Eigenlijk wou hij het zelf allemaal doen. Maarja Amy wist donders goed dat hij dan niet terug had gekomen. Hij was meer van de messen, zo is hij altijd al geweest. En dat heeft Bobby ook ondervonden. Toen Maikel met hem klaar was was er vrij weinig van Bobby over. Tja een verleden geleefd om de toekomst te mogen omarmen. Om je fouten uit je verleden goed te mogen maken in de toekomst. Of tenminste proberen. Dan ziet hij die kale spierwitte viezerik hem weer aankijken met die duivelse neon gele ogen. Hij hoort de zware stem weer in zijn gedachtes. En de zware stem vraagt hem: **Als je op dit moment hier bent, en op een ander moment ergens anders. Met de mogelijkheid om iets te veranderen hoe klein dan ook. Wat zou jij dan veranderen?**

Maikel beweegt wild met zijn handen voor zijn oren en zijn ogen dicht. Dan valt hij neer en zijn rug begint te bloeden. Maikel denk kut ja en voelt of het ernstig is. Maar wanneer hij wil opstaan voelt hij een voet in zijn rug. En hij wordt plat op de straattegels geduwd. Maikel probeert nog op te staan maar de inspanning maakt hem moe. Zo moe dat hij zijn ogen niet meer openhouden kan. Hij probeert nog een laatste keer om zijn ogen te openen. Dan ziet hij die neon gele ogen weer voor hem en voelt hij een pijnlijke knal. Zijn ogen gaan dicht en wanneer hij ze opent, ziet hij Amy en zijn kids. Hij zegt: 'Oh jongens wat ben ik blij dat ik jullie zie.' Hij denkt bij zichzelf. Ik ben het verleden maar hun zijn de toekomst... Wanneer Amy een hand om hem heen legt en hem naar binnen brengt, wordt ze gestoord door een bemoeizieke buur. Hij vraagt lachend aan Maikel:

'Heey heb je te veel gezopen vriend?'

Maikel steekt zijn duim op en zegt lachend: 'ja die laatste kopstoot is niet goed gevallen.' De man lacht en knikt. Amy begint sterretjes te zien van de woede. Vooral als de man nog even blijft staan om de sensatie beter te kunnen bekijken. Amy loopt op de man af en zegt op een dreigende toon: 'Als je nu niet maakt dat je wegkomt, zorg ik dat je weggedragen wordt!'

De man lacht en roept naar Maikel: **Moet je wijf het voor je oplossen?** Hij vraagt onrespectvol lachend aan Amy: 'En wat wil jij dan doen dametje?'

'Niks jochie.'

Ze loopt weg. Maar als ze haar rug naar de man toekeert, hoort ze de man lachen en zeggen

Stelletje alcoholisten.

Amy pakt een kiezelsteen van de grond af, en loopt terug naar de lachende man. De man grapt *Ach kijk komt ze weer hoor.*

Meneer ik zou graag een nieuwe start willen maken. Ze geeft hem een handdruk. En fluistert in zijn oor *zeg eens aaah!*

Krijg ik dan een kusje? Ik zag meteen al dat. Ze laat hem zijn zin niet afmaken en slaat hem een paar keer met het kiezelsteentje op zijn neus, zijn neus is in een dik rood ontploft stuk fruit veranderd waar het vruchtvlees uitloopt. De man slaat blind van de pijn en wild van angst om zich heen. Hij probeert Amy te slaan maar mist alles. Ze draait rondjes om hem heen en blijft maar met dat verdomde kiezelsteentje slaan met elk rondje gedraait. Ze fluistert nogmaals:

Zeg eens aaah! Dan pas houd ik op..

De man fluistert bang *ahhh*, Amy duwt het bloedrode kiezelsteentje in zijn mond, en slaat hem vier keer hard onder zijn kaak. Waardoor de man knock-out op de straattegels valt. Dan legt ze het kiezelsteentje weer terug. Ze kijkt nog een keer om knipoogt naar de man en ze pakt een paar tanden van de grond. Ze lacht en zegt: 'Deze houd ik als souvenir. Dan loopt ze rustig weer terug naar Maikel en de kids. Ze legt het kiezelsteentje op de plek waar ze hem vandaan had. Kijkt achterom knipoogt nogmaals naar de man en sluit de deur. Ze loopt door de gang en het valt haar op dat de vleeshaak waar eerder het zwarte olie spul van Bud opzat nu ook bloed is geworden. Dan hoort ze wat in de muren. Het klinkt als een ritselend krakend geluid. Een geluid zoals een kat in een kattenbak zijn drol begraaft onder een zooi kattengrit. Het ritselen wordt erger en erger hoe meer aandacht ze eraan schenkt. Totdat haar hoofd overloopt van geritsel. Het enige waaraan kan denken is dat die ritselaars nu in haar kop zitten, en eruit willen. Ze loopt naar de keuken en pakt een schilmesje. Kijkt ernaar en loopt naar de badkamer zegt kalm voor de spiegel:

'Ze willen eruit, ze willen eruit. Kom dan maar beessies, kom er maar uit!'

Dan begint ze te lachen op die hysterische toon, haar ogen verwateren haar buik doet pijn ze denkt aan hoe het zal zijn om die beesten te bevrijden, zullen ze blij zijn? En wat voor beestjes zullen het zijn? Daar komen we vanzelf achter denkt ze. En begint te snijden in haar hoofdhuid. *Kom dan kom dan beessies, kom dan kom er maar uit.* Haar stem wordt trillend en ze denkt wat ben ik aan het doen? Als ze naar zichzelf in de spiegel kijkt. Wanneer ze op haar hoofd voelt voelt ze dat er grote sneden zitten. Ze zegt wanneer ze in de spiegel kijkt godverdomme dat doen we niet meer. Ze loopt de badkamer uit. Maar iets trekt haar terug naar de spiegel. Wanneer ze voor de tweede keer voor de spiegel gaat staan, verandert haar spiegelbeeld in iets geheel anders. Ze is kaal in plaats van de lange zwarte haren die ze eerst had. Haar kop is precies hetzelfde als die van haar pillen verslaafde moeder, en haar emotieloze uitdrukking doet haar verdacht veel denken aan haar alcoholistische vader. Ze veegt de spiegel af en voelt of haar haar er nog zit. Maar ze voelt haar haar niet, niet meer. En ze loopt bang naar beneden naar Maikel. Ze houdt hem vast en vraagt:

'Mike wie ben ik?'

'Jij bent de moeder van onze kinderen en de vrouw voor wie ik mijn leven elke dag wil geven.'

‘Nee dat bedoel ik niet Mike,, waar is mijn haar wie ben ik?’

‘Nou even kijken dan..’

Hij bekijkt haar mooie krullende haar. Hij zegt: ‘hier is je haar dombo’ en laat haar het zien.

Hij houdt een lok voor haar ogen, en geeft haar een aai over haar hoofd.

‘Maak je toch niet zo.. Wat is dit? Wat heb je gedaan? Aims hoelang heb je dit al?’

‘Net Mike er wilden beetjes uitkomen. Ze zaten vast Mike. Ze zaten vast in mij hoofd, ik heb ze bevrijd. Beestjes Mike van die ritselaars, ze zitten ook in de muur Mike. Ze vouwt haar handen voor haar mond en zegt: van die lieve Mike. Je weet wel ritsel beestjes. Ze begint te glimlachen en zegt ik heb ze bevrijd. Ze zijn vrij Mike, ze zijn vrij.’

Maikel heeft dit vaak gezien, te vaak meestal na een paar lijnen of na een joint verkeerde wiet hij houdt haar vast en zegt: ‘Ja Aims ze zijn vrij. Je hebt beesten bevrijd je bent een heldin.’

Jij hebt de spiegelwereld gezien..

Geesten zijn bang voor hun spiegelbeeld dus kunnen ze soms het spiegelbeeld van iemand anders aanpassen. En pas als jij gelooft dat jij datgene bent wat jij ziet dan is dat zo. Met spiegels wordt het huis meteen een stuk veiliger. En wij worden er sterker van. Ik weet dat jij niet in geesten of dergelijks gelooft. Maar Aims het leven dat wij hebben geleid is het levende bewijs dat er wel degelijk wat is toch? Daarbuiten is er volgens een oud zigeuner geloof ook nog een alternatieve spiegelwereld. En dat zou betekenen dat hoe goed jij bent, hoe meer bescherming je zou ontvangen van die wereld. En hoe slechter iemand is, hoe meer diegene gestraft wordt door die wereld. Jij hebt nu een klein voorproefje gehad van die wereld.

Je bent nu bang geworden voor de spiegel maar als jij die spiegelwereld in je hart zou sluiten, en zou kunnen begrijpen. Is de hulp en dank ongelimiteerd.

Maikel pakt het bebloede schilmesje zegt: 'Succes!' En loopt de trap af naar beneden. Hij komt Francis halverwege de trap tegen en Francis vraagt: 'Pap als er een boom in het bos valt, maar er niemand in de buurt maakt hij dan geluid?'

Maikel pakt hem vast en zegt: 'Daar kom ik dadelijk op terug, eerst gaan we samen naar beneden.'

> 'Is goed pap denk er maar over na, hij is moeilijk ik weet het.'

Nee jongen hij is niet moeilijk.

Francis lacht en geeft hem een knuffel. Hij klopt op de rug van zijn vader, en voelt zijn vader bij elke klop een beetje krampachtig trillen. ‘Kom jongen we gaan naar beneden.’ Ze lopen samen naar beneden.

‘Kom ga eens zitten.’ Francis gaat zitten en Maikel legt uit:

Weet jij nog wat er gebeurde in ons oude huis? ‘Pap wat bedoel je precies?’

‘Die knallen in de nacht waar jij altijd wakker van werd?’

‘Ja dat weet ik nog ja..’

Jongen dat waren schoten, zoals je ook wel op TV ziet. Je hoorde het wel, maar je was er niet bij in de buurt toch?

Maikel ziet aan de reactie van zijn zoon dat hij doorgedrongen is. En vraagt aan hem..

‘Dus als er een boom valt zonder dat er iemand in de buurt is maakt hij dan geluid?’

‘Ja ik denk het wel, dank je pap.’

‘In zekere zin is dat het ultieme voorbeeld van de kracht van perceptie door het gehoor.

Doordat de knallen vaak voorkwamen en zodanig hard waren, werd je er al bang voor. Maar nu dat je weet dat ze aan het schieten waren, voel jij meteen niet meer zo veilig he jongen?'

Francis kijkt bang van zich af en vraagt: 'Maar pap het was toch vuurwerk?

Ja jongen in zekere zin is het ook vuurwerk. Maar als puntje bij **paaltje komt, ben jij banger voor de uitleg dan wat jij al die jaren waar heb genomen. Jouw waarnemingsvermogen zei jou om er niet bang voor te worden.**
En zei jou dat het vuurwerk was. Jouw perceptie heeft jou in dit verhaal beschermd voor de waarheid. Dus als er een boom valt of er wordt iemand doodgeschoten met niemand in de weide omtrek, maakt hij dan geluid?

'Ja hij maakt altijd geluid. Maar wij horen het geluid pas wanneer wij het geluid waarnemen..'

'Goed zo jongen. Dit soort dingen leer je niet op school. Maar deze dingen zijn wel belangrijk om te weten. Dingen die je op school leert zoals wiskunde rekenen taal en economie zijn ontzettend belangrijk. Het gehele leven bestaat uit rekenen.

Dus rekenen en wiskunde is heel belangrijk. Taal en economie is heel belangrijk in deze wereld, een spelfout in je grammatica kan je een baan kosten.

Iedereen heeft een baan nodig vroeg of laat. En dan komt je geld kennis dus economie goed van pas. Daarentegen is geschiedenis en biologie weer ontzettend belangrijk voor voornamelijk algemene kennis. Kijk bijvoorbeeld dat wij tijd kennen door hoe het nu is komt door de maya's. Die hebben naar de maan getuurd, hoe hij onderging en opkwam en hebben daardoor een kalender kunnen bouwen. Terwijl de oude grieken ons eigenlijk onderwijs hebben gegeven. Wij kunnen allemaal lezen en schrijven door hun. En in biologie leer je weer dingen over bijvoorbeeld de maan en zon.

En iets voor als je ouder bent. Het menselijk lichaam en de tegenovergestelde sekse. Dus hoe je nu over school denkt bijvoorbeeld, geloof me ik ken het dat is jouw perceptie dus jouw waarneming dat je dat saai vindt. Maar wat ik net uitleg vind je dat ook saai?' Francis kijkt hem aan met grote ogen en zegt:

> 'Pa ik heb er bijna geen woord van begrepen. wil je dat ik naar school ga?'

'Ja eigenlijk wel zodra ik iets kan vinden voor jou en Just.' Maikel schiet in de lach. En zegt: 'Knul je lijkt soms iets te veel op mij en te weinig op je moeder..'

'Pap ik ga een tijdje slapen..' Hij loopt naar boven. Amy komt naar beneden ziet Maikel daar met tranen in zijn ogen zitten en geeft hem een knuffel

ze zegt: 'Goed zo je bent goed van onderwerp gewisseld.' Maikel lacht en grapt: 'Ja maar ik geef de hoop op met deze jongen.

Trouwens wat heb jij gezien?'

'Mike iets heel raars. Er was een oude vrouw in de spiegel. Die mij heel lang aan heeft gekeken. Op gegeven moment draait ze zich om. En ik zag dat ze allemaal open wonden op haar rug had. Net zulke zoals jij hebt.
Haar trui was gescheurd en haar bloed liep een soort weg voor haar. Alsof haar bloed bang voor haar was. Alsof haar bloed vluchtte voor haar.
Toen liet ze me een huis zien. Een oud herenhuis, waar alleen maar vrouwen woonde. Later kwam ik erachter dat dat een bordeel was, toen zij de madam eigenlijk dus een vrouw beschermde tegenover een sla grage man. Met behulp van een hele enge vent, een man gehuld in een lange zwarte mantel. En net zulke gele ogen als die Francis en Justin ook hadden. Met rare vingers het leken wel botjes. Er zat helemaal geen vlees om zijn vingers. En het leek of hij een demonische kracht had ofzo. Toen hij de kamer van die vrouw inliep ging het kruis boven het bed van de vrouw draaien. Tot hij ondersteboven hing. De man had ook ongelooflijk veel kracht. Hij tilde die sla grage homo met een hand op en gooide hem uit hem drie verdiepingen uit het raam naar beneden.. En die sterke man was in een noodvaart beneden en zei iets moeilijks in een rare taal.

Maar het vreemde was dat na drie woorden ik hem kon verstaan. Hij zei: gij zult mij nooit meer bejegenen Judas. En daarna veranderde de man in een schaduw en kroop bij die sla grage klootzak naar binnen. Die klootzak kreeg gele ogen en stond op en liep eigenlijk zonder een pijntje weer weg. Toen ik de condens van de spiegel probeerde af te vegen, stond die klootzak meteen voor de spiegel. Ik schrok me rot Mike. Die kop van die man, jij denk dat jij en ik weten wat een junk is maar deze man. Die had helemaal geen vet in zijn kop, deze man had de echte zwarte tanden. Tenminste de tanden die hij nog had. En wanneer ik weg wou lopen, trok hij mij op de een of andere manier vanuit de spiegelwereld weer terug voor de spiegel.
Ik wou jou roepen maar hij zat in mijn hoofd en ik had het gevoel dat hij mijn lippen en ogen dicht naaide. Zoals dat popje van Bud weet je wel.. En toen het helemaal zwart was op een enkel stukje na zag ik achter dat herenhuis een kerk staan. En die kerk is volgens mij geen echte kerk Mike.. Dat is volgens mij geen echte kerk. Ze geloven daar in ieder geval niet in god Mike. Niet in die kerk!'

Maikel krabt zich achter zijn oor en is stil. Gewoon stil. Hij denkt bij zichzelf dit wou ik ook weer niet. Dus dit gehele verhaal gaat over een hoeren-madam?
En die neon flikkers zijn eigenlijk de bodyguards van die hoeren? Dan moeten wij toch kunnen aantonen dat wij geen bedreiging zijn? Wanneer hij Amy aankijkt lijkt het of ze bezeten is.

Ze staat als een slangenmens op haar handen en voeten en rent op die manier weer naar boven. Maikel rent haar achterna met de woorden: **Aims kom hier!** Ze loopt naar de badkamer en probeert in de spiegel te springen. Maikel houdt haar net op tijd tegen en probeert haar terug te trekken. Maar de spiegel heeft een zuigend effect. Het lijkt wel of de spiegel haar hebben wil. Amy slaat wild om haar heen. Maar haar armen gaan helemaal de spiegel in. Maikel schreeuwt **AMY NEE WAT GEBEURT HIER TOCH?** Dan ziet hij de man ook, hij is Amy naar zich toe aan het trekken. De junk waar Amy het over had. Maikel ziet hem nu ook. En weet dat er maar een optie is en dat is de spiegel kapotslaan. Maar eerst Amy er veilig uit krijgen. Hij moet er niet aan denken dat ze doormidden knakt ofzo. Uit een uiterste krachtmeting met een wezen vier keer zo sterk als hem, weet hij Amy eruit te krijgen. Die man lacht, Maikel hoort hem lachen. Hij probeert de spiegel uit te komen. Amy schreeuwt **NEE NEE, NEE MIKE MIKEEE!** Maar Maikel slaat de spiegel kapot terwijl de man er half uithangt. Amy gilt wat doe je nu man? Maikel ziet de halve schaduw via de badkamer van de trap af vliegen. Hij is binnen,, hij is nu binnen Mike.. Wat heb je nu weer gedaan? Verdomme man je maakt alles alleen maar erger zo. Maikel hoort gezang. Zoals hij vroeger in de kerk hoorde, maar dit is anders. Dit is heviger en bovenal dit geeft een soort duistere sfeer in het huis.

Het gezang komt uit de muren de gangen en zelfs het plafond. Maikel denkt wat als.. En knippert met zijn ogen hij krijgt het zicht van de fitheach cosanta weer, en ziet dat er allemaal mensen in zijn huis staan. Ze juigen ze gillen en schreeuwen dan wijzen ze, ze wijzen naar Maikel wanneer hij ze ziet. Maikel loopt naar Chantal en roept Amy en de kinderen. Er staan er zeven om Chantal heen, ze staan te zingen. Hij hoort een bekend woord in het zingen van de mensen. Of eigenlijk een naam, hij hoort NAMTILLAKU. Hij voelt een pure angst wanneer hij Chantal hoort huilen. Angst veranderd in woede, hij pakt Chantal op. De mensen kijken hem aan en veranderen in kleine schaduwen die over de grond naar hem toe kruipen. Elke stap die hij zet wordt hij gevolgt. Hij ziet er een weer terug in een man veranderen. Het is de man van eerst. Die man die uit de kelder kwam, die vleeszak voordat hij naar dat gesticht gezogen werd. De schaduw begint opnieuw vlees te vormen. Totdat de schaduw wederom in een man is veranderd. Die hem achtervolgt. Hij kan alleen maar wijzen naar de huilende Chantal. Chantal krijst **NILAI** en Maikel loopt bang achteruit. Hij roept: ***Amy Amy Aims kom nou..*** Wanneer Maikel met zijn rug tegen de muur staat en geen kant meer op kan. Hoort hij in de verte wolven huilen. Hij zegt nog even volhouden meissie. Chantal gilt **NILAI**, dan hoort Maikel gegrom van achter hem onderaan de trap.

Als hij naar beneden kijkt ziet hij een felblauw en een helder-paars oog omringt door reflecterende gele ogen staan. De gele ogen stormen in eerste instantie omhoog, en vallen de man tegenover Maikel aan. Het zijn wolven, allemaal wolven. Ze scheuren de man uit elkaar, elk stukje vlees dat de man heeft gewonnen wordt opgevreten. Totdat alleen de schaduw van de man overblijft. Nilai gaat voor Maikel en Chantal staan. En haar ogen worden feller en feller. Amy komt vanuit de slaapkamer van de jongens gelopen en vraagt: 'Wat gebeurt er nu weer?' Dan ziet ze de wolven en ze haalt rustig haar oordopjes uit haar oren. Ze stapt terug de kamer van de jongens in en sluit zich daar op. De wolven laten haar met rust. De schaduwen vliegen allemaal tegelijkertijd het huis uit.

Nilai kijkt achterom en Chantal geeft haar een aai. Maikel vraagt moet ik het doen? Nilai knippert met haar ogen en gromt wat.

Maikel zegt oke Nilai dan doe ik het.

Hoofdstuk VIII.

Realiteit of Fantasie?

Hij klopt op de deur van de jongens en zegt Aims kom maar. Ze komt naar buiten samen met de jongens, en vraagt: 'Is het nu eindelijk klaar?' 'Nee bijna Aims. Ik zet jullie dadelijk ergens af en dan ga ik naar een oude kennis.' Amy kijkt hem moeilijk aan en vraagt: 'Welke kennis Mike?' 'Aims weet jij nog dat ik het over een pastoor had, de tweede dag hier? Toen we in de auto zaten? Toen jij hulp nodig had?' 'Ze slikt: 'ja vaag.' Maikel zegt kalm: 'Daar leidt de weg mij nu naartoe. Elke stap die ik zet komt bij hem uit. Aims dit moet, dit moet ik doen!' 'Oke Mike maar doe alsjeblieft voorzichtig. Maikel lacht en zegt die man breekt mij niet, niet zoals mijn moeder. Weet je mijn moeder is niet gelovig geweest Aims. Wees maar bereid op het ergste. Justin zegt pap je kan het en Francis knikt met zijn hoofd. Maikel zegt dank je Nilai we gaan ervoor!' Amy pakt Chantal over van Maikel en lacht dankbaar naar haar vent. Maikel zegt: 'Nou jongens pak jullie spullen dan gaan we!' Francis is blij terwijl Justin vragend om zich heen kijkt, zo van wat gebeurt hier toch allemaal?

De jongens hebben hun belangrijkste dingen bij elkaar. Justin zegt dit moet ik ook meenemen en hij pakt de gitaar en de versterker. Maikel kijkt wat vertwijfeld hoe de twaalfjarige Justin met de zware versterker en de gitaar om zijn rug de deur uitloopt. Hij heeft maar een enkel tasje met kleding bij zich, maar die gitaar moet mee van hem. Justin kijkt Maikel aan en zegt: 'Ja pa dit is ook belangrijk, ik wil me natuurlijk niet kapot vervelen. Waar we ook naartoe gaan..' Maikel lacht en zegt: 'Jullie gaan naar een vredige plek, terwijl ik mezelf voor een leeuw zonder genade stort! Maar zoals gewoon lijk komt alles wel weer goed!' Francis stapt in de auto: 'Waar blijven jullie toch jongens? Weg hier eindelijk weg hier..' Grapt de jonge Francis met een lach op zijn gezicht. Amy lacht en zegt: 'Nou Mike je komt er niet onderuit, niet meer. Ik kan weer opgelucht ademhalen Mike..' Ze neemt een diepe zucht adem. Maikel slikt en zegt angstig: *'Nu maar hopen dat dit werkt.'* Hij legt de versterker in de kofferbak. Hij kijkt naar Justin en lacht: 'Houd jij je gitaar maar bij je jongen!' Justin houdt zijn gitaar stevig vast en zegt:

'Pap dit is niet zomaar een gitaar, dit is een instrument met een ziel.'

'Dat weet ik jongen wat is haar naam?'

Justin kijkt Maikel aan en zegt zachtjes: '*hope*.' Op dat moment ziet Maikel Chantal lachen vanaf de achterbank. En bijna haar kinderzitje breken uit enthousiasme. Maikel begrijpt hem maar al te goed. Een gitaar is en blijft iets magisch, en alleen een man ziet dat in. Zijn kleine jongen is groot en opgegroeid. Hij zegt begrijpend: 'Dat is een mooie respectvolle naam knul. En ik hoop dat ze jou nog veel mag bijbrengen.' Justin geeft hem een knuffel en lacht: 'Ik wist dat je het zou begrijpen pa.' hij stapt in de auto. Maikel staat nog een beetje te kijken over hoe die jongen toch zo snel volwassen wordt. Wanneer hij de auto instapt geeft Amy hem een hand en vraagt: 'Waar gaan we heen Mike?'

'Werk.'

Ze kijkt raar en vraagt: 'Heb je nog geen ontslag Mike?' Maikel kijkt haar lachend aan: 'Dit werk is anders, daar komen jullie ook wel achter.' Hij start de auto en rijd weg. Ze rijden de wijk uit en Chantal begint vrijwel meteen te lachen en Francis te juigen.

Francis zegt tegen Chantal: 'Doei doei enge wijk, doei doei eng spookhuis.'

Chantal zegt ook doei doei, doei **doei**, **doei doei**.. Bij elke doei wordt ze blijer en blijer.

Amy houdt de hand van Maikel vast: ‘Dank je Mike, heel erg bednkt!’ Justin kijkt naar zijn hope en aait haar wat. Dan doet hij de hoes open en gaat wat spelen. Amy zegt daar heb je de versterker voor nodig knul. Justin antwoord: ‘Niet altijd mam.’ ‘Laat hem maar even. Hij weet wat hij doet.’ Maikel zet de radio aan. Dan hoort hij dat mooie nummer weer voorbijkomen en zegt tegen Justin: ‘Nou jongen speel dit maar mee.’.

Maanlicht op de open weg. Eigen drank in mijn fles. Ben op weg naar de eindeloze mogelijkheden op mijn fiets. Wanneer ik de duivel zie uit het niets. De heer wil mij niet vergeven. De duivel laat ik beven. Het onrecht kan ik niet vergeten.

Geen weg terug. Geen eindeloze vlucht. Geen lasten op mijn schouders. Schaduwen hebben me rug. Haat naar me ouders. Snel vooruit niet meer nadenken.

Niet meer denken aan het verleden. Dromen voor de toekomst. Maar leven in het heden. Mensen horen mensen praten. Mensen zien mensen moeten mij alleen laten. Mensen lopen op een belichte weg. Ik sta door de duisternis terecht.

Geen idee wat er allemaal gebeurt. Geen idee of ik het wel of niet haal. Geen idee wat te doen. Geen idee wat gebeurt er allemaal. Waar ik ook loop waar ik ook sta. Overal laat ik mijn sporen na.

Ik ben een kerel die je niet vergeet. Ik ben een echte problemen magneet. Meer dan mijn hele leven sta ik alleen. Als kleine jongen met de beste bedoelingen veraden. Mensen kijken niet en mensen luisteren niet mensen praten. Iedereen weet het beter om te oordelen. Hun zijn in het nadeel want ons geeft het de voordelen.

De auto komt aan in de straat van de Ierse kroeg Maikel zegt: 'We zijn er maar even wachten dit nummer is bijna voorbij. Hij vraagt aan Justin lukt het?' Justin steekt zijn duim op en begint aan zijn solo.

Mensen weten niets mensen weten alles. Mensen zijn blind maar zien. Mensen zijn doof maar horen. Ik zie maar ben blind. Ik hoor maar ben doof. Ik weet alles maar ondertussen niets.

Maikel zegt voordat ik zo wegga wil ik dit eerst op de versterker horen.

'Kom maar mee jongens.'

Amy pakt Chantal uit het kinderzitje, en ziet dat Petrus ze al tegemoet komt. Hij krijgt een lach van oor tot oor: '**Mikeeey** hoe is het man?'

Hoe gaat het met je rug?' Maikel tilt zijn jas op. De autoradio galmt nog wat door op de achtergrond. En Petrus schudt zijn hoofd vol ongeloof.

Maikel zegt: ‘ik steek maar meteen van wal. Ik heb een veilige plek voor mijn gezin nodig, kan dat hier?’

Petrus knikt: ‘Natuurlijk kan dat, hebben wij zelfs nog liever. Ze zijn nergens veiliger dan hier. Hoezo dan Mike?’

‘Ik ben een paar dagen hooguit een week tot twee weken weg.’

‘Is Amy bereid jouw werkzaamheden over te nemen?’

Amy antwoord blij: ‘Ja natuurlijk ben ik dat! Heel erg bedankt dat je mij en Mike de kans gegund heb.’

‘Oke hier is je eerste loon. Wat je ook doeet niet zeiken er gebeurt hier veel, heel veel!’

Hij drukt haar 350 euro in haar hand. Amy geeft Maikel meteen 100 euro en zegt: ‘Hier Mike voor de benzine.’

‘Dank je peet ik moet nu op weg. Aims niet te veel drinken he!’
‘Mike wat verwacht je van mij? **Tuurlijk niet lul!’**
Maikel geeft Chantal een knuffel Francis en Justin een hand, zegt: ‘Sorry andere keer man.’

Tegen Justin. Geeft Amy een kus en stapt in de auto. Wanneer hij wegrijdt ziet hij Petrus en zijn gezin zwaaien.

Hij vraagt zich af waarom Petrus niet vroeg waar hij heen ging. Voor hetzelfde geld neemt hij even vakantie. Bij de gedachte dat Petrus misschien wel achter Amy aanzit, hoort hij die zware stem weer die zegt: **Mikey Mike let op je wijf man. Houd haar aan een ssssstrakker lijntje... Denk na Mikey! WAAROM VROEG HIJ NIKSSSS?** Maikel kijkt in de achteruitkijkspiegel en hoort de stem zeggen: **goed zo Mike keer om. Goed zo Mike wordt boosss. GOED ZO MIKE! GOED ZO! WORDT BOOSSSS!** Maar Maikel is de spelletjes zat en rijdt door. De veiligheid van zijn gezin gaat voor zelfs voor zijn eigen paranoia. Hij ziet wanneer hij het dorpje Zwolmeren inrijdt een stel wijzende mensen staan. Ze wijzen naar de plek waar Maikel net vandaan komt. Het dorp Warmermeer. Maikel begint te twijfelen moet hij nu terug of moet hij blijven rijden? Dan gaat de telefoon en Maikel pakt vertwijfeld op: hallo met Maikel. Hij hoort een zwoele stem zeggen: *Meneer Maro keert u alstublieft terug naar ons.*

Hij vraagt wie is dit? En hoe weet je mijn achternaam?

Meneer Maro wij weten alles van u. En wij willen graag dat u omkeert. Maikel vraagt wie bent u dan precies?

Wij zijn Donald Wester meneer Maro. Wij zijn allemaal
Donald Wester meneer Maro. Wij zijn uw leven en uw dood

Meneer Maro. Keert u alstublieft terug naar Warmermeer meneer Marooo.

Maikel zegt sorry meneer Wester maar ik moet eerst ergens heen. *Meneer Maro wij hebben alles hier, alles wat u nodig zal hebben..* Maikel hangt op maar zodra hij de piep hoort, ziet hij duizenden groene en gele ogen naar hem kijken op de weg. De weg is donkergrijs van de schemer. En de ogen zijn er in een lange stoet voor hem op de weg. En naast hem langs de weg. Er zijn er te veel. Zoveel dat zijn zicht hem ontnomen wordt. En hij bijna van de weg af rijdt. De piep veranderd in de hoge piep die hij in de eerste nacht hoorde. Met zijn handen voor zijn oren rijdt hij in volle vaart tegen een trailer. De vrachtwagen stopt na een lange remweg, en de trucker stapt uit. Hij loopt naar het raampje van Maikel. Maikel die daar met zijn handen voor zijn oren zit te schreeuwen **GA ERUIT!** Hij vlucht de auto uit en pakt de trucker stevig vast.

Hij schreeuwt **MENEER HELP MIJ HELP MIJ!** De trucker kijkt hem verwonderlijk aan en zegt sorry meneer Maro u mag niet weg. dit was een voorproefje van waar wij toe in staat zijn. Meneer Maro u mag niet weg. Maikel ziet de kleine Chantal weer voor hem in twee stukken op de grond vallen. En hoe zijn jongens de kleine ingewanden opvreten. Maikel schreeuwt **NEE NEE TALLIE!** De trucker zegt dit gaat u nog veel vaker meemaken meneer Maro. Als u nu niet omdraait terug naar Warmermeer. Maikel klimt zijn auto weer in, piep of geen piep. Hij zet zijn autoradio aan om de piep weg te krijgen uit zijn gedachten. Hij hoort de solo van Justin op de radio spelen. De trucker bonkt op het portier en smeekt: *Meneer Maro kom nou,, meneer Maro alstublieft kom nou.. meneer..* Maikel denkt bij zichzelf das mijn jongen start de auto en rijdt weg. De trucker blijft achter op de grijze schemerige snelweg. En maikel hoort dat woord van Amy weer **marbh.** Wanneer Maikel denkt wat betekend dat toch, herrinert hij zich de woorden van zijn moeder weer.

"*Als de marbh dichtbij is, Is het saol het leven waard.*"

Zijn moeder legde hem vroeger uit dat als je dichtbij de dood staat dat het leven mooier dan ooit wordt. Dus marbh zal dood beteken dan. Maar waarom willen die mensen mij toch dood?

Wat heb ik fout gedaan? Is dit nu allemaal door Tom? Nee dat geloof ik niet, dat wil ik niet geloven. Dit kan niet dankzij Tom zijn, niet alles. Tom is zo eerlijk geweest om te zeggen dat Justin niet van mij was. Of zei hij dat om het vuurtje op te stoken? Dan is de solo afgelopen en Maikels hoofd is weer rustig. Hij denkt alleen nog maar goed zo jongen. Ik ben trots op je. Hij weet niet goed of hij er is zal hij er zijn? Die man is duivels, maar alleen die man kan mij helpen. Die man helpt de bezetende, maar die man is bezeten. Alleen de gedachte aan die pastoor doet zijn nekharen overeind staan. Met al zijn woorden en gepreek over de betere tijd, de vroegere tijd. Toen er bijvoorbeeld nog geen mobieltjes waren. Toen de pers nog de waarheid schreef in de kranten. Das wel echt lang geleden oude zak lacht Maikel. Dan hoort Maikel die zware stem weer in zijn hoofd die zegt**: Maikel wie heeft wie nodig? Jij heb mij nodig Mike. Ik jou niet.. jij hebt mij nodig.** Maikel's gedachten worden stil, en hij vraagt wie ben jij als ik vragen mag? De stem antwoord: **Degene die in je dromen komt als het licht aangaat. En degene die je wakker maakt alsss het licht uitgaat. geloof je nu echt dat deze man jou kan helpen Mikeee?** Maikel zegt ja dat geloof ik ja. Nee dat weet ik wel zeker dat hij dat kan. De stem lacht in een duivelse lach.

Een beetje zoals die kerk gast en die halve riblap in zijn huis. Maikel wordt weer paranoia, hoe zou het met Amy en zijn kids gaan? **Ja Maikel hoe gaat het met ze? Zal petrussss zijn zet al gezet hebben? je weet dat hij voor mij werkt he Mikey?** Maikel wordt gekker en geker van de paranoide gedachtes. Hij zet de auto langs de kant en besluit op te bellen. De telefoon gaat vier keer over dan hoort hij de zoete stem van Amy. Ze vraagt meteen: 'Hoe gaat het daar? Ben je er al?' Maikel een beetje tot rust gekomen vraagt: 'Hoe is het met de kids?'

'Goed Mike Justin is met Francis een balletje aan het trappen in de tuin. Heb jij die tuin wel eens gezien? De zon schijnt daar de hele dag. Mike wat mooi hier. We komen helemaal tot rust. Hoe gaat het bij jou, ben je er al?' 'Nee ik maakte me een beetje zorgen das alles..'

> 'Ik weet dat je de goede keuze maakt Mike, dat weet ik zeker. Maar dit gaat niet alleen jou aan he. Ik hoor die stem ook zegt Amy die duistere stem. Die altijd op je gevoel weet te trappen. En niet ophoudt met trappen en trappen. Ik weet precies wat je bedoeld Mike. Maar ik vertrouw je. Vertrouw je mij ook?'

'Ja Aims ik vertrouw jou ook, jou en de kids meer dan alles op deze wereld.

Nou ga werken jij, ik hou van jullie Aims.' Amy antwoord: 'Wij van jou nooit vergeten he?' Ze hangt de telefoon op.

Maikel zegt ha zie je nou wel ik heb vertrouwen in mijn meissie. De stem zegt niks terug. Oh heb je nu niks meer te vertellen? Lekker rustig een keer. Hij krijgt een moeie vlaag. Zo een waar je ieder moment van in slaap mee kan sukkelen. Hij trekt aan het stuur maar hij is te wild met sturen en raakt afgepeigert weer van de weg. Zijn ogen knipperen van open naar dicht, en van dicht naar open. Hij knikkebolt en valt in slaap langs de weg in de berm. Wanneer hij zijn ogen opendoet, is het middag. En Amy en Justin maken zich ernstige zorgen om hem. Hij ziet een blauw en paarse vlek weglopen omhuld in een schaduw. Hij hoort Chantal gillen **Nilai NEE**! Hij ziet een hele zooi gele en groene ogen hem aanstaren. Hij komt tot het besef ik sta er alleen voor. En hij staat wankel op. Hij ziet dat zijn auto van de weg is geraakt, en dat hij een flink stuk verderweg is geslingerd. Hij ziet een groot gat in zijn voorruit, en wanneer hij aan zijn hoofd voelt, voelt hij een grote wond. Hij hoort Chantal gillen **PAPPA KIJK**!

Als hij de kant van Chantal opkijkt ziet hij Francis met een ingedeukte hersenpan achter het stuur kruipen. Verward en bang rent hij naar Francis toe. Hij roept **NEE FRAN NEE!**

Francis draait het sleuteltje om en rijdt weg. Wanneer hij achteromkijkt ziet hij de jonge Justin het bekende witte poeder wat hij vroeger gebruikte naar binnen zuigen door zijn neus. En ziet hij Amy schieten op schaduwen. De knallen zijn bijna niet waarneembaar. Het lijken eigenlijk net rotjes. Hij denkt jullie zijn zo aan de beurt en hij rent achter de auto aan. De auto heeft een lek in de benzinetank. Niet veel later dan dat Maikel het gezien heeft, wordt het benzinestraaltje aangestoken door een verdwaalde kogel van Amy. Hij ziet de schaduw met de blauwpaarse ogen achter de auto aanrennen, en haalt hem in. Maar het is te laat. De auto staat in de fik en Francis stopt niet met rijden. Hij kijkt eens in de spiegels en steekt zijn hand zwaaiend uit het raam. De schaduw is dichtbij maar de auto ontploft. Maikel stort neer van verdriet. Dit is zijn schuld. Als hij toch niet weg had gegaan, dan had dit nooit gebeurt. Amy loopt kalm naar hem toe en zegt: '*Nu snap ik pas waarom jij een messenman bent Mike.*' Justin lacht alleen maar. Maikel is zo boos dat hij Amy zeven klappen om haar kop geeft. Net zolang tot ze niet meer opstaat.

Hij loopt woedend op Justin af en laat hem zoveel snuiven dat hij het schuim in zijn bek heeft staan. Maikel zet tegen hem hier jongen dit is pas goed voor je, en geeft hem nog een paar sealtjes. Justin snuift het maar al te graag op.

Totdat hij neervalt in het gras van de berm, en begint te trekken met zijn lichaam. Maikel lacht erom. En het schuim veranderd van wit naar geel en van groen naar rood. Maikel blijft lachen zelfs in de laatste fase, de epileptische fase. Wanneer Justin uitgetwitched is vervolgt hij zijn weg lopend. Dan wordt Maikel gestoord. Wanneer hij wederom zijn ogen opent ziet hij een politieagent staan. Hij schijnt met een zaklamp naar binnen in de auto. Maikel zegt: 'Dank u wel meneer het was maar een droom. Het was maar een nachtmerrie.' De agent vraagt: 'Wilt u uitstappen meneer Maro?'

Op dat moment schiet Maikel er met zijn auto vandoor. Hoe wist die agent zijn naam? Maikel vraagt zich af ben ik dan nergens veilig behalve in Warmermeer? Waar komen die lui toch vandaan? Dan hoort hij de stem weer die zegt: **heey Mike een ssschizofreen is nooit alleen.** En hij begint weer te lachen met die demonische lach. Hij moet dit bij de pastoor verzwijgen. Ook al is er een vermoeden hoe klein dan ook dat Maikel schizofreen is geworden, dan helpt hij hem niet.

Schizofrenie en daardoor stemmen horen is de ziekte van de duivel. Maikel weet niet zeker meer of hij wel normaal is. Hij dacht altijd van wel. Dan hoort hij de sirene achter hem. Hij denkt kut die wout geeft niet op, hij heeft me al die tijd gevolgd **FUCK**. Niet nu ik ben zo dichtbij niet nu. de sirene komt dichter en dichterbij.
Maar passeert hem wanneer hij weer op de snelweg beland. Niet de goede weg dan maar omrijden denkt hij. Dan hoort hij de ambulance achter hem. Dat weet hij nog die sirene gaat zo: bij-na dood, bij-na dood, bij-na dood, bij-na dood. En passeert hem ook. Dat moet een flink ongeluk geweest zijn denkt hij. Hij wordt er een soort van naartoe geroepen. Hij hoort die stem zeggen: **ga eenssss kijken Mike. Misssschien issss dat je vriendje wel.** Maikel wil niks liever dan kijken.
Misschien is het hem ook wel. Maar hij heeft iets te doen. Wanneer hij op zijn autoradio klokje kijkt is het 23.45. Hij denkt ik ben er bijna zal ik onderweg een hotel of motel pakken? Maar hij vertrouwt zijn eigen gedachtes niet. Wat als hij weer zo een droom krijgt? Wat dan? Hij zet de autoradio maar weer aan. En hoort een discjockey zeggen:

‘En nu het lang verwachte nummer maanlicht. Met de vocals van Aims en bijgestaan op de gitaar haar zoon Just Justin. Geniet ervan mensen op deze lange lange avond.’

Het nummer begint en Maikel geniet van de zachte stem van Amy. Maar al snel veranderd de tekst in iets geheel anders. Maikel hoort:

> *Maanlicht op de open weg. Peets drank in mijn fles. Ben op weg naar de eindeloze mogelijkheden met open hand is hoe ik biets. Wanneer ik de duivel zie uit het niets. Maikel wil mij niet vergeven. De duivel laat ik beven. Het onrecht kan ik niet vergeten. Het verleden wil ik niet opnieuw beleven.*

Geen weg terug. Geen genade Maikel kom op jongen vlucht. Geen lasten op mijn schouders. Schaduwen hebben me rug. Haat naar me ouders. Snel vooruit niet meer nadenken.

Maikel denkt dit kan niet en zet de radio op een andere zender.

> *Geen weg terug. Geen genade Maikel kom op jongen vlucht.*
> *Geen lasten op mijn schouders. Schaduwen hebben me rug. Haat naar me ouders.*

Hij verwisselt weer van zender en hoort.

Geen weg terug. Geen genade Maikel kom op jongen vlucht. Geen weg terug. Geen genade Maikel kom op jongen vlucht. Geen weg terug. **Geen genade geen genade geen genade geen genade geen genade Maikel kom op jongen vlucht.**

Hij zet de radio uit maar het blijft rondspoken in zijn hoofd. Hij herkent dit de tekst veranderde ook altijd als hij drugs ophad. Maar vreemd genoeg heeft hij nu geen drugs op. Toch? Nee joh heb ik niet.

Dag IX.

De afslag naar de stad Bomalen volgt. Maikel haalt opgelucht adem terwijl hij naar rechts rijdt. Nu nog zijn ouderlijk huis vinden en daarna volgt de kerk vanzelf. Zijn gedachten gaan vooral uit naar zijn vader terwijl hij een oud huis voorbijrijdt.

Hij weet niet waarom maar hij blijft even stilstaan om het oude huis te bewonderen. De stem is stil. Het is de laatste paar dagen nog nooit zo stil in zijn hoofd geweest. Gewoon een serene stilte. Hij denkt terug aan zijn vader en moeder. En hoe zijn moeder het heeft volgehouden met die vent.

Aan hoe zijn vader steeds gekker en gestoorder werd van het gelovige gezeik van zijn moeder. Aan hoe die pastoor waar hij dadelijk naartoe gaat, dat op zijn geweten heeft. Eigenlijk heeft die gelovige zak Maikel's gehele verrotte leven op zijn geweten.

Een leven vol vallen en opstaan neer pleuren en doorgaan. Hetzelfde als hoe Amy door het leven heen gaat. Hun horen echt bij elkaar, zoals weinigen. De deur van het oude huis gaat open. En Maikel ziet een oude bekende. Een klein ventje die vroeger psychiater wou worden. Dat stille ventje achter in de klas. Zo'n ventje die altijd als eerste zijn vingertje opstak bij alle vragen. En dan geniepig lachen, en in zichzelf zeggen:

"ik ben lekker beter!'

Maikel kan hem niet eens aankijken zo walgt hij van die vent. Wat nu trouwens een beer van een kerel is. Hij zou hem eigenlijk normaal gesproken niet eens herkennen. Maar dat gelikte witte haar geeft hem vrijwel meteen weg. Hij gaf hem vroeger al de bijnaam albino of sneeuwvlokje. Maar daar komt hij niet voor. Niet voor die vieze vent. Dus hij rijdt door, naar zijn ouderlijk huis. En stopt daar even in de straat. De huizen zijn zo goed als verwoest. Hij krijgt tranen in zijn ogen bij het aanzien. Er staat een houten billboard reclame op de hoek van de straat.
Er staat op: Bomalen stad van de toekomst. Maar de jeugd heeft er Bom-halen graf van de toekomst van gemaakt.
Hij moet er eigenlijk wel om lachen. Hij moet denken aan: Stront-malen straf van de toekomst.

Hij schiet in de lach, maar ziet verderop de straat een hoge pik staan.

Zo een gladjakker van de gemeente ofzo. Zijn lach vergaat hem meteen. De hoge pik kijkt hem aan alsof hij hem herkend ofzo.

Hij voelt zich er niks veilig bij. En dat bij zijn ouderlijk huis.
Wanneer Maikel omkeert in de auto opzoek naar de kerk. Komt hij erachter dat de tank in een keer bijna leeg is. Daar heeft hij de hele weg geen last van gehad. Hij vraagt: Je redt het nog wel he? Maar de auto begint te pruttelen. En precies naast die hoge gemeente pik, kapt zijn auto ermee. Hij heeft geen andere keus dan uit te stappen. De gemeente pik. Kijkt hem eigenlijk al uit de auto. Alsof hij een lekker wijf met zijn ogen uitkleedt. Maikel weet zich geen houding te geven. En besluit even te blijven zitten. De gemeente pik loopt naar de auto en klopt op het raampje. Maikel moet nu wel uitstappen. De gelikte gemeente meneer zegt:

> *Hallo meneer Maro. U moet achterin de wijk wezen. Daar kunt u tanken. U komt toch wel terug naar Warmermeer meneer Maro?*

Dank je wel voor de info. En ja ik ben wel van plan terug te gaan ja antwoord Maikel. *Oke meneer Maro geniet van uw verblijf in Bomalen.*

En we hopen dat we u gauw weer terug zullen zien. Daar kun je wel vanuit gaan doei meneer zegt Maikel. *Doei meneer Maro, tot wederzien meneer Maro!*

Maikel loopt weg en wanneer hij omkijkt is de gemeente pik als een komeet zo snel verdwenen. Maikel gaat opzoek naar het tankstation. Onderweg komt hij langs een gitzwarte verkoolde afgebrande kerk. Alleen het geraamte staat nog overeind. Er komt een man gehuld in wit naar buiten gelopen. En geeft Maikel een hand. Hij zegt hallo mijn kind, wat brengt u hier? Ik zie dat u om mijn helpende hand vragen zal. Maar wat is de reden van uw komst naar deze goddeloze plek? Maikel zegt hallo meneer ik ben Maikel. U heeft mijn moeder ooit eens geholpen. Oja Maria Elisabeth Maro nu weet ik het weer. Ik zie de gelijkenis in uw ogen mijn kind. zegt de man. Ik heb uw hulp nodig om sterker te zijn dan de demonen om mij heen zegt Maikel.

De man legt zijn hand op het hoofd van Maikel en begint in zichzelf te brabbelen. De man verliest de kleur in zijn ogen er is niks meer te zien dan wit.

Zijn ogen zijn spierwit ijl als de dood en koud als de nacht. De man kijkt Maikel recht aan en zegt alles wat er gebeurd is door de schuld van de serpent. Alles wat er gebeuren gaat is de schuld van iemand die u kent. Zijn naam zijn gezuiverd en de wonden geheeld.

Vergeef hem zijn zonden hij is niet altijd even makkelijk bedeeld. Mensen zien hem als het kwaad. Maikel zegt ik wordt nu een beetje bang meneer. De man zegt op een boze toon: **Onderbreekt mij niet mijn kind.** En begint opnieuw met het gebed.

Alles wat er gebeurd is door de schuld van de serpent. Alles wat er gebeuren gaat is de schuld van iemand die u kent. Zijn naam zijn gezuiverd en de wonden geheeld. Vergeef hem zijn zonden hij is niet altijd even makkelijk bedeeld. Mensen zien hem als het kwaad. Mensen die niet verder kijken dan de brug lang is zien het water te laat. Mensen die altijd alleen maar oordelen over anderen. Weten meestal niet dat het hunzelf zal veranderen. Here vergeef hem zijn zonden. Zoals u heeft gedaan bij zovelen voor hem. En geef hem uw genade vanuit de hemelen. Geef hem en zijn gezin weer de waarde van het leven. In de naam van de vader de zoon en de heilige geest. Zullen hij en zijn gezin verder kijken dan het onheilige beest?

De ogen van de man worden weer hun oorspronkelijke kleur.

En de man zegt nu kan ik pas kennis maken met u mijn kind. Ik ben Pieter maar noem mij maar **Pope**, aangenaam kennis te maken met u Maikel! En geeft Maikel een handdruk. Hij zegt het kwaad is overal mijn kind. Maar het is aan ons of wij ervoor open staan, of onze ogen ervoor sluiten. U heeft het kwaad in de ogen gekeken. U heeft het kwaad in uw hart gesloten.

U heeft het kwaad vanbinnen, en u kan dit stoppen u alleen. Met de almachtige hulp van onze schepper en vader. Hij zit in ons allen Maikel. Maar het is aan ons wat wij met zijn kracht doen.

U heeft het grootste licht wat ik in jaren heb mogen ervaren in mijn parochie. U heeft iets bovennatuurlijks maar niet iets wat uit zichzelf leven zal. U kiest of u het licht aanzet en u kiest hoe sterk hij zal worden.

Maikel vraagt heb je het toevallig over de fitheach cosanta pope, en ben je nogal van de kinderen? Noem jij hem zo, en ja sommige kinderen zoals jijzelf hebben geen rolmodel gehad, ben ik dan het kwaad als ik helpen wil? Antwoord Pope. Maikel zegt ja het kwaad dat ben je het kwaad in zijn puurste vorm dankzij jou gelovige gezeik heb ik het leven geleden wat ik lijden moest, en nee een andere benaming heb ik niet behalve spirituele kraaien leider.

Pope geeft Maikel een hand en zegt kom we gaan naar binnen. Meteen als hij Maikel meeneemt naar binnen ziet hij Maikel om zich heen kijken. Hij vraagt aan Maikel mooi he? Maikel zegt ja hoe kan dat nou alles is gewoon weer hetzelfde als het ooit was lijkt wel. En wat is die heerlijke rustgevende geur?

Pope antwoord denk na kind, je weet het wel als je diep van binnen kijkt. Maikel zegt nou sorry maar ik weet het echt niet hoor.

Pope zegt dreigend **denk na kind**! En legt zijn hand op het voorhoofd van Maikel. Maikel weet niet wat hem overkomt. Hij ziet zichzelf als kleine jongen in de kerk met zijn moeder zitten. Alles ziet het er hetzelfde uit als nu. Er is niks veranderd zelfs de kleedjes lopers en kandelaars staan

op dezelfde plek. Alles is hetzelfde. Hij ruikt wederom die geur. Het is een geur die een beetje op de achtergrond opereert. Het is niet sterk, het is gewoon kalmerend. Het is lekker, het is ouderwets. Pope haalt zijn hand van Maikels voorhoofd, en Maikel schreeuwt **HET IS OLIBANUM**! Pope zegt goed zo kind je weet het weer de ouderwetse katholieke geur. Je weet het weer goed zo Mike. Maikel vraagt je had het net buiten over een kwaad in me, wat is dat dan precies. Pope zegt dan moet ik bij het begin beginnen Mike. Heb je even? Vergeet niet dat jij mij om hulp gevraagd hebt mijn kind. Maikel zegt ja maar natuurlijk. Daarom ben ik hier! Antwoorden! Pope zegt ik wil je het best uitleggen maar op twee voorwaarden.

Je onderbreekt mij niet, en je kijkt me niet raar aan. Ongeacht het antwoord wat je krijgt. Deal?

Maikel geeft hem een hand en zegt deal Pope. Pope begint zijn verhaal.

Er waren ooit eens twee raven onder Odin. De ene heete Huginn en de andere Muninn. Huging stond voor nadenken en wijsheid terwijl Muninn stond voor het verleden en haar herrineringen. Huginn en muninn reisde als informanten in een enkele dag de negen werelden van de noren rond. De reis begon in Valhalla de hal van de eer gelegen in Asgard, en via Asgard (de rustplaats voor de gevallen soldaat) gingen ze naar Niflheim (de noorse hel), Muspelheim (de wereld van de vuur reuzen), Midgard (de wereld van de mens), Vanaheim (de wereld van de Vanir ofwel Wanen, beter bekend als goden), Svartalfheim (de wereld van de dwergen) Alfheim (de wereld van de elven), Jotunheim (de wereld van de ijsreuzen) en Helheim (de wereld van de doden.) de reis eindigde weer in Valhalla (de hal der eer voor het geleverde gevecht van de gevallen soldaten). De werelden zijn verbonden in een wereldboom genaamd Yggdrasil. En Yggdrasil geeft leven aan de wereld zo kan je het zien. Asgard is het allerhoogst haalbare voor de dode Noren, al hopen ze allemaal op Valhalla.

Terwijl Niflheim de nu bekende hel is, en Helheim weer een normae rustplaats is. Je zou het zo kunnen zien: demonen leven voort in Niflheim terwijl de normale mens in Helheim na hun dood voortleeft, en de gevallen soldaat naar Asgard gaat. Helheim en Asgard zijn in deze een paradijs terwijl Niflheim dus het tegenovergestelde is. Daarentegen is Alfheim de plek voor de elven gelegen onder Asgard.

Jotunheim gelegen in de machtige cirkel is de wereld voor de reuzen. Mochten wij de cirkel met de klok mee volgen komen we allereerst langs Jotunheim de ijs wereld. Waar Muspelheim op volgt de vuur wereld, en tevens de wereld bestemd voor de vuur reuzen. Als wij de klok verder volgen komen wij in Vanaheim terecht. Vanaheim leven de Noorse goden. En mochten wij de cirkel rond maken komen we op Niflheim uit. Met in het midden van onze klok de kern die alles laat draaien zeg maar, een wereld genaamd Midgard de wereld zoals wij hem kennen. De wereld van de mens, als een soort uurwerk op een klok wat de wijzers laat bewegen en draaien. Onder de klok zijn twee werelden Svartalfheim en Helheim, Svartalfheim bedoeld voor de dwergen, en Helheim als laatste rustplaats voor de normale mens reus dwerg of elf. Helheim speelt een grote rol als ik mijn verhaal voderen mag? Het verhaal van Huginn en Muginn zoals is doorgegeven van volk op volk namate de tijd. Zoals je wel zou veranderen Mythes elke keer wat een Mythe veel interessanter dan het geloof maakt..

Maikel kijkt hem raar aan en snapt er helemaal niks van hij zegt: ga alsjeblieft door ik wil er natuurlijk wel iets van snappen.

Helheim heeft niks met de hel te maken, maar het is een onderwereld. Een onderwereld voor mensen of dwergen reuzen elven die zonder strijd gestorven zijn. Goede wezens maar ook slechte wezens. Zoals ik al eerder zei.

Het is gewoon een laatste rustplaats voor de doden.

Helheim wordt bewaakt door de gespleten godin Hel (die aardig en verdorven tegelijk was. Of kon zijn.) En Garm een reuzenhond en zoals Kerberos het griekse dodenrijk beschermd tegen de levende. Doet Garm dat voor Helheim. Maar waar Kerberos bijklust als bewaker van Tartaros, blijft Garm Helheim bewaken. De twee raven wouden erdoor en aangezien ze de raven van de oppergod Odin waren had Garm geen keus dan ze binnen te laten. Maar waar Garm een vermoeden had en Odin geen, stalen ze elke dag een stukje ziel van een overstoken persoon of dier. Die ze dan aan de grote wolf gaven genaamd Fenrir. Fenrir was een kleine pup toen Odin hem onder zijn vleugels nam. Odin wist dat het een zoon van Loki was, en dacht de kleine pup op te voeden als het hoorde. De aesen wisten het ze wisten dat Fenrir niet te vertrouwen was. En ze hadden gelijk Fenrir werdt telkens misleidender. Hij groeide tekkens meer. Hij was zodanig gegroeid dat het voor de nieuwerwetse tijd een weerwolf zal zijn. Hij begon telkens meer op de god van de onderwereld te lijken. Loki die oorspronkelijk in Niflheim heerste.

En met de informatie die de raven aan Odin gaven zag Odin het door de vingers. Huginn was wijs en misleide Odin terwijl Muninn zijn herrineringen aan aan Odin schonk. Odin zag daardoor dat Huginn de waarheid sprak. Muginn kon zijn geheugen aanpassen naar zijn eigen beeld. Odin had daar geen benul van. En Huginn bevestigde alles. Terwijl ze telkens weer opnieuw Helheim binnendrongen om een stukje ziel van een overledende aan Fenrir te schenken. Toen de aesen erachter kwamen bonden ze Fenrir met een touw vast.

Maar dat was niet sterk genoeg waardoor hij weer losbrak. Pas toen Odin een stokje ervoor stak, werd Fenrir vastgebonden en in Niflheim gegooid. Bij Loki zijn vader. De kraaien zijn naar Asgard verbannen. Wat eigenlijk teveel eer voor ze is. Asgard is namelijk voor de gevallen soldaten en niet voor verraders. Daar is Nilfgard voor. Het enige waar Odin eigenlijk mee zat is dat ze tweemaal per dag in de grote hal der eer Valhalla kwamen. En hij de raven met zijn leven heeft vertrouwd.

Maikel kijkt met grote ogen. En wil iets zeggen maar is bang dat hij onrespectvol overkomen zal. Hij vraagt het toch: 'Maar jij bent toch godverdomme een dienaar van god of niet?' Pope lacht en zegt Maikel god zit in ons allen. Wij zijn god, god is alles. Heb jij je nou nooit afgevraagd, hoe god alles op deze wereld kan zijn zonder er echt te zijn? Mensen zeggen allemaal hij is er maar je ziet hem niet. Maikel als ik jou aankijk zie ik hem. Als jij mij aankijkt zie je hem.

Als je wat dan ook ziet zie je hem. Je bid niet naar god je vraagt jezelf om te veranderen. Bij sommige mensen werkt het, het inzicht. Inzicht dat ze moeten veranderen. Dat kan niemand doen behalve jezelf.

Wat ben je dan Mike? Jij hebt gewoon de kracht om bergen te verplaatsen en zeeën te splijten. Om maar op het pad te komen waar je wil komen.

Obstakels zijn er om verplaatst te worden. Je moet er hoe dan ook omheen Mike.

Dus als je in een kerk godverdomme zegt. Daar beledig je god niet mee, maar daar verdoem je jezelf mee. Elke godverdomme die je zegt verdoem je jezelf een klein stukje meer. En Mike je hebt jezelf flink naar de klote geholpen man.

Jij hebt niet alleen Huginn maar ook Muninn in je geest zitten. Wat dacht je nou? Dat god dat heeft gedaan? Dat je uitverkoren was ofzo? Maikel je hebt jezelf verdoemd. En ik kan jou niet helpen. Ik kan je antwoorden geven. Maar zou je nooit kunnen helpen niet hiermee. Dan moet jij naar jezelf willen bidden. En jezelf kunnen aanpassen. Maikel ik zie net Fenrir in je geheugen. Dat is niet jouw geheugen Mike. Dat is het geheugen van muninn. En je praat hoe dat Huginn dat wil. Als je eigen geheugen weg is en je laat zelfs je woorden sturen, dan ben je voor mij geen god. Dan ben je voor mij de duivel. Dan had je vader gelijk en ben je echt de antichristus. Maikel ik kan jou alleen maar raad geven en dat is vind je eigen god weer terug. En vecht tegen dat onheilige beest. Trap hun je kop uit Mike. Kom op jij bent god, hun niet.

Hun komen uit de onderwereld en jij moet je afvragen hoe ze bij jou terecht zijn gekomen.

Goedgeschiks of kwaadschiks trap ze eruit Mike. Voordat het te laat is!

Maikel denkt erover na en gaat even op een kerkbank zitten. Wanneer hij probeert de waarheid te achterhalen, over wat zich nu precies manifesteerd in zijn hoofd. Met volle gedachtes en een zware stem die pope tegenspreekt, weet hij dat pope wel degelijk de waarheid spreekt. Hij draait zijn hoofd naar de richting van pope en zegt: je hebt volgens mij gelijk. Ik moet hier iets aan doen. Ik moet hier iets aan doen en wel nu! Hij doet zijn ogen dicht en bedenkt zich twee dingen hoe hij pope kan terugpakken voor wat hij Bud heeft aangedaan en het moment dat het wel eens gebeurt kon zijn. Het moment dat Tom binnenkwam bijvoorbeeld, of toen hij hun huis weer verliet. Het moment in de eerste nacht met Amy, of toen hij bud voor het eerst zag in de tweede dag. De autorit toen hij voor het eerst Nilai zag, of de eerste keer dat de kraaien hem opwachte bij zijn huis. Maar hoe verklaart hij dan het verbranden van Dan de barman in de tuin van die Ierse kroeg. Het moment dat hij verovert werdt door de spirituele kraaien leider, de fitheach cosanta of Huginn en Muninn hoe je ze ook wil noemen. Het nummer dat speelde op de speaker van de kinderboerderij en de supermarkt.

Het nummer wat hij zo mooi vindt maanlicht wat Justin zo makkelijk kan spelen en dat zonder les. Ja een lesje van Bud die uitlegt hoe een gitaar tab werkt. Hij weet het niet. Hij kan er niet achter komen, niet op dit moment. Pope legt zijn hand op het voorhoofd van Maikel. Maikel verwarder dan eerst doet zijn ogen open en ziet de witte ogen van pope hem indringend aanstaren. Maikel schrikt ervan en vraagt jezus man wat doe jij nou? Pope antwoord op een snauwende toon: **Blijf staan kind blijf staan. Alleen de kracht van de heer zou u nog kunnen redden op dit moment. Wij zijn allemaal kinderen van hem! Iedereen draagt hem in hun hart! Ik zoek jouw persoonlijke kracht, jouw doorzettingsvermogen en wilskracht. Iedereen is sterker dan hij of zij denkt. En pas als u de kracht kan vinden om tegen u eigen in te gaan, en uw persoonlijke rust te vinden, dan bent u god! Dan bent u sterker dan de onheilige entiteit of demoon in uw geest.**

Pas dan bent u god mijn kind! Pas dan als u uzelf kunt tarten met eerlijkheid tegenover uzelf, en rechtvaardigheid naar uw vijanden, pas dan bent u god mijn Kind.

Pope neemt diep adem en zegt kalm terwijl zijn ogen weer in hun normale kleur veranderen:

U kunt beter een wolf van god zijn, dan een lam van lucifer.
Onthoud dat goed mijn kind en de voorspoed zal u toelachen. Wie in zijn eigen god geloofd leeft voor eeuwig voort. Doe goed in deze verdorven wereld en uw herinnering zal voor altijd voortleven.

Pope kijkt weer met normale ogen naar Maikel en zegt zet je ogen los Mike, ik heb die jongen niks aangedaan. Die jongen was de belichaming van het kwaad ja dat klopt. Maar ik heb hem niks aangedaan! Kijk eens goed om je heen Mike en zeg dan of je nog steeds alles denkt te weten.

Maikel volgt wantrouwig het advies op en kijkt om zich heen. Hij hoort de stem van zijn moeder zeggen

Mike denk na. Denk na. Denk na lul.

Hij hoort de grote staande klok van zijn opa weer zes keer slaan. En dan ziet hij de kerk pas hoe de kerk echt is.
Hij zit op de grond en kijkt naar boven naar het kapotte en verkoolde dak. De lopers zijn weg het altaar is weg zelfs de kandelaars zijn weg. De enige kandelaar links in de hoek is zwart, roetzwart. Hij vraagt: 'Maar, maar de kerk waar is hij?'
Pope zegt dat doet Muninn die raaf speelt in op je geheugens Mike.

Kijk goed misschien zie jij iets wat je niet iedere dag tegenkomt.
Maikel staat op en begint te zoeken in de gitzwarte kerk. **Nee Maikel niet zoeken kijken.**

Kijk gewoon Mike, gewoon of je dit al vaker gezien hebt. Of je hier elke dag komt zo moet je kijken, en zeg me dan wat er mis is. Maikel kijkt en kijkt totdat hij zijn ogen niet geloven kan. Hij kijkt letterlijk zijn ogen uit. Hij ziet de weg naar de kelder uit zijn dromen over die grote schaduw, hij begrijpt pope en vraagt: Munnin? Pope antwoord Huginn Mike, dat is de schuldige.
Wat je ziet geloof je Mike maar je gedachtes kunnen raar lopen soms.

Maikel zegt de kracht van perceptie! Ja antwoord pope de kracht van perceptie Mike.

> Wat je gedachtes doorgeven geloven je hersens en wat je hersens laten zien geloof jij door het beeld dat er gevormd wordt in je eigen ogen.

Maikel normaal gesproken had ik je hier gelaten. Hier in de kelder vastgeketend, maar zie wat er van mijn heilige plek over is. Zelfs het dak is er niet meer man. Sorry Mike ik hoop dat ik je nu genoeg geholpen heb. Maar je moet nu naar huis.
De jeugd is erger geworden dan in jou tijd Mike.

Ik wil niet als een oude zeikert klinken maar de jeugd van tegenwoordig is verlept door de komst van het internet, mobiele telefoontjes, en ze worden gecorrumpeerd door het beeld wat internetfilmpjes en hun GSM laat zien. Hun hebben dit gedaan Mike. Maikel houdt hem vast en pope begint tranen te vormen. Die sterke man de schrik van maikels leven bang voor een paar kinderen. En pope begint te snikken. Alles waar ik ooit voor heb gestaan, waar bloed zweet en doorzettingsvermogen inzit. Waar ik voor heb moeten knokken en waarvoor ik ben vernederd door de
jeugd. Volwassenen daar komt dit probleem eigenlijk door.
DE VOLWASSENEN DIE HUN KINDEREN HUN GELOOF DOOR HUN STROT DOUWEN.
Alsof god dat had gewild, we leven met vrije wil, iedereen is vrij om te geloven wat of waar ze in willen geloven. De reden van het leven zijn de keuzes gemaakt en de keuzes nog te maken Mike. Bepaal alsjeblieft iemands keuze niet. Je ziet het er blijft dan weinig van je geloof over. De tranen rollen over zijn gezicht en hij zegt boos: Mike weg weg weg Mike **GA WEG NU**! Hij grijpt naar zijn borst en hij zakt in elkaar.
Hij voelt in zijn binnenzak van zijn witte mantel. Hij haalt er een dolk uit en snijdt zichzelf zijn keel door. Maikel kijkt vol ongeloof in hoe snel het is gebeurt. In minder dan vijf seconden denkt hij in schok.

Maikel loopt naar de man die in zijn jeugd zo eng was, maar die door de nieuwe jeugd gebroken is. Hij kan zich de pijn van pope niet voorstellen, en denkt bij zichzelf hoeveel heeft die man moeten lijden? Voordat hij eindelijk besloot er een einde aan te maken. Hoeveel pijn heeft hij geleden, niet door de dolk maar in zijn leven? Pope's keel gaat open en er komt een gele substantie uit gelopen. Hetzelfde geld voor wat er uit zijn mond komt, groen dik schuim. Maikel is hem dankbaar en sluit pope's ogen. Maar zodra hij pope's ogen aanraakt, heeft pope hem vast aan zijn arm.
Maikel schrikt zich rot en zegt kutzooi ik schrik me wezenloos man! Pope zijn mondhoeken trekken samen en hij geeft lachend de dolk aan Maikel in een uiterste inspanning. Maikel kent die gele schuim ergens van,, oja uit de kerk dat herenhuis. Dat liet de kraaien leider zien denkt hij. Dus ze liegen niet altijd? Want dit is zo toch? Pope ligt daar toch te trekken met zijn lichaam op de grond? Hij pakt de zwarte kandelaar op en prikt pope er een beetje mee.
Hij roept Pieter Pieter heey **HEEY POPE POP POPPIE HEEY HEEY** hey pieter pope alsjeblieft wordt wakker!
Maikel denkt wou hij dat mes aan mij geven? En neemt de dolk aan, hij zegt dank je pope! Wanneer hij naar de dolk kijkt ziet hij dat de dolk identiek aan die van zijn vader is.

Zelfs met dezelfde gegraveerde inscriptie: alitheia! wanneer hij het hardop zegt voelt hij zich raar en verward. Hij voelt iets branden in zijn jaszak. Het brand hem in zoverre dat doormiddel van het branden de wonden meteen dichtschroeien. Hij trekt zijn jas uit maar het blijft doorbranden, hij probeert de oorzaak te vinden maar hoe meer hij zoekt hoe meer het brand. Totdat zijn gehele lichaam pijn doet en hij zich erbij neerlegt. Hij stopt met zoeken en denkt dan ben ik er klaar mee ik vecht niet meer tegen deze pijn, deze pijn is ondraagelijk! Met een onbekende oorzaak.
Als je geen informatie hebt ingewonnen voordat je een gevecht ingaat, verlies je het gevecht altijd! Dat zei zijn vader en moeder. Maar de woorden van zijn moeder komen op de voorgrond in zijn gedachten:

Wie niet sterk is moet gemeen zijn, en wie niet gemeen is moet kunnen leren!

Maikel denkt na in de hevige brandende pijn, hij weet dat het door dat woord komt. Dat woord natuurlijk hij staat er versteld van dat hij in die pijn nog nadenken kan.

Hij hij schreeuwt het woord opnieuw uit. **Alitheia!** Hij denkt aan zijn opvoeding en vooral aan de woorden:

Stof zijt gij, en tot stof zult gij wederkeren.

Dan vormt er een wond in zijn hand de wond gaat open en Maikel ziet er een zandloper uitkomen. Op het moment dat hij de zandloper omdraait en het rode dikke zand blijft steken hoort hij een zware stem van achterin de kerk zeggen: **vreesss niet Mikey jou tijd isss nog niet aangebroken. Al weet ik dat je wel wil, wil je mee Mike? Wil je mee met mij?** Maikel schreeuwt **NEE GA WEG, GA WEG UIT MIJN KOP VUILE SLANG!**
De stem zegt zachtjes

Ik ben verbonden aan jou Mike, ik kan niet weg.. Nog niet in ieder geval helaasss Mike!

Maikel ziet de zandloper in de grond verdwijnen en kan maar aan twee dingen denken: ik moet nu benzine hebben, ik moet nu naar huis! Dat is het enige waar hij aan kan denken. Wanneer hij de kerk uitloopt ziet hij bij de deur tientallen dooie ratten liggen. Maar het enige waar hij aan kan denken is Amy bij aanzien van de ratten en met de slang in zijn kop. De twee grootste angsten van Aims. Hoe zou het met haar zijn? Ik wil niet bellen, het moet een verrassing zijn als ik aankom.
Ik kan wel even bellen toch? Nee dan weet Petrus het ook! Ik wil niet dat Petrus het ook weet! Maar hoe zou het toch met haar zijn? Maikel denkt fuck it en hij pakt zijn telefoon. Hij drukt verward en besluiteloos op het touchscreen van zijn smartphone.

Hij vindt de naam Aims en drukt op bellen. De eerste keer doet zijn scherm het niet. De tweede keer en derde keer is ze in gesprek. Maar de vierde keer gaat de telefoon gaat
over. 1. Keer.. 2. Keer.. 3. Keer.. 4. Keer.. Hij wordt er ongeduldig van, de pieptonen zijn lang en er zit veel tijdsverschil tussen elke piep. 5. Keer.. 6. Dan hoort hij hey Mike sorry kon niet oppakken. Hoe gaat het daar bij je oude kennis? Maikel zegt dood dood Aims.. Amy snapt er niks van en vraagt wie is dood Mike? Iedereen alles gaat ooit eens dood!

Wat bedoel je Mike?

Stof zijt gij, en tot stof zult gij wederkeren.

Mike je maakt me bang nu.

Geen vrees ik hou van je Aims. Maar alles en iedereen gaat dood, terwijl die serpent in mijn hoofd erom lacht.. Alles gaat dood Aims behalve Mike **jouw Mikey, want het is de tijd blijkbaar nog niet voor de arme Mikey! Ach arme Maikel!** Je maakt me bang Mike. Moet Petrus iets doen Mike?

Geen Petrus geen Petrus ik kan hem wel vermoorden, en ik weet zelf niet waarom. Geen Petrus alsjeblieft? *Alleen jij Aims alleen jij..*

Moet ik naar je toekomen Mike?

Nee Aims je bent nu nog veilig hou dat zo.. Amy onderbreekt hem met de woorden Mike so so sorry ma ma maar je je st staat op de de de de spea spea speaker..
Maikel wordt meteen rustig en zegt kalm Aims rustig ademen adem in, hij hoort haar inhaleren houd je adem even in.. Adem uit hij hoort haar zuchten. mooi zo doe dit vijf keer en vraag dan aan Petrus zijn methode, geloof me het werkt echt. Ik ga ophangen niks aan de hand niet drukmaken, nergens voor nodig!

Echt ni ni ni niks aan de ha ha hand me me me

Mike? Nee schatje echt niks. Ik zat te kloten

aan de telefoon. Rust rust rustig aan Mike hier

ga gaat alles goe goed.

En met jou ook gelukkig sorry Aims! Dan hoort hij de stamgasten juichen **fitheach cosanta,, fitheach cosanta,, fitheach cosanta oioi!**

Maikel zegt doei Aims ik hou van jullie tot zo. Tot zo Mike wij van..
Tuut tuut tuut deze persoon heeft op momenteel geen bereik, probeert u het later nog eens. Maikel probeert opnieuw te bellen. De telefoon gaan 1 keer over en dan hoort hij hetzelfde weer. Wanneer hij het nog eens probeert geen enkel geluid.

Helemaal niks, hij verwijt zichzelf dat hij hulp heeft gezocht. Ik heb ze alleen gelaten denkt hij. Dit is mijn schuld, alleen ik kan het goed maken. En dat voor het kleine beetje hulp wat ik heb gekregen twee preken en een langdradig verhaal, zodat hij zichzelf van kant kon maken en tegen weet ik veel wie de fuck erboven zit kan zeggen ik heb mijn hulp aangeboden. Wat een ongelofelijke klootzak. Hij heeft mij gewoon gebruikt hij heeft mij opgehouden zodat Petrus Justin Francis Amy en Tallie kon winnen.. Waar heeft die ze mee ingepalmd dan? Met zijn vele geld komt hij niet ver, en zijn looks al helemaal niet.
Hij is totaal niet Amy's type toch? Heeft dat schijtwijf mij ingeruild voor die homo? Ik zorg dat ik aan benzine kom, en ik race hem naar An tsochai. Ik zal Petrus eens Judassen ik pak hem. Ik pak hem. **IK VERMOORD HEM, VUILE VERRADER, JUDASSS JUDASSS JUDASSS!**

Met zijn vinger vooruitgestoken. Loopt hij vooruit zijn vinger achterna. Hij komt langs een winkel waarin hij zichzelf kan zien in de donkere etalage display. Hij ziet zichzelf als de man uit zijn droom, de stevige vorse man met dat zwarte masker.
Dat uitdrukkingsloze zwarte masker. Wanneer Maikel het zwarte masker aanraakt voelt hij zich sterk, hij voelt zich oppermachtig alsof hij weer net als vroeger strak staat.

Zo een heerlijk sterk gevoel. Maar dan dat gevoel keer 999 hij is zo sterk dat hij wel een gat in een bakstenen muur kan rammen. Hij bedenkt zich dat dat zwarte masker ergens voor staat. Hij zag vroeger het ravenmasker van zijn vader je weet wel zo'n zwart masker met een zwarte uitstekende snavel. Compleet met veren en al. Volgens zijn vader stond de raaf voor bescherming en wedergeboorte. En was het zijn taak om zijn gezin zo te beschermen dat hun opnieuw geboren werden. Maar vooral om een nieuwe start te maken. Een onschuldige start, een pure start. Zijn vader moest zich als raaf verkleden door zijn gezicht te bedekken,
zodat zijn ogen niet meer zichtbaar waren. En zijn mond niet open kon. Zijn vader was het pure onvervalste echte kwaad. Want terwijl hij het raven masker ophad moest hij zich van de raven leider voortplanten, om het ultieme vruchtbaarheid niveau te bereiken. Maikel denkt erbij na en vraagt zichzelf af of die ziekte misschien wel erfelijk is ofzo. Maar het interesseert hem niks niet zolang hij zich sterk en onverslaanbaar voelt, niet zolang hij het masker nog draagt. Hij is onoverwinnelijk met zijn nieuwe masker.
En Petrus gaat daar ook achter komen. Net zoals Tom en de rest die hem in de weg heeft gestaan.
In een ogenblik slaat hij door de etalageruit heen en galmt het in de straten van Bomalen**:**

JUDASSS IK KOM JE HALEN JUDASSS, JUDASSSSS IK KOM VOOR JE!
Hij weet nog dat de gelikte gemeente pik hem had aangeraden om ergens achterin de wijk een benzinestation te vinden was. Maar wat is achterin voor iemand die hier niet vandaan komt? Hij is hier geboren, maar in de dertien jaar afwezigheid is zijn stad maar vooral zijn wijk flink afgetakeld. Als je gewoon ziet dat de jeugd nu gewoon een kerk afbrandt. En zoals veel dingen kan dat ook onschuldig begonnen zijn, gewoon een rebelse actie van een rebelse jongen. Gewoon een eenling die in zijn eentje de kracht heeft om in de koppies van de anderen te kunnen kruipen. Het is niet iets nieuws, het is niet onwaarschijnlijk, het is niet normaal Maarja het is zijn leven niet meer. Hoe je het ook verdraaid overal zit een ander verhaal aan verbonden. Niet alles is zoals bijvoorbeeld de buurtbewoners of zelfs de lokale krant laat blijken. Hoe meer hij nadenkt over wat is hier gebeurt? Hoe meer hij in zijn eigen verleden terecht komt. Hij heeft het keer op keer zelf gezien hoe een eenling het voor de rest kan verneuken. En hoe een eenling de buurtbewoners bijvoorbeeld zo tegen de rest kan opzetten dat de locale krant er zelfs een slaatje in ziet om een stuk over de jeugd te schrijven. Zijn favoriet kwam uit een locale krant genaamd de:

Bomalen courant. Met de vetgedrukte kop:
De jeugd lieve kinderen of kwaadaardige steunpilaren van de wijk?

Hij moest daar vroeger ontzettend om lachen samen met zijn vrienden en er kwamen wel eens tegen reacties, zoals bijvoorbeeld de supermarkt beroven ofzo. Ze hadden genoeg centen maar ze deden het puur om die krant weer te laten schrijven over hun. Hun waren ten slotte de kwaadaardige steunpilaren van de wijk! En daar moesten ze zich aan houden.

Hoe meer hij aan de tijd terugdenkt, hoe sneller hij rustig wordt. Hij ziet zichzelf als een kwade oude man. Zo'n viezerik die overal over moet klagen zeuren steunen en kreunen.

En hij denkt bij zichzelf nee zo word ik niet! Hij wordt meteen een heel stuk rustiger, terwijl hij de zware stem weer hoort: **Je hebt het niet in de hand Mike. Jij gaat dit gevecht niet winnen, je wint het niet Mike! Jij hebt nooit ook maar ietsss in je leven gewonnen.**
Nikssss en dit gevecht word je laatssste! Hij hoort de stem kwaadaardig lachen. Maikel schudt zijn hoofd en denkt zonder te denken een gokker geeft nooit je zal het zien ik heb nog een aas achter de hand. Terwijl de stem doorlacht weet Maikel hoe hij de stem bestrijden kan.

Maar daar heeft hij de hulp van Aims bij nodig. Hij schreeuwt **GA**
UIT ME KOP, EN WAAR IS DIE BENZINETOKO TOCH? De stem lacht hem uit en Maikel lacht mee. Niet om de stem kalm te houden, niet om mee te lachen maar om uit te lachen. Hij heeft de winnende kaarten in de hand maar Maikel heeft zijn aas nog. Maikel loopt een straat in en ietsje verder is die benzinetoko he he eindelijk gevonden. Hij loopt als een gek naar de pomp.
Hij hoort terwijl hij de jerrycan vult gegiechel achter hem uit de bosjes komen.
Als hij omkijkt hoort hij geslof en gekraak. Hij stoort zich er niet aan, op zijn digitale horloge staat wederom 06.00 maar de klok op het grote scherm wijst 12.49 aan. Hij hoort gegil en geschreeuw het komt vanaf het begin van de straat vanwaar hij net kwam. Het geschreeuw wordt erger terwijl het gegil zachter wordt. Maikel in opperste staat van paraatheid wil er wat van zeggen. Hij denkt ik laat ze even ruziemaken maar mocht die vent te ver gaan pak ik hem. Er jankt een hond en er piept een kat, dan is het stil.
Maikel loopt met de volle jerrycan naar binnen hij zegt sorry meneer ik heb alleen cash op zak. De oudere man achter de kassa, zit achter glas en kijkt als een gorrila uit zijn ogen. Pure woede en misschien ook zelfs wel angst hij zegt:

Maikel luister naar wat ik te zeggen heb dan krijg je de benzine van mij. Dan mag je je hele tank gratis van mij volgooien. Maikel schud zijn hoofd en zegt ik wil gewoon betalen. Maar je mag je verhaal doen. De man zegt dank je en begint zijn verhaal.

De stad is sinds kort (twee dagen) flink veranderd. Het is al langer aan de gang dat weet jij zelf ook. Maar sinds twee dagen is het geescaleerd hier. De supermarten zijn geplunderd het gemeentehuis bestormd en zelfs onze kerk afgebrand. Het begon in de nacht en het eindigde gisteren allemaal. Deze opstand heeft ons allemaal geraakt.
Ik weet niet of het in Bomalen blijft het kan zich ook versprijden, naar bijvoorbeeld Warmermeer.

Maikel kijkt hem vragend aan en vraagt weten jullie het?

> *De man antwoord wij weten alles van jou maikel. Je hebt geen last gehad van ons hoop ik?*

Maikel shud zijn hoofd nee we hebben tot nu toe geen last ontvangen nee.

> *De man zegt Mooi maar dit speelt zich niet in Warmermeer af "nog niet" De oorzaak is nog onbekend bij ons allemaal.*

Maar er zijn speculaties en hersenspinsels van de geleerden die onze stad meer dan genoeg heeft. Maar deze is bijvoorbeeld gepubliceerd. Een of andere doemdenker dacht er een slaatje uit te slaan.

De man geeft Maikel een krant. Maikel leest opstand in Bomalen van buitenaardse proporties! En hij schiet in de lach en zegt hebben we dadelijk allemaal voelsprieten zeker?

Maikel dit is niet om te lachen. Dit gaat jou aan jou Aims en je kinderen. Er is twee dagen geleden in de nacht iets gebeurt wat weet jij daarvan Mike?

Ik weet niet at hier gebeurt is.

De man zegt Maikel er is twee dagen in de nacht een kind vermoord.

Maikel kijkt moeilijk van zich af en vraagt wat kan ik doen en waar woont die bloedhond?

De man zegt Dat is het probleem ze wonen in Warmermeer.

De man stopt het verhaal. Maikel slikt en zegt alsjeblieft ga door vertel het me.

De man zegt nee Mike dat kan ik niet. Ik weet niet of het waar is het is ongelooflijk als zoiets echt kan. Maar omdat jij het bent.. Ik neem aan dat je het verhaal van Etana kent? Maikel zag die niet aankomen en hij denkt kut nee!

Hij zegt van horen zeggen ja, ga door als je wil. De man vervolgd zijn verhaal.

Etana wou altijd heel erg graag een kind en met behulp van Utu en een arend is hij naar de hemel gevlogen.

Etana heeft lang bij de arend moeten smeken. De arend is verwond en verminkt in een put gegooid door zijn beste vriend een slang. Door toedoen van de slang die boos op de arend was is de arend in een put beland. De arend at de baby's van de slang op en gaf de baby slangetjes aan zijn eigen kuikentjes. De slang die samen met de arend een loyaliteitspact had gesloten. Kon er niet tegen dat de arend hem zo verraden had en het loyaliteitspact had verbroken. De arend had honger de kuikens hadden honger. Maar de slang mist haar baby's en kon daar niet mee leven. Het verraad van de arend ging haar te ver. Dus beet ze de arend in zijn vleugels zodat hij niet meer vliegen kon en wurgde hem zodanig dat ze hem halfdood en verminkt in een put gooide. Zijn kuikens verhongerde. Daar komt Etana in het verhaal. Die het liefste een kind wou en daarover de zonnegod Utu raadpleegde, terwijl de gebroken arend Utu raadpleegde om uit de put te kunnen komen. Utu dacht ik maak van twee verlangens een hetzelfde. Dus hij raade Etana aan de arend uit de put te halen en zijn wonden te verzorgen zodat de arend hem verder kon helpen met zijn wens. Maar de arend was trots nou ikzelf vind het meer arrogant. Want als iemand jouw grootste wens in vervulling kan laten gaan zeg dan gewoon ja. Maar de arend liet Etana zodanig smeken dat er niks meer van Etana's mannelijkheid overbleef. Voordat hij eindelijk ja zei. Etana heeft de wonden van de arend schoongemaakt en verzorgd. En samen moesten ze iets ophalen een tak van de vruchtbare levensboom. Toen de arend na lang lang smeken van Etana naar de hemel boven vloog liet hij Etana daar achter.

Etana had dat niet door en was verblind door het trotse gevoel dat hij wel eens vader kon worden. Het was zo goed als zeker zelfs na de zegen van de godin van de vrouwelijkheid. Hij was de trotste man die de wereld ooit gekend heeft. Maar de terugweg was niet te doen omdat de arend was gevlogen. Hij riep en hij riep maar de arend was er niet meer, en kwam ook niet terug. Utu liet vanuit de hemel een zonnestraal schijnen en Etana zag een uitweg waarmee hij naar beneden kon lopen. Een hele hoge en lange trap die helemaal tot aan onder reikte. Hij liep vol plezier de trap af en werd uitgeroepen als koning van Kish toen hij beneden kwam. Hij zocht de mooiste vrouw uit om zijn koningin te worden en daarmee te regeren over Kish. Maar vooral om een mooi kind op deze wereld te kunnen zetten. Maar het kind was net zo verminkt als de arend was voordat hij hem hielp. Hij deed zijn best om de baby zijn wonden te verzorgen. De vrouw die hij had uitgekozen walgde van het kind ze vond hem niet mooi genoeg om haar zoon te mogen zijn. Etana was kwaad heel kwaad, en sloeg haar om haar kop twee tikken maar bij het eerste was het al bekeken. En zijn vrouw was dood. Hij vroeg een god om hulp de god: NAMTILLAKU! Maar de god deed meer dan helpen met de wonden.

Etana zag de wonden verdwijnen maar toen NAMTILLAKU vroeg om de waarheid waarom de koningin dood was, loog Etana om er zelf niet slecht op te staan.

NAMTILLAKU was daar niet van gediend en zei als jij het leven wil leiden zoals jij denkt geef ik jou nog een kans om eerlijk te zijn. En weer loog Etana meteen toen Etana loog kwamen de wonden terug. En verdoemde NAMTILLAKU de baby tot leven in eeuwigheid. De baby moest eten van de dood om te kunnen blijven leven want als hij doodging of besloot egoïstisch zijn eigen leven te nemen ging er een stuk van de wereld dood. Het kind is eeuwen in leven gebleven om dat kleine stukje te kunnen redden. Maar wat hij niet wist is dat dat kleine stukje wereld per decennia een groter stuk van de wereld besloeg. Eeuwen elk decennia een klein stukje erbij en je hebt de gehele aardbol beslagen. Ik weet dat het kind voor het laatst bij jou is opgedoken Mike ik zei al wij weten alles van jou! En ik weet dat jij het kind vermoord hebt met een heilig wapen. Jij hebt de wereld verdoemd Mike. Deze opstand beslaat niet alleen Bomalen maar gaat de hele wereld over. Totdat er een nieuwe beschaving de wereld beslaat. Hoeveel kerken moeten er nog afbranden Mike? Hoeveel moeten er nog dood? Hoeveel vrouwen kinderen dieren en zelfs baby's vermoord?

Maikel vraagt wat kan ik doen hieraan? De man antwoord ten eerste weg uit Bomalen. Ten tweede Petrus in Warmermeer deze informatie doorgeven: Het einde is in zicht alleen hij kan ons redden. En ten derde tijd aan je gezin geven voor het te laat is. Er is in anderhalve dag een hele stad verwoest hoelang duurt het voordat de wereld verwoest is?

Het kind laat niks ontploffen Mike, maar het kind laat mensen moorden die nooit gemoord hebben en laat ze tegen elkaar keren. Het kind is het niet grootste gevaar wat er ooit geweest is. Dat zijn wij zelf, wij de mensen, met onze hebzucht en wraakgevoelens. Maar nu is het gevaar werkelijkheid geworden na eeuwen van rust. Er is weer een bovennatuurlijke oorlog op komst. Maikel hou de benzine gooi de tank dadelijk helemaal vol tot er geen druppel meer bij kan en rot op uit Bomalen. Maikel zegt oké als dat is wat je wilt, ik was toch al van plan weg te gaan hier. Maikel bedankt de man en loopt de deur uit. Meteen als hij buiten is ziet hij tientallen natte dooie ratten liggen. Hij ruikt benzine en hoort de man iets schreeuwen. De man schreeuwt **MIKE WEG HIER WEG HIER!** Maikel kijkt om en ziet de man met zijn hand zwaaien. De ratten verlichten allemaal stuk voor stuk in een kettingreactie van minder dan een milliseconde per rat. Maikel rent als een gek van het terrein af met de jerrycan in zijn hand. Hij hoort een knal, hij wordt weggeslingerd. En wanneer hij omkijkt ziet hij een vlammenzee. Hij ziet de man onder dwang van een paar mensen afgebrand naar buiten getrokken worden, en hij ziet hoe de man schreeuwend aan zijn einde komt wanneer hij in de vlammenzee geduwd wordt.

Maikel wist al dat de man de waarheid sprak, maar dat het zo erg was had hij geen benul van. Maikel kan maar aan vier dingen denken:
Wat betekent dit voor de wereld, hoe stop ik dit, waarom mijn Bomanlen waarom niet ergens anders en hoe gaat het met Aims en de kinderen? Hij ziet mensen stilstaan in de vlammenzee, hem aankijkend. Het zijn silhouetten maar Maikel ziet het goed met het licht reflecterende gele puntjes van ogen.
Hij staat op en wankelt verder hij moet naar huis. Elke stap die hij zet wordt hij gevolgd door de silhouetten, de geelgroene ogen kijken hem de hele weg aan zonder een moment weg te kijken. Hij ziet de gemeente pik op een straathoek staan. Hij wijst de straat in waar hij voor staat. Maikel vertrouwt hem vanaf het eerste moment dat hij hem zag voor geen meter. Maar nu heeft hij geen keus hij moet zijn gevoel en wantrouwen achter zich laten dit gaat hem ook aan. Dus als hij kan helpen zou hij dat fijn vinden. Maikel hoort terwijl hij de straat nadert de stem weer:
Het einde is nabij, IK ben de HEER! En niemand meer. Buiten MIJ is er geen god! IK zal U gorden hoewel U MIJ niet kent. Opdat men weten van den opgang den zon en den ondergang, dat er buiten MIJ niets is. IK ben de HEERE EN NIEMAND MEER. IK formeer het licht en schep het kwaad IK! IK de HEERE doe al deze dingen.

IK heb hem verwekt in gerechtigheid en al zijn wegen zal IK recht maken. HIJ zal mijn stad bouwen, HIJ zal mijn gevangenen loslaten! Niet voor prijs noch geschenk. IK ben de HEERE, ALLEEN IK EN DIT IS MIJN OORDEEL!

HET EINDEN IS GEKOMEN, DE BRUGGEN DIE HET RIJK VERBINDEN ZULLEN VALLEN. EN ALLEEN DER RECHTVAARDIGEN VAN RECHTVAARDIGHEID ZULLEN OVERLEVEN.
ALLEEN MEN DIE HET OORDEEL DER HEERE IN HUN HART SLUITEN. ZULT IN DEN EINDEN DEN BEGIN VINDEN. IK ben de HEERE die gerechtigheid spreekt. Die rechtmatige dingen verkondigt!

Maikel zegt boos: **ik luister niet naar een valse profeet! Jij zegt dat jij het woord van god verkondigt, jij spreekt over het einde van de wereld en jij strijkt met de eer. Terwijl jij mens tegen mens opzet, en mij laten geloven wil dat jij hier achter zit. Jij moet je gifbeker eens een deksel geven. Jij bent een spinsel van mijn geest. En ik zal u hoe dan ook verslaan. U keert mens tegen mens en strijkt met de eer, terwijl u preekt over rechtvaardigheid en gerechtigheid. Jij bent geen god maar een slang met een giftige beet.**

Wat is er voor gerechtigheid om een werkend mens in de vlammen te laten branden? Of baby's en dieren te vermoorden?

U bent niet rechtvaardig u bent niet gerechtig, als u het grootste onschuld vermoorden kan.

Ben ik god jij niet en jij wordt dat nooit. U preekt over uw woord. Ik geloof uw woord, maar jou zal ik nimmer geloven. Jij spreekt over het einde van de wereld. U laat mijn wereld misschien dood achter maar een god bent u niet! Jij bent een manipulatieve gifspuwer, een spinsel van mijn geest. Ik ben god net zoals zovelen met mij. En wij buigen nimmer voor diaboli semen! ik zal jouw versla.. de stem onderbreekt hem en zegt:

Oke **gij** wil het op deze manier, **gij** zult zien dat **Ik DE HEERE** de kracht heb en **gij** zult mij geloven!

Het wordt donker en Maikel ziet de silhouetten van de buurtbewoners overal langs de straten staan, hem aankijkend. Hem volgend met gele en groene ogen die gele priemende ogen die overal te zien zijn.
Elke stap stap die Maikel vooruitzet zetten die silhouetten ook. Ze beginnen te lachen zoals Amy deed in hun eerste nacht. Het klinisch gestoorde lachje is door heel de stad te horen. De ramen gaan dicht en de deuren worden gesloten in de wijk.

Bomalen is een spookstad er is niemand op straat behalve Maikel en de silhouetten die hem stalken. Overal waar hij kijkt ziet hij de schaduwen staan. Met allemaal die licht reflecterende ogen.
En dan te bedenken dat er geen licht op straat is behalve het licht wat de straatlantaarns geven in de schemer. Maikel denkt wat heb ik gedaan? Onze wereld is een schemerrijk geworden bewoond door mensen met een heel ander regiment dan wij. Mensen die iedereen kunnen vermoorden.
VERDOMME JUSTIN
KLOOTZAK! Als jij toch gewoon Bud met rust had gelaten jongen... Hij hoort helemaal in Bomalen Chantal huilen vanuit Warmermeer. Hij hoort de stem van Petrus zeggen gebruik de fitheach cosanta! Hij hoort Amy jij bent god Mike gedraag je ook zo! Hij hoort Francis zeggen: kom op pa je kan het, kom thuis. Hij hoort Justin zeggen: **Hij wou mamma slaan ik pak hem ik pak hem ik pak hem... Ik vermoord hem!**
Maikels ogen schieten vol hij zegt ja jongens ik kom naar huis.
In een miliseconde ziet hij zijn auto staan. Hij loopt ernaartoe. Maar elke stap die hij dichterbij de auto zet, komen ook de silhouetten telkens dichterbij en sneller naar hem toe. Wanneer hij de sleutel in het portier steekt, hoort hij een gil en er breekt glas.

Dan nog een gil en een doffe bonk. Hij hoort voetstappen hem tegemoetkomen. Marcherende voetstappen. De dreunen van de voetstappen laten de straattegels trillen, dan ziet hij ze, zwarte schaduwsoldaten overal waar de marcherende soldaten een sprankje licht zien dringen ze binnen. Overal waar ze naar binnen dringen vermoorden ze de bewoner of bewoners. Maikel doet het portier van de auto open en hij hoort het marcheren versnellen per seconde. Wanneer hij het portier dichtslaat rennen de voeten vanuit de overkant van de straat naar hem toe. Hij doet de benzinetank open en probeert de jerrycan op tijd te legen. Het gaat langzaam, een seconde duurt een minuut voor Maikel. Terwijl de voeten zo dichtbij komen gerend dat de schaduwen veranderd zijn in mensen. En hij de mensen kan zien. Ze lachen allemaal met een grijns van oor tot oor. Hij doet snel het dopje weer op de tank. Hij stapt in de auto, wanneer hij het portier sluit beginnen de mensen te schreeuwen en gillen. Maikel start de auto en rijd weg. De mensen komen gillend achter hem aan. Gooien lege bierflessen stenen alles wat ze kunnen vinden tegen de auto. Hij komt weer langs het bord welkom in Bomhalen. Maar het bord staat er niet meer. Het gras is grijs en de gebouwen rondom het bord zijn zwart en verwoest. Wanneer Maikel naar de zon zoekt vindt hij hem niet.

Dat terwijl hij net nog zo fel scheen. De lucht ruikt ijl en de sfeer is doods. Alles is verwoest in even tijd, misschien in twee uur tijd maar meer niet, dat kan niet! Het is zoals de man ook al zei:

"Het is al langer aan de gang."

De man had gelijk dat weet hij ook. Wanneer hij bij de stadsgrens van Bomalen aankomt ziet hij dat de grens gebarricadeerd is. Met een stapel auto's boven op elkaar. Hij probeert er met de auto doorheen te rammen. Na drie keer rammen valt de stapel auto's om. Hij ziet achter de barricade een stel mensen staan die hem vol ornaat aanstaren. Maikel geeft gas, van het geluid van de motor beginnen de mensen weer te gillen zoals eerst. Maikel geeft nog een keer gas. De gillende mensen komen in beweging. Maikel geeft voor de derde keer gas. De mensen rennen met ijzeren pijpen en houten planken op de auto af. De zon was al nauwelijks zichtbaar maar is nu helemaal gedoofd. Alleen het rode koperen licht van de straatlantaarns verlichten de donkere straten nog. In een middag wat erg veel weg heeft van een donkere nacht. Een nacht waarin zelfs de maan niet verlicht.
Een nacht waarin zelfs de grootste gek nog bang wordt om de maanziekte te krijgen en dit keer niet meer thuis te komen. Het is alsof de duivel er een handje in heeft.

Maikel stoort zich niet aan het gedrag van de mensen. Het lijkt net of ze allemaal een bad trip hebben gekregen.
De mensen slaan met de ijzeren pijpen en houten planken op de auto. Ze rammen de koplampen kapot en werken zich dan een weg naar de zijspiegels. Maikel geeft gas en neemt in zijn vaart drie mensen mee die scheldend zijn auto verwoesten. Twee komen onder de wielen terecht, en Maikel hoort de stukjes schedel en ziet het bloed tegen het raampje klotsen. Er hangt er een aan de omlijsting van de verwoeste vooruit. Hij grijpt met al zijn kracht het dashboard van Maikel vast. En schreeuwt tierend: **GODVERDOMME VUILE KLOOTZAK. IK VERMOORD JOU, JOU EN IEDEREEN WAAR JE OM GEEFT! VUILE TYFUSHOND IK PAK JE!**
DENK MAAR GODVEREDOMME NIET DAT JE ME KAPOT KRIJGT TERINGLIJER. IK MAAK JE GODVERE.....
Ook hij komt onder de auto terecht. Maikel hoort hem nog een gil geven en hij hoort de schedel van die schreeuwbek breken en kraken. Als Maikel in de achteruitkijkspiegel kijkt ziet hij dat er nog vier van die klootzakken achter hem aan komen rennen. Maar hij ziet nog wat anders dan alleen zichzelf en de mensen achter hem. Hij ziet iets wat Amy ook zag. De man in de lange zwarte mantel.

De man uit de spiegelwereld, compleet met gele ogen en botjes als vingers. Hij kijkt Maikel strak aan, en hoe langer Maikel de spiegel kijkt hoe meer hij beweegt. Maikel denkt aan bone finger of misschien wel bone daddy of is misschien is yellow boner beter Maikel lacht erom. Totdat Maikel zijn botten vingers uit de spiegel ziet komen. Hij is verplicht zijn ogen te sluiten. Hij rijdt over een obstakel, en verliest bijna weer de macht over het stuur. Toch kan hij net op tijd nog de auto corrigeren. Wanneer hij besluit om achterom te kijken ziet hij een man liggen. Zijn borstkas is ontploft en van de rest van zijn lichaam is ook niet veel meer over. Dat zou door mijn auto komen, weer zon dwarslegger minder lacht hij. Hij rijdt iets verder en ziet een bosrijk gebied of nou ja dat was het ooit eens. Het is nu grijs en verdort bruin alsof in een paar minuten de gehele stad dood en psychotisch is geworden. De mensen zijn gestoord als een junk zonder rotzooi, of een alcoholist zonder drank. Hij denkt geef mij die junk of alcoholist dan maar. Beter dan deze gekken. Al het leven is weg als zelfs bloemen verdorren en het gras verkleurd. De zon minder licht geeft dan de maan en het kraken van schedels nu dagelijke kost wordt voor hem. Maar dat maakt niet uit daar heeft hij in zekere zin ooit al eens gelopen.
Zo zie je maar het verleden ontkom je niet aan niemand ontkomt eraan.

Het haalt iedereen wel eens in sommige vaker dan anderen. Alleen de mensen zonder enige fout gemaakt in het leven die ontkomen eraan. Maar vind ze maar eens denkt Maikel.
Hoe meer hij aan die schijnheilige slangen denkt hoe meer hij zich thuisvoelt in deze nieuwe wereld. Nu kan hij ze ongestraft iets laten zien. Of nog beter laten voelen! Hij lacht in zijn vuistje en denkt Aims Just fran Tallie ik kom eraan jongens. Eindelijk kom ik eraan. Hij keert zijn auto en rijd terug naar de blokkade die die gekken hebben opgestapeld. Met een enkele ram is de blokkade uit de weg geruimd. En vervolgt hij zijn weg naar huis. Er staan honderden scheldende schreeuwende gekken langs de weg. Ze gooien van alles naar hem en zijn auto. Er is bijna geen weg meer, het asfalt is veranderd in een kiezel weg of grindweg. Zijn auto hobbelt en rammelt aan alle kanten op elke vierkante centimeter. Zijn autodeuren zitten vol deuken en gaten van het gegooi van de mensen. Maar Maikel denkt maar aan een ding en dat is naar huis. Ik moet thuiskomen ik moet naar Aims en de kids. Ik moet naar Petrus om hulp te vragen. Petrus weet wel wat ik kan doen, Petrus helpt mij wel. En zo niet dan dwing ik hem! Hij komt richting de snelweg de kant van Zwolmeren op.
En ziet tientallen mensen in een stoet naar Zwolmeren lopen. De lucht wordt donkerder en grauwer bij elke honderd meter.

De lantaarns doen het niet op sommige stukken van de snelweg. Zijn koplampen zijn kapot geslagen dus moet hij op gevoel naar huis rijden. Hij denkt het is veiliger om naar huis te lopen.
Er zijn auto's van de weg geraakt en truckers omgekomen. De gehele weg ligt bezaaid met dode mensen. De trucks en trailers liggen over bijna de hele snelweg verspreid. De overlappende wegen zijn ingestort en de tunnels zijn bijna niet doorheen te komen door het puin wat erin ligt. Hij is bijna verplicht om de auto langs de weg te zetten, en de rest naar huis te lopen. Aangezien hij op een gitzwart stuk snelweg uitkomt en hij niks kan zien. Niet eens een einde het is pikzwart, zoals de olieachtige substantie wat er bijvoorbeeld uit Kerberos kwam zetten. En de kop van Bud nadat zijn schedel via zijn slaap werd gescheiden.
Bud Bud Bud waarom nou jij? Maikel kan het niet begrijpen hoe is het zover gekomen? Hoe heeft het zover kunnen komen? Hij begrijpt er niks van hij kan het gewoonweg geen plekje geven. Geen kluisje in zijn hersens dat op slot kan en niet meer opengaat. Dit is toch te veel om te begrijpen? Het einde van de wereld nadat er een kind duizenden jaren geleefd heeft, juist om een klein minuscuul stukje te kunnen redden. Hoeveel pijn moest hij wel niet hebben gehad?
Hoeveel oorlogen hebben gezien?

Dit is beter voor hem. Justin heeft hem uit zijn lijden verlost, maar heeft de gierput losgezet voor de rest van de mensheid. Meteen als die gedachte Maikels hoofd passeert ziet hij een knipperend lampje helemaal in de verte.
Hij moet er zo snel mogelijk naartoe weten te komen. Is er nog iemand normaal gebleven in dit uitzichtloos bestaan? Hoe dichterbij hij komt hoe groter het lampje wordt. Hij moet van alles in het pikkedonker ontwijken om gewoon naar het lampje te gaan. Al snel komt hij erachter dat het geen zaklamp ofzo is, wat hij oorspronkelijk wel dacht. Het is een verlicht bauw geel neon bord met de tekst: Welkom in Zwolmeren. Thuis van de BlauwKneuters. Geniet van uw verblijf. Het bord verblind hem en hij begint sterretjes te zien van het felle licht dat pijn in zijn ogen doet. Hij zet de auto langs de weg en knippert wat met zijn ogen. Bij elke keer dat hij knippert ziet hij weer iets anders. De ene keer ziet hij tientallen mensen staan. De andere keer staat er niemand. Daar schommelt het een beetje tussen. Wanneer hij denkt nee geen huginn, muninn, kraaien leider of fitheach cosanta nu niet! Schrikt hij zich rot wanneer er allemaal dooie kraaien en raven op zijn motorkap vallen. Er vallen er zelfs een paar naar binnen door de kapotte voorruit.

Hij haalt er een paar van zijn schoot, en ziet nu al maden in de beesten kruipen. En de beesten sneller dan ooit verteren**. DE BEESTJES ZIJN NOG NIET KOUD OF DIE TERINGLIJERS ZITTEN ER AL IN!** Hij schreeuwt bang: ***WAT GEBEURT ER TOCH? IK SNAP GODVERDOMME ER DE KLOTE VAN! IEMAND HELP ME! IK WORD GEK!*** *Alsjeblieft help me!* Er komen vijf mensen op hem af. De een lacht in zon klinisch kut lachje en de ander schreeuwt **WORDT JE BANG JANKERT? IK HELP JE WEL, IK HELP JE UIT JE LIJDEN! HUILBABY!**

Maikel stapt de auto uit met de tranen in zijn ogen en vraagt: *Willen jullie mij jongens? Kom mij maar halen dan!* Alle vijf rennen ze naar Maikel en duwen hem over de motorkap van de auto. Maikel veert terug en slaat er een op zijn kaak waardoor hij eigenlijk meteen neergaat. Hij trapt de tweede op zijn knieschijf en de derde krijgt een kopstoot. Hij krijgt het bloed van een gebroken neus in zijn mond en likt het weg. De vierde en vijfde bedenken zich maar niet op tijd. Maar aan Maikel ontsnappen ze niet hij staat opeens voor ze en de een ontvangt twee klappen op zijn slaap terwijl de ander zijn tanden kan ruimen van de grindweg. De gestoorde tandloze gek rent als een baby weg en Maikel roept:

ACH RENNEN JULLIE NU WEG? STELLETJE TYFUS HOMO'S! REN MAAR SNEL NAAR MAMMA JONGENS.. OCH OCH WAT EEN JANKENDE HUILBABY'S! NOU DOEI DOEI! ZIE JULLIE NOG WEL EENS.

Hij kijkt naar de domme idioot die nog steeds op de grond ligt. Hij vraagt ja jochie een tikkie op je slaap doet pijn hé? Dan huilt hij naar de zwarte lucht als een wolf naar zijn roedel. Hij stapt kalm zijn auto weer in. Hij vervolgt zijn weg. Nog maar even en dan ben ik er denkt hij. Als hij yellow boner weer ziet in de spiegel. Alsof het licht van het verwelkomingsbord nog niet genoeg is.

Ziet hij die verblindend gele ogen van bone finger schitteren in de veel te donkere middag. Dan verdwijnt bone daddy weer uit de spiegel.

Hij heeft geen idee hoe laat het is de klokken doen het niet zelfs zijn digitale horloge werkt niet meer. De klokkentorens staan stil, er is geen tijd. Dus in zeker opzicht heeft hij het eeuwige leven. Heeft iedereen het eeuwige leven geschonken gekregen, zonder de tijd om je druk over te maken. Een tijdloos wettenloos bestaan hier droomde hij vroeger over. Nee niet zomaar een droom meer een wens. Een wens die na zestien jaar in vervulling is gegaan.
Hij komt voor het volgende obstakel te staan, een gebouw die op het wegdek is gevallen.

Hij maakt zich er totaal niet druk om en rijdt via een omweg, via het platteland van Zwolmeren alles om thuis te komen. Hij moet het weten is Aims ook zo geworden?
Of misschien Just wel dat kleine agressieve pikkie. Hij lacht erom en als hij zich bedenkt dat Francis eigenlijk de crimineel had moeten zijn. Justin is de schoolganger, **FUCK** schreeuwt hij wanneer hij eraan denkt dat hij geen school heeft kunnen vinden voor die jongen. Ik heb hem gefaald, ik heb hem tekortgedaan. **FUCK FUCK FUCK FUCKING KLOOTZAK** je hebt je zoon teleurgesteld eikel...
Hij hoort de telefoon gaan. Hij durft niet op te pakken dat zou wel weer een hersenspinsel zijn. De klokkentorens doen het zelfs niet, maar telefoons doen het wel? Nee daar trapt deze jongen niet in. Hij is niet van gister. Maar hoe drukker hij zich maakt om het ontvangen telefoontje, hoe meer hij zich gaat afvragen wie het was. Hij wrijft zich over zijn haar, hij wil het weten, hij zal het weten! Hij pakt zijn telefoon en ziet staan dat hij drie oproepen van Aims heeft gemist. Hij zet de auto langs de kant. Hier rijden met je vrouwtje aan de telefoon, in het pikkedonker met van alles op de weg er kan ieder moment een gebouw omdonderen. Stel je voor dat hij tegen een auto aanrijdt ze staan overal langs de weg. Nee dan maar even stoppen.
Hij belt terug en de telefoon gaat over wat krijgen we...

Hij hoort de lieve stem van Amy weer, en zegt Aims oh Aims ik ben zo blij dat ik je hoor. Mike waar ben je?
Ergens in het platteland van Zwolmeren. Hoe is het daar? Hoe is het met jullie?
Ja hier goed. Alleen buiten daar zijn ze gek geworden. Ze lacht erom en zegt Mike we durven niet eens naar buiten. We zitten hier lekker genoeg hoor.

Daar ben ik blij om lieverd. Wil je wat voor mij doen? Wil je even naar buiten kijken daar, hoe ziet het eruit?

Ik heb maar twee woorden Mike: donker en verlept! De mensen Mike ze lopen hier de deur bijna in te trappen. De mensen zijn gewoon gestoord. Je hebt hier twee soorten mensen de ene soort moord en vernield, terwijl de andere soort die groen ogen zijn. Vreemd genoeg moorden die groen ogen niet...

Maikel onderbreekt haar en vraagt hey ga eens een luchtje scheppen je weet waar de tuin is he? En wil je mij Petrus even geven?

Oké Mike tot zo…. Maikel wordt elke seconde ongeduldiger dan hoort hij: Hey Mike jij weet hier meer van he?

Ja dat kan je wel zeggen ja. Het is begonnen in Bomalen. Waar iemand mij waarschuwde, ik moest jou nog een boodschap doorgeven.

Namelijk: Alleen hij kan ons redden. Weet jij wat dat betekent?

Hoofdstuk IX.

De Hereniging

Sorry dat ik niet eerder heb gebeld maar dit is toch ongelooflijk onze telefoon doet het nog. Als ik het einde van de wereld zou kunnen sturen zou ik allereerst met de communicatie beginnen. Nee Mike ik snap het ook niet echt helemaal hoor. Maar zonder communicatie of optie tot communicatie kan er niks gebeuren. Het valt me nog mee dat er nog geen bommen zijn gevallen juist dankzij de communicatie. Een gebrek aan communicatie is een gebrek aan oorlog in deze tijd. Maar aangezien alle communicatie nog intact is waaronder internet waarmee je een heel groot podium kan bereiken dat is een oorlogsverklaring.

Wie zit hierachter Mike?

God in mijn kop peet.

Heb jij nu ook al god in je kop?

Ik heb je gewaarschuwd Mike en nu is het helaas te laat. Maar de fitheach cosanta zou het goed kunnen maken. Tenminste dat hoop ik wel, ben er eigenlijk een beetje bang voor Mike. Maikel hoort wat zwaars zijn kant opkomen en zegt ik bel je zo terug. Want er komt iets aan. Hij drukt Petrus weg en probeert om weg te komen, alleen de benzine alweer die benzine denkt hij. De jerrycan benzine heeft zijn werk goed gedaan maar zijn tank is wederom leeg. Hij hoort het onbekende zware ding telkens dichterbij komen. Dan blijft er niks anders over dan moet ik lopend ofzo. Staan trouwens genoeg auto's langs de weg jat er wel een. Komt nu trouwens goed uit lopend ontsnap ik makkelijker aan dit ding. Hij stapt uit en begint te rennen. Dat klere ding klinkt ontzettend zwaar en daar wil hij niet onder komen te zitten. Hij zoekt een plekje waar hij zich zou kunnen verstoppen.

Ze mogen hem niet zien nu niet.

Hij wordt banger en banger hoe dichterbij het zware geluid komt. Wanneer hij ze ziet, begeven zijn knietjes het en hij begint te trillen. Zijn handen net zo. Hij krijgt het koud zo koud heeft hij eenmalig meegemaakt. Toen hij dacht dat hij dood was. Toen hij die overdosis nam om aan alle drukte en stress te ontsnappen. Maar nu is het weer verleidelijk. Die overdosis klinkt nu heel erg rustgevend. Want wat er nu allemaal gebeurt kan hij niet begrijpen. Misschien wil ik het wel niet begrijpen denkt hij. Het geluid stopt en Maikel ziet dat het vier paarden zijn die samen een hels lawaai produceren. Met vier angstaanjagende mannen erop. De een nog imposanter dan de ander. Maikel kijkt zijn ogen uit naar de figuren. En kan bijna niet wegblijven. De mannen staan stil bij zijn auto. En een zwaait met zijn boog in de lucht. De andere man op mooi bruin paard stapt af. En de rest volgt al snel. De man heeft een gigantisch bebloed zwaard in zijn hand. Waar hij wild mee in de lucht zwaait. Maikel kan er niks aan doen.

Hij probeert het tegen te houden maar het verlangen is te groot. Hij wordt tot ze toegetrokken zoals een stuk ijzer naar een magneet. Hij probeert het te stoppen. Hij probeert op andere gedachten te komen. Maar hij legt het af tegen zichzelf. De verleiding is hem te groot om niet te gaan en valt hij ten prooi dankzij het overwelvend verlangen. Maar waarvoor precies? Hij heeft een verlangen maar het verlangen is leeg. Het verlangen is ondoorgrond. Het is niet te verklaren wat hij voelt en loopt bang naar de mannen toe. Zonder een woord te zeggen loopt een van de vier mannen op Maikel af. Hij buigt en zegt vrees niet wij zijn de goede ben jij bekend met het woord des here? Maikel antwoord bang meer dan me lief is! De man legt wat op zijn weegschaal en zegt:

Gij bent bij dezen veroordeeld voor ongeloof en het woord des Heere in twijfel op te nemen. Gij zult voor altijd uw zonden herinneren, en Gij zult uw dood bekopen door spijt. Ik wou dat ik u doden mocht. Ik wou dat ik u helpen mocht!

De man stapt op zijn zwarte paard wuift met zijn hand, en rijdt weg met de rest die hem blind volgen. Maikel hoort alleen nog:

Hij zag dat het Lam vier van de zeven zegels losmaakte. En hij hoorde een van de vier wezens met een stem als een donderslag zeggen: **Gij bent bij dezen veroordeeld!** *En hij zag een wit paard komen. De ruiter op het paard had een boog. Hij kreeg een kroon en trok er op uit als een overwinnaar op weg naar de volgende overwinning. En er kwam een tweede paard, dat rood was. De ruiter op het paard kreeg de macht om de vrede van de aarde weg te halen, zodat de mensen elkaar zouden doden. Hij kreeg daarvoor een groot zwaard. En hij zag een zwart paard komen. De ruiter op dat paard had een weegschaal in zijn hand. En veroordeling kwam met hem.*

En hij zag een grauw paard komen. De ruiter op dat paard heette Dood, en het dodenrijk kwam achter hem aan. Ze kregen de macht over een vierde deel van de mensen op aarde. Om van hen te doden door oorlog, honger en ziekte.

Hij hoorde vroeger alleen maar dezelfde verhalen over bijvoorbeeld de zeven zegels.

En de vier ruiters. Hij weet niet of dit echt gebeurt is maar weet de laatste tijd toch niet veel meer. Stel je nou eens voor dat het de echte vier ruiters waren. Ze waren wel geheel anders dan de rest wat hier rondloopt. En die angst waar is het gebleven? Die pure angst die je misschien in je ergste nachtmerrie zal kunnen ervaren. Waar is het gebleven? En die veroordeling ook al zoiets raars. Hij heeft vroeger altijd gehoord dat het duivels waren. Die niks anders deden dan moorden. Maar ze lieten hem leven. Toch had hij liever zonder spijt geleefd. Nu snapt hij het pas deze duivels zijn geen normale duivels. Deze duivels zorgen ervoor dat er weer orde in de wereld komt.

Nu na 29 jaar lang bang geweest te zijn voor duivels demonen, en alle schepsels uit de hel of hemel snap ik de orde pas! Zegt hij verward en vertwijfeld. Als je echt niet anders kan dan moet het op deze manier. Er is geen andere keus de dood hoort bij het leven. Waren ze echt? Nee toch? Het waren gewoon een paar gekken die de juiste paarden hebben gejat om nog meer paniek te zaaien.

Hij bedenkt zich dat zijn telefoon nog in de auto ligt. Hij zegt doei bone fingers en pakt zijn telefoon.

Met de telefoon op zak vervolgt hij opnieuw zijn weg. Weer terug naar de blokkade hij is nu te voet, das vele malen makkelijker dan in de auto. Nu wurmt hij zich overal tussen. En kan hij klimmen als het moet. Gelukkig zit ik niet zo ver in het platteland loopt hij lachend verder. Maar het grindwegje is moeilijk begaanbaar voor hem met de vraag of ze nou echt waren of niet? Wordt hij telkens verwarder. En wordt het lopen telkens moeilijker. Hij komt uiteindelijk aan bij de blokkade, en begint zich door de kieren te wurmen. Hij kan het einde in het pikkedonker zien.

En wurmt zich tussen het smalle kiertje door. Hij dacht zonlicht te zien. Hij was nog nooit zo blij om die kut zon te zien. Maar er is niks te zien helemaal niks. Alleen maar het donkere schemerige wegdek. Hij begint paranoia te worden met het idee dat hij wel degelijk zonlicht zag. Hij is niet gek of gestoord hij zag het. En hij wil het weer zien.

Hij schreeuwt omhoog:

GEEF MIJ GODVERDOMME DIE TERINGZON NU!

Maar wat hij te zien krijgt was hij allang vergeten. Hij ziet zijn eerste vriendinnetje voor hem staan.

Een Belgisch meisje Lieve heette ze, hij vraagt: Heey wat doe jij hier? Lieve kijkt hem met grote ogen aan en het lijkt of ze stikt. Maikel probeert haar te helpen maar het werkt niet. Dan gaat haar hoofd naar achteren en ziet Maikel dat haar keel is doorgesneden. Er komt weer een beetje licht. Hij ziet dat haar keel raakt open en hij zegt: Sorry sorry alsjeblieft ik zag het niet.

Ik kon het niet zien, alsjeblieft nee! Maikel met natte handen houdt haar vast dan sluit haar grote ogen en geeft haar nog een laatste kus op haar voorhoofd voordat hij haar achter moet laten. Hij wil het niet doen maar hij heeft geen keus. Er is geen licht er is geen licht er is geen licht! Zegt hij verwarder dan

eerst. Maikel wordt alleen bozer en bozer op deze manier.

Dan ziet hij haar weer staan, weer voor hem. Weer stikt ze, weer kan Maikel haar niet redden. Weer is haar keel doorgesneden.

Nadat Maikel opnieuw haar ogen heeft gesloten en een kus heeft gegeven. Gebeurt er wat anders ze doet haar ogen weer open. Staat op en wijst naar Maikels natte bebloede handen. Maikel zegt je leeft nog heey kom hier en geeft haar een knuffel. je leeft nog, je leeft nog, wat ben ik blij! Och meissie je liet me schrikken. Gaat alles goed? Vraagt hij verward met grote pupillen. Ze fluistert wat in zijn oor*: Het is jou schuld Mikkel, het is jou schuld Mikkel, jou schuld...*

Wat is mijn schuld?

DIT DIT DIT DIIIIT! Gilt ze terwijl ze naar haar keel wijst. Ze gilt nog een keer **MOORDENAAR!** En sluit haar ogen. Maikel kan haar niet anders dan gelijk geven. Dankzij zijn vroegere leven vol drank drugs en leugens. Hij heeft met Amy alles wel zo goed als goed gemaakt. Maar toch is Lieve nooit uit zijn gedachten gegaan. En er zijn momenten dat hij nog naar haar verlangt. Maar ach dat was vroeger.

Dat ze nu zo in mijn gedachten komt om mij duidelijk te maken dat het mijn schuld is. Lukt het me wel beter om het af te sluiten.

Nu ik eindelijk weet wiens schuld het nu is zegt hij schuldbewust in zichzelf. Dat betekent dat hij nu alles op alles moet zetten om zo snel mogelijk thuis te komen. Hij wil dit niet meemaken met Aims. Met Aims zo het niet zo gemoedelijk gaan als net. Hij ziet een auto staan en pakt die meteen. Zonder ook maar te denken hoe hij erin komen gaat. Het portier gaat gelukkig open en tot zijn grote verbazing zitten de sleutels in het contact. Hij rijdt zo vlug als hij kan naar de kroeg. Dan krijgt hij weer telefoon.

Weer zet hij de auto aan de kant en pakt hij een onbekend nummer op.

Hij hoort:

Hallo meneer Maro u spreekt net Donald Wester ik zou u graag een paar vragen willen stellen.

Maikel zegt donder op arrogante droplul ik heb wel betere dingen te doen. Vooral nu heb je niet gezien hoe de wereld eraan toe is?

Meneer Maro ten eerste ben ik niet gediend van uw taalgebruik. En ten tweede u heeft net voor het eerst in uw leven een psychotische aanval ondervonden.

Maikel vraagt hoe weet jij dat nu weer achterlijke klapmongool?

Meneer Maro wij weten alles van u!

Is het antwoord dat Maikel krijgt voordat Donald de telefoon ophangt. Mooi ook geen last meer van adios droplulletje. Hij rijdt weer verder. En ziet weer een hele stoet van die gekken lopen op de snelweg. Misschien wel honderd man sterk.

Wanneer Maikel ze passeert in de auto kijken ze stuk voor stuk om en staren hem na. De laatste die hij passeert komt hem boos achterna. En de rest volgt ze gooien met alles waar ze mee gooien kunnen. En schreeuwen hem na wanneer hij wegrijdt. Hij ziet eindelijk het bord welkom in Warmermeer. We hopen dat u een fijn verblijf tegemoet gaat. Het enige wat Maikel kan denken is: Eindelijk. Maikel rijdt Warmermeer in en ziet dat de gekken hem gevolgd zijn.

De gebouwen zijn bijna allemaal ingestort. De bomen staan in brand wat hem wel licht geeft. De mensen liggen zonder ledematen op de verwoeste straat. Hij moet naar zijn gezin gekken of niet. Hij voelt zich al schuldig tegenover Lieve. En nu ook nog tegenover Aims zeker? Nee daar doen we niet aan. Dat gaan we niet doen! Denkt hij terwijl de gestoorden de stadsgrens overkomen.

Maikel weet dat het er teveel zijn om tegen op te kunnen nemen.

Hij bedenkt zich dat als de auto onverhoopt vlam zou vatten en per ongeluk op ze af zou rijden... Dat hij er dan misschien wel meer tegelijk zou kunnen verlossen. Maar hoe doe je dat? Nog belangrijker hoe doe je dat ongezien? Ermee wegkomen is makkelijk aangezien niemand ermee zou zitten. Hij laat zijn fantasie de vrije loop. Maar vergeet bijna dat het geen fantasie maar realiteit is op dit moment. Hij vraagt zich af of er nog goede mensen over zijn gebleven. Dan bedenkt hij zich de woorden van zijn moeder weer:

kijk naar je vader en oordeel voor jezelf. De woorden zijn krachtiger dan ooit.

In deze verdorven wereld zou misschien niemand het verschil kunnen maken. Maar er moet iemand zijn die het probeert. Het zijn er toch te veel op tegen op te nemen. Met die wetenschap rijdt hij verder naar zijn welverdiende bestemming: An tsochai. En gaat hij genieten van het genootschap dat hij daar zal treffen. Zijn meissie zijn kids, en zelfs Petrus de enige mensen die tot nu toe nog normaal zijn gebleven onder de omstandigheden. Hij rijdt met een goed gevoel verder terwijl de gekken hem schreeuwend en tierend achtervolgen. Na veertig seconden wordt het gescheld zachter en verdwijnen die gestoorden telkens meer uit het zicht. Hij denkt deze manier past beter bij me. Ik heb nu ook geen last meer van ze, dank je wel ma! Soms moet je vechten, soms moet je rennen en soms moet je de betere persoon kunnen zijn. Vooral in een uitzichtloze hel moet een eenling erboven kunnen staan, zelfs als de rest het vergeet te doen.

Hij denkt ik hoef niks meer te doen. Niet zoals toen, ik ben het niet meer verplicht. Ik heb al genoeg onschuldige mensen pijn gedaan. En in zeker opzicht zijn deze mensen ook onschuldig. Hij schreeuwt in de auto:

HET VERLEDEN ZAL NOOIT AFGESLOTEN

WORDEN. WANT DE TOEKOMST IS NOOIT BESLIST ZONDER EEN GELEEFD VERLEDEN TE HEBBEN GEHAD!

Hij ziet het park al verschijnen onder het licht van de afbrandende bomen. De tweede keer dat hij in het park kwam voelde hij het einde eigenlijk al naderen, het park was toen zo donker dat hij niks kon zien. Maar het park geeft nu een licht als nooit tevoren met een warmte dat hij vroeger heeft gemist. Kon zijn vader dit schouwspel van de brandende bomen maar zien. En het gedans van de vlammen in de duistere donkere avond. Hij ziet de felle gifgroene lampen van de kroeg naderen en hij krijgt een gevoel van puur geluk. Wanneer hij erbij nadenkt dat hij Amy dadelijk weer in de armen kan sluiten.

Dat zijn gitarist zijn solo kan spelen en Maikel dat eindelijk live kan horen. Maar ook dat Francis en Tallie het filosoferen over raven en kraaien aanhoren van Petrus. Hij denkt dit is is misschien wel het einde, maar ik ben nog nooit zo blij geweest dat ik thuis ben.

Hij kijkt naast hem uit het raampje en ziet daar de gekken kauwen op ledematen van gesneuvelde mensen.

Hij walgt ervan bij het aanzien dat zelfs mensen. Gewoon simpele zielen zover gebracht kunnen worden dat ze elkaar gewoon opvreten. De gekken gooien de afgebeten ledematen tegen de ruit van Maikel wanneer hij langsrijdt. De ruiten knappen zowat door de kracht waarmee ze de ledematen gooien. Maikel ziet het bloed op zijn ruit zitten, zelfs voordat ze de ruit raken. Er wordt zoveel gegooid zelfs stenen en flessen. Door de tientallen gestoorde mensen die de kroeg omsingelen. Hij ziet dat alle gebouwen en zelfs huizen rondom de kroeg verwoest zijn.

Zelfs het dak is bij sommige ingestort, maar de kroeg staat er nog in volle glorie in het warme licht van het park. Hij hoort een klap iets verderop al heel snel ziet hij dat het een auto was die explodeerde. De autobanden en stukken van de carrosserie vliegen door de lucht. De schreeuwende gekken lopen er allemaal blij naartoe en dansen in de vlammen van de auto. Hij zet de auto bij een vernield gebouw neer pakt zijn telefoon en stuurt een berichtje: Aims doe de deur over twee minuten open.

Hij stapt de auto uit en ziet dat zelfs het water in het park in de fik staat. Als hij naar de kroeg loopt en aanbelt. De deur gaat open en zonder na te denken vliegt hij zijn meissie in de armen met de woorden: wat ben ik blij dat ik je zie! Ik hou van jullie! Amy trekt hem naar binnen en vraagt bang waarom ben je zo rustig hieronder? Je zat er letterlijk in. Jij hebt alles meegekregen en meegemaakt.

Van begin tot eind waarom ben je zo rustig? Je bent de kalmte zelf, zelfs Petrus gaat kapot van de zenuwen.

De kinderen horen de gehele tijd geschreeuw en gescheld ik ben naar de klote Mike! **Ik** moet de kinderen kalmeren Mike! Dat moet **IK**!

En jij ben godverdomme gewoon de rust zelve.

Ik los het wel op. Ze schelden dadelijk allemaal als een havenwerker, hoef je je niet druk om te maken. Hoef je ze ook niet meer te kalmeren. Alles komt goed!

Amy wordt boos bij het idee dat het hem helemaal niks doet.

Het einde is hier Mike zegt ze.

Afsluiting staat garant voor een nieuw begin Aims.

Amy wordt telkens bozer bij het idee dat hij in een keer zo wijs en rustig is geworden. **En vraagt heb je een klap om je harses gehad liggen ze weer goed ofzo?**

Wat bedoel je Aims?

Je bent rustig en wijs, zo ken ik je niet Mike. Zo ben je nooit geweest in de veertien jaar dat we bij elkaar zijn. Zo ken ik je **GODVERDOMME** niet!

Had dat twaalf jaar geleden gedaan eikel toen Justin geboren werd!

Had ik dat maar gedaan ja, maar toen die tijd moest ik van mezelf oppassen en beschermen. Had ik het maar gedaan Aims.

Maar kon ik toen niet!

Toen had ik te veel te verliezen! Maar iedereen is nu gewoon gestoord maar dan ook echt iedereen. Dus die angst die ik heel me leven heb gehad is weg. Die angst om jullie kwijt te raken, om jullie kwijt te raken door het verleden.

En het idee dat dit de toekomst is maakt mij rustiger dan ik ooit geweest ben. Ik hoef niet meer over me schouder te kijken. Want overal schuilt nu gevaar iedereen is nu gek, iedereen is nu een moordenaar. Ik hoef niet meer op te letten...

Amy onderbreekt hem boos met de woorden:

GODVERDOMME MIKE DAAR HADDEN ONS SAMEN

DOORHEEN KUNNEN SLAAN! WE HADDEN ZE

AFGEMAAKT, SAMEN JIJ EN IK! MET ONZE

ONBEKENDE NEIGINGEN KAN NIEMAND ONS AAN!

WIJ ZIJN ONAANTASTBAAR OMDAT WIJ NIET TE

BEREKENEN ZIJN! Ze lacht en zegt Maikel wij zijn ontoerekeningsvatbaar.

Wat maakt ons anders dan wat er nu buiten speelt?

Amy veranderd van boos naar verdrietig Maikel ziet het gebeuren. *Helemaal niks Mikey, wij zijn misschien wel erger. Wij liepen hiervoor weg. Dit had iedereen kunnen overkomen.*

Iedereen kan een keer doorflippen. Zoals wij zo vaak. Je hebt gelijk wij zijn geen haar beter. Is het antwoord ze loopt verdrietig naar de bar. En vraagt aan Petrus of hij iets Iers kan missen. Petrus zegt ja natuurlijk en schenkt haar een glas whisky in.

Dezelfde als dat haar vader altijd dronk Johnny stiller triple black draught. Ze zegt dank je en neemt een slok, Maikel komt naast haar zitten en zegt geef mij er ook maar een maak er een dubbele van. Petrus knikt en schenkt de whisky in.

Wanneer hij het aan Maikel geeft neemt hij een nipje en gooit hij de rest in het glas van Amy. Amy kijkt hem aan en vraagt waarom Mike? Maikel zegt:

'Ik heb Chantal een belofte gedaan dat ik nooit meer dronk. En een belofte hou je je aan, er zijn andere dingen die te verbreken zijn maar daar is een belofte niet een van. Jij hebt je voorgenomen nooit de fout van je vader te maken. En ik heb me meissie een belofte gedaan. Een belofte waar ik me aan houden moet. Dat is iets waar ze trots op kan zijn als ze ouder is.'

Amy vraagt snauwend: **Mike geloof jij dat een baby in deze wereld kan overleven, HIER?**

Maikel lacht: 'Aims ze is zes maanden en ze loopt en praat denk jij dat ze het niet kan? Onze Tallie is

sterker dan we denken of ooit kunnen bevatten. Onze Tallie is sterker dan wij!'

Amy krijgt tranen in haar ogen en gooit de whisky weg met de verdrietige woorden*: Je hebt gelijk Mike. Je hebt gelijk. Zoals gewoonlijk!*

Maikel klopt haar op haar schouder en vraagt aan Petrus heb jij enig idee hoe laat het is?

En waar zijn mijn kinderen? Petrus antwoord: 'Mike de tijd is gestopt. Ik heb hier drie klokken allemaal op hetzelfde tijdstip zes uur. Maar is dat s 'avonds of s 'ochtends?'

'Das s 'ochtends geloof mij en hij laat zijn digitale horloge zien. Hij zegt vraag maar aan Dennis, dit is nu vanaf de eerste dag dat Aims en ik hier kwamen wonen.

Altijd hetzelfde 06.00 elke keer opnieuw gebeuren er dingen rond 06.00 of er gebeurt iets wat in verhouding staat met 06.00, moeilijk uit te leggen. Kan jij niet uitzoeken wat er met dat tijdstip is? Is er wat gebeurt ofzo op dat tijdstip? Als jij dat doet ga ik opzoek naar mijn kinderen.'

Petrus knikt wijzend naar de tuin en zegt: ‘Probeer het daar eens.’ Maikel bedankt hem kijkt nog eens naar Amy en loopt naar de tuin. De stamgasten liggen allemaal in een deuk door blijkbaar iets grappigs.

Hij doet de deur open en ziet Justin en Francis een balletje overgooien met Chantal aanmoedigend in het groene gras. Het enige groene stukje wat hij tot nu toe is tegengekomen. Maar waar eerst de zon zo fel scheen schijnt nu de maan. De lucht is inadem baar iets geheel anders dan buiten de kroeg. Daar hangt een ijle dode lucht een beetje alsof de wereld gewoon dood is gegaan. De maan was hij ook niet tegengekomen. Dat is een hele hele mooie meid.

Zegt hij tegen zijn kinderen kijkend naar de maan. Zijn kinderen rennen naar hem toe Chantal is weer blij als vanouds en begint weer te praten. Maar hij verstaat er niks van met de enthousiaste Justin en de gewoonweg door gedraaide Francis. Hij knuffelt zijn twee zoons en loopt naar Chantal.

Hij gaat naast haar in het gras zitten en legt zijn oor op de schouder van Chantal. Hij vraagt: 'Wat zei je meissie?' Chantal zegt: '*Pappa terug pappa is terug, wij trots op pappa!'* Dan hoort Maikel die zware stem opnieuw iets wat hij best wel lang niet had gehoord de stem zegt: **Ach kijk het perfecte gezinnetje nou toch eensss. Een moeder die niksss begrijpt. Het onssschuld van je kinderen en jij, een leugenachtige flikker. Je moet eensss zeggen dat dit jouw ssschuld isss Mikey..** Maikel probeert het te negeren maar dat zijn meissie en kinderen erbij gehaald worden kan hij niet hebben. Hij zegt kalm: 'Jongens ik ga weer naar binnen het is een beetje koud hier ik zal wel iets onder de leden hebben.' En hij wrijft zijn handen over zijn borst, met de woorden:

'Ik denk dat ik in Bomalen wat heb opgelopen.' Hij loopt naar binnen hij kijkt nog een keer om en glimlacht naar de kwajongens en zijn kleine meid. Wanneer hij binnen is loopt hij naar Petrus en vraagt hem: 'Kunnen we dadelijk even zitten peet?' Petrus kent deze toon: 'Ja natuurlijk Mike,

natuurlijk.’ De stamgasten kijken elkaar vragend aan.

Maikel vertrouwt het geintje niet. Waarom moesten ze net zo lachen? En nu dit? Hier klopt iets niet denkt hij. Maikel gaat aan het tafeltje zitten waar die ook voor de eerste keer zat met Petrus.

Die keer dat hij de baan van barman Dan overnam. Wanneer hij naar buiten kijkt ziet hij allemaal groen ogen naar binnen kijken. Ze kijken uit hun ogen alsof ze honger hebben. Petrus lacht alleen maar, wanneer ze langs het raam lopen. De groen ogen Blijven allemaal staan op een klein stukje voor de kroeg. Het zijn er veel Maikel is niet gauw bang, maar dit zijn heel veel gele puntjes die naar binnen loeren.

Wachtend op hun kans om toe te kunnen slaan. Maikel weet zich geen houding te geven. Het lijkt of ze zijn angst aanvoelen of ruiken kunnen, elke beweging die Maikel maakt kijken ze hem nog hongeriger aan.

Wanneer Maikel in zijn ogen wrijft en weer naar buiten kijkt staan ze met hun hoofd te schudden. Maar niet op een normaal tempo, het gaat zo snel dat hij de groene ogen in gifgroene strepen ziet veranderen.

Allemaal sierlijk bewegende groene strepen, totdat ze allemaal tegelijk stoppen te bewegen. En allemaal tegelijk in dezelfde houding naar binnen kijken. Een beetje met hun hoofd scheef, een klein beetje maar, maar de boodschap komt door bij Maikel. Ze zijn op jacht.. Maikel kijkt weg en een ogenblik later wijst Petrus naar buiten. Maikel draait snel zijn hoofd om met de angstaanjagende gedachte wat doen die groen ogen nu weer? Hij ziet ze allemaal een stuk of veertig voor het raam staan.

Allemaal op een klein minuscuul stukje achter elkaar en naast elkaar. Het lijkt wel of hun zijn fans zijn en hij een optreden geeft in een uitverkochte zaal.

Hij schrikt zich wezenloos, wanneer ze allemaal tegelijk proberen het raam te breken.

Ze gooien alles wat ze kunnen vinden. En de een na de ander slaat met een afgerukte arm of een plank tegen de ruit. Zelfs een autobumper proberen ze het mee. Maar de ruit breekt niet. Ze worden bozer en bozer bij elke keer dat ze slaan tegen de ruit. De klappen die Maikel Petrus en Amy horen zijn misschien wel de hardste en engste tegelijk.

Maikel en Amy hebben kogels horen afvuren ze hebben mensen horen gillen voor hun leven. Maar dit is veel erger voor ze, hun kinderen zijn eigenlijk in handbereik. In handbereik van de enige lui nog gestoorder dan de scheldende schreeuwende gekken waar de wereld vol mee zit. Gevaarlijker dan menig gek ooit kan worden. Amy rent uit pure angst naar de tuin. Maikel ziet de groen ogen lachen in het warme licht van de brandende bomen op het moment dat Amy bang wegrent.

Petrus zegt gebruik hem Mike weet je nog wat die boodschap was? Alleen hij kan ons redden. Daar bedoelde hij de cosanta mee. **Kijk ze aan nu nu Mike NU NUU!** Maikel knippert met zijn ogen maar er gebeurt niks.

Petrus zegt de cosanta ziet de rechtvaardigen der rechtvaardigheid Mike. Maikel kijkt naar Petrus, en Petrus schreeuwt:

NEE MAIKEL EIKEL TYFUSKIND KLOOTZAK KIJK GODVERDOMME NAAR BUITEN PLEURISHOND!

Maikel sluit zijn ogen en loopt naar Petrus toe. Petrus zegt bang met een zucht *kut.*

Maikel vraagt op een kalme toon Peet wat ben jij? De zware stem moedigt Maikel aan en juigt: **dat issshisss eeheen, dat issshisss eeheen, dat issshisss eeheen. Goed zo Mikey!** Petrus zegt ik weet niet wat je bedoeld Mike. Maikel pakt Petrus bij zijn kraag de stamgasten bemoeien zich er niet mee. Maikel zegt hier dit doen je ridders van de langwerpige bar helemaal niks. Petrus knipt met zijn vingers en de ogen van de stamgasten veranderen vrijwel meteen in donker gelig tegen het oranje aan. De grootste staat meteen op en slaat Maikel op zijn voorhoofd.

Het is een vuist van misschien wel achtendertig centimeter breed. De vuist is groter dan Maikels voorhoofd. Maikel krijgt een kracht te verduren dat hij bijna door de onbreekbare ruit wordt geslagen. De man komt dichterbij en Maikel die harde tikken heeft gehad in zijn leven, had deze oerknal niet verwacht. Hij staat duizelig op en krijgt de volgende te verduren. Waarmee hij met zijn kop door een menu bord wordt geslagen.

Maikel's hoofd is helemaal rood en blauw tegelijk wanneer hij uit het bord wordt getrokken. Maikel trekt een klein stukje van het bord mee van de muur af. De man gooit Maikel tussen de tafeltjes in, Maikel weet niet hoe maar op het moment dat hij op de grond valt voelt hij zich sterk. Net zoals toen hij in de etalageruit dat zwarte masker zag zitten. Hij kijkt naar buiten en de groen ogen zijn weg. Het vuur is half gedoofd en hij ziet zichzelf in de weerspiegeling van de ruit met het raven masker van zijn vader.

De man slaat een fles whisky kapot en komt de kant van Maikel op. Maikel lacht net zo klinisch als Amy en die lui uit Bomalen.

Hij zegt lachend kom maar kom maar kom maar kom maar.. De man loopt snel op Maikel af en probeert hem te steken. Maikel ontwijkt de fles met gemak en zegt klinisch probeer het opnieuw, nieuwe ronde nieuwe kansen. De man lijkt zich te bedenken. Maar probeert het toch. Maikel heeft geleerd van de snelheid waarmee de eerste poging aankwam en pakt in de tweede poging de fles af.

De man krijgt grotere ogen dan normaal, en hij lijkt bang.

Maikel kijkt hem indringend aan.

Hij steekt in een ogenblik de fles in de hals van de man. Hij rent met de fles half uitstekend in de nek van de man rondjes, het kokende zwarte bloed spuit uit de flessenhals als een schijt fontein Maikel loopt nog een rondje en slaat de fles met de palm van zijn hand in drie klappen dwars door zijn nek heen.

Maikel vraagt aan de stamgasten: **Kijk eens wie wil er een slokje?**

Terwijl het zwarte spul door de flessenhals naar buitenkomt.

Niemand? Dit rondje had van mij geweest jongens.

Petrus wijst naar de tuindeur en Maikel ziet Justin daar staan.

Geen zorgen Peet deze jongen is wel wat gewend of niet knul? Kom maar bij pappa. Justin zegt heel even pap een momentje. Tuurlijk jongen neem je tijd. Zegt Maikel terwijl hij Petrus strak aankijkt. Dan komt Justin eraan met de versterker. Maikel lacht en zegt kijk Peet das mijn gitarist.

Hey Just je komt niet ver zonder gitaar he jongen. Justin lacht en zegt tja pap die solo moet je even op wachten. Maar dit heb ik wel voor je.

En hij haalt de dolk van Maikels vader uit de onderkant van de versterker, hij gooit de dolk Maikels kant op. Maikel zegt lachend ik ben trots op je knul. Die zag ik niet aankomen. Hij vraagt heb jij ook wat? Justin haalt de vleeshaak er ook uit.

Maikel vraagt hoe heb je dat ongezien kunnen doen?

Justin antwoord een paar uur van tevoren. Had een slecht gevoel, mijn gevoel liegt bijna nooit de laatste tijd. Net zoals net, ze hadden je kunnen hebben pap!

Maikel wordt rustiger en zegt op een serieuze toon welnee joh. Maar ze mogen het proberen, wat doen we met ze Just?

We geven ze een kans, we geven ze een kans om zichzelf te verdedigen. Maar niet tegen ons ze mogen zich buiten bewijzen. Hun hebben de hebben de winnende kaarten maar wij hebben de troef pap.

Maikel lacht en zegt altijd een aas op zak he jongen. Je hebt me trots als een pauw gemaakt. Dank je wel.

De stamgasten druipen zonder herrie te schoppen af, alleen Petrus is een taaie. Maar Petrus weet donders goed dat dit een gevecht wordt wat hij niet winnen kan, dus loopt hij tamelijk rustig naar buiten.

Waar de gekken al op ze wachten en op het moment dat Petrus naar buitenkomt het vuur schreeuwend opnieuw aansteken.

Maikel gaat met Justin voor de onbreekbare ruit zitten, op dat moment komt Amy de bar binnengelopen en vraagt waar kijken jullie naar?

Justin zegt oh niks mam. Maikel zegt kom zelf maar even gluren. Amy komt erbij zitten en met een enkele blik gericht naar Maikel weet ze meer dan genoeg. Ze vraagt heeft hij je genaaid Mike? Als een paard Aims, als een paard! De vlammen staan weer op hun volste warmte te loeien en dansen. De stamgasten lopen bang alle kanten op als de gekken weer verschijnen.

Maar de koppige Petrus blijft staan. Hij vecht als een leeuw voor zijn leven, maar de roedel gestoorde hongerige wolven zijn te sterk voor de onoverwinnelijke leeuw. En brengen hem naar de grond. Petrus staat tegenover een overmacht maar nog houdt hij hoop in het gevecht. Petrus kijkt naar binnen de gehele tijd dat het gevecht aan de gang is.

Maikel kan niet anders dan respect tonen en wegkijken wanneer Petrus in stukken wordt gescheurd. Terwijl Justin met een glimlach op zijn gezicht blijft kijken.

Maikel vraagt aan Justin geniet je hiervan ofzo jongen? Justin antwoord: 'Misschien is het wel vreemd pap maar al dat bloedvergiet zie ik nu al de gehele dag, ben er gewend aan geraakt. En ik vind het leuk dat het nu iemand overkomt die het daadwerkelijk verdiend heeft!' Maikel vraagt oja waar heeft hij dit einde aan verdiend? Justin geeft een koud antwoord: 'Hij heeft geprobeerd de Maro familie onrecht aan te doen! En wij zijn daar niet van gediend daar zullen we ook nooit van gediend zijn!' Maikel vraagt wat denk je dat we zijn La Familia Maro?

Zelfs de maffia heeft meer respect dan jij net liet zien! Het heeft trouwens wel wat knul La Familia Maro de schrik van Warmermeer.. Maar wil jij zo gezien worden moet je wel respect en discipline leren. Zonder dat zou onze familie nooit een hoeksteen kunnen zijn in deze wereld.

In onze wereld hoe het vroeger was de maffia de baas over de steden en hun inwoners. Maar dat ging niet zonder respect! Niet zonder simpele respect naar elkaar en zelfs de concurrentie!

Je moet nu niet vergeten dat wij niet alleen zullen zijn met dat idee! Er zullen meer mensen zijn.

En om eerlijk te zijn wil ik de strijd niet aan met de echte Familia's want jongen dan hebben we helemaal niks maar dan ook niks meer! Dat is onrespectvol en onrespectvolle mensen worden niet oud in dit millieu. Justin kijkt hem verontwaardigd aan en zegt: Pa we leven niet in de jaren zeventig meer he. Het is 2019 en het respect naar elkaar is allang weg. Het is niet meer zoals het vroeger ooit eens was! Er zijn geen codes er is geen eer en al helemaal geen respect voor de concurrentie!

Wat maakt ons anders dan hoe het twee weken geleden was? Waarom zijn wij onrespectvol? Wij volgen het voorbeeld wat voor ons is neergelegd.

Jongen stop! Heb jij gekeken naar hoe ze bijvoorbeeld in Amerika leven? Dat kan je gewoon niet vergelijken met ons. Doe dat ook niet! Wij zijn een verwend volk!

Wij hebben nooit hoeven vechten! Sommige van ons moesten dat wel, en sommige in Amerikaanse proporties! Zegt hij wanneer hij Amy aankijkt. Dat is geen leven dat is geen leiden dat is simpelweg lijden. Over je schouder kijken elke fucking dag. Stel je eens voor dat jij verkeerde shit achter je reet aan hebt kleven! En ze willen je gewoonweg niet of nooit met rust laten. Knul elke godverdomse dag wordt een fucking gevecht om in leven te blijven. Elke dag is overleven en elke dag opnieuw leef je in die angst om alles te verliezen. Alles wat je lief is kan je in twee seconden verliezen!

Justin onderbreekt hem met de boze woorden: Pa wat weet jij der godverdomme nou van man? Je komt misschien uit een moeilijk gezin, maar dat ken je niet dat heb jij nooit gehad! Dus lieg niet tegen mij! Met je hele verhaal over respect ben jij godverdomme degene die onrespectvol naar zijn eigen fucking familie is! Teringhond!

Amy springt Maikel bij met de woorden Justin niet oordelen je weet niet alles mannetje! Justin zegt boos: Nee mam ik geloof niet alles. Daar zit een verschil in! Maikel wordt boos maar blijft rustig en zegt op een kalme toon:

Ja je hebt gelijk, ik weet het echt niet! Maarja ik heb het een paar keer voorbij zien komen op TV. Misschien dacht ik daarom dat ik het had meegemaakt. Sorry voor het liegen knul je hebt al genoeg zorgen aan je kop!

ACH MAN HOUD JE KOP TOCH HOMO, ALS JE ER ECHT UIT KWAM LIET JE NIET ZO OVER JE HEEN LOPEN! SLAPPE FUCKING TYFUSZAK DAT JE BENT. EN IK MAAR DENKEN DAT JE EERLIJK WAS. MAAR ONDERTUSSEN...

Nee jongen je heb gelijk! Het spijt me..

Maikel kijkt Amy aan en schud met zijn hoofd, Amy knippert met haar ogen Maikel weet genoeg. Er worden geen oude koeien uit de sloot gehaald. Er wordt geen slapende vulkaan tot eruptie gebracht. Hij zegt dank je. Amy lacht. En wat is ze trots op hem, zo veranderd in een moeilijke tijd vol pijn en verdriet. Maar zo volwassen de perfecte man.

Lief kalm en wijs was hij zo maar eerder, was hij maar zo toen deze rebel geboren werd.

Was hij toen maar een fractie van de leider die hij nu is. Deze rebelse eigenwijze koppige dwarsligger, deze steunpilaar voor de kids en nu een gevormde leider! Ze denkt bij zichzelf deze man verdient een standbeeld! Dan ziet ze Justin boos de tafel verlaten. Justin kijkt nog een keer boos achterom en loopt weer naar de tuin. Amy zegt:

‘Mike ik weet niet wat er is gebeurd maar ik heb het gevoel dat er een moordenaar geboren is in even tijd.’

Maikel sluit zijn ogen: ‘Dit hadden we niet tegen kunnen houden niet met deze jongen niet in deze tijd, maar het laatste zetje gaf ik. En dat wanneer ik het nooit toe had mogen juichen! Dit is mijn schuld Aims.’

Hij zakt in een depressie Amy ziet het gebeuren. Tot op het moment exact ziet ze het gebeuren.

Een pijnlijk moment, maar ook een doorbrekend moment.

Voor Maikel en Justin maar ook voor Francis en Amy, Tallie waarom Mike denkt ze.

Maikel ziet de oordelende blik van Amy hem aanstaren. Die blik ziet hij niet vaak, maar zelfs bij haar de barmhartige Amy bestaat ook die blik. En hij zakt verder in zijn depressie, terwijl hij denkt aan de woorden van die man op het paard. Die man die ontzettend veel weg had van een van de vier ruiters en hij denkt je had gelijk. Ik ga dood door en met schuldgevoel. Maakt niet uit wat er gebeurt maar schuldgevoel zal ik altijd blijven hebben en voelen. Tot de dag dat ik dood ben. En dat duurt niet meer lang. Amy vraagt hey Mike wij hebben Onbekende Neigingen, Justin is Moord Neigingen aan het ontwikkelen, maar je kan nu niet ook nog Zelfmoord Neigingen gaan krijgen he? Dat kan je ons niet aandoen Mike! Maikel lacht maar Amy ziet als geen ander dat deze lach geforceerd is. Dat doe je ons niet aan hoor Mike! Maikel denkt nee meissie doe ik niet nog niet.. Het lijkt net of Amy zijn gedachten horen kan, ze knijpt haar ogen dicht en denkt zolang hij nog niet neerpleurt is het goed.

Maikel zegt ik ben even buiten even een luchtje scheppen. Wanneer hij Justin naar binnen ziet komen met Chantal in zijn armen. Hij wordt boos van het aanzien als hij Justin Chantal ziet vasthouden. Hij herpakt zichzelf snel en zegt sorry Just, maar Justin kijkt weg. Maikel knijpt zijn ogen dicht en probeert zich in te houden bij de gedachte: Het is ook wel me eigen schuld ik had eerlijk tegen hem moeten zijn! Over wat er allemaal gebeurd is. Maar daar was ik te zwak voor. Zoals gewoonlijk was ik te zwak!

ACH WAT EEN ZWAKKE MAN, WAT EEN ZWAKKELING! Hoort hij de zware stem zeggen wanneer hij naar buiten loopt. Meteen als hij de tuindeur opent voelt hij de frisse wind naar hem toekomen. Maar zo groen als het gras eerst was zo groen is het nu niet meer. En de maan die boven de eerst zo mooie tuin schijnt lijkt boos op hem neer te kijken. Het is zijn schuld! En diep van binnen weet hij dat ook, maar het had vroeg of laat toch wel gebeurt. Dit had iedereen kunnen overkomen.

De maan lijkt bozer en bozer te kijken bij elke gedachte die zijn hoofd passeert. Hij weet dat hij wegloopt voor de verantwoordelijkheden die hij nu gekregen heeft. Hij weet dat hij nu vlucht voor het besef dat het zijn schuld is. Hij en niemand anders is schuldig! Maar vooral zijn kinderen en Aims niet! En alle andere kinderen die dankzij hem nu alleen staan of erger. Dan komt Francis uit de schuur en vraagt: 'Hey pa balletje gooien?' Maikel lacht maar diep van binnen denkt hij Rot toch op vies kutkind! Francis kijkt hem vragend aan, en Maikel zegt: 'Ja jongen is goed.'

Maikel gooit drie balletjes over met Francis wanneer hij de solo van Justin hoort. Een solo die hem verlost van zijn depressie. Een solo die hem verlost van zijn woede naar zijn zoon. Maikel vraagt: 'Fran hoor je dat jongen?' Francis zegt blij: 'Ja pap dat hoor ik kom op dan gaan we kijken bij hem.' Maikel rent naar binnen, meteen als Justin Maikel ziet houdt hij hem stevig vast en fluistert in zijn oor: Sorry pap ik wist dat allemaal niet! Mamma heeft het een klein beetje verteld. Het spijt me!

Maikel zegt dank je tegen Amy en zegt speel jongen, speel je solo.. Justin begint en Amy zegt hier hebben we op geoefend Mike. Deze heet de hereniging. Justin begint te spelen en Amy te zingen.

A long time ago, you've promised us a better time. You've promised us you would never go. Never go down that road.
You've made a fool out of us, you almost made us fold. But you're living up to your promise, and keep it every single day. Thanks to you we always got something up our sleeve to save our day. Thank you Mike Mostly you don't need words to say, i love you. But Mike we love you, we really do. You being here is all we need. Alles wat we vragen is laat ons niet meer alleen!Alles wat we vragen is dat je weer thuiskomt! Mike we houden van je, en keken uit naar onze hereniging!

Justin begint met zijn solo.

Maikel luistert met veel plezier naar het nummer voor hem en hem alleen uitgevoerd. De mensen buiten kunnen het niet zo waarderen.

Zodra Justin aan de solo begon, beginnen ze tegen de ruiten te bonken en naar binnen te schreeuwen.

Maikel stoort zich er niet aan en geniet nog na van de mooie zangstem van Amy en het prachtige gitaarspel van Justin.

Amy komt naar hem toegelopen en zegt: ‘Voor jou Mike.’ Justin zegt nog een keer sorry en meteen als Justin Maikel een knuffel wil geven horen ze de ruit barsten. Een beetje alsof er ijs aan het barsten is. Maikel zegt zachtjes in zichzelf: *Fuck! Fuck! Altijd als het eens lekker gaat Fuck!*

Hij zegt jongens we moeten nu weg hier! Pak Chantal en weg hier. Francis kijkt bang naar de tientallen gekken die buiten de ruit aan het breken zijn.

Maikel schreeuwt **FRAN GISTEREN NIET OVER EEN WEEK, GOVERDOMME MAN! KOM OP WEG!** Francis zegt kalm:
Pa we moeten naar de tuin.

Hoe weet je dat jongen?

Francis verstijft terwijl hij zijn dolk pakt en Justin zijn zijn vleeshaak overhandigt. Hij herinnert zich dat Francis uit de schuur kwam net.
Hij zegt jongens nu naar Francis luisteren! Amy knikt ze pakt Chantal op zegt jongens nu terwijl ze naar de tuin rennen.
Halverwege de tuin barst de ruit en horen ze de gekken scheldend en tierend de kroeg binnenkomen.

De gekken zijn snel en woedend ze schelden schreeuwen en tieren allemaal zodanig door elkaar heen dat het totaal niet te verstaan is. Wanneer ze de tuin inkomen hoort Maikel meteen de zware stem zeggen: **Je bent er nog niet Mikey. Nog lang niet.** De stem begint weer duivels te lachen terwijl hij vraagt: **HOE KON JE DEZE BELANGRIJKE PUNTEN NU MISSSEN? HET EINDE KOMT NIET DOOR JOU MIKE. TOTAAL NIET ZELFSSS!** Maikel schreeuwt **KOM OP JONGENS, WEG HIER, WEG HIER NU!** Ze rennen de schuur in Francis achterna Francis haalt een zware doos weg. Maikel helpt hem op het laatste stukje. Wanneer de schreeuwende mensen de tuin binnendringen. Justin kijkt naar buiten en ziet hoe de eerst zo mooie tuin totaal vernield wordt in een ogenblik. Justin zegt bang: 'Fra fra fra Fran schie schie schiet op jo jo jo jongen...' Maikel zegt kalm rustig maar hier kunnen we doorheen als hij de opening naar buiten door het kolenhok laat zien. Hij zegt Amy en Tallie het eerste dan Francis en dan jij Just. Justin vraagt bang: 'E e e en jij da dan pa pa pap?' Maikel antwoord: La Familia Maro en knipoogt. Wanneer Francis er na Amy doorheen kruipt is Justin aan de beurt. Justin heeft moeite om door het kleine vierkantje heen te komen.

Maikel geeft hem het laatste zetje, wanneer Justin de gestoorden het schuurtje horen binnendringen. Hij schreeuwt **PAP NEE, PAP PAP!** Amy trekt Justin mee en zegt: 'Kom naar de auto.' Justin slaat wild om hem heen, maar Amy is sterker dan hem en trekt hem mee. Wanneer ze de auto instappen en weg willen rijden, wordt er op het raampje geklopt. Het is pappa maar zegt ze tegen de bange jongens. Maikel stapt de auto in helemaal rood van het bloed, en gaat op de achterbank zitten. Justin vraagt **HOE**? Maikel laat de dolk van zijn vader zien. Er verschijnt een glimlach op het gezicht van Justin en zegt: Deze mafklapper is echt niet kapot te krijgen. Maikel lacht en zegt jongen om te overleven in deze wereld moet je leren schelden. Dan zeg je deze **klootzak** is niet kapot te krijgen! Sorry knul maar dat moet nu.

Hij vraagt aan Justin heb je je verdediging nog jongen? Justin laat de vleeshaak zien en vraagt: 'Wat denk jij dan achterlijke eikel?'

Maikel lacht vol goedkeuring terwijl Amy wegrijdt. Jongens ik rijd nu een keer wat langzamer hoor. Het is te donker om hard te rijden nu. De jongens knikken. Maikel lacht en zegt ja joh doe lekker rustig aan. Eerst een plekkie vinden. Alles komt goed! Maar diep van binnen gaat hij kapot door spijt. Spijt en schuldgevoel.

Maikel ziet de gekken de kroeg uitkomen, en de auto achtervolgen. Er wordt van alles gegooid. Justin vraagt **hoe pap? Hoe heb je het gedaan, hoe ben je daar**
weggekomen? Maikel schudt zijn hoofd en zegt: Sorry jongen ik ga geen groot verhaal aan je neus hangen. Zo groot is het allemaal niet namelijk. Ik heb geluk gehad das alles. Geluk dat het er maar drie waren, geluk dat het er geen zes waren of meer. Hij zit nu heel ergens anders met zijn gedachten bijvoorbeeld hoe dit kon gebeuren. Op de weg zijn er misschien wel op een vierkante meter dertien van die lijpen. Op het moment dat Maikel denkt ik weet het niet meer. Gaat Maikel's telefoon en het is weer dat onbekende nummer. Hij pakt op met de woorden: 'Hey droplulletje me telefoon is bijna leeg.'

Meneer Maro u spreekt met Donald Wester. Maikel zegt ja dat weet ik klapmongool. Wat is er nu weer? *Meneer Maro wilt u niet zo schelden over de telefoon?*

Ja heeye hou het even kort, er is hier een einde gaande*!*

Ja meneer Maro daar wil ik het juist met u over hebben, dit is al langer aan de gang en ik wil u en uw familie antwoorden geven. U wilt toch niet weer een psychose zeker?

Dus je wilt hulp bieden? Jongen jongen wat een hulphomo ben jij man.

Meneer Maro wij kunnen u antwoorden bieden. En u potentiële rustgevende of kalmerende middelen voorschrijven.

Maikel zegt ja dat dacht ik al doei droplul ik laad mijn telefoon op. Het laatste wat Maikel hoort is: *Nog niet ophangen de scans wijzen uit dat uw volgende...* Maikel zegt zo hebben we ook gehad. Aims ligt hier toevallig een oplader in de auto? Amy vraagt Fran wil jij in het handschoenenkastje kijken? Francis probeert het maar het kastje moet open gemaakt worden met een sleutel. Hij zegt sorry mam ik krijg hem niet open. Amy klapt de zonnewering bij haar en Francis naar beneden en zegt: Wat een rare pek om een sleutel voor nodig te hebben maarja je komt erin. Nu wel jongen.

Het sleuteltje valt op Francis zijn schoot. Hij zegt dank je mam met trillende handjes maakt hij het handschoenenkastje open. Hij vraagt bang *hoe kunnen jullie zo rustig blijven in deze omstandigheden.* Maikel antwoord: Tja dat is een goeie.. Hij vraagt aan Amy kan jij dat uitleggen aan hem?

Amy denkt even na en zegt: Ja dat kan ik! Weet je Fran wij komen er eigenlijk al vandaan. De eind van de wereld dan he!

Kijk van Justin snap ik het ook niet en ik vind jou ook nog wel goed reageren hierop. Maar jouw pappa is eigenlijk zijn hele leven opgejaagd. En danzij mijn koppigheid is hij eraf gekomen. Ze kijkt Maikel aan door de achteruitkijkspiegel.

Meteen ziet ze een hand uit de spiegel komen en schreeuwt: **MIKE HELP HIJ IS ER WEER. DIE MAN UIT DE SPIEGELWERELD, HIJ HEEFT ME!**

Maikel schreeuwt: **DOUW OP DE REM DAN MENS!**

Amy doet haar best maar haar voet zit vastgenageld op het gaspedaal. Ze rijdt van de weg beland in de bosjes en rijdt door drie verkoolde bomen heen in de donkere avond voordat ze eindelijk stilstaat. De vooruit breekt. Ze zegt alles is goed, alles is goed, alles is goed. Maikel zegt: Jezus mens wat ben ik blij dat ik Chantal hier heb!

Maar wanneer Amy naast haar kijkt is Francis geraakt door een verbande tak. De tak zit in zijn zij. Het is niet veel maar door het verkoolde zwarte hout is er eigenlijk al meteen een infectie gaande.

Maikel krijgt weer telefoon wanneer Amy dit keer oppakt hoort ze: *Hallo meneer Maro wat denkt u nu van onze hulp?*

Amy zegt **ja ja ja hel hel help on on ON ONS.** Terwijl Maikel al naar de voorstoel rent. En Francis probeert te helpen. Ze hoort: *Hallo Mevrouw Maro het is mij een eer. Ik ben Donald Wester en...*

Amy onderbreekt hem panisch met de woorden: **Ma ma ma maakt mij ni ni niet uit wie je je je bent hel help me me mijn zo zo zoon.**

Mevrouw paniekaanvallen zijn normaal na een traumatische gebeurtenis. Probeer eens vier seconden in te ademen zeven seconden uw adem in te houden en acht seconden uit te ademen.

Ma ma ma maar me me me zo zo zoon.

Mevrouw probeer dat eens zegt Donald op een rustige kalme toon. Amy doet dat en het gaat alweer een klein beetje. Maar krijgt het weer benauwd als de tak die Maikel uit de zij van Francis probeert te trekken afknapt en verbrokkelt. Ze schreeuwt:

NEEEEE!

Ze hoort Donald aan de andere kant zeggen: *Er is op dit moment niks wat wij kunnen doen. U moet het zo zien hij is vechtend gegaan. Een echte soldaat! Gecondoleerd mevrouw, het spijt ons!* Dan hoort ze een pieptoon en barst ze hysterisch in tranen uit.

Maikel is het laatste wat Francis ziet en hij doet zijn ogen dicht.

Maikel zegt woedend het is gebeurt! **MAAR VERWACHT GEEN HULP VAN DIE TYFUSHOMO!** Justin probeert hem te kalmeren maar Maikel is het punt van hulp voorbij. Hij zoekt een paar van die scheldende schreeuwende lijpen om zijn woede mee te stillen. En zijn wens komt in vervulling er komen er zeven aanlopen. Maikel geeft Amy een kus en zegt met grote ogen: Ik ben zo terug! Hij pakt zijn dolk en rent op de eerste af. De mensen vormen een muur maar Maikel is veel en veel sterker dan zeven gekken, met behulp van zijn dolk. Er is een bloedfestijn de eerste valt met een nek wond neer, de tweede en derde doordat Maikel de dolk in hun oksels steekt en de dolk omdraait. De vierde vijfde zesde en zevende rennen weg. Dit gevecht kunnen ze niet winnen. Maikel gaat los op de tweede en als daar geen enkele beweging meer inzit gaat hij verder met de derde. Het bloed is niet zichtbaar maar wel te ruiken en voelen in de duisternis. Die olie dikke naar ijzer geurende bron van leven. Is wel te voelen en ruiken, dus gaat Maikel daar puur op door. Totdat er niks meer in ze zit, en alles verspild over de straat ligt. Twee levens voor zijn zoon. Maar het is niet genoeg, nog lang niet.

Zelfs de lantaarnpalen zijn kapot geslagen de enige lichtbron. De derde fluistert iets in het oor van Maikel, hij fluistert: *Dank je*! De man blaast zijn laatste adem uit in een zucht. Maikel huilt wederom naar de donkere duistere avond waar al het licht is verdwenen als een wolf opzoek naar haar jong. Justin kijkt vol ongeloof naar wat er net gebeurde en buigt zijn hoofd. Hij snapt eindelijk waarom zijn vader nooit naar misdaadfilms wou kijken. Zijn vader is een menselijke weerwolf opzoek naar dood bloed en verderf. En hij heeft dat stukje nog wel afgesloten vroeger. Nu heeft hij nog meer spijt van de woorden van net. En hij knijpt schuldbewust zijn ogen dicht. Maikel komt weer naar de auto gelopen. Justin ruikt het verse bloed nu ook die ijzeren lucht. En zegt schuldbewust sorry pap. Maikel heeft er geen boodschap aan op dit moment. Hij legt zijn natte hand op het hoofd van Justin en Justin voelt het bloed langs zijn hoofd naar beneden druipen. Het is stil op straat zoals een begrafenis of een crematie hoort te gaan. Een pure stilte van respect en een beetje sereniteit, in een duistere plek. Wanneer ze Francis begraven in een afgelegen stukje dichtbij de auto. Ze vouwen zijn handen samen en leggen hem in de met hun handen gegraven kuil Maikel legt twee euromunten op zijn ogen en zegt:

“Ja knul je moet Hermes en Charon kunnen betalen anders kom je die verdomde Styx nooit over. Doe je dingen goed jongen, en laat ze niet pakken! Ik hoop alleen dat het genoeg is.”

Hij sluit zijn ogen. Amy wil graag wat zeggen maar ze kan er niet opkomen. Justin kan alleen maar zeggen godverdomme man. Maikel kan eigenlijk nog maar drie dingen bedenken de eerste is: Dank je wel jongen! De tweede is je was godverdomme te jong! En de derde is dit is mijn schuld! Het spijt me knul.. Amy houdt Maikel stevig vast en zegt: Dank je wel Mike. Je hebt je best gedaan! Justin zegt het spijt me pap ik ben niet weggelegd voor La Familia Maro het spijt me! Maikel zegt jongen dat maakt me niet uit man. Je moet ook zo kunnen zijn in deze wereld. De wereld is veranderd, het is nog slechter geworden dan hij als was. Dat is al een kunst opzich! En je hebt gelijk er was al geen respect dus moet ik mij geen illusies van vroeger voor houden. Eigenlijk heeft de wereld dit zichzelf aangedaan.

En niet ik, jij, Bud, God of zelfs NAMTILLAKU maar de wereld heeft dit zelf gedaan.

De wereld heeft zichzelf vernield door de mens de baas te maken. Mensen zijn geen leiders.

Je kan niet leiden zonder eerlijkheid naar anderen. Maarja stel je eens voor dat de belangrijke leiders eens een keer eerlijk tegen hun volk waren.

Stel je eens voor! Justin vraagt is dat wel een goed idee pap? Nee dan had de wereld er nog slechter uitgezien dan nu antwoord Maikel. Amy zegt gaan jullie maar vast ik blijf nog even hier! En geeft Chantal aan Maikel. Maikel houdt Chantal stevig vast en de ze begint te huilen. Justin grapt sinds dit is begonnen heeft ze nog geen traan gelaten. Maar zodra jij haar vasthoudt begint ze hoor. Maikel zegt geloof het of niet, maar iedereen huilt wel eens hoor mannetje. Toen we geen school voor jou konden vinden was je toch ook verdrietig of niet? Maarja aan de andere kant ben ik blij toe.

In deze wereld heb je geen opleiding of baan nodig! Een paar dagen geleden werd je opgeleid om te volgen.

Je stond letterlijk in de rij als schapen die naar het slachthuis gebracht werden, om je simpel in te kunnen klokken voor die fucking centen.

Die centen die de wereld verneukt hebben en gemaakt heeft tot de zwarte hopeloze plek van nu. Maar op dit moment zijn er geen bazen of leiders dus kan je ook niets of niemand volgen. Justin buigt zijn hoofd, kijkt zijn vader en moeder aan en zegt:

Jawel pap ik zie er nog wel twee die ik moet volgen om iets van me leven te kunnen maken. Al is de wereld of tijd gestopt Jullie doen dat nooit.

Maikel knikt en probeert te lachen, maar het gaat hem moeilijk af.

Wanneer ze bij de auto aankomen stopt Chantal met huilen. Ze zien ze dat de straatlantaarns knipperen in het donker. Maikel stopt met lopen in de bosjes. Hij zegt: 'Just ik vertrouw dit niet man blijf maar even hier staan.' Het duurt even, maar seconden duren lang in een wereld zonder tijd.

Dan horen ze een blikje op de straat vallen. Justin kijkt bang van links naar rechts maar niks te zien. En begint hetzelfde blikje te kletteren, ze horen iemand voetballen met hetzelfde blikje. En bij elke flits van de lantaarnpaal zien ze van links naar rechts mensen lopen.
Ze schreeuwen niet ze schelden niet ze zijn alleen aan het voetballen met dat verdomde blikje. Justin vraagt: *pap ze doen niks zullen we...* Maikel zegt blijf hier op een strenge fluisterende toon.
Dan komen de mensen bij de dode lijpen die onder het flitsende licht liggen. Een grote man vraagt zijn dit ze? Een kleinere man antwoord ja dat waren mijn vrienden vermoord door die klootzak.

De grote man schreeuwt:

ZOEK DIE VENT EN GEEF MIJ HET MES MET DIE GRIEKSE INSCRIPTIE! Ze horen een man zachtjes zeggen: *nou dat is lekker ik ken geen Grieks.* De grote man kijkt hem boos aan en schreeuwt: **ZOEK HET FUCKING MES MET DE FUCKING INSCRIPTIE NU!**
Maikel zegt kom we moeten nu weg hier geen geluid maken. Ze lopen terug naar Amy en Justin zegt bang: Mam ze hebben ons gevonden! Amy zucht en vraagt is het dan nooit afgelopen? Ik ben bang van niet Aims antwoord Maikel. Hoeveel moeten er nog doodgaan Mike? En hoe zit het met Chantal?

Geen idee Aims maar daar komen we gaandeweg wel achter.

Ze lopen samen rustig weg. Als ze bij een verlicht brugje uitkomen beginnen ze te rennen.

Chantal begint te snikken door het vele gehobbel en de stevige grip van Maikel begint ze te poepen.

Voorzichtig Mike ze moet eten en een nieuwe luier maar waar halen we dat?

Maikel schudt zijn hoofd en zegt dat weet ik ook niet Aims. Supermarkt ofzo? En dan?

Dan zijn die mongolen daar. We lopen al de gehele dag met een overmacht tegenover ons.

Hoe dichterbij ze weer in de woonwijken dichtbij hun huis komen, hoe meer Amy de drang voelt om te vragen aan Maikel of thuis geen idee is. Maikel zou dat geen goed idee vinden.

Maar als ze het goed en duidelijk vraagt dan zou hij het toch wel een goed idee vinden. Dan vraagt Maikel nou jongens ik zie dat we bijna thuis zijn wie heeft er trek? Amy lacht en zegt wij he Tallie Chantal kan weer lachen. Maikel zegt dat komt goed uit want ik moet nu wel eens een keer een drolletje leggen. Justin lacht en zegt ja pa ik ken het gevoel. Amy grapt heb je je darmen nog niet leeg gescheten in die kroeg dan? Justin lacht en zegt na Francis kon ik niet meer die kerel stonk iets te erg. Maikel zegt ja dat kon hij goed, daar heb je gelijk in. Amy krijgt de tranen in haar ogen maar moet er wel om lachen.
Wanneer ze ongestoord bij nummer 67 aankomen moet Chantal huilen. Maikel en Amy kijken elkaar aan want dit hebben ze eerder gezien.
Alleen met Kerber die gek stond te blaffen en grommen voor nummer 67. Maikel vraagt denk jij hetzelfde? Amy knikt haar hoofd en zegt ik wou het niet zeggen. Maikel trekt Justin terug. Justin vraagt wat nou weer laat me toch, er is niks. Maikel houdt zijn vinger voor zijn mond.
Chantal huilt niet meer, ze krijst. Dan gaat de deur open.

Hallo meneer Maro ik wist dat u vroeg of laat zou langskomen. En u heeft uw familie meegenomen zie ik.

Justin stelt zich als eerste voor: Ik ben Justin dit is Chantal en dat is mijn moeder en vader Amy en Maikel en wij zijn La Familia Maro! Maikel zegt witheet godverdomme man doe eens dat doe je toch godverdomme niet man! Je weet niet eens of deze flikker te vertrouwen is! De man stelt Justin gerust.

Laat hem maar jongen ik ken hem langer dan vandaag. Amy kijkt Maikel vragend aan. Hij weet er zelf ook niks van. En vraagt oja en waar ken je me van dan? *De man zegt de kliniek herken je me niet meer?* Maikel vraagt boos welke kliniek bedoel je man? De man zegt *de kliniek avondzon weet je dat niet meer*? Maikel vraagt verward waar heb je het over man?

De man vraagt *komt dit jou misschien bekent voor?* En hij begint te zingen:

Omdat het niet anders kon, omdat je nergens anders terecht kon, omdat de meeste van ons alleen stond welkom in het gekkenhuis! Welkom in de kliniek! Welkom allemaal in kliniek avondzon!

Maikel kijkt hem verwarder aan en zegt man jij bent gestoorder dan wat hier loopt!

Oké Maikel, ik ben jouw oude begeleider: Dhr. Donald Wester uw specialist. En ik kan u verzekeren dat ik de antwoorden heb die u zoekt. Maikel zegt oh nou snap ik het ik ben krankzinnig nou dat had je dan wel eerder mogen vertellen meneer!

Nee integendeel meneer Maro komt u binnen dan leg ik het u uit. Wanneer Maikel besluit om naar binnen te gaan ziet hij al gauw de gele en groene ogen in jampotjes op sterk water staan. Hij ziet armen en benen aan de muren hangen. Met handen en voeten die verdacht lange nagels hebben. Het lijken wel klauwen. Als hij verder naar binnen loopt ziet hij afgehakte hoofden met hun hersenpan verwijderd op tafel staan. Hij zegt Aims blijf alsjeblieft daar met Chantal! Maar Amy komt toch binnen. De ijzeren bloed lucht komt haar nu wel haar strot uit eerst Maikel en nu deze vent. Het hele huis zit onder die verdomde doordringende ijzeren lucht. Amy ruikt de luier van Chantal niet eens meer. Ze kijkt bang en terughoudend haar ogen uit.

Ze zegt: 'Ik wou eigenlijk vragen of ik even mocht plassen hier maar ik ben nu bang voor wat ik in de pot zal vinden...' Donald lacht: *Mikey ga zitten man.* Maikel kijkt om zich heen en alles in het huis is bloedrood en zwart, de kussen van de bank zijn doordrenkt met het dikke zwarte drab spul en bloed van zijn slachtoffers. Maikel zegt: Nou sorry man ik sta liever.

Donald lacht en gaat zitten op de klotsende kussens hij zegt ja je weet natuurlijk nooit of die lui buiten iets hebben opgelopen. Maikel zegt en ik dacht net dat ik krankzinnig was, maar dit is verdacht gestoord meneer Wester!

Donald lacht en begint zijn uitleg: *Toen jij bij ons opgenomen was schreef je heel veel. Heel veel in je notitieboekje, over het goed en kwaad in deze wereld. En hoe er meer goed dan kwaad was. Zelfs al was je nog zo verward en boos schreef je nog over het goede. Maar vooral hoe het kwade je ziel zou opvreten tot er niks meer van over was. Nou snap ik pas wat je bedoeld Mike! Er is nu op dit moment heel veel kwaad maar je moet erboven weten te staan. Niet iedereen lukt dat helaas.*

Maikel zegt ja dat kan ik zien vriend! Maar stel ik zou je geloven en je prachtige woordjes over goed en kwaad in je roodzwarte huis, wat zegt dat dan over mij? Ben ik nou gek geworden of niet?

Amy en Justin lachen en zeggen tegelijkertijd terughoudend dat wisten we al hoor meneer.

Donald lacht en zegt nee Mike je bent niet gek nog niet. Maar ik ben bang wat de uitwerking van dit verhaal op je heeft. Daarom wou ik je zo graag spreken. Maikel zegt hey voordat je aan je uitleg begint wil je de ogen een andere kant opzetten? Ik heb het gevoel dat ze me nog kunnen zien, en me een beetje volgen. Maar natuurlijk.

Hij staat op en de kussens beginnen weer te klotsen zoals een botsende golf tegen de rotsen van de dode zee zou klotsen. Hij loopt naar de ogen en draait ze om de richting van Amy op. Chantal krijgt grote ogen en begint weer te krijsen. Donald zegt: *Rustig maar meissie alles wordt dadelijk duidelijk.* Chantal lijkt te kalmeren van de stem van Donald. Amy bedankt hem en hij gaat weer zitten op de klotsende kussens. Hij zegt: *Zo Mike jij hebt vast wel van het genootschap van Alithea gehoord he?* Nee niet echt nog nooit van gehoord zelfs zegt Maikel. Donald vervolgd zijn verhaal met de woorden: *Dat is vreemd Mike daar zat je vader ook bij!* Maikel kijkt hem aan met een boze blik. En zegt houd je rotbek over me vader Donald zegt*:*

Ja deze reactie had ik al verwacht. Het genootschap van Alithea betekent eigenlijk dat je iedereen afstoot om aan de wijsheden van het leven te komen.
Ook je eigen familie. Toen ik las in jouw notitieboekje wat jij had gedaan en waarom, heb ik me als het ware verdiept in de duistere kant van het leven. Jouw vader zat bij een dat in de hedendaagse tijd ook wel een sekte heet. Ze deden eigenlijk niks verkeerd maar ze hebben iets opgewekt door hun gebeden naar een god genaamd ***NAMTILLAKU****! Ze vroegen om het eeuwige leven en jouw vader is daarmee weggekomen toen jij zijn leven nam. Je kan alleen door de dood het eeuwige leven krijgen. Vertel me eens Mike ben je hem al tegengekomen?*

Maikel antwoord ja een of twee keer. Hij heeft zelfs Amy gebeten die klootzak. Amy vraagt was dat echt meneer?

Daarmee is het gebeurt de beet, je moet het gif eruit krijgen op de een of andere manier. Daar heb ik geen manier voor. Maar dat is het gif van de ouroboros. Dat het einde van de wereld inleidt. Misschien zit het al te lang in je systeem. Hoe lang is het geleden?

Amy zegt drie of vier dagen. Maikel sluit zich aan bij Amy en zegt vier dagen schat.

Dan zit het te lang in je systeem. En heeft de beet het einde van de wereld ingeleid. Niet jouw schuld Mike niet die van Justin Amy of wie dan ook niet eens van ***NAMTILLAKU!*** *Maar het einde is een feit daar kunnen we het eens over zijn. De ouroboros stond vroeger bekend als een waarschuwing voor het gevaar achter sommige deuren en muren. De plek van Hades ls het ware. En de ouroboros heeft ons geprobeerd te waarschuwen maarja mensen zijn eigenwijs.*

Het zit in onze aard en natuur.

Tijdens het verhaal van Donald dondert Maikel om. Hij ziet de bloedrode vloer op hem afkomen.

Wanneer hij de vloer raakt gaan de lampen uit. In het begin is er niks dan zwart, gewoon pikzwart. Dan ziet hij het moment dat hij vlucht uit zijn ouderlijk huis.

Met niks anders dan een fiets en een dolk. Het bloed op de dolk is nog niet gestalten wanneer hij het in zijn jaszak steekt. Verward vlucht hij weg, ver weg van huis. Het grootste kwaad gedood te hebben komt hij langs een oud afgelegen bos, bij een parkeerplaats een paar steden verderop. Hij ziet een auto staan en hoort een worsteling. Hij blijft in eerste instantie staan. Hij denkt nee dat doe je niet lul je heb net je pa al.. Nee ik doe niks. Hij besluit door te fietsen. Maar wanneer hij een schreeuw om hulp hoort draait hij al snel om. Dat meisje is te mooi bedenkt hij zich, wanneer hij terugfietst. Hij zal haar helpen, **DIE VIEZERIK BLIJFT MET ZIJN POTEN VAN DAT MEISJE AF!** Agressief en emotioneel komt hij aan bij de twee. Het meisje ligt op de grond van de parkeerplaats met die viezerik bovenop haar. Maikel kan maar aan een enkel ding denken en dat is ik vermoord hem.
Hij duwt de vierzerik van het meisje af en schreeuwt

NU WEGWEZEN ANDERS VERMOORD IK JOU NET ALS ME PA NET!

Hoofdstuk X.

Verloren.

De man kijkt Maikel aan met gifgroene ogen en zegt: *Ik heb niks verkeerds gedaan. Je moet me geloven!*

Maikel vraagt geloven met wat? De man antwoord: *Ze is het kwaad. Haar vader slaat haar niet voor niks weet je.*

Maikel ziet het meisje zonder broek liggen op de koude straattegels van de parkeerplaats. En laat zijn dolk zien en vraagt in duidelijke taal: mes of knokkels? De man maakt vertwijfeld zijn keuze en kiest voor de knokkels. Maikel laat zich helemaal gaan. En de man accepteert het. Als de meid bijkomt voelt ze dat het nat tussen haar benen is. Dan zegt de man: sorry ik wist niet wat me overkwam. De man ziet dat Maikel naar het meisje toeloopt en haar het mes geeft. De man smeekt *nee nee ze is het kwaad.* Ze loopt naar de man en zegt tegen Maikel dank je wel.

Ze trekt de man zijn broek uit en zet de dolk achterin zijn balzak en knipoogt, de man smeekt en smeekt. Dan snijdt ze zijn linkerbal eraf.

De man schreeuwt het uit van de pijn. En ze vraagt doet dit pijn Koos? Dan steekt ze de dolk in zijn been en zegt laat dit een les zijn zelfs de boeman kan zijn invloed verliezen.

Ik ben niet meer bang! Ze steekt de dolk in zijn andere been. Maikel kan zien dat ze nog lang niet klaar is. Hij denkt laat haar maar even. Maar aan de man te zien loopt hij op het einde, dus Maikel loopt naar haar toe en vraagt mag ik mijn mes terug? Het meisje zegt ik ben bijna klaar steekt de dolk in de man zijn buik draait de dolk om trekt hem eruit en geeft hem terug aan Maikel. Ze zegt dank je wel ik kan je niet genoeg bedanken. De jongen zegt vertel me je naam das genoeg dank. Het meisje trekt haar broek aan en zegt ik ben Amy en wie ben jij? Maikel geeft haar een hand en zegt ik ben Maikel aangenaam. Ze lopen samen weg.

Maikel stapt op de fiets en ze springt achterop. Ze legt uit dat ze niet naar huis wil. Maikel begrijpt haar en belooft haar een mooier leven. Hij belooft haar een leven zoals weinigen hebben gehad. Inclusief huisje boompje beestje. Een huisje is nu het belangrijkste zegt hij. Al snel komt hun wens uit en krijgen ze een huis ergens in een buitenwijk.
Een verdorven plek Maikels verleden achtervolgd hem op elke straathoek en hij vindt zichzelf weer terug in een oude gewoonte.

Er zijn gewoon te veel verleidingen is het excuus en hij raakt weer aan de drugs. Na veel aandringen en smeken van Amy stopt hij er pas mee wanneer Justin geboren wordt. Alleen dat was niet zo makkelijk aangezien het verleden je maar niet met rust kan laten.
Hij heeft Amy's hulp erbij nodig en laten Justin een middagje alleen. Wanneer hij doordrenkt en nat van het bloed thuiskomt, pakt hij een glas whisky en gaat hij op de bank zitten met Justin in zijn bebloede handen. Hij beloofd Justin om er nooit meer aan te komen of om er zelfs over na te denken.
Wanneer Amy thuiskomt zegt ze Mike dit was eenmalig.

Terwijl ze haar revolver opbergt. Twee jaar later krijgen ze Francis. En alles is zoals het hoort te ijn. Het is een gevoel van puur geluk. Hij krijgt een lach op zijn gezicht op de vloer van Donald Wester. Dan hoort hij Amy roepen **Mike Mike help heeeeelp NEE NIET MIJN MEISSIE! NIET..** Hij hoort een verstikkend geluid. Wanneer hij zijn ogen slaapdronken opendoet, ziet hij dat Donald zijn Amy met een hondenriem aan het wurgen is. Voordat hij ook maar enigszins kan nadenken trekt hij een arm van de muur af en slaat daar Donald mee op zijn kop. En nog een keer en nog een keer totdat Donald naar de grond gaat en met zijn kaak op de tafel valt.

Donald kijkt op en ziet Maikel staan naast Amy met de huilende Chantal in hun armen. Donalds kaak is ontwricht hij probeert nog te praten maar dat gaat niet meer. Maikel hoort hem niks zeggen wat hij thuis kan brengen. Donald loopt als een idioot panisch aan zijn kaak te trekken.
Amy zegt kom Mike we gaan. Maar Maikel zegt nee nog niet!
Hij pakt dezelfde arm weer van de grond en slaat Donald tegen zijn knieschijven. Donald kreunt en schreeuwt het onverstaanbaar uit. Donald staat op en Maikel ziet dat er zwart spul vormt in zijn mondhoeken. Donald wordt onmenselijk sterk. Hij pakt Maikel de arm af en gooit hem in de hoek. Donald begint hysterisch te lachen. De kaak hangt aan een spiertje te bungelen terwijl Donald zich suf lacht. Het vlees rot snel weg van Donald's lichaam. Zelfs het spiertje dat de kaak vasthield rot snel weg. De kaak valt op de glazen tafel. Justin ramt hem de vleeshaak tussen zijn ribben en trekt hem er weer uit. Hij trekt zijn halve ribbenkast mee in zijn angst. Maikel steekt de dolk in de borst van Donald waar zijn hart hoort te zitten. Ze horen een sissend geluid en zien dat Donald veranderd in een zwart druipend borrelend goedje. Op dat moment staan er mensen aan de deur ze schreeuwen:

DOE DIE FUCKING DEUR OPEN! WE WETEN DAT JE THUIS BENT! Klop klop..

Ze horen iemand anders zeggen *wie is daar?* dan horen ze de eerste weer **einde.** En dan de tweede *einde wie?* dan horen ze de eerste weer schreeuwen **EINDELIJK GEVONDEN!** De tweede zegt *ik snap hem niet.* Dan wordt de deur ingetrapt en komen ze binnen.

Maikel Justin en Amy met Chantal in haar armen vluchten door de achterdeur. De gekken halen het gehele huis overhoop voor zover dat kan. Ze rennen door de tuin naar vrijheid. Zelfs de tuin is niet normaal. Overal zijn gaten en graven. Er liggen armen benen en ingewanden door de gehele tuin. Wanneer ze door de poortdeur denken te ontsnappen glijden ze uit. Amy valt zodanig dat ze Chantal nog veilig vasthouden kan. Donald had daar blijkbaar rekening mee gehouden. Hij heeft een plaat met ingewanden geplaatst in de opening van de poortdeur. De gekken komen de tuin in gerent het zijn er veel te veel. Ze zijn met een overmacht. Maikel probeert op te staan maar glijd ook weer uit. Justin is de eerste die eraan ontsnappen kan Amy volgt en Maikel komt niet veel daarna.

De gekken springen bijna allemaal over de plaat heen. En komen schreeuwend en tierend achter ze aan. **KOM OP JONGENS WE ZIJN BIJNA THUIS! IEMAND EEN IDEE HOE WE ZE KWIJT RAKEN?**

Volg mij pap! Justin rent door alle omliggende tuinen heen. Maikel en Amy volgen. Amy die Chantal krampachtig vasthoudt zegt **jongens ik hou het niet langer vol!** Justin zegt nee mam je geeft niet op **NOG NIET MA!** Amy zucht en kijkt eens achter zich. Ze ziet dat de gestoorden ver weg achter ze liggen, en dat Justin in een keer een afslag neemt een tuin in. Maikel en Amy volgen hem en komen erachter dat er planken loszitten in de schutting waar ze doorheen kunnen. Maikel vraagt hijgend *hoe wist je dat man?* Justin fluistert *geheimpje van mij en Francis!* Amy kruipt als eerste erdoorheen Justin volgt en Maikel daarna. Amy zegt verontwaardigd Mike we zijn thuis. We zijn gewoon thuis. Als ze het huis inlopen en de keukendeur achter zich sluiten horen ze niet veel later de gekken zeggen in de gangpoort: waar zijn ze nou man?

WAAR ZIJN DIE FUCKING TYFUSLIJERS? WE MOETEN DAT VERDOMDE MES HEBBEN..

GODVERDOMME.

Ze horen de gestoorden weglopen. Amy zegt ach Tallie wat ben je toch lief he!

Nou meissie krijg je eindelijk een schone luier he. Ze loopt naar boven, naar de badkamer. Maikel zegt hijgend *zij liever dan ik dat zou nu stinken.*

Justin lacht en geeft hem een knuffel. Veilig thuis duwt Amy meteen de luiers in een tas Chantal mag niet meer zo lang zonder zitten hoor zegt ze terwijl ze naar beneden loopt met Chantal in haar armen. Maikel tuurt naar het lege terrarium maar alle gedachtes gaan op dit moment uit naar Francis.

En waar hij nu zit de hemel hel of de leegte. Amy zegt de hemel. Maikel zegt ik weet het niet. Justin denkt de hel.

Anders had de wereld er toch nooit zo uitgezien pap? Amy legt Justin meteen het zwijgen op. Want zo mag je niet praten en vooral niet over je broertje. Niets dan goeds over de doden zegt ze.

Stel je voor dat ze komen spoken Just, stel je voor. Ze zegt dat doet me denken aan een legende die ik lang lang geleden heb gehoord. Maikel steekt de haard aan en ze verteld de legende van:

De ongevierde halloween op volle maan.

Het begon als een normale Halloween. Maarja op Halloween is de sluier tussen leven en dood het dunste van oktober. Daar komt bij dat de maan volledig scheen. Er was een vriend van mij.. Ik noemde droefkop of droefhond. Maar had zo'n pure Nederlandse naam. Klaas Schuurmon of Schuurhof voor mijn part Schuurmachine kan mij dat schelen.

Nou ja droefhond loopt dus kats en katsbezopen naar zijn dichtsbijzijnde kroeg. Dat was niet zo moeilijk die droefhondenkop woonde er namelijk boven. Nou toen hij dus na een lange lange weg eindelijk in zijn kroeg kwam. Bestelde hij een Grolsch beugel. Je weet wel zo'n plopper. En terwijl iedereen in de kroeg op de doden morsten en dronken. Bleef hij maar ploppen met die plopdop. Iedereen zei tegen hem dat hij de doden niet de gek aan moest steken. Want de doden hebben de kracht om iedereen te vinden! Maarja zwaar tilde hij er niet aan en ging rustig door. De mensen in de kroeg hoorden allemaal iets onverklaarbaars. Iedereen vroeg weleens hoorde je dat. Maar droefhondenkop hoorde niks. Geen enkele keer, gewoon niks. En maar ploppen en ploppen wat had hij een feest..Totdat hij dus wel wat hoorde. En alleen hij een hand uit de grond zag komen. Hij dacht in eerste instantie dat hij gewoon iets verkeerds gezopen had. Twee minuten later zag hij meer handen de grond uitkomen. Hij vroeg hulp dat moet ik hem nageven. Maar de mensen zeiden dat hij onrespectvol naar de doden was geweest en zijn straf aanvaarden moest. Ik geef ze gelijk. Vergeet niet dat de doden boven de levende staan. Hij plopte nog een keer en werd door de grond van de kroeg naar beneden getrokken. Niet door een of twee handjes maar door alle handjes van de mensen die hij in zijn leven pijn had gedaan of verraden had.

De mensen in de kroeg zagen hem in de grond verdwijnen door misschien wel vijftig handen. Hij riep nog een laatste ding. En dat was kijk uit. De doden moeten ten alle tijden gerespecteerd worden. Hij schreeuwde het uit van de pijn. En het verhaal is dat hij nu al een paar jaar ononderbroken lijdt in diepste krochten van de hel. Waarom ik dit verhaal vertel is omdat. Jij nu misschien twaalf jaar oud bent, maar onthoud die regel altijd.. De doden moeten ten alle tijden gerespecteerd worden.

Vooral door de gene om wie de doden geven.. Of wee de gene die geen respect toont..

Justin zegt ik vond je vroegere legendes leuker mam. Amy lacht en weer net zoals de eerste nacht weer hysterisch. Justin zegt hey rustig aan wanneer Amy lachend naar hem toe loopt. En ze hysterisch zegt: **Ik weet er nog wel een hoor! Ken jij degene van het onrespectvolle jonk al?** Justin zegt mam doe eens rustig. **Rustig? Ik zal je onrespectvol klerejonk!** Justin zegt bang: mam doe alsjeblieft rustig. Het spijt me ik hield van Francis. Ik hou nog van hem. Maikel gaat voor de bange trillende Justin staan en zegt Aims hij heeft het nu wel begrepen. Amy begint weer te lachen maar nu normaal. Just je moet nu echt je moeder wel kennen. Amy schaterd het uit en zegt onze Francis zit gewoon in de hemel. Geloof mij toch eens! Justin zegt: oke oke ik geloof je mam maar flik me dit grapje niet weer.

Chantal lacht en zegt: mamma grapje. Amy zegt ja mamma grapje. Maikel lacht het uit Justin trilt nog wat na. En Amy begint ook te lachen. Dan komen de schreeuwende gekken de straat doorgelopen, opzoek naar het mes. Maikel zegt rustig jongens jij ook Tallie! Horen jullie dat? Ze horen er drie ruziemaken:

Zoek dat klote mes! *Keukenmes ook goed? Waarom moet het per se dat verdomde mes zijn?*
Omdat dat mes om de een of andere manier heel belangrijk is! Ik weet dat het een fucking naald in een hooiberg is, maar we moeten hem om de meest mongolische manier hebben. DOOD OF LEVEND MAAR WIJ KRIJGEN DAT MES! *Jonge donder op man! Waarom zouden wij iets zoeken zonder dat we weten hoe dat ding eruitziet? We weten alleen dat er iets op staat.* **EN HET IS NOG GRIEKS OOK! WIE KAN ER HIER VERDOMME GRIEKS DAN?**
Ze horen de ruziemakende lijpen de straat uitlopen. Maikel probeert een lamp aan te zetten het peertje geeft een flikkerend effect, en valt uit. Hij ziet een schaduw op de grond onder de muren vandaan komen. Hij vraagt zich af waar het vandaan komt. Maar wanneer hij vraagt hoe laat is het jongens? Verliest hij al snel zijn kalmte bij het antwoord: weten we niet pap! Hij denkt aan waar die schaduw vandaan kon komen. Al snel loopt hij zonder een woord te zeggen naar de kelder.

Hij probeert daar het licht aan te zetten, maar het licht doet het nergens meer.

Hij denkt geen licht betekent geen stroom en gas, wat betekent geen water en dat betekent geen rekeningen. Dus geen werk of school meer. En komt hij tot het besef dat hij nu pas in de vrije wereld zonder regels leeft. Dat geeft hem een rustgevend gevoel van puur gemakzucht. Hij pakt het breekijzer van de doos achterin de kelder, waar hij Bud voor het eerst zag staan. Hij herinnert zich de plek waar hij lag maar al te goed waardoor het pakken van de koevoet makkelijker wordt. Hij denkt bij zichzelf: buddy hoe heeft het zover kunnen komen jongen? Waarom hielden wij de winnende kaarten maar had jij de aas? Goed gedaan knul! Hij loopt het trapje op naar de gang, en loopt met de koevoet naar binnen. Al snel ziet hij dat Amy al wat kaarsen aan heeft gestoken. Ze zegt hey Mike het is 22:22. Maikel kijkt haar verbijsterd aan en vraagt op een kalme toon hoe weet je dat? Ze laat het digitale tafelklokje zien aan Maikel. Op het klokje staat 22:23 Maikel zegt vrolijk: dank je Aims! Hij vraagt maar hoe? Amy schud haar hoofd en zegt ik weet het ook niet Mike maar het is 22:23 dat weet ik wel.. Wat doe jij met dat breekijzer Mike. Maikel lacht en zegt daar kom je wel achter. Hij loopt naar de muur die de gang kruist waar hij de schaduw zag verschijnen.

Met een paar rake klappen van de koevoet slaat hij de helft van de draagmuur kapot. Al snel ziet hij daar allemaal dode zwarte parasieten en bloedzuigers uitvallen. Een paar hebben nog stuiptrekkingen terwijl ze opgevreten worden door de kannibalistische anderen. Maikel roept Amy erbij en vraagt Aims zie jij dit ook? Amy ziet alleen de halve muur eruit liggen en zegt nee Mike dat zie ik niet. Tenminste niet wat jij ziet denk ik. Maikel lacht en zegt daar was ik al bang voor.
Niks Fitheach cosanta of Huginn en Muninn maar de kracht van perceptie. Aims concentreer je hierop en zeg wat je echt ziet. **Dat bedoelde die Donald te zeggen met het genootschap van Alithea..** Het genootschap van de waarheid. Aims concentreer je op de waarheid. De waarheid van wat er binnen deze muren zit, hetzelfde als de spiegelwereld.
Dat is je ook gelukt. Je kan dit! Amy kijkt naar de muur en ziet nog niks maar voelt wel iets in haar broek omhoog kruipen. Ze schrikt ervan. Maikel zegt goed zo Aims concentreer je. Bij die woorden veranderen haar ogen in een helder paarse kleur, en ziet ze de bloedzuigers en parasieten krioelen op de vloer. Maikel zegt met een lach op zijn gezicht ja Aims **de kracht van perceptie!** Amy lacht weer zo hysterisch als de eerste nacht en zegt hysterisch: **Haal ze weg Mike! Haal ze weg Mike! HAAL ZE GODVERDOMME WEG MIKE!**

Maikel zegt nee Aims sorry maar dit is de waarheid. Amy's benen zitten onder de parasieten, ze slaat ze er panisch vanaf. Maar het lijkt of ze zich vermenigvuldigen op haar benen met elke beweging die ze maakt. Ze begint te gillen en op dat moment wordt er op de deur geklopt.
Mevrouwtje doe die deur eens open! We weten dat je thuis bent! Klop klop *wie is daar?* **Messie!** *Messie wie?* **Messie is van ons?**

Ja godverdomme nu snap ik hem weer niet! Jongen eikel we hebben het mes gevonden! **Oh we hebben hem. We hebben hem. We hebben hem. We hebben hem gevoooondeeen. Doe maar gauw open mevrouw er gebeurt anders heeeel veeel in uw broekje!**

Amy zegt **dat gebeurt er nu al eikel.** Ze pakt het breekijzer van Maikel en Maikel pakt zijn dolk. Justin komt eraan gelopen met zijn vleeshaak en doet de deur als eerste open. Maikel is de eerste die er een in zijn buik steekt en de dolk omhoog naar zijn keel haalt. Justin is de tweede die er een in zijn nek steekt, en zijn nek door middel van de vleeshaak naar hem toetrekken breekt. En Amy zoekt degene met de grootste bek om zijn kop te verbouwen met de koevoet. Met jeukende huid en beestjes in haar haar vindt ze er een.
Ze gaat meteen los op de kop van de scheldende gek.

Hij heeft een lange schutting plank vast en op het moment dat hij wil slaan is Amy hem voor, ze raakt hem met de kleinere koevoet op zijn slaap en hij gaat neer. Wanneer hij ligt gaat Amy door en door met slaan totdat er van het hoofd niks meer dan stukjes bot en
bloed over is. Schreeuwend: **HAAL DE JEUK WEG! HAAL DE JEUK WEG! HAAL DIE FUCKING JEUK WEG!**

Hoofdstuk XI.

Het Antwoord.

Maikel ziet dat er drie gekken wegrennen met de woorden: *dit is een gestoord wijf mannen snel weg hier. Dit is mij mijn leven niet waard. Niet voor een fucking mes waar ik niet eens de inscriptie van kan lezen. Donder de fuck op joh!*

Ze rennen alle drie weg. Maikel loopt naar Amy en geeft haar een knuffel hij zegt: dank je Aims dankzij jou zijn ze weg. Amy schreeuwt alleen: **HAAL DE JEUK WEG! HAAL DE JEUK WEG MIKE!** Ze begint te huilen en smeekt:

Haal alsjeblieft de jeuk weg Mike.. Maikel houdt haar steviger vast en zegt kalmerend: *concentreer je erop dat je geen jeuk hebt. Dan heb je het niet meer.* Amy smeekt: *Mike hoe moet dat dan?* Maikel antwoord de kracht van perceptie Aims. Maar je moet het wel echt willen en er de volle honderd procent achter staan. Amy probeert het en het lukt de eerste keer niet. Maar de tweede keer als ze haar ogen sluit lukt het. Ze zegt dank je Mike dank je.

Maikel lacht: Onze geest stuurt ons brein. Ons brein is de motor van ons denkvermogen. Maar mocht jij je brein kunnen wijs maken dat het gewone leven en denken de werkelijke fantasie is, en het ongewone en het ongewone de werkelijkheid is, dan ben jij de sterkste vrouw op deze aardbodem. Dus **de kracht van perceptie kan je ook anders gebruiken dan je misschien wel denkt.** Je kan hiermee je emoties sturen en je kan hiermee bijvoorbeeld je jeuk of pijn wegkrijgen.

Amy kijkt hem moeilijk aan. En heeft er werkelijk geen woord van begrepen ze begrijpt alleen dat haar jeuk eindelijk weg is.

Justin staat op een afstand te luisteren naar de raad van van zijn vader. En ziet voor het eerst zijn vader als een wijze man. Hij loopt naar Maikel en Amy toe en zegt kom jongens we gaan weer naar binnen. Maikel lacht en loopt hand in hand met Amy en Justin het huis weer binnen. Wanneer hij bij de half verwoeste muur komt ziet hij dat de parasieten en bloedzuigers twee mannen hebben gedupliceerd. Koos en pope staan nu in zijn kamer met gifgroene ogen en de verwondingen van Bud naar hem te staren. Amy ziet ze ook en Justin kan ze ook zien. Justin wordt bang voor Koos en bij Amy komen er weer herinneringen boven bij aanzien van Koos. Ze zegt bang: *Mikee..*

Maikel zegt ik zie ze ook. Justin zegt bang ja mam ik zie ze ook. Dat is die enge man van dat herenhuis waar ik het over had. Maikel probeert Koos te steken maar het enige wat hij raakt is groengele rook. De radio slaat aan en hij hoort het liedje uit de kinderboerderij.

> *I need to endure in this life. I need to endure for my wife. I need to endure for my kids. I need to endure of that i'm sure. You can't kill me but i dare you to try. And when you look up in the sky. I Just hope you ask yourself why. Why can't i die.*

Maikel blijft steken maar het enige wat hij raakt is rook groengele rook. Hij hoort Chantal huilen, en dan slaat de radio weer aan. Met het volume op het hardst.

> **I WARN YOU. I WARN YOU. I WARN YOU. I WARN YOU I WON'T DIE I WON'T DIE I WON'T DIE.**

Bij elke **DIE** wordt Amy banger en banger terwijl Koos dichterbij en dichterbij komt. Hij loopt dwars door Maikel heen. En grijpt Amy vast. Amy hoort zijn stem in haar hoofd. Maar wanneer ze hem aankijkt ziet ze Bud. Hij zegt: *Justin gaat telkens meer op mij lijken trut!* Koos ziet er net zo verminkt uit als Bud.
Maar Amy herkend hem meteen.

Haar boeman Koos gewoon Koos. Amy is verlamd door angst bij aanzien van die vieze man. Met zijn wangen opengesneden en religieuze teksten over zijn gehele gezicht gekerft. Er staat op zijn rechterooglid zwart paard. Op zijn voorhoofd staat grauw paard. Op zijn kin staat rood paard en op zijn linker ooglid staat wit paard. Zijn gehele gezicht zit onder de kervingen: Judas zag het lam. Amy was al bang voor Koos maar heeft nu echt de koude rillingen van die vent. En nu durft hij zelfs te verkondigen dat Justin van hem is. Nee **NEE KOOS! DAT GAAN WE NIET DOEN! JUSTIN IS NIET VAN JOUW!** Ze slaat hem met de koevoet. Ze slaat telkens dwars door Koos heen. Elke keer dat de koevoet door hem heen gaat hoort ze een gil. Een helse gil die uit de diepste krochten van de hel afkomstig moet zijn. Het lijkt net of alleen Amy het horen kan. Ze slaat door en door. Elke keer dat de koevoet door Koos heen gaat ziet ze dezelfde rook als Maikel al eerder zag. Maar bij haar lijkt het of het ijzer van de koevoet hem meer doet dan het metalen mes van Maikel. Terwijl ze Koos nog een paar keer slaat. De groene rook verspreid zich door het gehele huis wanneer Amy's armen moe worden van het slaan met het zware breekijzer. Kijkt Koos haar lachend aan terwijl de groengele rook hem weer vormt tot de boeman uit haar verleden.

Ze roept Maikel naar haar toe maar ziet al snel dat ze weer op de parkeerplaats ligt met Koos bovenop haar. Ze gilt en gilt maar Koos gaat niet van haar af, en vraagt haar:

De tweede keer is het altijd beter of niet? Kliekjes zijn altijd lekkerder dan het oorspronkelijke voer.

Hij slaat haar nog een keer op haar voorhoofd tussen haar ogen, met die veel te grote vuist. En ze ziet niks dan donker, donker en zwart. Haar gehele zicht heeft die vent weggenomen met een klap. Ze wordt bang van zichzelf, ik ben blind denkt ze. Ik ben blind. Die vent heeft mij blind gemaakt. Ik zie niks helemaal niks.

Haar ogen gaan langzaam open en sprankje voor sprankje voor sprankje komt het licht zodanig spelen met haar ogen dat het haar verblind. Ze hoort de stem van Maikel zeggen Aims, Aims luister naar mij je zit in trance. Je bent in shock Aims. Luister goed geloof het niet wat je nu ziet. En luister naar deze raad:
Angst is de moordenaar van het verstand! Aims zeg me na **Angst is de moordenaar van het verstand!** Zeg me na Aims!
Amy knippert met haar ogen en gilt **ANGST IS DE MOORDENAAR VAN HET VERSTAND!**

Ze ziet Maikel en Justin boven haar staand naar beneden kijkend. Amy's gehoor is bijna afgeneden maar ze hoort Justin lachen en zeggen 'pap je bent geweldig.' Nee zegt Maikel 'dat is je moeder!' Amy geeft Maikel een kus en ze begint Chantal weer te horen, ze huilt. Amy lacht en zegt: 'ik ben thuis.' *Angst is de moordenaar van het verstand!* Fluistert ze nog een keer. Amy staat op en ziet dat het buiten donker is. Ze vraagt: 'Fran waar is fran?' Maikel: 'Hij heeft het niet gered Aims!' Amy stort in en huilt hysterisch: **Francis Francis Fran nee nee NEE! HOE MIKE HOE?**

Aims het was een ongeluk. Een auto-ongeluk.

EEN AUTO ONGELUK HIJ KON NIET EENS RIJDEN MIKE! WIE REED ER?

Ik reed Aims. Ik reed nou goed? Justin onderbreekt zijn vader en zegt: 'Nee pa jij reed niet!' Maikel buigt zijn hoofd terwijl Amy vertwijfeld om zich heen kijkt en verward vraagt: *Ik reed of niet Mike?* Maikel's ogen beginnen te verwateren, en er valt een enkele traan wanneer Justin zegt: 'ja mam jij reed!' Amy barst in tranen uit. Ze probeert haar tranen te drogen aan haar blauwgrijze shirt. Maar het zijn er te veel. Te veel om weg te vegen alles komt eruit. Ze brult het uit een verlies zoals een wolf opzoek naar haar verloren pup. Maikel houdt haar vast. Maar Amy wil er niks van weten.

Ze zegt dreigend: **Weg Mike weg nu!** Maikel antwoord: 'Nee ik ga nergens heen! Heb je nog niet om je heen gekeken het is het einde van de wereld zoals wij hem kennen.' Amy kijkt om haar heen. Ze loopt naar de ramen en doet de gordijnen los. Het is donker buiten. De straatlantaarns branden niet. De omringde huizen zijn bijna allemaal ingestort. De bomen staan in de fik. De straatstenen zijn allemaal losgehaald, er zitten gaten in de grond, waar ooit de straat eens was. En haar auto is nergens te bekennen. De straat is grauw en guur. Het enige wat licht geeft is het oranje/rode licht van de dansende vlammen van de brandende bomen. Ze kijkt Maikel aan en vraagt in een enkel woord: 'Chantal?' Maikel haalt haar op en zegt op een kalme toon: *Hier is ze! Tallie kijk eens meissie.* Amy houdt Chantal krampachtig vast ze vraagt: 'Alles goed meis? Alles goed meis?'
Maikel denkt meteen aan zijn droom in de achtste dag waarin Justin en Francis zodanig aan Chantal trokken dat ze doormidden knapte en op de grond viel. Zo een sfeer hangt er nu ook om zijn Aims. Hetzelfde gevoel als hij voelde in zijn droom herbeleeft hij nu weer. Dan grijpt Justin Chantal vast en zegt hij: 'Mam je drukt te hard op haar nekje.' Hij probeert Chantal los te trekken uit de grip van zijn moeder. Maikel denkt bij zichzelf oh nee dat gaat niet door.

Hij loopt boos op de twee af en trekt in een enkele beweging Chantal los van Amy en Justin. Die samen tegelijk op de grond vallen. Ze beginnen te lachen, de een nog hysterischer dan de ander. Ze houden niet op. Maikel loopt met Chantal naar haar kamertje boven. Amy en Justin volgen hem al lachend. Hij legt Chantal in haar ledikantje en dekt haar toe. Amy blijft in de deuropening staan lachen en Justin staat nog in de overloop te lachen. Amy pakt een klein tafeltje op van het einde van de overloop en slaat er een poot af. Wanneer Maikel de kinderkamer uitkomt krijgt hij een klap om zijn kop met de tafelpoot. En is het laatste wat hij ziet dat Amy zich tegen Justin keert en Justin zich tegen Amy. Hij probeert op te staan maar het gaat om de een of andere reden niet. Het lukt hem niet. Wat hij ook probeert. Amy slaat Justin met de tafelpoot op zijn kop.
En Justin slaat Amy met alles wat hij te pakken kan krijgen. Maar Amy is te sterk voor hem. Maikel hoort Justin zeggen: 'Mamma stop!' Maar Amy stopt niet en slaat harder. Zo hard dat ze hem van de trap af slaat naar beneden. Maikel roept: **JONGENS JONGENS STOP ALLES GOED? JONGENS NEEE IK KAN NIET OPSTAAN!** Hij hoort gestommel beneden en dan hoort hij weer gelach. Hij kijkt naar Chantal en zegt: 'Sorry meissie.' hij hoort dat er iemand de trap op komt lopen.

En ziet hij Amy en Justin samen op hem aflopen. Amy heeft de tafelpoot vast terwijl Justin zijn vleeshaak vast heeft. Justins kop zit onder de gaten en butsen. Het bloed druipt van zijn kin maar beneden. Terwijl Amy met felgroene ogen naar Maikel lacht en gilt: **ALLES KOMT GOED MIKE! JE BENT SNEL GENOEG BIJ JE MAMMA PAPPA EN ZOON! DOEI**
DOEI! Ze slaat hem vijf keer met de tafelpoot op zijn rug. Waardoor zijn oude wonden weer opengaan. Justin staat erbij te lachen en zwaait wat met zijn vleeshaak in de lucht. Amy slaat een zesde keer met de tafelpoot op zijn rug. Maikel staat op. Zijn zwarte trui wordt nat aan de achterkant. En het dikke bloed druipt langzaam naar beneden. Hij probeert de tafelpoot te pakken te krijgen. Maar het lukt hem niet. Hij heeft te veel last van zijn rug. Dan slaat ze hem nog lachend drie keer tegen zijn benen. Maikel valt wederom om. Maar staat snel weer op schreeuwend: **NEGEN KEER NEGEN KEER NEGEN KEER!** Hij schreeuwt lachend **NEGEN NEGEN NEGEN! NEGEN NEGEN NEGEN! NEGEN NEGEN NEGEN!! NEGEEEEN!**
Amy zegt gekalmeerd: *Welkom bij ons Mike. Welkom!*
Justin lacht en loopt de kamer van Chantal binnen. Chantal begint te gillen, haar gegil brengt Maikel terug. Hij ziet Justin lachend boven Chantal hangen de vleeshaak in haar gezichtje duwend. Hij heeft een glimlach van oor tot oor.

Op zijn kapotgeslagen kop. Wanneer hij Maikel aankijkt zegt hij wat: 'Faciam te diaboli semen!' hij drukt de vleeshaak onder het oog van Chantal, en hij duwt de vleeshaak in haar gezichtje. Voordat hij het oog van Chantal uit kan steken is Maikel hem voor. Hij slaat Justin met de tafelpoot tegen zijn achterhoofd.
Hij valt neer, er vormt zich een plas bloed. Het bloed wordt vrijwel meteen zwart en begint te borrelen onder het ledikantje van Chantal. Ze schreeuwt **NILAI, NILAI KOM HELP!** Maikel krijgt een blauw en paars oog hij kijkt Amy aan en verdwijnt in een oogwenk met Chantal uit de kamer. Amy ziet alleen nog maar twee fel paarse ogen bij het ledikantje staan. De ogen knipperen en zijn nu ook weg. Amy schreeuwt **WAAR ZIJN JULLIE?** Ze doorzoekt de kamer maar er is niks te zien. Ze krijgt een gevoel van pure onmacht. Maar de angst verteert haar. Ze loopt naar beneden ze heeft Justin aan zijn haren vast terwijl ze naar beneden loopt. En voor de TV gaat zitten. Ze kijkt naar sneeuwbeeld maar al snel ziet ze het hoofd van Bud in de TV verschijnen. Ze vraagt: 'Hey buddy hoe is het?' Bud komt uit de TV gekropen en ook al zijn de lichten en lampen uit, de peertjes knappen in de vitting kapot. De flatscreen TV valt om en de radio gaat aan. Ze hoort het oude nummer van vroeger weer voorbijkomen. *Blood on my knife.*

No matter if you're a potato peeler. No matter if you're a hunter. There's always gonna be blood on your knife sooner or later. No matter what road you're on. No matter what street you're on. No matter what road or street you come from.

> *We all have to face the rules of life. We all have to face the fools in life. Some people beg some people pray. Prayers are for the broken down. You can beg to your god there's always gonna be blood. On my knife.*

You have the evangelist religious and other scum. You have the street walker and the night crawler. You have the beggar and the priest. You might have god on your side i know the beast.

> *You know him or you don't. You know him only trough stories or you know him well. But everyone knows the lore. Everyone has their own stories to tell and soul to sell.* **And everyone goes to the kingdom of hell, where he rules for evermore.**

There is always gonna be blood on my knife. I'm the taker of life, everyone has their price. **But i choose who lives and dies.** *No more light when even your deepest fantasy dies. We all have our price, everyone lies and everyone dies. Everyone knows the lore. Everyone has their own stories to tell and soul to sell.* **And everyone goes to the kingdom of hell, where he rules FOR EVERMORE!**

Bud geeft haar een broodmes en wijst naar haar keel. Amy zet het mes op haar keel en ze wil zo graag. Maar niet zonder een gevecht. Ze wil zo graag dood. Er is geen Francis geen Justin geen Maikel en Chantal meer. Er is alleen nog maar Bud de enge verminkte Bud. Maar alles heeft een reden heeft ze altijd gedacht. Wat is deze reden? Haar hand begint te trillen en ze denkt dit is niet echt. Dan hoort ze Bud zeggen in een zware demonische stem **weet je dat zeker?** Ze gooit het mes weg een gilt **JA DAT WEET IK ZEKER JA! ANGST IS DE MOORDENAAR VAN HET VERSTAND!** *Angst is de moordenaar van het verstand! Angst, angst is angst..* Ze denkt was de tijd maar beter. Waar is dit gebeurt? Ze valt om op de grote bank. Bud lacht zelfs in haar onderbewustzijn ziet ze de tanden van Bud verschijnen in zijn opengesneden wangen. Op haar deur wordt geklopt en gebonkt maar Amy slaapt. De schreeuwende gillende gekken trappen de deur in. En maken haar wakker. Ze hebben het mes van Maikel's vader vast, en een gek snijdt haar ermee langs haar ogen. Terwijl er vier zijn die haar vasthouden. De snijdende gek schreeuwt **JA JA JA JA JAAA SNIJDT HAAR, SNIJDT HAAR, SNIJDT DIE KANKERTRUT OPEN.** Terwijl hij haar blijft snijden en snijden.
Amy gilt Amy schreeuwt maar als ze klaar is met schreeuwen en gillen, en het licht uit haar ogen verdwijnt, verdwijnen ook de gekken.

Ze wordt wakker in een bed in een witte kamer. Geen enkel kleurtje alleen wit. Slaapdronken probeert ze uit bed te komen. Ze komt erachter dat ze vastgebonden zit met haar armen en benen. Ze probeert los te komen maar het lukt haar niet. De tranen beginnen te vormen dit is het einde. Het besef dat er geen morgen komt maakt haar kapot vanbinnen.

Terwijl ze nog banger dan eerst om haar heen kijkt. Ze ziet een camera op haar gericht staan. Ze hoort iemand langslopen met een grote sleutelbos. De sleutels kletteren bij elke stap die de persoon zet. Het gekletter komt dichter en dichterbij, totdat het stopt. Vlak voor haar deur stopt het gekletter. Er gaat een sleutel in haar slot, en het slot wordt omgedraaid. Hij ziet er niet zo uit maar het is een stevige sterke zware deur. Er komt een man binnen met een witte jas. De man zegt: 'Welkom terug in het land van de levende Maria.' Amy gilt verward **NEE NEE NIET SNIJDEN! WAAR ZIJN MIJN KINDEREN? WAAR IS..**
Maikel? Vraagt de man. Amy zegt hysterisch: 'ja waar is Mike?' De man kijkt serieus van zich af en vraagt: 'Weet je dat niet meer Maria? Kom op je moet het weten, **dat moet!'**
Amy snikt: 'Waarom noem je mij in vredesnaam Maria? Ik ben Amy!'

De man biedt zijn excuses aan en vraagt: 'Sorry mevrouw, Amy wie als ik vragen mag?' Amy: 'Ik ben Amy Elisabeth Maro!' de man haalt een map met papieren tevoorschijn: 'Ik heb hier uw dossier mevrouw Maro. Zou u misschien even willen kijken of u dit wel bent?' Amy pakt het dossier aan: 'Nee dit ben ik niet, dit ben ik niet. **DIT BEN IK NIET!** Waar is een spiegel?' De man haalt een klein tandarts spiegeltje uit zijn borstzak. 'Bent u dit echt niet Maria?' Amy kijkt verward in het kleine spiegeltje en zegt: 'Ja dat ben ik Ja. Zijn Maikel en ik getrouwd meneer?' De man 'Nee jullie zijn niet getrouwd. Maikel is uw zoon. Weet u nog dat u uw man en zoon heeft vermoord? Denk goed na, alsjeblieft Maria denk goed na!' Maria ziet het gebeuren voor haar ogen. Hoe haar man uit de kroeg thuiskwam stinkend naar bier en sigaretten. Hoe Maikel het had gedaan bij hem, en hoe hij hem en haar sloeg. Maikel die huilde en huilde: 'Ik ben de antichristus niet. Ik ben hem niet! *Nee auw nee pappa pappaaa neeee!'* ze ziet voor haar ogen gebeuren dat Maikel zijn vader met zijn eigen dolk vermoord. En hoe zij er lachend bij te kijken stond. Hoe zij zei: 'Goed zo jongen. Oh je vergeet een stukje. Mijn lieve antichristus, ik hou van je jongen!' Hoe zij het bloed heeft opgeruimd en het laatste zetje heeft gegeven door hem in de fik te zetten op hun eigen bed.

Hoe Maikel gewoon rustig TV aan het kijken was en daarna wegging zonder wat te zeggen. Hoe Maikel dat meisje heeft gered. Ze heeft alles gezien. Maar toen die dag gingen ze te ver. Toen die dag dat Maikel met dat meisje moorden. Alleen om van een pad af te komen. Het eerste heeft ze het meisje Amy van achteren beslopen en met een broodmes haar strot doorgesneden. Terwijl ze druk aan het schieten was. En daarna toen Maikel, haar Mike de auto instapte heeft ze hem gewurgd vanaf de achterbank. Ze ziet hoe ze in de auto bleef zitten. En hoe zij door de politie naar het hoofdbureau werd gebracht. Hoe in haar rechtspraak werd geconcludeerd na een psychische analyse dat ze lijdt aan: manisch depressieve/psychotische P.T.S.S met schizofrene wanen. Hoe zij een vrouw met Onbekende Neigingen werd genoemd door de rechter en naar twaalf jaar gekken gesticht werd veroordeeld. De man vraagt: 'Weet u het weer mevrouw Maro?' Maria lacht:

Ja alles is nu helder!

Ze kijkt met felgroene ogen de dokter aan en vraagt: *Heeft u wat om voor te leven meneer Wester?* De dokter: 'Hoe weet u mijn naam?' Maria: **Ach kom op Donald!**

Omdat het niet anders kon omdat je nergens anders terecht kon, omdat de meeste van ons alleen stond. Welkom in het gekkenhuis! Welkom in de kliniek! Welkom allemaal in **kliniek avondzon!'**

Donald rent de kamer uit en doet de deur weer op slot. Het laatste wat Maria hem hoort zeggen is: 'Dit is echt een vrouw met: **Onbekende Neigingen!**

Het Einde..

Deze legende stopt waar er duizenden en duizenden net zijn geboren. Alleen om gevonden te worden door ons. En door ons alleen. Wij de mensen geven de legende de kracht die ze allemaal verdienen. Stuk voor stuk. Ja u ook, en zelfs u daar helemaal achterin! De stille en ruige wateren van het leven wordt keer op keer beschreven in menig legende. De liefde het verraad of zelfs een puur angstig bestaan alles wordt beschreven door menig mens op straat. Iedereen heeft een legende te vertellen.

Mensen ik hoop dat jullie genoten hebben van deze legendarische legende. Dit is geen legende zoals de meeste. Deze legende heeft alles. En misschien nog belangrijker **het bevat *mijn versie* van de waarheid!** Mensen kijk om je heen. Hoe zwart is de wereld hoe grijs is het gras. Hoeveel bruggen en gebouwen verwoest, hoeveel kerken afgebrand? Hoeveel kinderen vermoord? Dit is een verhaal uit de hedendaagse tijd.

Dit is het verhaal van wat er voorafging, aan de donkerste tijd die de mensheid ooit gekend heeft. **het einde!** Het einde van onze wereld van onze leef en geloof overtuigingen. Ik ben blij dat ik dit verhaal met u heb kunnen en mogen delen.

Ik ben mij ervan bewust dat het lang duurde. En de meeste van jullie zijn al vermoeid weggelopen uit de groep.

De andere mensen die gebleven zijn, dank ik zeer voor het luisteren. Het kampvuur is ondertussen al drie keer gedoofd. Maar jullie bleven bij mij om de waarheid te horen. Over een vervloekt kind, over een man en vrouw die bekend stonden met Onbekende Neigingen. Een vrouw die alles is verloren. Zelfs haar mentale gezondheid. Maar toch in zeker opzicht een held is gebleken. Dit is geen sprookjesverhaal sprookjes bestaan niet. Dit is de waarheid vertelt zoals het vertelt hoort te worden. Met pieken en dalen, vallen en opstaan neerpleuren en doorgaan... Met een vrouw die alles voor haar gezin over had, en daarmee helaas haar gezin maar vooral haar metale gezondheid verloren is.

Nawoord.

Ik wil u nogmaals bedanken voor uw tijd. Ik heb mijn best gedaan om het zo goed mogelijk te verwoorden. En alles meegerekend is het me aardig gelukt. Toen ik voor het eerst een half jaar geleden van deze legende had gehoord,
wist ik eigenlijk dat ik het op een makkelijke wijze moest delen met de wereld. Jullie zijn de mensen die deze legende voor de eerste keer horen. Maar hoop ik nog lang niet over uitgepraat raken.

Met vooral veel genoegdoening wens ik u een fijne avond. En een zachte nacht vol liefde. Want alleen in uw bed liggen is ook maar zo alleen.
Er zouden wel wat vragen overgebleven zijn. En die vragen beantwoord ik natuurlijk graag voor u. Ik geef u natuurlijk niet mijn telefoonnummer voordat ik dadelijk gebeld door een aantal gekken wordt. Geloof mij gezellig is het wel, maar het is op ten duur zo vervelend geen beledeging voor jullie. Ik geef mijn e-mailadres op namelijk:

write.to.bennie@gmail.com.

Ik hoop dat ik u heb kunnen boeien. Maar dat zal wel want u behoort tot het kleine groepje dat van begin tot eind bij mij is gebleven. En mij heeft horen stuntelen om het duidelijk over te brengen, wat soms wel tot een lach kon leiden in deze overwelmende duisternis die de wereld nu helaas kent.
Ik sluit nu echt af want deze legende vertellen kost ontzettend veel kracht en vastbeslotenheid.

Sowieso veel discipline dus dank u wel allemaal en ik zie jullie op een later tijdstip weer.

Als ik weer een verhaal heb gehoord dat het verspreiden waard was...

Ik wens u een fijne avond en een rustige kalme nacht...

Tot weerziens met vriendelijke groet Bennie.

Contact: write.to.bennie@gmail.com
Https://bjstarink.com
Twitter: @LurvenGrijper

En er komt nog een youtube kanaal aan genaamd scary bedtime stories.. ik houd u op de hoogte.

Woord van dank. (Omdat ik vind dat dat moet)

Op de eerste plek jullie de lezer! Het doet mij veel dat er nog mensen bestaan die van een boek houden.

De tweede die ik wil bedanken is mijn moeder. Voor het steunen tijdens het schrijven. En mij vanaf punt 1 tot aan punt 1001 bij te staan. Tot aan vervelends aan toe.

De derde die ik wil bedanken is een hulpverlener genaamd Kiki. Ook zij heeft mij bijgestaan vanaf punt 1. En nog belangrijker voor mij ze heeft het gelezen.

De rest van mijn vrienden/kennissen hebben er niks mee te maken willen hebben in het proces van het schrijven van dit boek.

Een oud gezegde dat mijn moeder heeft bedacht luidt: **Wie de mensen doorheeft, gaat van de dieren houden!**

Als alle hoop verdwijnt, begint het wachten tot NAMTILLAKU verschijnt.

Pas als de aarde Zwart van As geworden is, begint het aardse Gemis.

NAMTILLAKU heeft zijn Oordeel geveld, zelfs in je laatste adem zijn je Dagen nog niet geteld.

Het Eeuwige leven geschonken te hebben, zou jouw enige wens zijn om te Sterven.

Dus jij denkt te weten wat de Hel inhoud?

Niemand die je Vertrouwt, je handen Ijskoud.

Niemand die jouw Tol betaald, voor Eeuwig denken dat jij hebt gefaald.

Je ogen zwart als de Dood, voor Eeuwig tieren op de gene die jou dit aanbood.

Oordelen en veroordelen tot de Betaling is voldaan. ***Namtillaku Namtillaku Namtillaku*** *waarom heeft u juist mij dit aangedaan?*

De enige vraag wat in Eeuwig lijden blijft bestaan..

Namtillaku
Namtillaku
Namtillaku
Waarom heeft u juist mij dit aangedaan?